ஆ

சிவமயம்.

சிவஞானவள்ளலாய்

இருபதாந்தமிழ்நூற்றாண்டில்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வள்ளலார்ச்சாத்திரம்.

வைதாந்திகாந்த சைவசமயமென்ற

இக்காலை

யாவருங்கற முடியாயதாகுஞ் பொருட்டு

அக்காலைதானே போதகமாயிய

காஞ்சிபுரம்

அருணகிரிசுவாமிகள்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்வித்த

பிரதிக்கிணங்க,

விசுவாசம்-திருமுறிகை

சிவப்பிரகாசசபாவலர்கள்

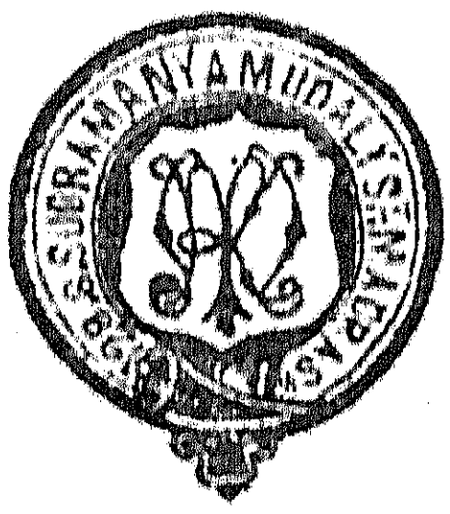
மாணாக்கராகிய

பாரிவாக்கம்

மாசிலாமணிமுதலியாரவர்கள்

பிரயாயதப்பாதிசோதித்துக்கூர,

சென்னை:

மதராஸ்மஹாவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

(உரிமை-நூறாயிரம்-உ-அ-ரு.

இப்போதுச்சிட்டிருக்கும் சுத்தப் பிரதிகளாவன:—

ரோகநிதானங்களைக்கூறும் வைத்திய ஜீவரக்ஷா மிர்தம் (சி-த-சுப்பிரமணியபண்டிதரியற்றியது.)	ச	0	0
யாழ்ப்பாணத்தகராதி - - - -	ங	அ	0
பாலகாண்டமூலமும் உரையும் - -	ங	அ	0
அடங்கன் முறை (மூவர்தேவாரம்) - -	ங	அ	0
பெரியபுராணம் (செய்யுள்) - -	ங	அ	0
திருவிளையாடற்புராணம் (செய்யுள்) - -	உ	0	0
கச்சியப்ப முனிவரரருளிச்செய்த பார்க்கவ புராணமென்னும் விநாயகபுராண உபாசனைகாண்டம்	உ	0	0
வமலராமாயனமென்னும் ஞானவாசிட்ட வசனம்	க	அ	0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை (உ-அன்டகோளபடங்கள்)	க	உ	0
(ஆப்பவுண்டு) - -	க	0	0
சிவதலமான்மியச் சுருக்கம் - - - -	0	கஉ	0
பாடுதுறை - - - - - -	0	கஉ	0
கந்தபுராணச் சுருக்கம். - - -	0	க0	0
திருவாசகம் (கலிக்கா) - - - -	0	ங	0
தாயுமானவர் (கலிக்கா) - - - -	0	அ	0
விஷ்ணுதலமான்மியச் சுருக்கம்- - -	0	அ	0
காளத்திபுராணம் - - - -	0	அ	0
குமாரதேவர்சாத்திரம் - - - -	0	அ	0
காணஷிவவாதக்கட்டளை (கொந்து) - -	0	சு	0
சடாட்சரமாறல் (சு-யந்திரங்களுடன்) - -	0	உ	0
திருத்தணிகைத்தலபுராணம் - - -	0	உ	0
ஷை (தெலுங்கு) - - -	0	உ	0
சிவானந்தபோதம் - - - - -	0	உ	0
அஷ்டோத்திரம். - - - -	0	க	0
இடும்பன்கவசம் - - - - -	0	0	ங
புசுண்டர் உபதிடதம் (கஉ) -	0	0	சு
கந்தர்சஷ்டிகவசம்- - - - -	0	0	சு

இன்னும் அனேக தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருத புத்தகங்கள் சிதம்பரம் மேற்கோபுரமண்டப புத்தகஷாப்பிலும், சென்னை, மகோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும், சென்னை, குஜிலிகந்தசுவாமி தொழுக்கத்த புத்தகஷாப்பிலும் விலைகொடுத்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கோ-லோகநாதமுதலியார்,

உசு-கெ. ஆயலூர் முத்தியாமுதலியார் வீதி, சென்னை.

உ

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

வள்ளலார்ச் சாத்திரம்.

முதலாவது

சத்தியஞானபோதம்

பாயிரம்.

கணபதிகாப்பு.

சூத்திரம்.

பினிறுமாகங்கப் பிரானடிவணங்குது ங்
கருவியங்கயிற்றைறக் கதுவுமனத்துமி யா
மருவினைப்பாகன் வாயின்மண்ணட்டா க்
கண்மனமறிவில் காழுகர்நுழை யா
வல்பகவிரண்டிறை மணிகாழுத் தி
வெவினம்புக்கு நிலாவுதற்பொருட் டே.

சுவாதீனழிந்தி துதி.

கல்லாவின்டுடை கல்லார்தொழுதெழு த்
தென்முத்தினைவெயாகத் தென்றினைசூழ்த்தியாய்ப் த்
தூறுமலமொழியைத் தடக்கையினைந்
தறுமுகத்தன் யானனைவமர்ந்தா ங்
கறம்பொருளின்ப மருளியபின்ன் ணா
மொழியாவமொழியான்ன் முதுவீடினித் த
படருந்தலைகடோற்றுதும் பிறப்பறும்பொருட்டே(க)

நூற்பயிட்டு.

சத்தியஞானத் தமிழ்மாலியா னை
பன்னிருசமயப் பகைகளைமுரியா ச்
சைவத்தாமரைத் தடத்திலைடியா ழ
கணைதுமறிதர் காமறவுல வா
சத்தியபோதக் கவளமருந் தா
குவிவினிவகன்ற கூடத்திருக்கவே. (உ)
ஐம்புலக்கதவ மலடியாதலைடுத்து ப்
பயிலப்பயிலப் பராவழுதா தி
யாகமதாலோர்க் கவிதானியா னி
யிம்மானிலத்தி னிடர்கெடப்போந்த
சத்தியஞான போதத்தமிழே. (கூ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

பதியியல்.

உலகமுமுயிரு மொருங்குறப்படைத்தவ், வுயிரிடைதடனமோ
வாதுஞற்றினு, மாருயிரறியா வற்புதமென்கொல், லுலகமார்த்தா
ண்ட வுளிகொடறிந்து, முலகமார்த்தாண்ட வுருவறியாவே. (சு)

உவணுவளுதுவெணு முளைமுச்சுட்டாய்ச், தோன்றினின்றுருங்
குந் தொழிலுளவதனற், பொன்விழுதனைய புரிசடைமுக்கட், சிவனு
ளனவனற்சிவனுமுண்டா, யறிவினமறைக்கு மவிச்சையுமுளவே.

பொன்பலபூணுய் மண்டலகடமாய், வருவதுநானே வருகலின்
மை, தருபவனெருவன் முனுளனதுபோற், பொன்டுனைகழற்கையம்
புண்ணியனுளனே. (சுr)

நிரயவணிமலனிராமயனருள, யொருவிடலாவி யுலவாக்காலம்,
போலாமாக்கை புணைகைப்பிடியா, யானெனதென்னு மிருதுசெருக்
கடையா, நமர்பிறவென்னு ஞானமிக்குறுமே. (எ)

அகாயனசல னந்தரியாமி, யருளொடுங்கூடிக் கூடாவான்மாத்,
தியிரும்பொன்னைச்சிந்துறுநதியெனத், திருவடிநிழலிற் சேருமன்றே.

மலர்மணைமணியொளி மன்னியவண்ணண, மாவிக்கியல்பு மடிழுக
மாதலு, மாகாயம்போலாந்தரங்கண்டாங், கெழுமியெங் கணுமாய்க்
கிளரொளிச்சடையனைப், பின்னியொன்முகிப் பெறுமெனுநூலே.()

நீரிடையுப்பும் பாரிடையப்புந், தாயிடைக்குலந் தளிரிடைத்
துவருந், தியிடைவெம்மையுஞ் செறிந்தாங்கன்ன, வறிவிடையீச
னமர்ந்தாங்குறலே. (கo)

அத்துவிதம்பெற வாங்காங்கிருப்பினு, மாருயிரறிவா லறிதரப்
படாஅ, வூனக்கண்ணுக் கொளியாதொளித்து, ஞானக்கண்ணெனின்
வெளிப்படுநாதன். (கக)

அவனைக்காணு மறிவன்பாலே, காந்தம்பசாணைக் கவர்ந்தன
மான, வொன்றென்றுன்னு மூற்றையவ்வூழிப், பிரமோயம்வாயிற்பெ
ய்தனவன்றே. (கஉ)

பூவைத்தேடியும் பொருளைத்தேடியுங், காலைமாலையிற் கற்பத்
தும்பே. (கங)

தாயிதுவென்னத் தான்கண்டாற்போற், பொருளீயென்ன
வறியாப்புவியே. (கச)

ஒன்றேயுளிரண்டோ வுபயப்பெருக்கோ, வறிதாப்படாவெவையு மவரிலையை, யாழிவாய்ப்பட் டழிலவணைக்குவால், காணுதியாயிற் காணுதிரீயே. (கஇ)

அறிவான்போக்கு வறிவைவிழுங்கிக், குணகடல்விழுங்கிய குற்று முளிமானைச், செறிவான்சிவனெனைத் தேற்றுதிரீயே. (கஈ)

குருட்டுச்சாரியிற் கோடியாதவர்க, ளுலகினும்பேரிறை முறங் கிறையென்கால், புலன்வெறிகாலைப் பொருவாதிற்பினும், பாடுகாவி விற் பட்டனவுயிரே. (கஉ)

வியாபகமாதி விரிக்குங்காலை, வியாபகமேவிவ நிறைவாமென்ப, வியாத்திசமறிறை வாகுஞ்வினம்பின், வியாப்பியமொன்றின் மிடைந் தறிறலே. (கஊ)

வியாபகங்கடலே வியாத்தியங்கீரே, வியாப்பியமுவலென வினக் கியதூலே. (கஎ)

வியாபகமீசன் வியாத்தியாகுயிர், வியாப்பியமலவென வீக்கிய தூலே. (உ0)

வியாபகங்குதிரே வியாத்திகண்ணே னை, வியாப்பியமிருவினை விதித் தனைதூலே. (உக)

சமட்டிவியட்டி சாற்றுங்காலைச், சமட்டியாகாயங் தனித்தவிய ட்டி, குடவானென்னைக் கூறற்பாற்றே. (உஉ)

அமலன்சமட்டி யாருயிர்வியட்டி, யமலனிறைவடான்றி லாருயிர் சமட்டி, வியட்டியாக்கை விளம்புங்காலே. (உங)

ஞெயிரிளாப்பலனைத் தெனித்திருப்பினை, மிருகாலடக்கி யொருகா னிற்பினுவந்து, சேயிலைமாதனைத் தீதத்தனைப்பினை, முலைடையத்துறக் கினு முணைவமறப்பினை, மம்மர்செய்மாயை மழுங்காதம்ம, குருபர னேநுக்கிற் குலைபுமன்றே. (உச)

மானியையேநக்கும் வனப்புட்பொலும், பானியையேநக்கும் பாவ லர்போலாங், கொடுநுகூனேநக்குங் குலமகள்போலுங், தேநிலையேநா க்குந் தீடன்றெறிலே. (உஞ)

கட்கிளைமெய்யாத்துக் காற்றுனேனைவருதும், பக்குவர்க்கிரங்கிப் பர தினைறுவத், திருவடியாணையுந் திருநோக்காணை, மையலகன்ற மனைநா லாணையும், பாவனேயாணையும் பரிசுத்தாணையும், யோகத்தாணை முணர்வாக் குதுமே. (உட)

பதியியல் - முற்றிற்று.

பகுவியல்.

கட்டியகட்டோ கருமல்க்கட்டு, பூட்டியதளையோ பொன்ரு நசைத்தளை, யடைத்தவச்சிறையோ வறிவிலாகச்சிறை, யெனிலுயிர்க்கள்வ னெங்ஙனமுயுமே. (க)

இருவினைமுசலம் யாக்கையுரலே, யதிற்பெய்பண்டம் போலாருயிரோ, நினைநினைதாக்க நெளிவபுழுங்கி, யடுவான்காலே யல்லற்பட்டு, விடுவான்காலே விம்மிதமுறுமே. (உ)

கொடிவிழியன்ன கொள்கையளுகி, யாசாபாசத் தார்ப்புண்டன்றே, தன்னைமுன்னிட்டுத் தான்பின்னுகி, மறந்நுனினைந்து மதிகதுகி, யாகம்பேணி யறிவைமறந்தாங், கிச்சைப்புலிவா யிடர்ப்படுமுயிரோ. (ங)

ஆணவமாதிய வாப்பையாவி, தானவிழ்க்கறியா தானேயவிழா, கரணமொடுக்கிக் கருதியகாலைச், சங்கரணவிழ்க்குங் கையக்கையாலே. (சு)

சுதக்குருட்டுச் சந்தியிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு மலவாய்ப்பட்டுப், பன்னளழுங்கிப் பருவரலுழக்கு, மனதிகேவலத் தாருயிரம்ம. (ஞ)

கலமதிச்சேகரன் கலக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவியிற்புக்கிக், கோலங்கொண்ட வாறைக்குறைதுத்த, நூலங்காலை னெனனுமுயிரோ. (ட)

கருத்தளைபுக்கிக் கண்முனைத்தோற்று, வாணவப்பாம்பின் வாயகப்பட்ட, சீவத்தேனைச் செந்நெறிகாணைப், பன்னலம்வரல் பகுவினியல்பே. (ண)

விந்துமோகினி மானனவிரிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்திருமுயினை, யாணவவேங்கை யொருபாலடர்ப்ப, மாயைக்குடாவடியொருபான்மயக்கக், காமியக்கடமா வொருபாற்கறுவ, விருவினை மலைப்பாம் பொருபாலிழுக்க, வாசையாமண்ணை யொருபாலறையக், குலமெனுமலி யொருசார்குளைப்பக், கல்விக்கானியா வுருசார்கவரச், சமயக்கூறை யொருசார்தாக்க, வவாவெனும்பதி யறிவைக்கொளுவ, மாயாவாத வனசரர்வெருட்ட, வின்னணமாவி யிடருறுங்காலை, யுயிரிடையொளிபுக்கிருந்தவொருவரத், தாயிறைஞ்சாலத்தயா

திதியிரங்கிக், கட்கடைவாளாற் காடறமாற்றலு, மூட்கினையாவு முயிர்ப்பிழைத்தன்றே. (அ)

ஆ இயல் உ-க்கு சூத்திரம்-கூச.

பசுவியல்-முற்றிற்று.

பாசவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குங்காலை, செயற்கையுயிர்க்குத் திரிமலமென்னில், வெண்மடிக்கழுக்கு விரவுந்தன்மை, போலநீங்கிப் புருவனைவதுமே. (க)

இயற்கையுயிருக் கிருண்மலமென்னி, விருந்தைதகறப்பு மெழிற்பால்வெண்ணையு, மிடையில்விடாதென் றிணைத்தனர்புலவ, ரதி செயற்கையாமே. (உ)

மலமிலமாயை மறைக்குமென்னின், மலகுணமறைத்தல் மாயையினக்க, லவாடுக்கெனவுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையெனுஞ் சொல் சமலைச்சொல்லே. (ங)

மாயாதனுவின் மன்னியவான்மா, கன்மவிருப்பங் கருமலமின்றே, லெயாதென்னை ற யிடருழுமுரியே. (ச)

கன்மமயக்கக் கிமலமறைப்ப, மாயையினக்க வருவனபோவன, மூவனைகயுயிரு மும்மையவுலகிற், கறங்கெனச்சுழன்று கதிகதாறுமத்தியே. (ஞ)

அவிரதானியசினை யன்னியவென்று, மிருள்புரியாக்கையை யானெனதென்று, மன்னியமடங்கையை யாருயிரென்று, மூன்றுறச்செய்த லுயிர்மலமோரே. (ட)

குருவைச்சோறல் குருமொழிமறுத்தல், குருவைவணங்கக் கூசல்பிழைத்தல், குருப்பொருள்கவர்தல் மாயைக்கூறே. (ண)

செருவினைவென்று நீமலத்தழுத்தன், மூக்காணத்தெரிவு மூர்த்திடநோக்கல், செருக்கிகழ்கூறல் சிற்றினமருவல், குலம்பாராட்டல் கன்மக்கூறே. (த)

நிச்சயமறவி நீடுந்ஞானம், விகற்பந்தீமை விரோதந்தருக்க, மழிவொருள்வேட்ட லல்வழிச்சேறல், பொய்ம்மொழிகூறல் புணர்ந்தனதவெறுத்த, லெனோன்யாவில்லே யான்பரமென்ன, லச்சமிலானமே யானவக்கூறே. (ந)

ஈட்டலிரத்த லிழுக்கையியற்றல், வேட்டல்வெறுத்தல் விதிவ
ழிச்சேற, லறிவைமறத்த லாகம்பேண, லோதியவெட்டு முயிர்க்கு
ணமென்ப. (சு0)

அவாவறலீத லானவைகுயிற்றல், விருப்பறன்மகிழ்தல் விதிக
றியகற, லறிவைவினைத்த லாகுமொறுத்தல், பன்னியவெட்டும் பதி
குணமென்ப. (சுக)

மூதுலாவியத்தல் மொய்மலந்தணத்த, லடியனைக்காணி லகழு
டைந்தழுதல், சில்லோர்குழுவைத் தீதெனத்தேறுத, லருச்சனைவளர
க்க மன்பிவையேழும், பிறவாக்காலப் பிணைந்தெழுகுறியே. (சுஉ)

பசுநூலோதல் பழிமலங்கவர்தல், சான்மேற்சுக்கலக்கண் சால
விளைத்தல், புல்லினஞ்சேர்தல் புகர்த்தொழில்புரிதல், கயவர்வணங்
கல் கண்மனமேழும், பிறப்புழிமன்றப் பெருகுறுங்குறியே. (சுங)

அருளெனுமலமக ளவளொடுங்கலத்தல், முழுதுணர்ஞானமு
ழுவதுமுடைமை, முழுதனுக்கிரக முழுப்பரிபூரண, மனாதிமுத்தன
வயவமிலாமை, விவகாரக்குறி யரற்கெண்குணமே. (சுசு)

அரிசதிவிருக்க மடலர்ச்சனையொடு, வணக்கம்பரவுயிர்க் கன்ப
கமதிநூல், பெருந்துறையெங்கு நிறைபொருள்பேண, லருளினைக்
கூட்ட மதுபவநீக்க, மறைகுணமெட்டு மடியர்க்கமைத்தவே. (சுஞ)

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணெளியொப்ப, வைவகையவத்தைத யா
ன்மாநீங்கிச், சிவத்தொடுங்கலந்த தேற்றமென்ப. (சுசு)

நோக்காநோக்கை நோக்கநோக்க, நோக்காநோக்க நோக்கு
மன்றே. (சுஎ)

பாசப்பகுப்பும் பஞ்சமித்தியழு, மந்தக்கரணழு மைவகைப்
புல்லு, நீங்கநீங்கி நிறையிருள்கடந்த, பணையொருமலாவிப் பண
நிலைகடந்த, வறிவொடுங்கலந்த வான்மாப்பாச, சாலங்கடக்கு மென்
னுஞ்சைவமே. (சுஅ)

சேதனமான்மாவசேதனஞ்சிவஞ், சேதனமான்மாவறிவைமறை
யா, சேதனச்சிவனைச்சேர்தரிலாவி, சேதனனன்றிச்சித்தாபாசனே.

கருவிக்கான்மாக் கத்தாகருது, மறிவுக்கரனே யாயிற்கத்தா, கரு
வியையருளாற் கழற்றியவாவி, யருளாய்நிற்கில வனிவனுமே. (உ0)

சடத்திரணீப்பத் தனித்திடுமான்மாச், சோகம்பாவினை வதாக்
கியபின்றைக், கருடனைநினைப்பான் கடிக்கழன்றன்னை, வுபாதிநீங்கி
யுணர்வர்யினவே. (உக)

அறிவறியாமை யகலாதகன்ற, வறிவேசிவமெனு மாகமமுடிவே. கண்கதிர்பண்டங் கழியிருள்கிரணம், விளக்கெனுமாறு நினை நினைவிளக்குநு, முயிரோயிறைவ னவனுலுவபொரு, ளதனைமறைக்கு மாணவமதனைத், தணக்கவந்த தண்ணருளதனை, யறிவான்வந்த வாக்கையொடாதேறு. (உக)

இருவினையொப்பா லிருண்மலபாகம், மலபாகத்தின் மருவும் பாதம், பாதப்பதிவாற் பயிலுங்குரவன், குரவன்வரலுங் கொடும்பவ மேழுந், தனித்தனியோடுந் தலைகெட்டன்றே. (உச)

ஆ இயல் உ-ஆம் சூத்திரம்-நிலை.

பாசவியல்-முற்றிற்று.

உபதேசவியல்.

னெனுயிர்வேற்றை யுளைக்குங்காலை, யென்மாவென்மனை யென்பான்போல, வென்காலென்னை யென்பணவேறு, பருத்தேனினனைத் தேனெனலும்பன்மொழியா, னவயவமான்மா வாகுமென்னிற், சின்னினின்று தேய்க்குறமாய்தலி, னவயவமான்மா வன்றெனவுணரே. (க)

ஐம்புலனறிதலி னவத்தைப்படுதலி, லுணராக்கால முடல்சவ மாதலி, னருத்தாபத்தியி னுலனென்மா. (உ)

பிறத்தலுமிறத்தலும் பெருகலுஞ்சுருங்கலும், போதலும்வருத லும் புணர்வுநீக்கமு, மன்னமயத்துக் கதித்தனவாதலி, னன்னமய கோச மான்மாவன்றே. (கூ)

ஒருமரத்திற்பே யுண்டிலையென்னை, லிதிகம்மற வாக்கையகத் தே, யான்மாவுளவென் றணைறத்தனரூலே. (சு)

கோசரமுடலம கோசரமான்மா, வவையவங்காய நிரவயமான் மா, வாதிகாய மனுதியான்மா. (எ)

பொய்ம்மைசுடலை மெய்ம்மைமடிருடன், சொற்பிரமேயத் தோன் றியகாக்கை, யப்பிரமேய மான்மாவன்றே. (கூ)

ஐம்புலவேட ராற்றினமறந்து, கரணமென்னுங் கடிகுரன்னானி, சூழ்கரப்போதத் துனிவிற்பிடித்திட், டிரக்கமின்றிய வீமினைசக்குயிற் றிப், பிறவியங்கானிற் பேதுறுங்காலைச், சிவகரபாலன் றிருவுளத்திர ங்கிச், சிவசிவ வீக்கித்தோற்றித், தன்னருள்காட்டித் தானுக்கும்மே.

ஈட்டலிரத்த லிழுக்கையியற்றல், வேட்டல்வெறுத்தல் விதிவ
ழிச்சேற, லறிவைமறத்த லாகம்பேண, லோதியவெட்டு முயிர்க்கு
ணமென்ப. (சு0)

அவாவறலீத லானவைகுயிற்றல், விருப்பறன்மகிழ்தல் விதிந
றியகற, லறிவைநினைத்த லாகமொறுத்தல், பன்னியவெட்டும் பதி
குணமென்ப. (சுக)

மூதுலாவியத்தல் மொய்மலந்தணத்த, லடியனைக்காணி லகமூ
டைந்தழுதல், சில்லோர்குழுவைத் தீதெனத்தேறுத, லருச்சனைவண
க்க மன்பிலையேழும், பிறவாக்காலப் பிணைந்தெழுகுறியே. (சுஉ)

பசுநூலோதல் பழிமலங்கவர்தல், சான்றோர்க்கலக்கண் சால
விளைத்தல், புல்லினஞ்சேர்தல் புகர்த்தொழில்புரிதல், கயவர்வணங்
கல் கண்மனமேழும், பிறப்புழிமன்றப் பெருகுறுங்குறியே. (சுங)

அருளெனுமலமக ளவளொடுங்கலத்தல், முழுதுணர்ஞானமூ
ழுவதுமுடைமை, முழுதனுக்கிரக முழுப்பரிபூரண, மறுதிமுத்தனை
வயவமிலாமை, விவகாரக்குறி யரற்கெண்குணமே. (சுச)

அரிசுவருக்க மடலர்ச்சனையொடு, வணக்கம்பரவுயிர்க் கன்ப
கமதிநூல், பெருந்துறையெங்கு நிறைபொருள்பேண, லருளினைக்
கூட்ட மடிபவநடுக்க, மறைகுணமெட்டு மடியர்க்கமைத்தவே. (சுரு)

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணெளியொப்ப, வைவகையவத்தை யா
ன்மாநீங்கிச், சிவத்தொடுங்கலந்த தேற்றமென்ப. (சுசு)

நோக்காநோக்கை நோக்கநோக்க, நோக்காநோக்க நோக்கு
மன்றே. (சுள)

பாசப்பகுப்பும் பஞ்சமிந்தியமும், மந்தக்கரணமும் வைவகைப்
புல்லு, நீங்கநீங்கி நிறையிருள்கடந்த, பனாவியாகமளாவிப் பரை
நிலைகடந்த, வறிவொடுங்கலந்த வான்மாப்பாச, சாலங்கடக்கு மென்
னுஞ்சைவமே. (சுஎ)

சேதனமான்மாவசேதனஞ்சிவந், சேதனமான்மாவறிவைமறை
யா, சேதனச்சிவனைச்சேர்தரிலாவி, சேதனனன்றிச்சித்தாபாசனே.

கருவிக்கான்மாக் கத்தாகருது, மறிவுக்கரனே யாயிற்கத்தா, கரு
வியையருளாற் கழற்றியவாவி, யருளாய்நிற்கில வனிலவனுமே. (உ0)

சடத்திரணீப்பத் தனித்திடுமான்மாச், சோகம்பாவினை தொகுத்
கியபின்றைக், கருடனநினைப்பான் கடிக்கழன்றன்னை, வுபாதிநீங்கி
யுணர்வர்யினவே. (உக)

அறிவறியாமை யகலாதகன்ற, வறிவேவிவமெனு மாகமமுடிவே.
கண்கதிர்பண்டங் கழியிருள்கிரணம், விளக்கெனுமாறு நினை நினைவினக்குது, முயிரோயிறவை னவனலுறுபொரு, ளதனாமறைக்கு மாணவமதனைத், தணக்கவந்த தண்ணருளதனை, யறிவான்வந்த வாக்கையொடாதேறு. (உக)

இருவினையொப்பா லிருண்மலபாகம், மலபாகத்தின் மருவும் பாதம், பாதப்பதிவாற் பயிலுங்குரவன், குரவன்வரலுங் கொடுப்பவை மேழுந், தனித்தனியோடுந் தலைகெட்டன்றே று. (உச)

ஆ இயல் கூ-க்கு சூத்திரம்-நிலை.

பாசவியல்-முற்றிற்று.

உபதேசவியல்.

னானுயிர்வேற்றை யுளைக்குங்காலை, யென்மாவென்மனை யென்பான்போல, வென்காலென்னை யென்பனவேறே, பருத்தேனினனைத் தேனெனுமபன்மொழியா, னவயவமான்மா வாகுமென்னிற், சின்னினின்று தேய்க்கறமாய்தலி, னவயவமான்மா வன்றெனவுணரே. (க)

ஐம்புலனறிதலி னவற்றைப்படுதலி, லுணராக்கால முடல்சவ மாதலி, னருத்தாபத்தியி னலுளனென்மா. (உ)

பிறத்தலுமிறத்தலும் பெருகலுஞ்சுருங்கலும், போதலும்வருத லும் புணர்வுநீக்கமு, மன்னமயத்துக் கதித்தனவாதலி, னன்னமய கோச மான்மாவன்றே று. (கூ)

ஒருமரத்திற்பே யுண்டிலையென்ன, லேதிகம்மற வாக்கையகத் தே, யான்மாவுளனென் றுணர்ந்தனரலே. (சு)

கோசரமுடலம கோசரமான்மா, வவையவங்காய நிரவயமான் மா, வாநிகாய மனுதியான்மா. (எ)

பொய்ம்மைசுடல மெய்ம்மைமடிருடன், சொற்பிரமேயங் தேகான் றியயாக்கை, யப்பிரமேய மான்மாவன்றே று. (கூ)

ஐம்புலவேட ராற்றினைமறந்து, கரணமென்னுங் கடிகுரன்னாளி, சூழ்கரப்போதத் துணிவிற்பிடித்திட், டிரக்கமின்றிய வீமிசைக்குயிற் றிப், பிறவியங்கானிற் பேதுறுங்காலைச், சிவகரபாலன் றிருவுளத்திர ங்கிச், சிவவெது கீக்கித்தேற்றித், தன்னருள்காட்டிடத் தானுக்கும்மே.

இருவினையீட்டி யீட்டாவியல்புங், கருவியிற்சேர்ப்புங் கோ
யாக்கலப்புஞ், சிவனலனுகியுஞ் சிவனந்தரமுங், காட்டியீட்டன
கருணைக்கையே. (அ)

சிவனீயாரு மென்னுந்திகழ்வுஞ், சிவனுனே னென்னுந்திற
முஞ், சிவனேயாவினு முளனெனுந்திருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெளி
த்தனனெனக்கே. (க)

தசகாரியத்தைச் சாற்றுங்காலத், தத்துவம்யாவும் சடமெனக்
காண்டல், தனித்தனிச்செயலுத் தானறிந்திடுத, லிவைமலநாமல
மென்னத்தணத்த, றத்துவரூபந் தத்துவதரிசனந், தத்துவசுத்தி
நினைநினைதானே. (கூ)

அறிவாகரனு னெனவறிந்துணர்தல், செறிபரப்பிரமம் யானெ
னத்தேற, லறைசிவனருளி லடங்காதடங்க, லுருவதரிசனஞ் சுத்தி
யுமுயிர்க்கே. (கஃ)

சுகமயமீசன் சொரூபங்காண்ட, லச்சுகமயனை யாங்காங்கறித,
லவனேதானு யச்சுகத்தழுந்த, லிவனவனுகி யின்பமேலிடுத லுருவந்
தெரிசனம் யோகம்போகமே. (கஉ)

உயிரூபலக்கலி னுணர்பானுப்படின், பஞ்சவிந்திரியப் பன்னிற
ங்கவரா, தூணெரொளியாவு முபலங்கவர்தலி, லெனன்றையாமென்
றுணர்தற்பாற்றே. (கங)

தாடலைபொன்றரன் றன்னைடொன்றுய்க், கண்ணுறுங்கதிருங்
கலந்தேதாற்ற, மன்னமோக்கத் தமர்வனவுயிரே. (கச)

சந்திரியிறந்துஞ் சந்திரனிறவாத்,தன்மைச்சிவஞ் சிவனவன்பா
லே, யெயுமண்ணை வென்மனுர்புலவர். (கஞ)

கன்னன்கௌந்தி புத்திரகதைபோற், சிவன்சிவத்தாற்சிவதீங்கி,
மாசறுதிங்கண் மண்டிலம்போன்றுங், கவாவிறந்தொளிரு மதிசயம்
பெறுமே. (கசு)

கூன்மதிச்சடிலக் குன்றவிற்குளவி, மாலறியாத மலர்வாய்ப்ப
ட்ட, கீடக்கீடந் திசைமுகனறியா, முடியாவின்ப முடிவெற்றனவே.

புவிமுதனுத மீறனப்பொலிந்த, தத்துவசாலங் கடப்பான்கட
ந்திட், டறிவறியாமை யாங்காங்ககன்று, ரருளொளிங்கூடி யரன்பா
லொன்று, யருளையுமறந்தபின் னறியகிலேனே. (கஅ)

ஆலம்பன்னிமனைவனிராலம்பன், சுதந்தரமிலியிவனவன்சுதந்தர
னே, சரீரியிவன சரீரியவனெனை, மலநீக்கத்தி லிவ்வுழக்கின்றே. ()

அஞ்செழுத்துண்மை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனுந் திரு
வாக்கியத்திற், சிவமருளான்மா திரோதைமலமிலை, பாந்தளாகலி
யாப் பருவிடம்போன்றச், சிவன்றனேமறையாச் சிவனோம்மறைக்கு,
மதோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, மூர்த்தமுகத்தி லிருவழிந்தனமே. ()

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச், சிகாரம்பிரமந் தினாமலரீங்கி,
யகாரவுயிர்சன் னடியினைசேர்வான், றிருநடஞ்செய்யுந் திருத்தில்
லைக்கணே. (உ)

ஆ இயல் சுக்கு சூத்திரம்-எசு.

உபதேசவியல்-முற்றிற்று.

அணைந்தோரியல்.

முதற்கானம்.

நஞ்சுமிழ்பகுவாய் நாகபூடணன், றேனைவிழ்கமலச் சேவடிநீ
ழன், மலையெயிற்கொதுங்கி மதிநலம்பெற்றே, ரானந்தன்மை யறை
குதுமெடுத்தே. (க)

வேழமயின்ற வெள்ளிலங்கனியோ, வழல்வாய்ப்பட்ட வாலா
கல்லோ, வாய்முலையையா மாய்த்தவன்கன்றே, நாயகியிழ்வெரா
ன்றை நாதனதருளா, லகக்காழற்ற வடியவர்மாண்பே. (உ)

மணிப்பாம்பிருளை மழுவாயின்முனையச், செல்வன்சிறுமையைத்
தியன்குளினை, யாக்கனிரக்கை யறியாப்போன்று, மாதேவன்கழல்
மன்னியவுயிரு, மறியாபிறப்பி னைவத்தைப்பெருக்கே. (ங)

உண்மைகனவு மூழின்வரவு, மாழிநிலையு மகல்வானினறவும், பன்
னியுனமும் பதிதர்மயக்கு, மலநிலையகன்ற மாதவர்வரம்பு, மியம்பு
தற்படா வெண்மனோர்புலவர். (ச)

இரக்கமும்வணக்கமு மிறந்தவவாவு, மிணங்காதவேரா டிணங்
காவினைக்கமுஞ், செம்மலாலயந்தொறுஞ் செல்லுந்திறமு, மும்மலம
கன்ற முத்தர்பாலுளவே. (ஞ)

பூரணபோதப் பொருடானுதலி, ரானமாக மமவர்க்கென்செ
யிவே. (ட)

நினைப்புமறப்பு நீத்தமையாலே, யனைத்துங்கண்டுங் கண்டிலை (எ)
தன்றே.

பதியெனிற்பாசத் தோடுளையென்றும், டசுவெனின்முத்திப் படு (அ)
தலுமின்றே.

சூனியபாச மாண்டுழிச்சோதி, ஞானதுவென்னு ஞானமு (அ)
மின்றே.

ஐவகைஞானத் தந்தரவான்மா, வாங்கணையிறப்பி னதுபர (கo)
மான்மா.

மாயைமயக்குங் கன்மவழக்கு, மூல்மலத்தின் முடிவின்மறைப் (கக)
புஞ், சுயம்பிரகாசர்க் கிலையெனுஞ்சொல்லே.

முன்னலுமுனைத்தலு முறுதொழிலுஞற்றலு, மாவிக்கிலைபொறி (கஉ)
யறிவொடுமொய்தலி, ஞக்கைமாட்டென் றனைறந்தனர்புலவர்.

சிதம்பரமாதலிற் சேர்விடமில்லை, யவனிவணுதலி னணுகுதலி (கக)
ல்லை, யறிவுருவாதலி ஞக்கையுமின்றே.

ஒன்றேயாதலி னுணர்பவனின்று, ஞானதுவாதலின் ஞானமுமி (கச)
ன்றே.

சேர்வினமறிந்து சேர்வாரெனத்த, பன்னகபூடணன் பாதப்
பூணையா, னீந்தாக்கடலை நீந்திப்போந்தனர், தானுய்ன்ற தனிவான் (கஎ)
தனையே.

சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கங்காவியங், கொக்குவம்பரதங் கோவித
னைத்தள்ளாப், பித்தர்க்கிந்நூல் பேசிற்பிழையே. (கசு)

பிறவிக்கடலைப் பின்னிடமுன்னூற், பூணைதாவென்னைப் பொரு
மியிரந்து, பன்னட்கேட்கும் பக்குவனோக்கி, யன்னேர்க்கிந்நூலளை
யலுமாமே. (கஎ)

கோறல்வெகுளல் குறைகொள்குணத்தன், றிருவருளில்லோன்
செகமுகனையன், வழிபாடில்லோன் மற்றனிவர்க்கிங், கிந்நூலளையா
னேழைக்குருவே. (கஅ)

ஆவிக்குரிய வறநூல்புகன்றபின், சத்தஞ்சோதிடஞ் தருக்கம்
புகன்றவன், சுவர்க்கம்புகுத்தித் தயருறுநினையப், பதிபுகுவிற்றும்
படிறனன்றே. (கஅ)

* நூனதிகமின்றி நுண்ணுணர்வாகி, யனந்திமுத்தனருளியவாக
மந், தந்திரகலையெனச் சாற்றலுமாமே. (உo)

---

* நூனதிகம் - நூனதிகமெனமுதற்குறை.

மணிகளொடுக்கி மறைமுடிவுணர்ந்து, வழிபடன்மந்திர கலை
யெனமதியே. (உ௯)

அறியாவறிவு னருளிற்கலந்தாங், காதவெளிபுக் கழுந்தியக
ண்ணெய், மும்மைமப்பாழு முறைமுறைகடவா, வபாவப்பாழி னடங்
காதடங்க, லுபதேகக்கலை யிஃதெனவுணரே. (ஈ ஒ)

கேவலஞானக் கிழவனருடைப், பிள்ளாகாவுரசு பேரானந்த,
னாதனவாக்கிய னருங்கமிழ்ழுலன், சிவன்முத்தர் திருவாய்மலர்ந்த,
தூல்பவதேநாய்க்கு நண்ணியமருந்தே. (உ ஈ)

ஆ - ஞ் திரம் - ௧00உ.

முதற்கண்டம்-முற்றிற்று.

இரண்டாங்கண்டம்.

உடலெனும்பெண்ணை யுயிரொனுநாயக, னெந்தான்விதவை னெவ்
வழியானே, விதவைதில்லை விதியுள்ளளவும், விதிவசமின்றேற வெறுப்
புற்றிடுமே, வெறுப்புமிதியின் மேம்பாடாமே, யறிதாலிடத்து மற்ற
வரிடத்து, மாக்கைவெறுப்பு மகங்காரவானிய, முறுமெனக்கண்டாங்
கொழிந்திடுமாலை. (க)

சுசனென்போ ரணைவ்வணமவன்யா, ருலகமீன்ற வொருவரு
மாயி, னுங்கவனெங்குள னலையத்துள்ளா, னலையம்புகினு மவ்வா
னே, ணமருப கட்டமாதலி, னீசனைக்காணே னென்செய்கேனே. ()

நிரிடையிருப்ப னிலத்திடையிருப்பன், காற்றிடையிருப்பன் கன
விடையிருப்பன், விண்ணிடையிருப்பன் வெயிலிடையிருப்பன், மதி
யிடையிருப்பன் மனத்திடையிருப்பன், நதியிடைவெய்போற் சுங்க
ரன்றானே. (க)

உருவோவ்வுருவோ வுபயப்பெருக்கோ, காணும்பொருளோ கா
ணப்பொருளோ, கரியோவசெய்யோ கைகாதுண்டோ, வுண்டதுமுற
க்கமு முடையுமுண்டோ, கண்டவருண்டோ கழறுமினீரே. (உ)

அநிநிதன்மைமந்தரமருகாலப், பிரமதினைதனையப் பேசினனெ
வதே, சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங்கி, மறலியையுமுனிந்த வாதனெ
வதே, வரன்முறையுலகம் வயின்வையிறுதிக்க, ணன்முகத்திருந்து

நான்மறையுணர்ந்தன், றுபனிடத்தி லொளிக்கவனெவனே, வவனே பிரம மென்றறிமன்னே. (ஈ)

மூலமென்றழைத்த முனைக்கொம்பியானை, வருத்தத்தீர்ப்பான் வந்தனைவனே, தூணிலுமிருப்பன் துரும்பிலுமிருப்பன் எனுமழு சொல்லுக் கெதிர்ந்தவனெவனே, துகிலுரிகாலத் துருவுதன்மகட்கு, மாளாத்துகிலை வருத்தினனெவனே, வருச்சுனற்காக வமரிடையிருந்தாங், குணர்மெய்ஞ்ஞான மூளைத்தவனெவனே, வவனேபிரம மென்றறிமன்னே. (ஊ)

கல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகிப், பொல்லாவுநானம் புரிந்தவனே வனே, மால்வனைவில்லாய் வலியவர்புரங்க, னீறுறழுவொருக்கி நின்றுழுவனைச், சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனே, காலனைமாட்டிக் கவின்சிறுபாலன், மரணந்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவனே, வவனேபிரம மென்றறிமன்னே. (எ)

உளனேபிரம முயிரோபிரமம், வானேபிரம மறையோபிரம, நானேபிரம நாதங்காலே. (அ)

வடிவோபிரம மதியோபிரம, மொலியோபிரம மூணர்வோபிரம, மறிவோபிரம மாயுங்காலே. (கூ)

ஒருமலவழக்கு மிருவினைக்கொடரு, மும்மலச்செருக்கு நான்வகைவாக்கு, மைவகைப்பொறியு மறுவகைக்குற்றமு, மற்றுலன்றியறிவாகாயே. (கூ)

கண்ணெளிகண்ணை கதிரொளிகதிரோ, கன்னுநாதே கதிருங் கண்ணுங், கதிராகாதே கலப்பின்வைப்பே. (கஅ)

வானேவெளியோ மறுகனல்புனலோ, மண்ணேமதியோ வளவொன்றாழோ, யானேபரம்பொருள் வெளம்பினிலே, தானேயதுவே யதுதானென்ப, மானதுவும் வழக்கச்சொல்லே, நானேயதுவென நாடலுமாமே. (கூ)

ஆ இயல் நூ-க்கு சூத்திரம்-கஙச.

இரண்டாங்கான்டம்-முற்றிற்று.

சத்தியஞானபோதம்-முற்றிற்று.

போதும்.]

உ

சிவமயம்.

வள்ளலாஞ்சாத்திரம்.

இரண்டாவது

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

விருத்தம்.

சித்தகக்கோயிலிலிருக்குஞ்செல்வனை
மத்தகக்கரிமுகத்தரசைவல்லைபப்
புத்தரவல்குலிற்புழைக்கைபோக்கியுஞ்
சத்துமாலிலாதவன்றன்னைப்போற்றுவாம்.

நடேசர்துதி.

(வேறு.)

முன்னைநான்மறமுடியினில்வீற்றிருப்பவனை
யன்னையத்தனையுலகெலாமமர்ந்திடுபவனை
யென்னையாளுடையினைறவனையிருண்மலங்கழியப்
பொன்னினம்பலத்தாடியபுனிதனைத்தொழுவாம். (க)

பணாவணக்கம்.

(வேறு.)

மூவர்க்குமுதற்பொருளாய்முத்தொழிற்கும்வித்தாகி
நாவிற்குமனத்திற்குநாடரியபேரறிவாய்த்
தேவர்க்குமுனிவர்க்குஞ்சித்தர்க்குநாகர்க்கும்
யாவர்க்கும்காயாகுமொழிற்பணையைவணங்குவாம். (உ)

கணபதிவணக்கம்.

கிங்கரகமலமென்றிரண்மல்லாட்டுலூக்குடைத்தும்பி
யாங்கரமதனுந்நிலையயடியேயாயும்பறித்தேகாடத்
தூங்கதவொருதேகாடிசூரியர்க்குடோற்றுங
தோங்கரக்கயமுனியையாளைக்கூடத்திருத்துவாம். (ங)

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

(வேறு.)

அறுவிதசமயத்தோர்க்குமறுமுகசாமியாகிச்
செறிபரப்பிரமம்யானேயென்றுசின்மயிலிலேறிக்
குறுமுனிக்கருளிச்சீவக்குகைதொறும்வீற்றிருந்த
மறுவிலாக்குகனேப்போற்றிமாய்த்தனென்பிறவியெல்லாம். (சு)

தக்ஷிணமூர்த்திவணக்கம்.

(வேறு.)

வீராதனத்திலெழுந்தருளிமின்னிற்சிறந்தவேணியராய்த்
தீராவையந்தீர்த்தருளுஞ்சின்முத்திரைச்செங்கையினராய்ப்
பாரோர்விண்ணோர்பணிந்தேத்தப்பரமகுருவாய்ப்பலகாலு
மோரானீழலமர்ந்தாரையுள்ளும்புறம்பும்ணங்குவாம். (டு)

(வேறு.)

மூலமாயெவைக்கு மறியொணவுருவாய் மும்மலங்களைந்தவர்க்
கெளிதா, யாலபோசனஞ்செய் தழிவிலாதவனையருமறைச் சிரத்தொ
ளிர்பவனெய்ப், பாலலோசனனெய்ப் பசுதொறும்பதியாய்ப் பக்குவச்
சனக ணதியர்க்கா, யாலமர்நீழ லமர்ந்துறைபவனே யகத்தவிசிருத்தி
யின்படைவாம். (சு)

குருவணக்கம்.

(வேறு.)

பாசமைந்தையுந் தனித்தனிப்பரிந்திடநீக்கி
நேசமாகியவறிவுருநீயெனக்காட்டிப்
பேசுமேழ்வகைப்பிறப்புனக்கிலையெனப்பேசித்
தூசுநீக்கியசுயம்பிரகாசனைத்தொழுவாம். (எ)

(வேறு.)

தாரணியவர்க்குநாலாஞ்சத்தினிபாதமெய்த
வூருணிபோலத்தோன்றியொருமொழியாலெனக்குக்
கோரணிகாட்டுமாறுசமயத்தின்கோளோக்கிப்
பூரணசொரூபங்காட்டும்புண்ணியன்பொலந்தாள்போற்றி. ()

திருமூலர்வணக்கம்.

(வேறு.)

ஐயமாகடலாழ்ந்தவுயிர்க்கெலாங்
கையிலாமலகம்மெனக்காட்டுவான்
மையறீர்திருமந்திரஞ்செப்பிய
செய்யபொற்றிருமூலனைச்சிந்திப்பாம். (ஊ)

வியாசருனிவணக்கம்.

துக்கசாகரத்துக்கொருதோணியாய்ப்
பக்குவச்சுகனைப்பெறுபாக்கிய
தக்கவான்மதயாபரணுகிய
மிக்கவேதவியாதனைப்போற்றுவாம். (கo)

நூற்சிறப்பு.

(வேறு.)

பாவமகலப்பரிகாரவிதத்தைப்பகருஞ்சிலநூல்க
ளாவலோடுமறம்வளரவறங்கள்பகருஞ்சிலநூல்க
ளேவமில்லாமுத்தியினுமிராண்டையென்னுஞ்சிலநூல்கள்
தீவபிரமவயிக்கியத்தைச்செப்புமிந்நூற்சித்தாந்தம். (கக)

(வேறு.)

புன்னூலாம்பரசமயப்பொய்ந்நூலின்மயங்குவீரா
சென்நூல்லாமருமையறயின்சிரத்தொளிருமுபநிடத
நன்னூலினெறியின்றாயமுண்ணர்ந்தநாதாக்க
ளென்நூலுங்ணைகவிட்டேயிந்நூலைப்பற்றுவார். (கஉ)

அவையடக்கம்.

அங்கணீரிழுக்குடையதாளுலகிகலக்கி
லங்கணீரென்றிகழாதுபோலென்புன்சொல்லும்
புங்கமறையாதிகலக்கிற்புன்சாலுநன்சொல்லாகும்
புங்கமலிசான்றோருரும்புன்சாலிதென்றிகழாரோ. (கங)

நூற்பெயர்.

(வேறு.)

பொய்ப்புவியதனிலுளநும்பொருக்கெனத்தோன்றிமாயு
மெய்ப்பிலாவுயிர்கட்கெல்லர்மெளிதினின்றானமெய்த
வப்பணிசடையோன்முன்னாளறைந்தவாகமத்திற்சொல்லு
மும்பொருள்விளக்கஞ்சொல்வேன்முக்கணனருளக்கொண்டே. ()

பாயிரம் - முற்றிற்று.

குருகாருண்ணியம்.

(வே று.)

உலகமுமாழியுமொண்கண்மாசுரு
நிலையலவென்றுணர்விடையமாணவன்
கலையெலாந்தெரிந்தவன்கதிவிருப்பினை
னலமனிகுரவனாடித்தேதுவான். (க)

(வே று.)

உலகநருப்பைக்கடந்தகாபுரியாதானவுதரிமதிப்பேபோல
விலகுகுடும்பத்தாயர்நீங்கியெங்காட்டுறவியாகேகுற
திலகமறையின்பொருளினத்தேதற்றுங்குரவன்காண்போபோல
கலகவுடலப்பிணிகணாந்தகடவுடனையாண்காண்போநாம். (உ)

(வே று.)

மருவியவுடல்வெறுப்பும்வையகவெறுப்புமவாவா
விருவினையொப்புமங்கணையிடுமெய்துங்காலைக்
கருமலபாகமுண்டாம்பாகத்தாற்கடிதிற்சேருந்
திருவருட்சத்திபாதஞ்செறிந்திடுங்குருவுமன்றோ. (ங)

(வே று.)

இனையவண்ணநினைந்திரங்குமெழின்மாணைக்கன்றனைப்புரப்ப
நினையுநினைவிலாளித்திருந்தகிமலனீங்காக்கருணையிறைவன்
மனிதன்போன்றேயுண்டுடுத்தன்மருவிக்குருவாய்வரச்சீடன்
கனியுஞானக்கண்ணுரக்கண்டானபவரோய்வின்றாகினான். (ச)

தேனுண்டளிகள்பண்பாடுஞ்செறிகற்பகநேர்குருந்தடிக்கீழ்
மானுமழுவுஞ்சதுர்ப்புயமுமணிக்கந்தரமுமறத்தருளி
யீனமகன்றதிருவாதவூரர்க்காகவெழுந்தருளுஞ்
ஞானமுனியேயிவனென்றுதெளிந்தநாவாற்பழிச்சினனே. (ஞ)

(வே று.)

அப்பிரமேயபோற்றியாருயிர்த்துணைவாபோற்றி
யொப்பிலாவெவாருவபோற்றியுணர்பவர்க்கணியாபோற்றி
நட்பயலில்லோட்போற்றிநாதநாதாந்தபோற்றிச்
சுப்பிரமணியாபோற்றிச்சுயம்பிரகாசபோற்றி. (ட)

அற்புதவமலவேகவசிந்திதவகண்டாகார
நற்சிதம்பரவேகாந்தஞானாநாதாந்தவின்ப
சொற்பிரகாசசுத்தசூனியதூரியாதீத
தற்பரவனந்தானந்தசற்குருநாதபோற்றி. (ண)

கண்ணிலாக்குழவிவெய்யகாரிருட்டறைபட்டாங்குத்
திண்ணியமலவறைக்குட்சிக்கியசிறியேன்றன்னை
நண்ணருளானக்கையாலன்முகன்முதலோர்நாத்
தண்ணளியாலெடுத்தசற்குருநாதாபோற்றி. (அ)

மூத்தனைப்பகைவனென்றுமூர்க்கனையுறவென்றும்
பெத்தனையேனைகாலம்பிறந்திறந்தெய்த்திட்டேற்குப்
பத்தியான்ஞானங்காட்டிஞானத்தாற்பரனைக்காட்டும்
சத்தியஞானனந்தசற்குருநாதாபோற்றி. (கூ)

பொச்சையாமூடலங்காட்டிப்பொறிபுலன்கரணங்காட்டி
யிச்சையாருயிருங்காட்டியெழிற்றிருவருளுங்காட்டி
யச்சமினிலையங்காட்டியகம்புறந்தாளைக்காட்டி
சச்சிதானந்தங்காட்டுசற்குருநாதாபோற்றி. (கூ)

ஆஆ திருவிருத்தம்-உசு.

குருகாருண்ணியம் - முற்றிற்று.

குருபதேசம்.

அஞ்சினேன்பவத்துக்கென்னையாளெனவடியில்வீழ்ந்த
வஞ்சமில்சிடன்றன்னைவாவெனவருகில்வைத்துத்
தஞ்சிருள்நிழியப்பாதகாமனைசிதத்திற்சுட்டி
யஞ்செழுத்தருளிப்பின்னதன்பொருளைறையலுற்றான். (க)

(வேறு.)

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடையரும்பதியமரும்
வஞ்சமுற்றுளவொருபுடைபாசமாய்வதியுந்
தஞ்சலின்றியவொருபுடைபசுவெனத்துலங்கு
மஞ்செழுத்தினின்மும்முதலறிந்தவர்பிறவார். (உ)

(வேறு.)

பானுவாமினைறவெழுத்துவதனெளிபனாவெழுத்து
வானமில்கண்ணெணயாகுழுயிலொனுந்தனியெழுத்துத்
தீனமில்வினக்கேயாகுஞ்செப்பியதினாவெழுத்து
நானனனுமிருமேளயாகுநவையுறுமலவெழுத்தே. (ங)

நகரமாகியபேசரினையநஞ்சனவெறுத்து
மகரமாகியமயலவலாம்வெராதுங்கவளந்து
வகரமாகியவளைத்தினிலிருந்திவோப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரினையடைந்தனன்சிவன். (ச)

பாசமாகியவிரண்டையும்படிறெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பா
யாசைநீங்கியநிலையிதுவிதற்கிலையையம். (ங)

ஆஉ திருவிருத்தம் - உசு.

குருபதேசம்-முற்றிற்று.

தசகாரியம்.

தனைமுதனுதமீருய்த்தனித்தனிக்காண்டல்ரூபந்
தனைமுதனுதமீருய்த்தற்செயல்காண்டல்காட்சித்
தனைமுதனுதமீருய்ச்சடமயமென்றுகண்டு
குருபரனருளானீங்கல்சுத்தியாய்க்குறித்துக்கொள்ளே. (க)

தத்துவாதீதந்தன்னிற்சகசவாணவமலந்தா
னுற்றிடுமிதற்குச்சாக்கிரானெனலுயிர்க்குரூபஞ்
சித்துருநானேயென்றுதேறலேதெரிசனந்தான்
மூற்றுணரீசன்முன்னர்முகிழ்த்திடாதடங்கல்சுத்தி. (உ)

எங்கணுஞ்சிவனுளானென்றுணர்தலேயிறைவன்ரூப
மங்கவன்செழுழிலெங்கண்ணுமறிதலேதெரிசனந்தான்
றிங்கள்வேணியனேடொன்றல்சிவயோகமலர்மணம்போற்
புங்கவேயத்தழுந்தல்போகமென்றறையுநூலே. (ஈ)

ஆஊ திருவிருத்தம் - ஈஉ.

தசகாரியம்-முற்றிற்று.

நின்மலசாக்கிரம்.

காய்கதிரவிமுன்னர்க்கண்செயல்டைந்தாற்போலத்
தூய்மனக்குரவனேக்காற்றுகளறுபோதனுகிப்
பாய்பசுகரணமெல்லாம்பதிகரணங்களாகிப்
பேய்பிடியுண்டான்பாலன்பித்தன்போலொழுகுவானே. (உ)

ஆஎ திருவிருத்தம் - ஈஈ.

நின்மலசாக்கிரம் - முற்றிற்று.

நின்மலசொப்பனம்.

(வேறு.)

ஐம்பொறியாலம்புலன்களாரத்தான்புசித்தாலுமறிவான்மிக்கோ
ரும்பர்பிரான்றிருவடிக்கீழுள்ளத்தைவைத்தங்கேயுறங்காநிற்பர்
நம்பனேநீத்தொருசோரநாயகனேவிருப்புற்றநாரிவேண்டு [மே.
மன்பவன்றன்பாற்கிடக்குமாக்கையிவன்பாற்கிடக்குமதுபோலன்

(வேறு.)

காண்பதுங்கேட்பதுங்கருத்துஞ்சொப்பனம்
பூண்பதும்புனைவதும்புசிப்புஞ்சொப்பனஞ்
சேண்படுநாகமுஞ்சகமுஞ்சொப்பனம்
வீண்படுமிவைக்கெலாம்விசுத்தனேரா. (உ)

ஆ திருவிருத்தம் - ஈடு.

நின்மலசொப்பனம் - முற்றிற்று.

நின்மலசுழுத்தி.

(வேறு.)

வுழுத்துசாக்கிரசொப்பனமருவிடுகாறுஞ்
சுழுத்திவந்துறுமற்றையச்சுழுத்திவந்துற்றால்
விழுத்தசாக்கிரசொப்பனமேவிடாததுபோன்
முழுத்தபூரணசுழுத்தியுமுற்றுமுதன்றே. (க)

குடும்பபாரமுஞானமுங்கொண்டவனின்பு
மடங்கநீத்துயரறிவினையடைந்தவனின்பு
நடந்துறங்குவோனின்பமுநாண்மலர்ப்பாயல்
கிடந்துறங்குவோனின்பமுமானுமேகிளக்கில். (உ)

ஆ திருவிருத்தம் - ஈஎ.

நின்மலசுழுத்தி-முற்றிற்று.

நின்மலதுரியம்.

(வேறு.)

மூப்புரமென்பதிவ்வவத்தைமூன்றையு
மிப்புரமூன்றிலுமிருந்திடர்ப்படா
கப்புமூப்புரத்தையுங்கடந்தசீவனே
செப்புறுதுரியனுய்ச்சீவன்முத்தனும். (க)

(வேறு.)

மண்ணெணுமண்ணுர்போனர்வளியெயாகவளியார்போனர்
தண்ணெணுதண்ணுர்போனர்தழலெயாகுதழலார்போனர்
விண்ணெணுவிண்ணுர்போனர்விளங்குறிவுருவாய்நின்ற
நுண்ணியநானேயெங்குநுழைந்திடாதிருக்கின்றேனை. (உ)

ஆகதிருவிருத்தம்-முற்றிற்று.

நின்மலதுரியம் - முற்றிற்று.

நின்மலதுரியாதீதம்.

இந்நிலைதுரியமாகுமென்றருமணைறைகள்கூறு
மிந்நிலைநின்றேறுமென்னுமெண்ணைமுங்கடந்துபோன
வந்நிலைதுரியாதீதமாகுமென்றனைறவர்கல்லோ
ரந்நிலைதனக்குமேலோர்நிலையிலையனறுயங்காலே. (க)

(வேறு.)

போக்கிலைவரவிலைபுணரக்கையிலை
தாக்கிலையேக்கிலைசரிக்கக்காலிலை
மோக்குறழுக்கிலைமுகிழ்க்கக்கண்ணிலை
வாக்கிலைமனமிலையதீதவாழ்விலை. (உ)

(வேறு.)

நீரிடைமூழ்கிநேணினைறயவுண்டவன்
வாரமிறுமதன்போன்றுமாமய
றீர்கிவைபோகத்திற்றிளாத்திருப்பர்க
ளாரவர்பெருமையையளக்கற்பாலதோ. (ங)

(வேறு.)

இத்துரியாதீதத்திலிணைமக்கொட்டுமளவாகுமு
மூற்றகண்ணுழிதன்னிலுளநந்துருள்பொழுகாறுமுங்
கைத்தலத்தாலாவின்பால்கறக்குறுங்காலைமதுவுண்
டித்துருவாகிநிற்போர்சின்மயவீடுகாண்பார். (ச)

ஆகதிருவிருத்தம் - சுருக்கம்.

நின்மலதுரியாதீதம் - முற்றிற்று.

பதிவிளக்கம்.

நிராமயமாய்நிட்களமாய்நித்தியமாய்நின்மலமாய்ப்
புராதனமாயசுத்தலமாய்ப்பூரணமாய்ப்புனிதமாய்ச்

சராசரமாய்ச்சாக்கியமாய்ச்சத்தியமாய்ச்சித்தருவாய்
பராபரமாய்வெறுவெளியாயிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (4)

சொல்லாலுமணுலுந்தொடாராதகூக்குமமாய்ப்
பல்லான்றமேகள்வியருமீதென்றுபகர்வரிதா
யொல்லாதபரஞ்சுடராயுயிர்க்குயிராயுண்மையா
யெல்லாமாயல்லவுமாயிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (2)

ஒன்றுயும்பலவாயுமுருவாயுமருவாயுங்
குன்றுயுமணுவாயுங்குணமாயுங்குணியாயு
நன்றுயுந்தீதாயுநாளையுந்தாளையு
மின்றுயுமூளதாயுமிருக்குமந்தப்பரமசிவம். (3)

(வேறு.)

சிவனறிந்தருளுருவன்சிவராசியைத்
சிவன்றனையறிந்திடாச்சிவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலைசெடசித்தெங்கணுஞ்
சிவனிலாவிடலுயிர்செகமற்றில்லையே. (சு)

அவனவளதுவெனுமகிலபாசமே
யவனவளதுவெனவகற்றவன்பசு
வவனவளதுவினையாக்குவான்பதி
யவனவ்ளதுவறிலறிவைக்காணலாம். (ரு)

அவனைசந்திடலொருவனுவனைசந்திட
மவனைசயாவிடலனுவனைசந்திடா
சிவன்சத்தியோடறிற்செகம்விரிந்திடுந்
சிவன்றனிந்திடுல்விரிசெகமொடுங்குமால். (ரு)

மன்னுமலையவெனுவானும்வையமும்
பின்னமுமபினமும்பேசுஞ்சிவனும்
பன்னுமாணவமுதற்பாசம்யானையு
முன்னுமிச்சிவத்திடையுறித்தெனாலுங்குமால். (எ)

(வேறு.)

பதியறிவாகுமத்தைதப்பகுத்தறிவதுவேசிவ
னிதுவதுவோவாவென்றுன்னற்கிடமேதபாசமாகு
மதுவிதுவெனுஞ்சுட்டற்முலறிவறிவாகிநிற்கு
மதுவிரிசொன்னைறத்தாரான்மலரடிகாணலாமே. (அ)

பதிபசுபாசமூன்றும்பகுத்தறிந்தவரோமுத்தர்
பதியொன்றும்பற்முதாகும்பசுவொன்னைறப்பற்றிநிற்கும்

பதிமுகந்தெரியாவண்ணமறைப்பதுபாசமாகும்
பதிகுருவானஞான்றுநீங்கும்பப்பாசந்தானே. (சு)

கண்பலபொருளைப்பற்றிக்கதிரினையிழந்துநிற்குங்
கண்பலபொருளைப்பற்றுதாயிடற்கதிரைக்கூடும்.
புண்புலன்பற்றித்தாவிபுனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும்
புண்புலன்பற்றுதாயிற்புனிதனைச்சேருமன்றே. (கo)

பளிங்கியமானலுகும்பகலவனிறவலுகும்
பளிங்கினிற்பஞ்சவண்ணம்பார்க்கிலம்புலன்களாகும்
பளிங்கினில்வண்ணம்பற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வண்ணம்பற்றுவுச்சியிற்பாலுவந்தால். (கக)

செம்புயிராகுமந்தச்செம்பினிற்களிம்புபாசஞ்
செம்பினிற்களிம்புபோலுற்செம்பொலுமாறுபோல்
நம்பனுர்ஞானத்தாலேநானெனுமலம்போம்போலு
னம்பனுராவனென்றுநான்மறைசொல்லுமன்றே. (கஉ)

சாக்கிரசொப்பனங்களிரண்டையுந்தாண்டிப்போலுற்
சுக்கமாஞ்சுழுத்திவந்துதொல்லிருளாகிமூடு
மாக்கருமமழிவுமில்லாவறிவினுலதுவும்போலுற்
போக்கொடுவரவுமில்லாப்பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும். (கஙு)

காணுறுபுலன்கள்போகிற்கரிசுறுமனம்போம்போலு
லாணவம்போகும்போலுலாருயிர்ப்போதம்போகுஞ்
சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ்சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனேயிதுவேமுத்திநிலையெனமதித்திடாயே. (கச)

மன்னேயுமறந்துமிக்கவனசரவடிவமாகித்
தன்னேயுமறந்திருந்ததனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னேயுமறந்தைம்போதவெயினர்தம்வடிவமாகி
யுன்னேயுமறந்தாய்நீயென்னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே. ()

பளிங்கினில்வண்ணம்பற்றும்பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வண்ணம்பற்றுபகலவனுச்சிசாரில்
விளங்குயிரிறையைக்காணுவேலையிற்புலன்கள்பற்றும்
விளங்குயிரிறையைக்காணும்வேலையிற்புலன்பற்றுவே. (கஞ)

(வேறு.)

அறிவறியாமையையகன்றவாருயி
ரறிவறியாதபேரருளைக்கூடிடிற்

பிறிவறியாதவெம்பிரானுட்கொண்டுபோய்ப்
பிறிவறியாவகைவைக்கும்பின்னையே. (௧௭)

(வே று.)

மாசறப்படித்தானேனுமயலறத்தெளிந்தானேனு
மாசறத்துறந்தானேனுமஞ்செழுத்துணர்ந்தானேனு
மீசன்வேறியான்வேறென்னுமிருமையுங்கழலாணைகிற்
பாசமுங்கழல்வதின்றும்பதித்துவந்தானுமின்றே. (௧௮)

தத்துவமுப்பத்தாறுந்தனித்தனிகளைந்துதீக்கின்
மொய்த்திருண்மூடுமத்தைமுன்னவனருளால்விட்டின்
மெய்த்ததன்னுருவநன்றுய்விளங்குறுமதற்கப்பாலே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச்சோதிதானுயிருப்பன். (௧௯)

வேறுவேறுகியோடும்விரிநதிக்குல்ங்களெல்லாங்
கூறுமுன்னீரினென்றுங்கொள்கையதாகுமாபோல்
வேறுவேறுகிநின்றவிதிவழிச்சமயமெல்லாங்
கூறுமுத்தியினிலொன்றுங்கொள்கையதாகுமன்றே. (௨0)

ஆகதிருவிருத்தம் - ௬௫.

பதிவிளக்கம்-முற்றிற்று.

பசுவிளக்கம்.

பாசத்தாற்பசுவெனப்பகரப்பட்டன
பாசந்தானிரிதரப்பதியெனப்படுங்
காசத்தாற்குருடெனக்கழறப்பட்டன
காசந்தானிரிதரக்கண்ணெனப்படும். (௧)

ஐம்பொறிவனத்திடையாவிவேடனர்
வம்புறுபோதவில்வளைத்துமாழ்குறுந்
துன்பெனுங்கணையினைத்தொடுத்துமெல்லநின்
றின்பெனுமறியினமிரியவெய்யுமால். (௨)

(வே று.)

எண்ணரியவான்மாக்களிலக்கணங்கூறுங்காலிருண்மலத்தான்
மூடராயிறந்துபிறந்துழல்வார், புண்ணியத்தாற்பாவத்தாற் புண்ணிய
பாவத்தாற் பொன்னுடநரகுதனை போக்குவரவுடையார், நண்ணிய
விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்கணவில்சகலரொன்றிரண்டு மூன்றும
லமுடையார், தண்ணிலவுமதிமுடியாருருவுதயகாலஞ் சாங்குசித்த
ராய்மலத்தைத் தணந்துசிவமாவார். (௩)

எல்லாமுநானேகா ணெனவிடவேறில்லை யெனுமலத்தாலார்ப்
புண்டிங் கேந்திழைபொன்பூமி, நில்லாதபொருளெல்லா நிலையெண
வேகருதி நின்மலனைத்தனைவினையை நினையாதுமயக்கும், பொல்லா
தபுலன்வழியிற் றிரிந்துதடுமாறிப் புகழிகழானல்வினையுந் தீவினையு
ம்பொருந்தி, யொல்லாதயோனிதொறும் பிறந்துபிறந்திறப்பா ருமை
பாகனருள்கிடைக்கி லிரண்டினையுமொழிப்பார். (சு)

(வேறு.)

அன்பனைவிட்டுமற்றோரவலனைவிரும்பிப்பின்னர்
தண்புறுவார்கள்போலச்சுயம்பிரகாசனை
நம்பனைவிட்டுப்பொல்லாநூலத்தைவிரும்பிப்பின்னர்
தண்புறுவார்களத்தியாயினுக்கொழிவுமுண்டோ. (சூ)

(வேறு.)

ஆவாவென்னவாச்சரியமாரியஞானத்தேனரீந்திட்
டோவாமாயாமோகிதராயுணராக்கனவினிலேபான்ற
மூவாக்குடும்பப்பாழ்நினையந்தன்னின்மூழ்கிமூர்ச்சித்துப்
பாவையத்தாற்பாவங்களீட்டியதைதேபண்ணுவார். (சுஅ)

(வேறு.)

எஞ்ஞான்றுகுடும்பபாரமேகுமென்றிரங்கல்வேண்டா
மஞ்ஞானமெம்மட்டுண்டோவம்மட்டுங்குடும்பபார
மெய்ஞ்ஞானமுண்டேல்முத்திமேவுதற்கையமில்லை
சுஞ்ஞானத்தாலஞ்ஞானஞ்சுருங்குமன்றிலேயெழுத்தி. (சுக)

(வேறு.)

உண்ணலுறங்கல்பற்றல்விடலுலகந்தழுவல்வாழ்வோதாத
லெண்ணுறுதிவைகளான்மாவுக்கியற்கையென்னிலிவ்வுலகெங்
கெண்ணில்கோடிபிறவியினுமிடும்பைக்குடும்பங்காரணிப்று
பண்ணற்காரியபரமபதமோக்கமில்லைபகருங்கால். (சுஉ)

(வேறு.)

ஓவுணர்த்தவான்மாவியற்கையைத்தெரிக்குங்காலைக்
கேவலன்சுத்தன்சாந்தன்சூக்குமன்கிளர்சுதன்
பாவமில்சர்வானந்தன்பகரருஞ்சர்வசாக்கி
மேவுசின்மாத்திரத்தன்மிகுசுகவிசாரூபனுமாம். (சுங)

(வேறு.)

யாதாமொருவனிவ்வண்ணமிலருமான்மவிசாரூபத்தைத்
தேதமாகவறியுமவன்தேசிஞன்மவபகாரி

யோதுசோரணுலெந்தப்பாவமுஞற்றப்படவில்லை
வேதமெல்லாமுணறயிடினுந்தெளியாணையமேலிட்டோர். (கஏ)

(வே று.)

புண்ணியபூமியிற்பிறந்தும்பூசுரப்
பண்ணவரதியுமுங்கைகபாறியுங்
கண்ணியகுடும்பமாங்கடலீந்திடான்
மின்னெனியபிரமபகாரிசேதறிடை. (கக)

(வே று.)

ஞகையாணைமுயற்சியினுமவீழ்ந்தபோராதரவாலுங்
கோகனகத்தாடருகுரவன்பாற்குணமறுபத்தியினுமும்
மோகமேமவிளக்குஞ்பிரகிருதியின்றன்பாவனைமுழுதையுந்தணந்திட்
டேகமாஞ்சிவனேநாவெனச்சிந்தித்திடவராழிந்திருந்திடுத்தருமால்.

(வே று.)

மூரசதிர்தானவேந்தர்முன்னர்நீநானென்றேறுதி
லரசணுமிகச்சினந்தேயாக்கிவாபலவுஞ்செய்வன்
வினைசெறிகான்றைறமாலேவேந்தன்முன்னீநானென்னிற்
றிருவுளமகிழ்வெனன்றுவியானைதத்தெளியவல்லார். (கஙு)

(வே று.)

யாவரெருவன்றன்னிடத்திலிருக்குஞ்சிவனைவிட்டயலே
மேவியிருக்குஞ்சிவனைநனிபூசிப்பவன்றன்விபன்னையிற்
பாவியிருக்கும்பாயசத்தைவிட்டுக்கூன்னைகபரந்தோடித்
தூவுந்தளிரையநாதுனியாற்றுய்க்குமவனைசொல்லுங்கால். (கச)

(வே று.)

சகலபூதங்கடோறுஞ்சாக்கியாய்விசுத்தசுதாய்த்
தகுஞானதேகியாகித்தங்கியபரமன்மலைவு
யகழுகமாகவுள்ளும்புறம்புமென்றுயறிந்து
பகவறயாவன்பார்ப்பானுங்கவன்முழுதும்பார்த்தான். (கஞ)

(வே று.)

ஆக்கைமேவிமேவாவையனுவாய்மகத்தாய்விபுவாகிச்
சூக்கவுருவாய்வியாபகனுய்ச்சொலுமானந்தவிசாலுபனுய்
வீக்குகாசரகிதனுய்விளங்குஞ்சிவனேயுள்ளபடி
நோக்கியறிந்துநிரனறேனுவெனுய்தான்சோகமடையானால். (கசு)

(கே வ று.)

வானவர்தமக்குரிங்காமையறருபேதவே தரு
வானவர்ஞானஞானவலியிறற்சிலைதாங்தடின்னர்
தீனமார்சிவனென்றுஞ்சிவனென்றுமில்பேதத்தை
யீனமார்புந்தியாலேயெவன்பண்ணைப்படுவாரன்கொல்லோ. (கஎ)

(கே வ று.)

ஆன்மாசுத்தன்சதாநித்தனபூரியாவின்பச்சுகசொரூப
ஞான்மாசெஞ்சொற்பிரகாசனஞ்ஞானத்தாலசுத்தாவேப்போ
லான்மாவேதான்றப்படுகின்றானேசுவமாகிறாவையமா
மான்மாஞானத்தாற்சுத்தருதிவினாங்கப்படுகின்றானன். (கஅ)

யாவினைருவனஞ்ஞானச்சேற்றைறுஞானவிரும்படினைலா
லோவக்கழுவுவானவினையாளிசாமலசதாசுத்தன்
ரூவுகருமதற்பரனுய்த்தடனினைழுமன்றியாரு
யாவலோடுங்கங்கைகழுதற்படிந்தானேனுமசுத்தனே. (கக)

ஞானதீராற்சுத்தனைய்ங்ணனுங்திருதிருத்தியனைய்
ஞானவாளையமர்ந்திருக்கும்யோகிக்கிந்தரஞாலத்தி
லானகருமமனுவேனுமில்லையுன்தபோற்சேரன்றின்
ஞானந்தன்னையுள்ளபடியறிந்தஞானியலனவனே. (உ ற)

(கே வ று.)

பாவமில்பரமாத்துமஞானர்க்கு
மூவகையுலகத்தினுமொய்ம்பிரு
லாவுதோர்பயனென்றிலையாங்கவர்
தீவன்முத்தனெனச்செப்படும்வேதமே. (உ க)

ஞானமென்னுமோர்நல்லமிர்தத்தைதீத்
தீனமானையினிச்சையிழுதையோர்
தீனமார்குரும்பக்கடல்சிக்கியே
யூனமாய்ச்சுழன்றேறியுழல்வார்களே. (உ உ)

யாவுனையினுமியாதோர்பொழுதினி
லாவிஞானவமுதச்சுவையினை
யாவலோடுமருந்தினைறுயிடல்
யாவையும்விட்டதனையேயையந்துவாள். (உ க)

அரியஞானவமுதச்சுவையைதீத்
திரியுமைம்புலவின்பங்கடப்பனே

லரியஞானவழுதச்சுவையழுன்
பருகப்பட்டவணன்றுபகரிலே. (உரு)

பண்டிதரிந்தப்பாரைமுழுதையுந்
தெரண்டிருண்மதொலருபத்தறிவர்கள்
மண்டகுஞானமறைப்புண்டவரஃ
தண்டிச்சங்கரனேயறியார்களே. (உரு)

(வேறு.)

அசரீரியாய்மகத்தாயமர்ந்தளவமலவான்மா
வைசகமருவாஞகிமாண்டுறுகிலேசஞகி
யிசைபிரசனஞன்மாவாயிருந்திடப்பமன்றேனைப்
பசையறுஞானவாஞண்முத்தனென்றுணைக்கற்பாலார். (உசு)

ஆகையாற்றேறிகட்கேயளவறுதுயரமில்லா
மூகவஞ்ஞானத்தின்கண்மூலமாயிருக்குமன்றே
யேகஞானத்தஞ்ஞானமிறக்குமற்றியற்றலேவாச்
சோககன்மத்தஞ்ஞானஞ்சுருங்குமோசுருங்கிடாவால். (உஎ)

ஞானத்தைதத்தவிரப்பாவக்குழாங்களாசுஞ்செய்யு
ஞானம்வேறில்லையிந்தஞானம்போனலனென்றில்லை
ஞானசாதகத்தையன்றிநவையுறுகுடும்பம்போக்கு
ஞானசாதனம்வேறில்லைநன்னெறியறிமாணைக்கா. (உஅ)

பாதகமனைத்துநீங்கும்பக்குவசித்தத்தார்க்கு
மேதகுஞானத்தின்கண்விருப்பமும்வியப்புமுண்டாம்
பாதகத்தாற்கட்டுண்டபிதற்சித்தத்தார்க்கல்லா
மேதகுஞானவார்த்தைகிடைக்குமோவிளம்புங்காலே. (உக)

(வேறு.)

ஆன்மாவிற்கன்சருவபரிபூரணனாயகூடத்த
னென்மாதேகாடமிலியேகனெனியிருந்தும்பிராரத்தியிலை
லான்மாபின்னம்போற்றோன்றப்படுனியஞானத்தா
லான்மாபின்னம்போற்றோன்றப்படாவனென்றனைறுந்தானைழுலாடி. ()

(வேறு.)

ஒருவனுக்கிப்பிறப்பிலுனியதேதார்
பரமவான்மதொலருபம்பகவை
விரவுமேலவன்மேலாம்பராபர
வரியமுத்தியலடைப்படுவனே. (கக)

எந்தையோகிக்கெப்போதுமனதிலே
யுந்துஞானவெளியைசுன்னிய
மிந்தனுலமெங்கெங்கும்விளங்குமேற்
சுந்தழுத்திதானேயெவிளங்குமால். (க உ)

எப்போதுதன்சொருபமெதார்த்தமா
யொப்பதேர்க்கியலகங்களியாவையுங்
கப்படமாயாமையெனக்கான்டனே
லப்போதேயச்சுகவடிவாயிருவன். (க க)

எப்போதுந்தன்னிடத்திற்சருவமுங்
கப்பலின்றியேதான்சருவத்திறை
நுட்பஞானதேர்க்காதேக்குவாவெனவி
லப்பொதேயப்பிரமமடைவனால். (க ச)

எப்போதியாதாமொருவனுக்கிப்படி
வெய்ப்புலாம்பிணிக்கேகழுலிக்கையாம்
பெட்பின்மேலாம்பிரமஞானம்பெறி
லப்பொழுதிவனேசிவனையினன். (க ஞ)

(சொ று.)

சொத்தழல்விளக்கதுசிறியதாயினு
மந்தகாரத்தினையகற்றுமாறுபோற்
சித்தலில்ஞானமுஞ்சிறியதாயினு
மந்தமில்பாவங்களனேகத்தும்போக்குமால். (க ட)

ஒளிவளர்பெருவெருப்புலர்க்குகாட்டுமே
களிர்பசுங்காட்டுமுந்தெரிக்குமும்பான்மைபோ
னளிர்மதியனையபேரர்ஞானமெய்தியுங்
களவிருவினையையுங்கனத்திலோட்டுமால். (க ண)

மந்திரம்வல்லவன்வலியபாம்படோ
டெந்தாந்தனையாயினுமெவ்விடந்தொடப்படா
னிந்தியப்பாம்படோவினைங்கிந்தியு
நந்தியருளானியுமனைவதாடப்படான். (க எ)

அம்புயபத்திரமறலின்மூழ்கியும்
வெம்புனலாலொருபத்தமின்மைபோ
னம்பனையகத்தவிசிருத்துஞானியு
மைமம்புலன்மூழ்கியுமாய்ப்புலனேரா. (க அ)

(வே று.)

மருந்திணன்மந்திரத்தான்மன்னுயிர்ச்செகுக்கும்பொல்லா
வருந்தியவிடநிக்கப்படுதல்போலமலயோகம்
பொருந்தியனானிகட்குப்பொருவில்பாவங்களெல்லாந்
திருந்தொருகணத்திறக்குந்தீர்பவமுடையமாணு. (கூ)

(வே று.)

வேதமெய்ம்மொழிகண்டவிமலரா
யாதியான்மநிலையறிஞானியை
நோதகச்சொலித்தூடிக்குநாய்யவ
ரோதமாதரருக்கினாயாவரோ. (கூக)

(வே று.)

ஞானியேயபுருடோத்தமனுதலால்
வானகாடரும்வந்துவணங்குவா
ரோனகாடருமேவலினிற்பர்காண்
ஞானிபூச்சியமென்பதற்கையமோ. (கூஉ)

(வே று.)

தூல்லியமொழிந்தானேனுந்தூல்லியமுடையாரேனுங்
கல்வியில்லுமர்க்கனேனுங்கற்றுணர்பொறியோனேனு
மொல்கலில்ஞானியாகப்பயிற்சியையுடையோரணை
னல்லவனவனேயார்க்கும்பூச்சியமாகுங்காலே. (கூங)

(வே று.)

பேதாபேதமகன்றொழிந்தமாணவின்னும்பேசுக்கேள்
யாதாமொருவன்கிருகத்தைதுறந்தானியெய்தப்பெறிலவன்றன்
மூதாதையராம்பிதிர்க்குமுழுக்கண்மூத்தியடையப்படுவோவமென்
றோதாமகிழ்ச்சியாதரடனமுதற்றொழிற்பவராழியாதே. (கூச)

(வே று.)

நவறாறலைவன்மனத்துத்துவத்திலே
பவமகலுடலப்பரியந்தன்செலவி
னவன்விழியெதிர்ப்படுமனுக்களியாவரும்
பவமலாகதித்துயர்பதத்தைச்சேர்வரால். (கூடு)

(வே று.)

மாசகன்மாணவேனமகிமைதங்கிய
தேசனைர்ஞானிகடொடர்சனத்தினல்

வேசரிதீங்கியேவிரவும்விண்ணோளார்
வாசவன்பதத்தையேபெறுவர்மண்ணோளார். (முசு)

(வேறு.)

பால்ன்மாநிறையப்பெற்றுமற்றொன்றைநப்பற்றலேடோ
லேலவிம்மனிதவொல்லாமீசனுக்கீசனை
மேலுநல்வினையிலேலுஞானியையேமவப்பெற்றுஞ்
சாலமோகத்தானீத்துச்சஞ்சரிப்பார்களைக்கோ. (முள)

(வேறு.)

ஓகோவிந்தமானையமயலொழியாதிருக்குமானிடர்கள்
வாகார்பரமார்த்ததெரிசியானமகிடர்தமைமீத்துத்
தாகாரிதத்தும்பொருட்டுலகில்யாதாமொருவர்சரிக்கின்றோ
ராகாவவுவோயழுதத்தைவிட்டுவிடத்தையருந்துவோர். (முஎ)

ஆதிருவிருத்தம் - முமு.

பசுவிளக்கம் - முற்றிற்று.

பாசவிளக்கம்.

முதலாவது

ஆணவவிலக்கணம்.

ஆணவமலமான்மாவுக்கணுதியிலியற்கையென்னிற்
மாணவசங்கின்வெள்ளோடாலொருகாலுமாயா
வாணவமலமான்மாவுக்கருதியிற்செயற்கையென்னிற்
காணுமெண்மடிக்கழுக்குக்கலத்தல்போற்பிணியெய்துமம். (க)

(வேறு.)

சரிதையிலாணவங்கால்சரிந்திடுங்
கிரியையிலைமலங்கெடுதியுற்றிடு
மருவுயோகத்தின்முக்கான்மடிந்திடும்
விரிசிவஞானத்தின்மூற்றுமவியுமே. (உ)

(வேறு.)

வீணுரைக்கரும்புமீசன்மெய்யுரைவேம்படமாக்குந்
தாணுவையிறஞ்சலொட்டானதையலையிறஞ்சப்படுங்கறை
நாணறவிரத்தல்செய்யுநல்லவர்க்கீதல்செய்யா
வாணவமலத்தின்செய்தியிவ்வணமறிந்துகொள்ளே. (ங)

நெல்லினுக்குமியுந்செம்பினீகாளிதமும்போல்த்
தொல்லைதொட்டுன்றுகாறுமுயிரிடைத்தொக்கிநிற்கும்
வல்வியோர்பங்கருசான்வடிவெடுத்தருளுங்காலம்
புல்லுறுபனிபோற்பொன்றும்போதவாதவனைழுங்கால். (சு)

ஆசதிருவிருத்தம் - ககஙி.
ஆணவவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

இரண்டாவது
மாயையிலக்கணம்.

மாயையேயுடலமாகுமாயையேயகரணமாகு
மாயையேயுவனமாகுமாயையேயபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகுமாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபிண்டம்யாவையுமாயையாமே. (க)

சாயைபோலொத்தவாழ்வைமெய்யெனச்சந்தோடிக்குந்
தூயமெய்ஞ்ஞானவாழ்வைப்பொய்யெனத்தூடித்துட்கு
மாயவன்பிரமனீசன்யாவையுமயக்கஞ்செய்யுங்
காயமேமமாயையாணலியாரிதைக்கடக்கவல்லார். (உ)

(வே று.)

காமத்தாலிந்திரன்கலக்கமெய்தினன்
காமத்தாலிராவணன்கருத்தழிந்தனன்
காமத்தாற்சிசுபன்கவலைபுற்றனன்
காமத்தாலிறந்தவர்கணக்கிலார்களே. (ங)

கோபத்தாற்கௌசிகன்றவத்தைக்கெடுத்திடினன்
கோபத்தானகுடலுவங்கோலமாற்றினன்
கோபத்தாலிந்திரன்குலிசம்போக்கினன்
கோபத்தாலிறந்தவர்கோடிகோடியே. (ச)

கோபமேபிறவினைக்கொடுக்குங்கொள்ளையாங்
கோபமேயறிவினைக்குறைக்குங்குட்டநோய்
கோபமேதாயையுங்கொல்லுந்தின்படை
கோபமேதவத்தினைக்குலைக்கும்பேயரோ. (ஞ)

ஆசையாற்சந்திரனைக்கத்தெய்தனன்
ஆசையாற்சவுபரியறிவைமீங்கிரைத்

ஆசையானராசுரணவிபோக்கினன்
ஆசையால்வாலியுமழிந்துபோயினன். (சு)
(சே று.)

ஆகையாலிந்தமாயையறிவினைமுழுதுமுழுத்
தேகமேயான்மாவென்றுஞ்சேயிழைமடவார்தங்கள்
போகமேமோக்கமென்றும்புந்தியைத்தெளிவுடன்னுணர்ந்து
சோகம்பாவனையாவித்தைத்தொலைப்பர்கள்சிவன்முத்தர். (எ)

ஆஅ திருவிருத்தம்-கூஉ.

மாயையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

மூன்றாவது

கன்மவிலக்கணம்.

வினையிலுல்விகாரமுண்டாம்விகாரத்தாலிருப்புளன்டாகு
முனலுறும்விருப்பநாணவிதவுலகங்களுளன்டா
நனியுலகத்தான்மெல்லநானெனுமகமுளன்டாகும்
தனிவுடையகங்காரத்தாற்றுஞ்சலம்பிரப்புமுளன்டாம். (அ)

உழ்வினையாலுடம்புமுடம்பிலுலாழுமாதித்
தாழ்வினையிரண்டாய்மூன்முய்ச்சுறல்விதமாகியாங்கி
வாழ்வெனவெறுமையாகிமன்னுயிர்தொறும்வைத்து
காழ்மரம்விதையும்போலாங்கன்மநீகன்மவெகாள்னை. (ஆ)

சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம்பிராரத்தந்துலைவாடகும்
விஞ்சுமாகாமியந்தான்விளங்குநானத்திறற்போந்
செஞ்சயான்செய்தவெல்லாஞ்சிவன்செய்தவென்னுணர்ந்தால்
மஞ்சனேவினைத்திறங்கள்வந்துனைச்சந்தியாவே. (இ)

இம்மலமூன்றுலாவியிருளடைந்தறிவுமாழ்கி
மும்மைகொள்புவனந்தோறுமுறைமுறைபோகிமீளுந்
தெம்மலங்கருணைவள்ளற்றிருவருட்டிரானைகமாறி
மம்மர்கொள்பாம்படிழந்தமதிபெணவிளங்குமன்றே. (ஈ)

ஆஅ திருவிருத்தம் - கூஉ.

பாசவிளக்கம் - முற்றிற்று.

ஞானதீக்கையிலக்கணம்.

பூசையாலவிரதந்தன்னுற்புண்ணியதீர்த்தந்தன்னு
லாசறுதருமந்தன்னுலளவறுவேள்விதன்னுற்
பாசபந்தங்கள்பொன்றுபாரிடைநம்போல்வந்த
தேசிகனருளுஞானதீக்கையாற்பொன்றுமன்றே. (க)

(வே று.)

அண்டமெலாம் வலம்புரிந்தானறுமுகவன் காரிமுகவ னறிவாலா
ய்ந்திட், டெண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனேயல்லா துலகுயிரு
மில்லையென்றே, மண்டியவன் பாலெழுந்து வலம்புரிந்தான்மகிழ்ந்தி
றைமாங்கனியளித்தான், கண்டவிருவகையாலுங் கன்மபலஞானபல
ங்காணலாமே. (உ)

ஆசிரியதிருவிருத்தம்-கஉசு.

ஞானதீக்கையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஆசாரியனிலக்கணம்.

சிவகாருணியம்பாசவைராக்யஞ்சீர்பிறங்கி
யோவிலாவீசன்பத்தியாளிவளர்பிரமஞானந்
தாவியாரான்குந்தானேகுரவற்குச்சடலமென்னுஞ்
சாவதும்பிறப்புமில்லாச்சங்கரனேகமங்கள். (க)

(வே று.)

மண்ணலேநீரலேவளிநெருப்பலே
விண்ணலேமதியலேவிரிந்தபானலே
பெண்ணலேயாணலேபேடுமல்லேயா
லண்ணலேநீயெனவுணர்பவன்குரு. (உ)

(வே று.)

சிவத்துவமசிவோகமத்துமிசிவோயமத்தி
நவத்துநிவாக்கியத்தைநவையறுசிடற்கோதி
யவற்றுறுபொருளைத்தேற்றியாங்கவன்கிலேசம்போக்கிப்
யவத்துயர்ந்சித்தான்றன்னேப்பரமவாசிரியனென்ப. (ங)

யானெனதெனுஞ்செருக்கையிரித்தெளியாயெறிக்கு
ஞானதேசிகற்குத்தன்னே*நிர்விகற்பித்தினிறுஞ்சாரின்ற

---

* நிர் - நிஷேத்சொல்.

வானமாணைக்கற்கிந் தவனுபவமறையலாகு
மேனையோர்க்குரைப்பினன்னேணிருள் புனைகினையதுதெய்துகும். (சு)

(வே று.)

சீடன்றன்பவநோய்க்குத்தேசிகன்வாய்மொழிமருந்தா
மாடகமாமலையேறியானந்தமடைந்தான்போ
ரூடரியவுயர்முத்தன்ஞானத்தாலடைந்தோனை
வீடுபுகக்குடியேற்றுவித்தகனிவனுமால். (கு)

ஆ திருவிருத்தம் - கஉக.
ஆசாரியனிலக்கணம் - முற்றிற்று.

சீடனிலக்கணம்.

பூதகாரியங்களெல்லாம்பொய்ம்மைமெய்ப்பூதாதி
ரூதலாற்புவனத்தாசையந்தரத்தாசையற்ப
மோதறுவகைச்சம்பத்துமுயர்முத்திவிருப்புமிந்தச்
சாதனநான்குந்தானேசீடற்குச்சடலமென்ப. (க)

(வே று.)

நரனலனிவனையமாளவந்திடும்
பரசிவனெனத்தினம்பணியுந்தக்கவ
னிருவினையாழியையெனினீந்துவான்
றிரும்லிமுத்தியைச்சேருந்திண்ணனியன். (உ)

(வே று.)

கடப்பருங்கடல்கடத்துங்குருவையாரியன்மூனிந்தே
யடித்துணைதத்தருவருத்திட்டக்கிரமந்தெய்தாலு
மூடற்பிணியகற்றவல்லவுத்தமனிவனேயென்று
நிடப்படுசிரத்தையுள்ளோன்சீடனென்றுரைக்கும்வேதம். (ங)

மன்னர்மூன்காலன்மூன்றுமகிழ்ச்சியைப்பிரிக்கவந்த
தன்னிகர்நோயின்மூன்றுந்தானடங்கியொர்போல
மின்னமர்கயிலைநீத்துமெய்யுடையார்போல்வந்த
கொன்னமர்சூரவன்மூன்றாடங்குவான்குலமாளுஞ்சீ. (ச)

குருவிலான்பெற்றஞானங்குமரியைக்குமரிகூடி
மருவியவின்பமொக்குமண்ணெனிடைநம்போல்வந்த
குருவிறற்பெற்றஞானங்குமரியைக்குமரன்கூடி
மருவியவின்பமொக்குமென்பர்சன்மதியுளாரே. (ஞ)

மூந்தநூலுழைப்புமின்றிமுத்தர்பாலிணக்குமின்றிச்
சுந்தரக்குரவன்பாதத்தொழும்புகள்சிறிதுமின்றி
யந்தமில்ஞானம்வேண்டுமவாவெலாங்கொழுனற்கொன்று
சந்ததிவேண்டிநோற்குந்தன்மையோடொக்குமன்றே. (சு)

(வே று.)

முன்புறுவானிரவெல்லாமூப்போதும்பணிந்தெழுவான்
பின்புறுவான்பகலெல்லாம்பெட்புறுவானெப்போதுங்
கொன்புனந்தவுணைகொள்ளான்குறிக்கொள்வான்றிருமொழியை
யன்புடையமாணாக்கற்களவில்குறியுண்டாமால். (எ)

(வே று.)

நானுர்கொல்லோவென்றனக்குநாதனுர்கொல்லோவெனக்கிங்
காணுப்பிறப்புமிறப்புமிவணைடந்ததென்கொலோவென்று
காணேதனக்கிவ்விசாரங்கடலெப்பட்டிடலுந்தேசிகனைத்
தேனுரளிபோற்றேறயமெலாந்தேடுமவனைசற்றிடன். (அ)

ஆ திருவிருத்தம் - ககக.

சிடனிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஞானகுருமான்மியம்.

பிதிர்க்கடம்பூசையாவும்பேசிடற்பாசதன்மம்
புதுப்பொழிற்றடாகமாதிடுகல்பசுதன்மமாகு
முதுக்குறையறிஞர்பூசைமுப்புரதகனன்பூசை-
தாதிக்கருமாசான்பூசைசொலிற்சிவதருமமன்றே. (க)

(வே று.)

எந்நாளிருப்பினுமிறப்பதுநிச்சயம்
பொன்னுட்டிலிந்திரனையினும்பொன்றுவ
னன்னுட்கழியுமுன்ஞானத்திறலே
தன்னுலறிவதுசற்குருபாதமே. (உ)

சித்தஞ்சிவத்தேதாடொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவமெனவமாழிந்திடமாகமஞ்
சத்தியஞ்சிவன்சங்கரனென்றே
குற்றமிலுன்மறைகூறும்வுருத்தே. (ஈ)

(வே று.)

ஆதலாற்குருப்பிரானதிகமென்றுகாண்
வேதமுமுறையிதம்மிவேகியானவன்

போதொடுநீரொடும்போற்றிநாவடாலுங்
காதலாற்குருபதங்கைகவிடானரோ. (ரு)

ஆ திருவிருத்தம் - ரகரு.

ஞானகுருமான்மியம் - மூற்றிற்று.

கொல்லாவிரதம்.

ஆமுயிர்க்கொலாதமேலோரறிவினையறிந்தவல்லோர்
தீமனமொடுக்கவல்லோரிவர்களேதவராவர்
காமராய்க்கற்பழித்தோர்களவுசெய்துடல்வளர்த்தோர்
மாமிசந்தின்போரொல்லாமானிடப்புலையராவர். (க)

(வேறு.)

அரியவாக்கையின்மானிடவாக்கையேயாக்கை
விரியுநான்பினிலுயிர்க்கொலாவிரதமேவிரதம்
கருதிற்றெய்வதங்கண்ணுதற்றெய்வமேதெய்வம்
தெரியிற்றேறவிகாலோத்தரதேற்றமேதேற்றம். (உ)

(வேறு.)

அம்மாவெனவலறவாருயிரைக்கொன்றருந்தி
யிம்மானிடரொல்லாமின்புற்றிருக்கின்றீர
ரம்மாவெனுஞ்சத்தங்கேட்டகன்றமாதவர்க்கும்
பொய்ம்மாநிரையமென்றீற்புரிந்தவர்க்கென்சொல்லுவதே. (ங)

(வேறு.)

கங்கையிற்படிந்திட்டாலுங்கடவுளைப்பூசித்தாலு
மங்குல்போற்கோடிதன்மம்வள்ளலாய்வழங்கினாலுஞ்
சங்கையில்லாதஞானதத்துவமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறுபுலால்புசிப்போன்போய்நரகடைவனன்றே. (ச)

கொலையிலாவுதவுமன்னங்கூறிற்போதமுதமாகும்
கொலையுளாவுதவுமன்னங்கூறிற்போர்விடமதாகும்
புலையர்தம்மனையிலுண்போன்புலையனுமாறுபோலக்
கொலைஞர்தம்மனையிலுண்போன்கொலைஞனேயாவனென்றே.()

கலையெலாமுணர்ந்தானேனுங்காசறத்தெளிந்தானேனு
மலையெனவுயர்ந்தானேனுமனமயலகன்றானேனு
முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க்குதவியகையனேனு
மிலகியவிரக்கமின்றேலிழிநரகடைவனன்றே. (ஞ)

இத்திறனருள்கைப்பற்றியுயிர்க்கெலாமிதத்தைச்செய்க
சத்தியவிரக்கமின்றேறண்முத்தியைச்சாராலுகும்
பத்தியால்யோகஞ்சாரும்யோகத்தாற்பரமஞானஞ்
சித்தியாமிதற்காதாரஞ்சிவகாருணியமன்றே. (எ)

ஆக திருவிருத்தம் - கருக.
கொல்லாவிரதம் - முற்றிற்று.

பாக்கையருமை.

மக்களாக்கையிற்பிறத்தலேயரிதுமற்றதிலும்
துக்கமூன்குருடுமையைத்துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடைவருதலுமரிதுஞானத்தான்
முக்கணீசனுக்காட்படல்முற்றிலுமரிதே. (க)

(வே று.)

உடம்பெலாநீங்கிநல்லுடம்புபெற்றவு
ருடம்பினுமுறுபயனென்றுமோர்கிலா
ருடம்பினுமுறுபயனுவதெதெனி
லுடம்புயிருணர்வையுமோரலாகுமே. (உ)

(வே று.)

அரிதுமானிடயாக்கையிற்பிறத்தன்மற்றதிலு
மரிதுவேதநூல்சைவநூலாலகந்தெளிக
லரிதவ்வீசனேநாமெனவறிவுமேலிடுத
லரிதுவாய்ப்பனைறயனைறந்திடாததினடங்கிடலே. (ஙு)

ஆக திருவிருத்தம் - கருசு.
பாக்கையருமை - முற்றிற்று.

சரிதைதகிரியாயோகவிலக்கணம்.

பொியவிம்மானிடயாக்கைபெற்றவர்
சரிதையுங்கிரியையுந்தான்செய்கின்றிலர்
சரிதையுங்கிரியையுந்தான்செயாவிடி
லுரியயோகத்திலையுணரலாகுமே. (சு)

(வே று.)

எங்களுரைநிலைறந்துநுங்கின்றவீசரேனுடான்றலாலே
சங்கரனுமேயென்னச்சமாதியோகம்புரிந்து

துங்கவெண்மதிபோலுள்ளந் துலங்கிடச்சுவாலைபூதி
யங்குதித்திடவானந்தமடைவதேதயமலயோகம். (உ)

(வேறு.)

அரியவிம்மானிடயாக்கைபெற்றவர்
கருமயோகங்களாற்காலந்தள்ளுவ
ருரியமெய்ஞ்ஞானயோகத்திலேரன்
றுரியயோகத்தினைச்சாதியார்களே. (ஊ)

(வேறு.)

ஒருகணமிருப்பன்றெய்வவுருவினிலீசன்ரூன்மற்
றிருகணஞ்செங்கோலோச்சுமிலையவர்பாலிருப்ப
னருமறையவர்குழாத்துளம்புவீழவிருப்பன்
றுரியயோகிகளுளத்திற்றூங்குவனிருந்தெப்போதும். (எ)

ஆதிருவிருத்தம் - ஆசுo.

சரிதைதகிரியாயோகவிலக்கணம் - மூற்றிற்று.

ஞானநிட்டையிலக்கணம்.

சராசரப்பொருள்களோறுந்தங்கிறின்றவற்றின்றன்மை
விராவுதலின்றியொன்றுய்வியமலமாய்வினவ்ணிலுறுதாய்ப்
பராபரவெளியாய்நீங்காப்பராசாலங்கடந்த
நிராமயசிவந்தாணுகிநிற்பதுஞானநிட்டை. (க)

மத்திமவுடலுணுகாவளர்காரணந்தாணுகா
மொய்த்தவிந்தியந்தாணுகாலூலவாயுவுந்தாணுகா
சித்திரதீபம்போலச்சிவபாவங்கழன்று
நித்தியசிவந்தாணுகிநிற்பதுஞானநிட்டை. (உ)

கன்மவாதாரமாறுங்கடந்துகற்பனைகடந்து
வுன்மனைகடந்துசிவவுணர்வையுங்கடந்துமேலாய்ச்
சின்மயமாகிறின்றசிற்பரநிலைகடந்து
நின்மலசிவந்தாணுகிநிற்பதுஞானநிட்டை. (ங)

மக்களுமனையுநீத்துமாதராராசைநீத்துச்
சொர்க்கமேலாசைநீத்துச்சுத்தவையப்படற்றன்னிலைக்
கற்கவேண்டியதுநீத்துக்கருதிருவினையுநீத்து
நிர்க்குணசிவந்தாணுகிநிற்பதுஞானநிட்டை. (ச)

(வே று.)

சிந்தனை புறந்தெலாச்சிவோகம்பாவினை
சந்ததமுளுற்றிடற்சமாதிவந்துறு
மந்தரற்சமாதியாலறிவுமேவிடு
மிந்தரன்னிலையிலேயிருக்கற்பாலையே. (ஈ)

ஆங்கறியாமையுமறிவுநீங்கவே
யோங்கியவறிவொடுமொன்றுபட்டவண்
ணேங்குபேரானந்தத்தூக்கம்வந்துறு
மூங்கைகாண்கனவெனமுத்திகாண்டியே. (ஊ)

(வே று.)

பாவனைதந்தன்னிலைடோறும்பதிந்துநிற்பாய்
பாவனைதந்தன்னினைஞ்சகம்பதியாதாயின்
பாவனைதனிலேநெஞ்சைசப்பழக்கிடுபழுத்தகாலைப்
பாவனைதம்வந்துபதிந்திடும்பான்மையோடே. (எ)

ஆக திருவிருத்தம் - ஈசுசு.
ஞானநிட்டையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஐம்புலனல்வருமிலக்கணம்.

சத்தத்தாலசுணமாயும்பரிசத்தாற்றந்திமாயும்
வெற்றிசேருருவத்தாலேவிட்டிலம்பறவைமாயும்
பற்றியாரிரதத்தாலேபாணிமீனங்கண்மாயும்
மொய்த்தகந்தத்திறலேலூசுவண்டினங்கண்மாயும். (க)

ஓதியவசுணமாதியொன்றொன்றுலழியாநிற்குங்
காதிறற்றொக்கான்மூக்காற்கண்ணினாலுலாவிங்கச்
சாதிமானிடர்களெல்லாமஞ்சிறற்சாகாநிற்பர்
போதமேவிட்டகாலம்புலன்வழிப்போகாரன்றே. (உ)

(வே று.)

ஐம்புலன்வழியோடிமானிடரெலாமழிவார்
ஐம்புலன்வழித்தாவிமேலமரருமலிவார்
ஐம்புலன்வழியடைத்தவன்யோகியேயன்றி
ஐம்புலன்வழியடைத்தவருலகினில்யாரே. (ஊ)

ஆக திருவிருத்தம் - ஈசுஎ.
ஐம்புலனல்வருமிலக்கணம் - முற்றிற்று.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞர்இலக்கணம்.

ஐம்புலனடக்கலாலுமறிவினையறிதலாலு
மின்பதுன்பங்களெல்லாமியல்பெனவொறுத்தலாலுஞ்
செம்பொருளைறதலாலுஞ்சிவாகம்பாவித்தலாலும்
நம்பனையகத்துணர்ந்தஞானியென்றறியலாமே. (க)

வேதநூலுணர்தலாலும்விதிவழியொழுகலாலுஞ்
சூதகந்துறத்தலாலுஞ்சுகமயமாதலாலும்
பேதமற்றிருக்கையாலும்பெரியவர்கூட்டத்தாலு
நாதனையகத்துணர்ந்தஞானியென்றறியலாமே. (உ)

ஆக திருவிருத்தம் - களக.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞர்இலக்கணம் - முற்றிற்று.

சற்நியாசியிலக்கணம்.

ஆக்கைக்குஞ்சாக்கிரமேயனைத்திற்குஞ்சாக்கிரமே
போக்கொடுவரவுமில்லைபுண்ணியபாவமில்லை
வாக்கொடுமனமுமில்லைமந்திரந்தியானமில்லை
சாக்கிமாத்திரமேயென்றுதெளிந்தவன்சந்நியாசி. (க)

(வே று.)

அறிவிலறிவாயகண்டிதமாயனைத்தானந்தமயமாகிச்
செறியும்பரமசிவந்தன்னைத்தன்னுட்கண்டுதியானித்தாங்
கறவையருந்தப்பால்சுரக்குங்காலமேலுங்கடைப்பிடிப்போர்
பிறவிக்கடலைக்கடந்தோர்களவோயுலகிற்பெரியோரே. (உ)

மண்போற்பொறுமையுடையோருமதிபோற்சாந்தமுடையோரும்
புண்போலுடலைப்புனந்தோரும்புனல்போலொழுக்கம்புணர்ந்தோரும்
கண்போலிரக்கமுற்றோருங்கனல்போற்புகிற்குங்குதியாரும்
விண்போலறிவையறிந்தோரும்பிறவாநிலைமையினிலரே. (ங)

ஆக திருவிருத்தம் - களச.

சந்நியாசியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

அதிவன்ணாச்சிரமியிலக்கணம்.

ஊன்றுமூன்றவத்தைக்கப்பாலுயர்முத்தனையங்கு
மூன்றவத்தைக்குஞ்சான்றுய்முதலொளியாய்ப்பிறங்கித்

தோன்றுமாதேவதேவையெவன்சும்மாவணுபவிப்போ
ரன்றவனவனேமேலாமதிவன்ரக்சிரமியாவான். (க)

(வேறு.)

நிறைந்தமாகடற்போலுயர்நெடுமறைமுடியிற்
சிறந்தபோதமாவாக்கியசிரவணத்தாலே
யிறந்தசிந்தையினற்றனையீச்சுரமுக
வறிந்தவன்சோலுமதிவன்ரக்சிரமியாவானல். (உ)

(வேறு.)

வருணமாச்சிரமமாகிமலினதகத்தின்கண்ணே
கருமலிமாயையதன்றற்கற்பிக்கப்பட்டதல்லாம்
பொருவுருபோதரனைமெற்கெப்போதுமில்லையென்றே
யருமறையாலுணர்ந்தோனதிவன்ரக்சிரமியாவான். (ங)

சொன்னத்திற்கடகமாதிசூழணிதோன்றுமாபோ
லென்னிடத்தகிலமெல்லாங்கற்பிக்கப்பட்டதன்றே
பன்னுமாமறையந்தத்தாற்பகுத்தறிந்தனுபவித்திங்
கன்னியமிலானைமகண்டோனதிவன்ரக்சிரமியாவான். (ச)

ஆதித்தன்சன்னிதானத்தகிலஞ்சேட்டிக்குமாபோற்
போதத்தன்சன்னிதானத்திற்புவனஞ்சேட்டிக்குமென்றே
வேதத்தினந்தத்தாலேமெய்ப்படவறிந்துணர்ந்தோ
னாதித்தனிவனேயென்னவதிவன்ரக்சிரமியாவான். (ஞ)

இப்பியிற்பிராந்தியாலேயிரசிதந்தோன்றுமாபோன்
மெய்ப்படுமென்னிலிந்தவியன்சகமுந்தித்தலென்றே
யிப்படியாவனேனுமெழின்மறைமுடிவுரலே
யற்புதவறிவுணர்ந்தோனதிவன்ரக்சிரமியாவான். (ட)

பறையர்கம்முடம்பின்கண்ணும்பசுவாதியுடம்பின்கண்ணு
மறையவருடம்பின்கண்ணும்வானவருடம்பின்கண்ணு
நிறையுமாகாயம்போலநிற்குமாதவன்ரனென்
றறிவிலைலறிந்துணர்ந்தோனதிவன்ரக்சிரமியாவான். (ண)

இந்தரனானத்திரைற்றன்னரந்தரானமிறக்குமத்தாற்
பிறந்தமாந்துவிதவத்துதொலந்திடுந்தொலந்தவத்தாற்
புந்திதானசிக்குமத்தாற்புகழிகழ்ந்சிக்குமத்தா
னந்திடுங்குடும்பமத்தாரனனனுஞ்சொலுநபந்தோன்றும். (த)

பாம்பிதன்றுணர்ந்தபோதுபழுதையில்லைவெய்ய
பாம்பிதன்றனவுணர்ந்தாற்பழுதையாரனற்போலச்

சோம்புறுகுடும்பியென்னிற்றுகளறுகிவணருந்
சோம்புழுக்குடும்பியென்னிற்றுகளறுபிரமமாவான். (கூ)

ஆஉ திருவிருத்தம் - கழுகூ.

அதிவன்மைச்சிரமியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

மகாவாக்கியவிலக்கணம்.

ஆதிகிருதான்மறைமுடியிலறையுந்தத்துவமசியென்றே
யோதிலதுதீயாரையென்றுரைக்குமும்மைப்படமாகப்
போதமுடையோயிதன்பொருளேயெவ்வாறெனத்துப்போதிப்பேன்
பேதமகன்றவுள்ளத்தாற்காணும்பெரியவாக்கியமே.. (க)

(வே று.)

கன்னலன்புளிருனென்றேறகவலையுற்றழுங்குங்காலைக்
கன்னதீதிராதனன்றுகெளந்திடுத்திரனென்றுற்றோபா
ல்ன்னியவுடனுனென்றேறயயுர்ந்துளமழியேன்மைமந்த
வன்னியமென்றுகண்டவறிவுதீயுணர்ந்துகொள்ளே. (உ)

கல்வெல்லாமெறிந்துமீதிக்கையினையெறிவாருண்டோ
சொல்லியகருவியெல்லாந்தாலத்தவன்மீதியன்றே
வல்லறீரவனேசாதியாகியபிரமமாவா
னெல்லையின்மறைகளெல்லாமிவ்வணமுரைக்குமன்றே. (ங)

(வே று.)

ஒருவனுருதேயத்திற்பிரமசரியாயுற்றான்
மருவிமற்றோர்நாட்டகத்தின்மகிழ்திரகியாயினைன்
பரவிபின்னோர்மண்டலத்திற்பகர்துறவியாய்நடத்தான்
விரவியகாலம்போக்கின்வேறில்லையவனிவனே. (ச)

(வே று.)

ஓமாநதிகடந்தோரான்படதுபேயாயெண்ணித்
தேதும்பத்தானைக்காணுன்றிகைத்தாகின்றலைழுங்கிற்ப
ரீடியவொருவனுலகீபத்தாவனென்னலோடும்
வீடியதுயரமெல்லாம்வியப்பினையடைந்தானன்றே. (ஞ)

அன்னியகருவியெல்லாநாமலவென்றறிந்தோன்
பின்னரக்கருவியெல்லாம்பிரித்தவன்றனைமறப்ப
மன்னியசடமீயேயென்றுமாதவத்தின்வந்த
சென்றிலக்குரவன்சொல்லாற்றெளிவதுஞானமாமே. (ட)

மச்சுக்கூப்பிட்டுதென்றேமதிப்பவருண்டோவந்த
மச்சுளேயொருவனன்றிமச்சுக்கூப்பிடுமோபேதாய்
நச்சியேதகேசட்டையாவையுநாடிப்பார்க்கி
லச்சுளேநின்றவான்மாவாலெனவாய்ந்துகொள்ளே. (எ)

மூப்பகைகடந்துஞானமூத்திரைதிகழுவேதஞ்
செப்புமாவாக்கியத்தின்றெரிசனங்கிடைத்தமேலோ
ரப்பிரமேயமானவறிவொடுங்கலவாராயி
னிப்புவிதன்பான்மீட்டுமெய்த்துவனையமின்றே. (அ)

(வே வு.)

பொன்னையன்றிப்பூணில்லபூணையன்றிப்பொன்னில்லை
யென்னையன்றிச்சிவனில்லைசிவனையன்றியானில்லை
யின்னவண்ணமறிந்தானேயீசன்றனையுமறிந்தானை
மின்னவண்ணமறியாதானீசன்றனையுமறியானே. (கூ)

(வே று.)

நிறையறிவாயிருந்துநின்மலன்றன்னைத்தேடி
மறைமுதலோராய்ந்தும்பின்னுமயங்குந்தன்மை
யிறைவனேயெனக்குநாக்குண்டில்லையோவென்றுகேட்க
வறைவதுநாக்கேயென்னவகந்தெளியானைப்போலும். (கூ)

ஆதவன்றன்னைப்பார்த்திட்டகிலத்தைப்பார்த்தபோது
வாதவமுளிமேலிட்டேயகிலந்தான்முதவாபோற்
சேதனச்சிவத்தைநோக்கிச்சகத்தினைநோக்குங்காலைச்
சேதனச்சிவமேலிட்டுச்சகமெலாமறைந்துபோமே. (கூ)

(வே று.)

என்றுமிருந்தபடியிருக்குமியல்பேயென்னுமொருவே
மொன்றேறியொழியவிரண்டாம்வத்தில்லையென்னுமொருவேதம்
வென்றிப்பரமுநீயும்வேறில்லையென்னுமொருவேதந்
தென்றுமதுவேநீயாகுமென்றேறசொல்லுமொருவேதம். (கூ)

(வே று.)

நாலுவேதமுந்தத்துவமசியாளவிலுந்
தாலநீர்தெளிந்துறுதிகொள்வீரெனச்சாத்திப்
போலுமேலாசனன்மவுனமுற்றிருந்தனன்போருவக்
கோலநால்வருநிட்டையையக்கூடினரன்றே. (கூ)

ஆதிருவிருத்தம் - ககசு.

மகாவாக்கியவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

அனுபவவிலக்கணம்.

உலகலாளுமின்றியுருவருவுபயமின்றிக்
கோசரவகோசரங்கள்குறிகுணபேதமின்றிப்
பாசசாலங்கடந்துபராபரைக்கப்பானின்ற
வீசனையறிந்தஞானிக்கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (க)

சிறையறக்கடலொடுங்குஞ்செறிந்திக்குலங்கள்போலும்
மறுகுறுவேடுகீக்கமன்னனைக்கூடல்போலும்
மறிவறியாமைமீங்கவறிவினுணறிவாய்ந்தின்ற
வினறவனைக்கூடலஞானிக்கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. (உ)

(வேறு.)

அரியவனையிலிருந்துலகவரசாட்சிபுரிந்தாலுமங்கையற்றுத்
தெருவுதொறுந்திரிந்திரந்துதின்றாலுமினம்படருமைக்கினையைமனைப்
பிருயாமலிருந்தாலும்பிரிந்துதவம்புரிந்தாலும்பேதிற்றெல்லாம்
விரிதிவன்முத்தனுக்கிங்குடம்பாடேயன்றியொன்றும்மியோதாகாண்மே

(வேறு.)

ஆயிரமடங்கையராகந்தோய்ந்தாலுமன்
றாயவனென்றுமால்பூண்டுசாற்றினாலுங்
காயமுங்கரணமுங்கடந்தசையாமையா
னீயுமந்நிலையிலேநிற்கப்பாலதே. (ஈ)

அறுசுவையடிசிலாதாவுண்டவன்
வெறுமுடவாசிதானெனவிளக்கினாலுஞ்
சிறுநுதற்பேதைகையத்தினைமுற்றுசர்க்கையன்
றிறவிதானெனவுளந்தெளிவுக்காட்டினாலும். (க)

(வேறு.)

கேவலச்சனகன்முன்னட்டகோள்பகையிரண்டுகிடந்தும்
மேவியசுத்தமென்னுமெல்லையினீங்கிருந்தது
சாவுயர்பிறப்புமில்லாத்தத்துவச்செங்கோலொச்சிப்
பாவனையிலாதகானம்படர்ந்துருமாறினானே. (கக)

ஆதிருவிருத்தம் - ௨0௨.

அனுபவவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

சிவயோகவிலக்கணம்.

காமமாதிகளாந்துக்கரணவாதனைகடந்து
நாமதுவெனுஞ்சம்பந்தஞானமேஞானமாகி
யோமெழிப்பொருளாத்தேதறியுணர்வுணராமைமேபோக்கி
யாமைமேபோலங்தடக்கிநிற்பதேயமலயோகம். (க)

அறுவகைக்சமையத்தோர்க்குமதிதமாயகளமாகி
மறுவறுபொருளாயொன்றுய்மன்பதைதொறுநிறைந்து
குறைவறுபிரமநாமேமெயென்றுகாசங்கணீங்கி
யறிவுருவாகிநிற்றலழகியயோகமாமே. (உ)

உடலுருமுமெயிருமாகியுயிர்தொறுமுணர்வுமாகிச்
சடமசடங்களோறுஞ்சாக்கியுமாகினின்ற
வடல்புனைசிவஞர்நம்மையன்றிவேறில்லையென்றே
யுடைகுடவிசும்புபோலொன்றுதலேயோகமாமே. (ங)

சிந்தையைப்புறத்தேவிட்டுத்தேகமேநானமென்றுன்னி
யந்தமில்போகம்வெண்டியார்வமீதாரநோற்குஞ்
சந்தமற்றெளிருமந்தயோகியைச்சந்தித்தேதாரும்
வந்தனைசெய்துளாரும்பெறுவர்மாநிலையவைவப்பே. (ச)

ஆகையாற்கருத்தடங்கியவைசவறலியோகமாகு
நாகமார்முழைஞ்சுதூங்காநதிபாழுங்கோயிலாதி
யோகதானங்கள்புக்கியுயர்சிவோகம்பாவித்துத்
தேகமாதிகணனல்லவென்றுசித்திரம்போனிற்பாய். (ஞ)

இம்முனிறசிவயோகத்திலிருப்பவர்சிவன்முத்தர்
நண்மையிலைதந்தேதான்றுநவவிதங்கடந்துபோறற்
கெம்மையசுவாளுடூதிகெனித்திடுமனந்தானந்த
லிம்மிதந்தேதாய்ந்துந்தேதாயாதிருப்பர்கள்விதேகமுத்தர். (ஃ)

காட்டெடாரிமாசுணங்கள்கண்படுவரிமாவெங்கை
வீட்டுறுபுலவென்றாகால்வெருவுறுதிருக்கும்யோகி
காட்டழுன்றுடையாகனடிவலநண்ணலாலும்
வேட்டுறுபுலவெனுதிங்திவிவேகமேவிடுதலாலும். (எ)

மிதத்தையாமுடலுமென்னவிவேகமேவிடுதலாலே
நிதத்தனெனுமவிவேகநாரிடம்நேர்ந்தகாலை
முதற்சாபரலைகிடைக்குங்கிடைத்தலான்முதிர்ந்தசுஞானத்
சிதத்தியாமன்மேறுசிவன்முத்தரூப்சிவனுமாவன். (அ)

காசியிலிறக்கமுத்திகமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதில்லைமன்றுட்டெரிசிக்கமுத்தியென்ப
ராசையையிறக்கமுத்தியாருயிர்பிறக்கமுத்தி
யீசனைக்காணமுத்தியெதுவரிதானமுத்தி. (க)

ஆதிருவிருத்தம் - உகக.

சிவயோகவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

வாதனைமான்டாரிலக்கணம்.

இல்லறம்பொருளெனவிருந்தகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையினமிழ்ந்திநிற்பிறை
மெல்லையில்ஞானவின்பத்தையெய்திடே
புல்லியும்புல்லிடாதிருப்பர்புண்ணியோர். (க)

போதெலாமவத்திலேபோக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தலுந்தணர்ந்தஞானியர்க்
காதரம்பெருகிடவடிமைசெய்குவார்
காதகங்கரத்தையுங்கடந்தகாரணர். (உ)

(வேறு.)

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார்தத்துவக்கருத்துவேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார்கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைகளுஞ்வேண்டார்மூன்னைவண்டுதலைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானச்சின்மயமானமேலார். (ங)

உம்பர்வாழுலகம்வேண்டாருலகரசாட்சிவேண்டார்
பொன்புனைமகளீர்வேண்டார்புண்ணியபாவம்வேண்டா
ரின்பொடுதுன்புவேண்டாரிறப்பொடுபிறப்புமவேண்டா
ரம்புலப்பகையையவேண்டாரறிவினையறிந்தமேலார். (ச)

(வேறு.)

அன்னமயமுதலாகவானந்தமயமீறாய்ப்
பின்னநிலையிலைகடந்தபேரின்பசாகரத்து
ளின்னபடியென்றறியாதிருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புவியுந்தருமம்பாகத்தோற்றுமால். (ஞ)

ஆதிருவிருத்தம்-உகசு.

வாதனைமான்டாரிலக்கணம் - முற்றிற்று.

காசியிலிறக்கமுத்திகமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதில்லைமன்றுட்டெரிசிக்கமுத்தியென்ப
ராசையையிறக்கமுத்தியாருயிர்பிறக்கமுத்தி
யீசனைக்காணமுத்தியெதுவரிதாணமுத்தி. (க)

ஆதிருவிருத்தம் - உகக.

சிவயோகவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

வாதனைமான்டாரிலக்கணம்.

இல்லறம்பொருளெனவிருந்தகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையினமிழ்ந்திநிற்பினு
மெல்லையில்ஞானவின்பத்தையெய்திடே
புல்லியும்புல்லிடாதிருப்பர்புண்ணியோர். (க)

போதெலாமவத்திலேபோக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தலுந்தணந்தஞானியர்க்
காதரம்பெருகிடவடிமைசெய்குவார்
காதகங்கரத்தையுங்கடந்தகாரணர். (உ)

(வேறு.)

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார்தத்துவக்கருவேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார்கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைகளுமம்வேண்டார்முன்னைவன்தூணைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானச்சின்மயமானமேலோர். (ங)

உம்பர்வாழுலகம்வேண்டாருலகரசாட்சிவேண்டார்
பொன்புனைமகளீர்வேண்டார்புண்ணியபாவம்வேண்டா
ரின்பொடுதுன்புவேண்டாரிறப்பொடுபிறப்புமில்லை
லாம்புலப்பகைகளையவேண்டாரறிவினையறிந்தமேலோர். (ச)

(வேறு.)

அன்னமயமுதலாகவானந்தமயமீறாய்ப்
பின்னநிலையிலைகடந்தபேரின்பசாகரத்தி
ளின்னபடியென்றறியாதிருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புவியுந்தருமம்பாகத்தோற்றுமால். (ஞ)

ஆதிருவிருத்தம்-உகசு.

வாதனைமான்டாரிலக்கணம் - முற்றிற்று.

பிராரத்தவிலக்கணம்.

வேம்புறுபுழுவைவவாங்கிமென்கரும்பிடைவிட்டாலும்
வேம்பையேநோக்கிப்பின்னும்வியப்புறுமாறுபோலச்
சோம்புழுன்றவத்தைதீக்கித்தூரியத்தில்வைத்தபோதுஞ்
சோம்புழுன்றவத்தைதன்னைத்தாயவேவினைக்குஞ்சிவன். (க)

பாசத்தைதீக்கியாசான்பதியிடைப்பதியவைத்தும்
பாசத்தைதமீட்டுநோக்கிப்பரிந்திடும்பசுவின்றன்மை
மாசுற்றவுவமைப்போக்கிமலமிசைவைப்பமேக
மாசற்றவனையீங்கிவாரியிற்புகுநீர்போலும். (உ)

ஆஉ திருவிருத்தம்-உகஅ.

பிராரத்தவிலக்கண - முற்றிற்று.

சிவத்துரோகவிலக்கணம்.

சுருதிகண்முறைறமுறைறதுதித்தகத்திய
னிருவினைக்குறும்பெறியெதியாகும்வரப்
பரசிவமிவரெனப்பதைத்தெழானையால்
வரனெனுமாதவன்மகிடமாயினன். (க)

பாசமோசகன்சிவன்பரசுவார்வினை
நாசமாக்குவனெனமறைறவிற்றியு
மீசனைப்புகழ்ந்திடாதிகழ்ந்தகக்கரு
ராசுறுதகர்முகமாயினரோரா. (உ)

ஆஉ திருவிருத்தம் - உஉ0.

சிவத்துரோகவிலக்கண - முற்றிற்று.

சுவானுபவவிலக்கணம்.

கன்னெறியறிதருகல்லமாணனே
யென்னனுபவமெலாமெதிர்த்தியம்பினே
னன்னனுபவங்தனையுணர்த்திவென்றலுங்
தன்னனுபவந்தனைச்சாற்றன்மேயினன். (க)

(கொ று.)

ஆகினின்றபுதிகலாலுமருவருப்புடையதாலுங்
காகநாய்க்கவர்கலாலுங்கனலிடைப்படுகலாலுந்

சோகமேவியுள்ளத்தலாலுஞ்சுகதுக்கமறியாத்தாலும்
தேகநானல்லவென்றுந்தேதிகானென்றுங்கண்டேன். (உ)

இந்தியமான்மாவென்பரிறவுநின்றிருதோக்கில்லார்
முந்தியபிரானன்றன்னேயுயிரெனமொழியாநிற்பர்
சிந்தையமனவகத்தைப்புந்தியைச்சிவனென்பர்
சுத்தறுமிவைகட்கெல்லாஞ்சாக்கிரானென்றுகண்டேன். (ஊ)

பிண்டமாமுடனுனல்லேனென்பிரானவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவைம்பொறியுமல்லேனென்கரணமோர்ந்தான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவுனெனன்றுன்னருள்வகாண்டுபார்க்கி
லெண்டிசைசூழ்மேலெங்குமேகுயிருக்கின்றேனே. (எ)

(வே று.)

தூலத்தனுவுநானல்லேனூக்கத்தனுவுநானல்லேன்
மூலத்தனுவுநானல்லேனென்மும்மைமத்தனுவும்பொய்யன்றே
ஞாலத்தனுவைநானென்றேநம்பிக்கெடட்டேனெனுங்காலத்
தாலத்தெளிந்தேதனினினுநானதனுவேயுனக்குத்தனுவென்றே.

(வே று.)

கானலுநீரென்றுன்னிக்காதலித்திடுவார்போல
ஆனுடலுனென்றுன்னியுணர்வினைப்படிந்திருந்தேனென்
கானலுநீரன்றெறன்றுணைகவிடுவார்கள்போல
ஆனுடலுனென்றெறன்றேயுணர்வொடுமுறங்கினேனே. (அ)

உளதுடல்வொறிபிரானுனுறுகரணங்களென்னுறுங்
கானகங்கடந்தஞ்ஞானக்காரிருட்பரப்புநீங்கித்
தானெனுஞ்சிறார்தீத்துத்தற்பனைப்பொழிலினின்று
மோனியாய்ஞானனந்தழுத்திமாகரங்கண்டேன். (கா)

வானகம்போலெங்கண்ணுமருவியப்பொருளுந்தானுய்ச்
சூனியப்பொருளாவொன்றுய்த்துரியமுங்கடந்தபாழாய்
ஞானமாத்திரமாய்நின்றநாதாந்தவின்பந்தன்னேதத்
தானறிந்திருப்பதல்லாற்சாற்றிடப்படாதேயெந்தாய். (அ)

(வே று.)

எல்லாமிறந்தேயாகியர்க்குமெட்டாதிருந்தபோரின்பை
யெல்லாநானென்றகங்கரிக்குமேழையறிபோப்பேரறிவைச்
சொல்லார்மனத்தாரிறந்திருந்தசூரியாதிதப்பெரும்பானழுச்
சொல்லாலுணாக்கப்படுங்கொல்லோவென்போல்வந்தாயோனே. (கூ)

(வேறு.)

ஆகையாலிதுவேதீவவுறிவையுங்கடந்தமுத்தி
யோகமாமறையின்சென்னியுபநிடதத்துமீதே
சேகறுமனத்தாயிந்தத்தேகம்போமளவுநிற்பாய்
சோககட்கத்தால்வெட்டித்துமியெதிர்பிறவியெல்லாம். (கo)

ஆ திருவிருத்தம் - உகo.

சுவாணுபூதியிலக்கணம் - முற்றிற்று.

குருதோத்திரம்.

காயனையகாயலைக்கிக்கண்டனையகண்டலைக்கிப்
பேயனைப்பிரமமாக்கிப்பிறப்பிறப்பிலாமையாக்கித்
தாயினுமினியனாகிவந்தெனைத்தலைகாட்டிகாண்ட
தூயசற்குரவனின்னைத்தொழுந்தொறுங்களிதுளங்கும். (க)

(வேறு.)

ஆழ்ந்தேதகிடந்தேதன்பவக்கடலிலனேகாலம்புகலின்றிச்
சூழ்ந்தேதகருணையாலெடுத்துத்துரியக்கணையிற்சேர்த்தாய்க்கு
வீழ்ந்தேவீழ்ந்தேதபணிந்திலறஞ்சிவியந்துவியந்துமகிழ்க்கடலில்
வாழ்ந்தேன்வாழ்ந்தேன்கைம்மாறுகாணேன்வலியத்தடுத்தாய்க்கே. ()

(வேறு.)

மும்மாலையக்கப்பால்முழுப்பாழுக்கப்புறத்தே
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தகலச்
சிம்மாதனமளித்தசிவஞானதேசிகற்குக்
கைம்மாறுபோதுமலாற்காணேன்கடையேனை. (கக)

உண்ணேதேசாறுமூடுக்காதவத்திரமும்
பண்ணேதபாயும்படுக்காதநித்திரையு
மெண்ணேமலுவுமியம்பாததேசத்திரமுங்
கண்ணேலெனித்தார்க்குக்கைம்மாறுகாணேனே. (கஉ)

தீராதவைம்பொறியுந்தீர்த்துச்சிவமாக்கிப்
பேராதவானந்தப்பிறங்கன்மிசைவைத்தாருக்
காராதவன்பாலகங்குழைந்துமெய்யரும்பிப்
பாராதவெதண்டனிட்டுப்பத்திசெயக்கடவேனை. (கங)

கல்லாலின்கீழிருந்தகண்ணுதலென்போலாகிக்
கல்லாவுலகிற்கருணையொடும்வந்தெனைக்குச்
சொல்லாதசொல்லெலையாருசொல்லாலுணர்த்தார்க்குச்
சொல்லாதசொல்லானற்றேரத்திரங்கள்செய்வேனை. (கச)

ன

(வே று.)

ஒன்றென்றும்பலவென்று மூபயமென்று முருவென்றுமருவென்
றுமுறைவதென்று, நன்றென்றுந்தீதென்றுநானேயென்று ஞானமெ
ன்றுஞேயமென்றுஞாதாவென்று, மன்றலுமாமென்றுஞ் சமயப்
பேய்க ளறைகின்றபிணக்குவழியனைத்துநீத்துக், ஞன்றலிலாவானந்
தக்குரவனின்னைக்கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனை. (எ)

செறிவாகுமலமற்றுமாயையற்றுத் திரிவிதமாங்கன்மமலத்திரளு
மற்றுப், பிறிவாகுங்குணமற்றுக்குறியுமற்றுப் பேதாபேதங்களற்றுப்
பேச்சுமற்று, வறியாமையறிவற்றுவனந்தகோடி யாதவர்போலெழுகி
ன்றபனையுமற்றுக், குறியாதவானந்தக்குரவனின்னைக் கும்பிட்டேனெ
னபிறவிபின்பிட்டேனை. (அ)

பொய்யாதபுனன்மூழ்கிச்சாந்தமென்னும் பெறுதூநிக்குரோணமு
ணிடுனைந்தெஞ்ஞான்று, கையாதவுளமெல்லாகையாதவா னெவிலாத
மாமனுவைகவின்றுமேலீ, யையாறுமாறுறுங்கடந்துநின்ற வாகந்தத்
தேதசிகனின்னடிப்போதுக்கே, கொய்யாதமலர்கொண்டுங் காரிச்சித்தே
த்திக் கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனை. (கூ)

ஆகிலன்னமயகோசந்தாண்டியப்பா லழியாதபிரானமயகோசந்
தாண்டி, மாசின்மனோமயகோசந்தாண்டியன்று மாறுவிஞ்ஞானமய
கோசந்தாண்டி, நாசமுறுமானந்தகோசந்தாண்டி ஞானவடிவாய்நின்
றகுரவனின்னைக், கோசமிலாமற்றசிவகோசியாகிக் கும்பிட்டேனெ
ன்பிறவிபின்பிட்டேனை. (கo)

தத்துவங்களாறுறும்பின்னிட்டப்பாற் றத்துவாதீதமாந்தன்னை
க்கண்டு, பற்றொன்றுமில்லாதபனையக்கண்டு பாரிந்துபாரிந்துள்ளுரு
கியதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானந்தவுருவங்கண்டு விழையாமல்வி
ழைந்தப்பால்வெளியைக்கண்டு, குற்றமிலாமற்றீந்தங்குறிவாய்நின்று
கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனை. (கக)

(வே று.)

பாசத்தாற்பாசியாகிப்பலபலபிறப்பிற்சென்று
பாசத்தாற்பிறந்திறந்துபலபலபோகந்துய்த்த
பாசத்தைத்தாளாற்போக்கிப்பதித்துவம்பதித்சுகாதன்
பாசத்தைதனினையுந்தோறும்பசுந்துவங்கழலுமன்றே. (கஉ)

ஒன்றென்பாரொன்றேறியென்கோவாரிரண்டென்பாரொன்க
நன்றென்பார்நண்றேறியன்கநலவியன்பார்நலவையேயென்க
வின்றென்பாரொன்கவன்றியுண்டென்பாருண்டேயென்க
வன்றிதாமென்னைமுத்தியடியனேற்களிக்காணுசான். (கஎ)

வடக்குளேதெற்குந்தெற்கில்வடக்கையுங்காட்டுவார்போ
லுடற்குளேயுயிருமக்கவுயிர்க்குளேயுணர்வுங்காட்டி

பாழிற்குடியேற்றிப்பரமசுகமெற்களித்தோன்
வாழிநெடுங்காலமாணைக்கர்க்கருள்புரிந்தே. (ச)

பாரோருட்விண்ணேரும்பங்கயன்மாலிந்திரனு
மாராய்ந்துங்காணுதலம்வந்துளந்தளர
வாராமல்வந்ததனக்குமாரூதபோரின்பற்
காராமற்றந்தார்க்குத்தனுவாதினைகம்மாறே. (ஞ)

ஆதிருவிருத்தம் - உருஉ.

விம்மிதவிலக்கணம் - முற்றிற்று.

நூலநுமையிலக்கணம்.

மைப்பொலிமிடற்றோன்சொன்னவாதுளாகமத்திற்செய்து
மூப்பொருள்விளக்கத்தாலேமும்மலங்களைந்ததான்றூய
சிற்பதம்பெறுவர்மீண்டுஞ்சென்மவாரணியங்காணார்
தற்பரஞானத்தோர்கள்சமயசாத்திரமிகழ்ந்தே. (க)

ஆகையாலிந்தநூலுக்கதிகாரிகுடும்பந்துண்ட
சாகரமெனத்துறந்துசற்குருசாமிபாத
மோகமீதூர்ந்திழுக்கமுறுக்கவிழ்கமலந்தேதுந்
தாகவண்டனையனெஞ்சுவிப்பவன்றூனேயம்ம. (ஏ)

(வேறு.)

இந்நூலெப்பருவமிலார்க்கியற்கவீந்தக்கான்
முன்னூலெச்சுத்திரர்பான்மொழிந்தகாரிசுறுகின்றூய்
நன்மாலைகுரங்கறியாதலம்போலுணானத்தைதத்
துன்மார்க்கரறியாததோற்றம்போலுந்துணிந்தே. (ஙு)

(வேறு.)

வாழிசயம்பிரகாசப்பெயரோன்மாணைக்கர்
வாழியெனத்தாக்கிமதிதந்தவார்கழல்கள்
வாழியொருமொழியான்மயக்கறுத்தருட்செல்வாய்
வாழியருள்கொழிக்குந்திருவதனமண்டலமே. (ச)

ஆதிருவிருத்தம் - உருசு.

நூலநுமையிலக்கணம் - முற்றிற்று.

பதிபசுபாசவிளக்கம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாஞ் சாத்திரம்.

மூன்றாவது

சித்தாந்த தரிசனம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

ஓராஞ்சித்தாந்த தெரிசனத்தையாதேற்றதற்
காராயனமாமுகனே காக்க.

அம்மையப்பரை யுயிருக்காதார மாய்நிறைந்த
செம்மைசிவன் மூவிளன் சிரம். (அ)

ஒன்றாய னேகவித சத்தியா யுண்மனாயாய்
நின்றாடன் பாத நினை. (உ)

சற்குருவாய் முன்னைட் சனகாதி கட்கருளு
முக்கணனை நாவே மொழி. (ங)

நிருப்பா சுரத்தானற் சித்தாந்தஞ் செய்தான்
றிருப்பாத மென்றன் சிரம். (ச)

நின்றநிருத் தாண்டகத்தா னீயிர்வொய்ப் போதமற
வன்றுணைத்தேதான் மூளகம் வைப் பாம். (ஞ)

வாழ்வா வதுமாய மென்றுணைத்தேதான் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெப் போதுந் தலை. (ட)

சிவபுரா ணத்தகவ லாலயினின் சிக்கறுத்தே
னவமலர்த்தாட் சென்னிநயப் பாம். (ண)

சிவவாக்கி யதேவர் திருமொழியைக் கொண்டே
யவவாக்கி யத்தையடி வாம். (த)

திருமூலர் மாலையனுந் தெய்வத்தைப் பற்றிக்
கருதேலை யைக்கடப்போங் காண். (ந)

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் றிருவெண்ணீ
மெய்கண்டா னூலே விரும்பி. (ப)

மூன்னூலிற் சொன்னசொருமுப்பொருளா யும்மினித்திங்
கிந்நூலிற் சொல்வே னினைத்து. (ம)

அவாக்கடலுள் வீழ்ந்தழுந்து மாருயிரைத் தாக்குஞ்
சிவாகமசித் தாந்தக் குறள். (கஉ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

பதியியல்.

மதிதவழுஞ் சென்சடையோன் மாமலர்த்தா ளுன்னிப்
பதியியல்பைச் சொல்வாம் பணித்து. (க)

பதியாவ தொன்றுய்ப் பரிபூ ரணமாய்த்
திதமாகி நிற்குஞ் சிவம். (உ)

அற்றூர்கட் கண்ணிதா யல்லார்க்குச் சேய்மையாய்ப்
பற்றற் றிருக்கும் பதி. (ஙி)

எங்குமிலை யென்பா ரிதயக் தொறுமறிவா
யெங்குமிருப் பானெம் மிறை. (சா)

உன்மனைக்குமேலா யுருவுருவ மின்றுகிச்
சின்மயமாய் நிற்குஞ் சிவம். (ஞ)

அசல னகளங்க ளனந்த ரூபன்
சசிசேக ரன் சங்கரன். (ரிர)

சச்சிதா னந்தன் சதாநித்தன் சுத்தன்
மெய்ச்சருவா னந்த விம லன். (எ)

நிராமயனிற் சங்க னிராலம்பன் சோதி
பராபர னாதி பகவன். (அ)

விருப்பு வெறுப்பில்லான் வேதவிதி செய்தோ
னெருப்புருவ னெங்கணிம லன். (சுவ)

பத்தர்க்கெளியன் பதிதர்க்கறவரியன்
சித்தத்து ணின்றுஞ் சிவன். (கo)

ஊனக் கண்ணுர்க்கொளித்து மூட்புறம்பு மொன்றுய
ஞானக்கண் ணுர்க்கருள்வ ரூடு. (கக)

மலரயனு யாக்கி மாலாகிக் காத்திட்
டுலவிலர னுயொடுக்கு வான். (கஉ)

பஞ்சவதி காரத்தாற் பாகம்வரு வித்தாயினைத்
தஞ்சரணில் வைக்கு மிறை தான். (கங)

சிருட்டிதிதி சங்காரந் திரோபாவ ஞான
வருட்றிறத்தோ டைந்தொழில்க ளாம். (கச)

தேகத்தின் மூன்மூன்றுஞ் சிவன்பான் மற்றிரண்டு
மாகத்தான் செய்வா னரன். (கஏ)

அவிகாரி யீச னனந்திமூத்த னென்று
விவிகார முண்டோ விறைக்கு. (கசு)

ஐவகை யசத்தியிரு வல்தொழிலு மாருயிர்க்காய்ச்
செய்யாமற் செய்யுஞ் சிவம். (கள)

வாளிரவி சந்திரியின் மனாமலர்ந்து வாடிடுஞும்
வாளிரவிக் குண்டோ மயல். (கஎ)

ஆக்க வளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ணேக்க விறைக் குண்டோ நுவல். (கக)

அனாயன்வறிதிருக்க வைவ்தொழில்செய் வார்செய்
தனாயன்மே லேறு மஃது. (உ ஏ)

பரமன்வா ளாங்கிருந்து பணையைத் தொழில்செய்தும்
பரமன்மே லேறும் பழி. (உக)

ஐங்கரும சாக்கியா யப்பாலைக் கப்பாலாய்ப்
பங்கறனிற் பானெம் பரன். (உஉ)

அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிநிச் சயம். (உங)

கேவலத்துங்காணைக் கிடையான் கிளர்ந்தெழுந்த
வாவல்சக லத்துமனு கான். (உரு)

சாற்றிரண்டு மற்ற சமாதியைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன். (உசு)

ஆகி லவனை யறியப்ப டாவேவாடெண்
பாகம் பிரியாப் பரன். (உஎ)

அறியாப் பொருளுமல னறிவாலான் கண்ணு
லறியும் பொருளு மலன். (உஅ)

ஆகாயம் போல வறிவாகி நிற்பானை
நீகா ணறிவாகி நின்று. (உக)

நீருக்குட்டப்பம்போ னின்னறிவி னின்றுனைப்
பாருருட்கண் கொண்டு பரிந்து. (கூ)

எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்கு நிறைந்தானை
யுள்ளுக்குட் பார்நீ யுவந்து. (கூஏ)

எங்கு மிருப்பானை யேகமிரண் டென்னுமை
லெங்குமாய் நீகண் டிரு. (கூக)

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முத்தருக்கீ சன். (கூ)

இன்ப மயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும். (கூக)

குருவுருவங் கொண்டிடக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலே நீக்கும் பரன். (கூச)

போக்குவர வில்லாத பூரண நந்தர்க்குப்
போக்குவர வுண்டோ புகல். (கூஞ)

ஆருயிரி னுள்ளினிருந் தாங்காங் கறிவிப்பா
ராருயிரோ மேனி யவர்க்கு. (கூ.அ)

அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான். (கூஎ)

பார்த்தும் பரிசித்தும் பஞ்சமலக் கொத்தையெலா
நீத்தொழிப்பா னெங்க ணிமலன். (கூஅ)

பக்குவர்க்குத் தோன்றும் பயன்கொடுக்கு மற்றெழுநிற்க
பக்குவர்க்குத் தோன்றியுமென் பாழ். (கூஅ)

பாற்கடல்போ லாவி பலமீன்போ லாருயிர்கள்
பாற்கடலா லுண்டோ பயன். (கூ)

அருட்கண்ணர்க் கீச னலதொளியாய் நிற்பன்
மருட்கண்ணு ருக்கிருளா மன். (கூக)

சங்கநிரோன் வந்துதயஞ் செய்தாலு நாட்டமிலோன்
சங்கநிரோ னில்லையெனுஞ் சீர். (கூஉ)

மனவாக்குக் காய மனசயாம னிற்பர்
சனதவின் பத்தைதத் தழீஇ. (கூங)

பூனை விழிக்கியுறு பொங்குமிரு ளற்றதுபோன்
ஞானவிழிக் கில்லை நவை. (கூ)

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னுயி
மதமடங்கிக் காணு வகை. (கூ)

கூகை யறியாக் குலவுங் கதிரவனை
மூகரறி யார்சிவனை முன். (கூ)

கண்ணிரவி யின்றிக் கலந்தறியா தொன்றையுமக்
கண்ணுங் கதிருமொன்றே காண். (கூ)

காக்கை விழிக்குக் கருமணியொன் றுறற்போ
லாக்கைக்குச் சாக்கி யவன். (சஎ)

அத்துவித மொன்றேயா மாங்கிரண் டின்மையினி
லத்துவித மன்றே வது. (சக)

துவிதமிரண் டாகுமத் துவிதமொன் றுருங்
துவிதமயல் கெட்டோய்ந் துணி. (ஙo)

அத்து விதத்துக் கருத்தம் பலவென்னுஞ்
சிற்றறிவு கொண்டுசில சீழ். (ஙக)

பதியியல் - முற்றிற்று.

பசுவியல்.

சிவசே கரகுரவன் றுடலுமேற் கொண்டு
பசுவியலி னைப்பகரு வாம். (க)

பசுவென்ப தான்மாமுப் பந்தமுளா னென்றே
சிவசே கரனிறைவன் றான். (உ)

கட்டியவன் றுனைவிழுக்கி னல்லாற்றன் கண்ணறிவா
லெட்டுணையுந் தானவிழுக்கா தின்று. (ங)

ஆணவத்தான் மூடமா யன்றுமுத லின்றளவும்
வீணவத்தைக் குள்ளே விழும். (ச)

இருட்டறையிற் கண்ணி லிளங்குழவி போலு
மருட்டறையி லாவி மயங்கி. (ஞ)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணுண மிகமறைப்ப வாவியா
ரஞ்ஞானக் கண்ணி லழுந்தும். (ட)

பாம்பின்வாய்ப் பட்ட பருதியைப்போ லஞ்ஞானப்
பாம்பின்வாய்ப் பட்டழுங்கும் பார். (ண)

உவர்மூடு சிந்து முமிழ்மூடு நெற்போற்
சுவிமாளு மாணவத்தாற் றான். (த)

ஈசனி ரங்கி யிணையில்கலைக் காத்தாற்
பாச நெகிழ்த்திடலும் பண்டு. (ந)

தனுவாதி நாலைத் தழுவிவெளிப் பட்டு
ணனவாதி யையந்தினை ணண்ணி. (ப)

யானென தென்னு மிருசெருக்கா லாருயிர்கள்
யோனிபே தத்தழலு முற்று. (ம)

புற்ழுறு தேடங்கள் புள்விலங்கு மானிடர்கள்
சொற்றேறவ சோழ்வகைத்தோற் றம். (கூ)

அண்டசஞ்சு வேதசமுற் பீசஞ்ச ராயுசங்கள்
மண்டியநால் யோனி வகுப்பு. (கஙூ)

எண்பத்து ணூன்கிலக்கம் யோனிதொறும் டுக்கதுவாய்ப்
புண்பொதிய மியாக்கை புனைரும். (கசு)

புல்லாய னேகவுருப்போனபினர் நல்லறுகம்
புல்லாய்ப் பிறக்கவது போம். (கஞ)

பூமரங்களாய்ப்பிறந்து புண்ணியனுக் கானமையாற்
போமரத்தி னூர்பிறவி போல். (கசு)

புண்ணியதீர்த்தத்துட் புழுவாய்ப் பிறந்தமையாற்
கண்ணூம் புழுப்பிறப்புக் காண். (கள)

புள்ளா யினைகவுருப் போயபினர்ப் புட்பிறவி
விள்ளுநந்தி தோய விளைந்து. (கஎ)

துட்டமிரு கப்பிறப்பிற் றுணைந்து நெடுங்காலங்
கட்டப்படு முயிரார் காண். (கஙூ)

எல்லாவுருவு மெடுத்தெடுத்து நல்வினையா
னல்லா வுருவாகு நாடு. (உ0)

ஆனந்து மைம்முகனுக் கடிடேக புண்ணியத்தா
லானுருவை நீங்கு மற. (உக)

ஆனுருவ நீங்குதலு மளவில்சிவ புண்ணியத்தான்
மானிடரா யிங்ஙன் வரும். (உஉ)

வேதாக மம்வழங்கா மேதினியிற் போய்ப்பிறந்திட்
டாதார மின்றியலை யும். (உக)

உடம்புழுக மொவ்வா வுருவமெடுத் தப்பின்
விடம்புரையுந் தானம் விடும். (உசு)

நல்லசிவ புண்ணியத்தா னெல்லார் பயிறேறய
மெல்லவரு மாவிக்கு மெய். (உஞ)

கிடையாத வாக்கை கிடைத்துமென்கொ லாவி
யடையாச் சிவனடி யாய்ந்து. (உசு)

இந்தமனி தப்பிறவி கொண்டறிவை யெய்தாம
லந்தரிக்கு மைம்புலன் களால். (உஎ)

அன்னை யுலகன்னை யப்பனம்மை யப்பனென்று
முன்னுதலை யுன்ற தயிர். (உஅ)

ஒப்புக்கு வந்தானை யுற்றூர்பெற் றூரொண்ணுவங்
கப்புவினை யான்மையங்கிக் கான். (உசு)

முந்தை வினையான் முகிழ்முலையா ராணையெனும்
பந்தக் கடலுட் படும். (ஙo)

என்றந்தை யென்றூய வொண்மனைவி யென்னெனக்க
லென்சாதி யென்னவியம் பும். (ஙக)

உயிர்ச்சார்வா லாவி யுணர்வழிந்து காகங்
குயிற்சார்வை யொக்குங் குறி. (ஙஉ)

தானல்லாச் சங்கடத்தைத் தானென்றி றுமாக்கு
ஞானமிலா தாய கரர். (ஙங)

எல்லாமிறந்தாலும் யானிறவே னென்றேறுதுங்
கல்லாமை யாலுங் கடை. (ஙச)

பொருட்சார்வா லான்மாப் புழுங்குமெரி புக்க
காிச்சார்வை யொத்துக் கடை. (ஙஞ)

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனை வாழ்க்கை யைந்துறவாமல். (ஙட)

நல்லாளைத் தூடித்து நலைக ளெதித்தோதிப்
பொல்லாளைக் கண்டுபுக ழும். (ஙண)

ஒழுக்கமுடை யார்சொல்லை யுற்றுக்கே ளாம
விழுக்கர்மொழி கேட்கு மிசைந்து. (ஙத)

என்னுடம்பி தென்கால்கை யென்வயிறீ தென்விழிநா
வென்சென்னி யென்றுமயங் கும். (ஙந)

ஆக்கை சடமென்று மான்மா வறிவென்று
நோக்காது நூலின் வழி. (ஙo)

கன்மத்தா லாவிகறங்காய்ச் சுழன்றுழந்து
சென்மித் திறக்குங் தெரி. (ஙக)

தங்கைதவிர்த்து வாகனமாய்த் தாயுதரத் தேதுயிழைந்து
பங்கப் படுமதிபத் தும். (ஙஉ)

அன்னையகட்டி லனேகதுய வொன்சொல்லே
னென்னைப் பிறவி யிது. (ஙங)

இனிப்பிறவே னீசனருள் பெற்றுய்வே னென்னு
நினைப்பு மறக்கு நிலத்து. (சுசு)

பிறக்கும் பொழுதுமிகும் பேரிடும்பை பின்னுங்
துறக்க முடியாத் துயர். (சுடு)

சுகர்வாம தேவர் துறந்தாரித் துன்பை
யகன்ஞாலத் தியார்க்கு மரிது. (சுசு)

குழந்தை பருவத்துங் குமார பருவத்
தழுந்துந் துயருக் கணை. (சுள)

காயவினைக் களித்த கண்ணுதலே யுள்ளாமன்
மாயையினை யுள்ளு மனம். (சுஎ)

இல்லத் திருந்தெழிலா ரோந்திழையா லார்ப்புண்டு
புல்லிக் கிடக்கும் புயம். (சுஏ)

வசம்புந் தசையு மலசங்கு குலமாம்
பசுந்தொடியைப் புல்லும் பசு. (டுo)

காற்ற விதழ்ப்புனலே நாணுமு லுண்ணுஞ்சின்
காற்றுணையில் வீழுங் கணை. (டுக)

இன்னணமா யாவி யிளமையினை நீத்திட்டுத்
துன்னுமுறு மூப்பைத் தொடர்ந்து. (டுஉ)

நல்லினமை காலத்தி னுதனைச்சற் றுன்னுது
கொல்மூப்பா லாவிகுலை யும். (டுங)

அழுதத்தாற் கால்கழுவி யாதனத்தணைக்கடவிச்
சமிதைதமிசை யேறுந் தனி. (டுசு)

காலபடர்க் கண்டஞ்சிக் கண்ணீர் சொரிந்தழுங்கி
யோலமிடு மந்தோ வுயிர். (டுஞ)

மாசற்ற சோதி மலரடியை யுன்னுமற்
பாசத்தை யுன்னும் பசு. (டுசு)

இவ்வண்ண மான்மா விறந்து பிறந்துழலு
மும்வண்ண மின்றி யொதுங்கி. (டுஎ)

மால்யாபனுய் மகபதியாய் வானவராய்
மேலாய வாக்கைகவிர வும். (டுஅ)

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி. (டுகூ)

ஈகைதவ மின்றி யிரக்கமறி வின்சொல்லு
மேக விருக்கு மிவண். (சுக)

அபுத்திபுத்தி பூருவத்தா லாங்கிருதா லெய்திச்
சுபுத்திவரு மாவிதுலங் கும். (சுக)

மூர்த்திகள்சே வித்ததுத் தீர்த்தத்துண் மூழ்கியத்துஞ்
சேத்திரத்திற் சென்மித்தத் தும். (சுஉ)

தெய்வஞ் சிவமென்னுஞ் சித்தமுண்டா மக்கணேமே
யுய்யுநெறி யுண்டா முயிர்க்கு. (சுங)

ஈசனடி யார்க்காணி லென்புருகிக் கைகுவித்து
மாசில்சாரி தைக்குள் வரும். (சுமு)

சென்றூ லயந்தோறுந் தீபமல கிட்டுருகி
நன்றூ மலர்தெதாடுக்கு நாடு. (சுஙு)

பருப்பதங்சே தாரம் பகர்காசி காஞ்சி
திருப்பதிநற் காளத் தினி. (சுசு)

கழுக்குன்றஞ் சோணகிரி கனகசபை யோத்தூர்
செழுக்கமலை சிரொற்றி யூர். (சுஎ)

விரிஞ்சிபுரந் தீர்த்தகிரி வெண்காடிடைமருதி
சிரபுரங் கோகன்னஞ் தினம். (சுஅ)

ஈசனிருக்குமிட மீதெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாசமறுக்கும் பசு. (சுகு)

மூன்றேனென் சாரைதழுற்றி முற்கிரியை வந்தணைந்திட்
டென்னுசுத்தி யையந்தினை யுற்று. (எ0)

மிருத்திகைவிங் கத்தின் விதிப்படியச் சிக்கின்
மரித்தல் பிறப்பகற்று மால். (எக)

பால்வண்ண மான படிகலிங்கம் பூசிக்கின்
மால்வண்ணை நீங்கு மதி. (எஉ)

மன்னுமம் படிகத்தின் வாணலிங்க மேயதிகம்
பன்னுசுயம் பாதலிறற் பண். (எங)

மூவிலிங்கத் தும்பூசை முற்றிற் சிவனருளா
லாவியிலிங் கத்தையனை யும். (எசு)

நிருப்பணியி னுலுஞ் சிவபூசை யாலுங்
குருத் தரணமாருங் குறி. (எஙு)

அந்தரியா கப்பூசை யாலு மகங்கெளிந்து
சிந்திதயோ கத்திற் செலும். (எசு)

ஐயெரிநாப் பண்ணின் றனிலங்க னையடக்கித்
துய்ய மதியழுதந் துய்த்து. (எஎ)

ஆதார மாறுங்கண் டப்பாற் பரவெளியி
னுதாந்த வின்பத்தை நாடி. (எஅ)

ஊனமிலா யோகத்தைச் சின்ன ருழக்கியொரீ இ
ஞானத்தைத் தாவுமுயிர் நாடு. (எகூ)

ஈச னருணூலை யெஞ்ஞான்று காண்பமென்று
மாசை பெருகு மற. (அ0)

வினையொப்பு பாகம் வியன்சத்தி பாதந்
தனையெய்து மெய்துந் தரம். (அக)

துறவு மவாவிற் றுயருரும் பிறப்பி
லுறவு மருட்பாலு முறும். (அஉ)

பிறவாமை கள்ளாமை பேணிவைகு ளாமை
மறவாமை மற்றுமரு வும். (அஙூ)

கொல்லாமை தின்னுமை கோள்குறளை சூத்திரங்கள்
சொல்லாமை யாவுந் தொகும். (அச)

பாசவெறுப்பும் பரவிருப்பும் வந்தவுயி
ராசாறல் முத்தியடை யும். (அஞ)

தந்தைதமர் மேல்வெறுப்புஞ் சங்கரன்றன் மேல்விருப்புஞ்
சிந்தையிடை வந்துதிக முழும். (அஎ)

அத்திகழ்வா லீச னருளுருவு கொண்டருளி
முத்தியடை விப்பன் முறை. (அஅ)

பசுவியல் - முற்றிற்று.

பாசவியல்.

பாசவிய லுந்து பகுப்பா யிருக்குமதை
யீசனருள் கொண்டியம்பு வாம். (க)

மல்மாயை கன்மமா மாயைதிரோ தாயி
குலமொன்று வேறுங் குணம். (உ)

பாசமறி யாமை பகரானை வம்விச்சை
மூசுபெத்த மூல மலம். (கூ)

அனேகவித சத்தியினு லாருயினை லூடுங்
தினகரனைப் பன்னகம்போற் சென்று. (ச)

அன்னியத்தைக் காட்டி யனன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். (ஞ)

தண்டலத்தைச் சில்லுமியுந் தாம்பிரத்தைக் காளிதழு
மண்டுதல்போ லாவிமறைக் கும். (ஞ)

ஆனை யுலாவு மடவியைப்போ லாருயிராங்
கானிலுலாவு மலங் காண். (ட)

கிஞ்சிக் கியன்லூடன் கேடன் கொடும்பாவி
வஞ்சனித லுல்வங் கது. (அ)

பாசன் பெரும்படிறன் பாமரன்பே ராங்காரி
மாசனித லுல்வங் கது. (க)

கன்மவிருப்புங் களேபரத்தில் வாஞ்சனையுங்
குன்மமலத் தின்றீக் குணம். (க0)

இச்சைவழி சென்றங் கிருவினையை யீட்டிவரல்
கொச்சைமலத்தின் குணம். (கக)

தாட்டுணைக்கீழ் நின்றபிழைஞ் சாதிபா ராட்டலிந்தக்
கோட்ட மலத்தின் குணம். (கஉ)

ஈசனைகத்திருக்க வில்லையெனக் கூறலிந்தக்
கூசு மலத்தின் குணம். (கங)

ஆணைசயுறுங் காலமெலா மாலிங் கனஞ்செய்யு
மாசு மலமா மகள். (கச)

உலகந் தெரியா துபதத்தைக் கடக்குங்
கலகமலக் கன்னி கை. (கஞ)

உண்ணை லுறங்க லுயிர்க்கும் பொழுதெல்லா
மெண்ணைனைப் பிரியா னிவள். (கட)

கன்மமகப் பெற்றதின்பாற் காயமெலும் பேரனையுஞ்
சென்மிக்கப் பண்ணுங் திரு. (கன)

அந்தோ மலத்துயர மாற்றகிலே னூற்றகிலே
னெந்தா யிரங்கா யினி. (கஅ)

கலையாங் கரத்தாலிக் கட்டவிழ்த்தாற் றீதோ
வலதோ வடியேற் கருள். (கக)

ஈச னருளுதய காலத் திறக்குமிது
பேசுவா மாயைப் பெயர். (உ0)

மாயை சடமயக்க மதந்தா மதம்பொய்ம்மை
காயம் விளக்குக் கறை. (உ உ)

மூல யிருந்தானை மூத்தத்தில் விட்டதன்றிச்
சாலப் பெருமயக்கந் தான். (உ உ)

பிருதிவியப் புத்தேயு பெருமருத்து வாணம்
பொறிபுலன் கன்மேந் திரியம். (உ க)

மனம்புத்தி யாங்கார மாறுத சித்த
மினமான்ம தத்துவமென் றறண். (உ ங)

காலநியதி கலவித்தை ராகமொடு
மாலும் புருடன்மா யை. (உ ச)

முன்னான்ம தத்துவமும் பின்வித்யா தத்துவமுந்
சின்மாயை யார்தந் திரம். (உ ஞ)

சுத்தவித்தை யீச்சுரம்பின் சொல்லுஞ் சாதாக்கியங்கள்
சத்திசிவ மைந்துந் தனி. (உ ட)

சிவதத் துவமிதனுற் சேட்டிக்கு மெல்லா
மிவைதந்த மாமாயை யென்ண. (உ ண)

ஆறுறுக் குள்ளா யகப்பட் டுயிர்சுழலு
மாறுப் பிரானை மறந்து. (உ த)

மயிலொலும்பு தேனரம்பு மன்னுதகை யைந்துஞ்
செயிர்புவியின் கூறென்று தேர். (க0)

ஓடும் புனலுதிர மொண்சுக் கிலமூளை
கூடுமச்சை யப்புவின்கூ று. (க க)

ஆகாரந் தூக்கம் பயமை துனஞ்சோம்பு
மீகாணை ருப்பின்கூ று. (க உ)

ஓட்ட நடைகிடத்த லுற்றிருத்த னிற்றலுந்துங்
கூட்டனிலன் கூறென்று கொள். (க ங)

காமங் குரோதங் கழிலோப மோகமதஞ்
சேமவிசும் பின்கூறு தேர். (க ச)

வாயுமொரு பத்து மலிநாடி யோர்பத்து
மோயகுணை மூன்றக மூன்று. (க ஞ)

வசணுதி யையந்தும்பின் வாக்காதி நான்கு
மிசையுந்தொண் ணூற்றுரு வெண். (நடசு)

இதற்குள்ளாயாவி யிறந்து பிறந்தே யுழலு
மதுக்கொன்றை யானை மறந்து. (நடஎ)

காய்விளக்கனித்த கண்ணுதலை நண்ணி லிந்த
மாயைப் படலமறை யும். (நடஅ)

நனவின்மூப் பானந்த நற்கனவி லையைந்து
முனைசுழுத்தி யிற்கருவி மூன்று. (நடக)

துரியத்திரண் டாகுந் துரியாதீ தத்திற்
கருவியொன்று மைந்தவத்தை காண். (நடஅ)

அந்தரங்கத் துள்ளிருந் தணையர்புறம் போதல்போ
லந்தரங்கத் துள்ளாவி யும். (சக)

ஆணவத்தான்மூட லை மாயையாற் கிஞ்சிகணும்
பூணும்வினை யாற்புருட ணம். (சஉ)

குருவையெதிர் தூடித்தல் குற்றமெடுத் தோதல்.
குருக்கொல்லன் மாயா குணம். (சஙு)

பற்றற்றூர் கண்ணும் பருவரலைச் செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம். (சஞ)

ஈசனிலை யாவியிலை யீசனடி யாரில்லை
மாசகலா மாயா மகற்கு. (சட)

நூலில்லை கேள்வியில்லை நுண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. (சண)

ஞானமிலைப் பத்தியிலை நல்லார்கண் ணட்டுமிலை
மானமிலை மாயா மகற்கு. (சத)

முன்னவன்பா தாம்புயத்தின் முற்று மெனையடைக்கா
தன்னை வயிற்றிலடைக் கும். (சந)

மாயை விளக்கவியா தவியமா தேவனருண்
மோய வெயின்முகிழ்க்கு மோ. (சப)

மாயா புரமெரித்த மதிசேக ரர்க்கின்றன்
மாயாபு ரம்வலிதோ மற்று. (ஙo)

இம்மாயை நட்ட மெழிற்சோகம் பாவனையாற்
கண்மமலக் கட்டுரைப்பேன் காண். (ஙக)

கன்மம் வியாபி கடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப் பண்ணுஞ் செயல். (உஉ)

வல்வினையாந் தாயகட்டில் வந்து பிறந்தனவால்
நல்வினையுந் தீவினையு நாடு. (உக)

நல்வினையாற் புண்ணியமு நவிறீதாற் றீவினையுந்
தொல்லை வினைக்கேற்பத் தொடும். (உச)

மூற்செயான்ன வூழ்வினையான் முடியா விகாரமுறு
மூற்சாக நன்முயற்சி யுற்று. (உஎ)

முயற்சியா லீசனையும் பின்னிட்டு மூந்திப்
பயிர்செய்யு மூழ்வினையின் பால். (உஅ)

ஊழ்வினையாற் சஞ்சிதமு முலவில்பிரா ரத்தமுமேல்
வீழுமா காமியமு மே. (உவ)

விருப்பும் வெறுப்புமாய் வேண்டல்வேண் டாமை
மரிப்போ டுதிப்பும் வரும். (உஎ)

கறங்குவரி கொள்ளிவட்டங் கடிதிற் சுழல்வண்
டுறங்குலா லன்றிகிரி யொப்பு. (உக)

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றவத்தை மூன்றுதுக்க
மூன்று பிராரத்த மொழி. (ஊ)

காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றும்
வாமச் சமையத்தார் மாட்டு. (ஊக)

சாத்துவிதனானஞ் சமனிலைய மற்றிரண்டுஞ்
சாற்றி லிருவினாளியுந் தான். (ஊஉ)

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுங் கணவாச் சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். (ஊக)

ஆன்மீகம் பௌதிக மறையுந் தெய்வீகமினை
யான்மாவுக் கில்லை யறி. (ஊச)

முன்வினவினைப் பின்வினவினை மூவா நிகழும்வினை
யுன்வின யணுகாமை யோர். (ஊஎ)

இச்சைய னிச்சை பரவிச்சை யிம்மூன்று
னிச்சஞ் சுழலு முயிர் நின்று. (ஊஅ)

தன்னிச்சை யால்வருத லுனிச்சி யாதுறுத
லென்னியதால் வந்தடைத லாம். (ஊவ)

ஆன்மீகந் தெய்வீக மான பவுதிகந்
தான்மேவு மான்மாத் தனித்து. (சுஅ)

மன்னவராற் கள்வரான் மாவாலுறுபிணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். (சுக)

தாயகட்டிற் றங்க றரணிதனில் வந்தழித
லாயிற் றெய்வீக மெனலாம். (எ0)

வானி லிடியான் மழையாண்மற் றச்சடத்தா
லூனமுறல் பௌதிகமா யோர். (எக)

சுஞ்சிதமுன் கட்டவினை சற்குருநோக்காற்சாியும்
பஞ்சுமலை பட்ட நெருப்பாய். (எஉ)

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். (எங)

கொடுப்பானு மீசனைதக் கொள்வானு மீசனினின்
மடுக்காவெதிர் வினைகள் வந்து. (எச)

ஞானபுலிவாழ்காட்டி னள்ளிரவு வாழுமோ
தானசிப்ப தல்லாற் றரித்து. (எந)

வறுத்தவிதையுண்ப தன்றிமா நிலத்தைக்கீண்று
செறித்துவிதைப் பாரோ தெளி. (எசு)

வெறுப்புவிருப் பாற்பிறப்பா மேலுக்கிப் போதே
வெறுப்புவிருப் பற்றுல் விடும். (எஎ)

கூத்தியைப்போற் பாவங் சூலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. (எஅ)

நாவினை யொப்புவந்த நாதாந்த யோகருக்கிங்
கோவுந் திரவியமு மொன்று. (எக)

இருவினை யொப் புற்ற வுயிரிதயத் தானங்
திருவம் பலமிறைக்குத் தேர். (அ0)

நற்சாதி தூர்ச்சாதி நல்லாயுதத் தீயாயு
நற்போகந் தூர்ப்போக நாடு. (அக)

நல்வினையா லுகம்போந் தீவினையாற் நீநிரயந்
செல்லு முயிரொன் செயும். (அஉ)

நல்லண்சிறு டுல்ல னடுஞ்சன் விதுரனெனத்
தொல்சுருமத் தார்தந் தொழில். (அங)

உன்ன லொருகால்பின் னுனைத்தலிரு காலுதனைத்
தன்னன்முக்கா லொன்றே தொழில். (அச)

இன்னவகை யெவ்வுயிர்க்கு மேறுமிரு வினையு
முன்ன லொருக்கிலொழி யும். (அஞ)

சற்கன்மத்தாலே தனுவைவந்தா னென்றுவருந்
துர்க்கன்ம மெல்லாந் தொலை. (அசு)

இக்கன்மத் தாற்றுயர மென்சொல்கே னென்சொல்கேன்
முக்கண்ணா நீயே முகிழ். (அள)

கன்ம வெயில்கற்றிக் காற்கமல நீழலின்க
ணென்னை யிருத்தா யினி. (அஎ)

அவிகாரி யீச னருளுதய காலஞ்
சவிமாளுங் கன்மமலந் தான் (அசு)

ஓமாதி வாக்கியமா யுயிரறிவுக் கூதியமா
மாமாயை தன்னவகுப் பாம் (கூ0)

வேதாக மங்களைகள் விஞ்ஞானர் மாலாதி
நாதர்க் குடலாதி நாடு. (கக)

எண்பத் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமலவு
மைம்பத்தோ ரக்கரமு மாம். (கஉ)

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விரிபதமூன் றாகியுமே வும். (கங)

இரவிலெழு சந்திரன்போ லென்றாழ்வரு மளவும்
விரியபர ஞானமாம் விந்து. (கச)

இந்தவிந்து ஞானமின்றே லெவ்வுயிர்க்கு மெந்ஞான்றும்
பந்தமுத்தி யில்லையாம் பார். (கஞ)

சிவஞான சூரியன்மூற் சீவமதிப் பல்கருவி
யவஞான மீது மறும். (கஎ)

சனகாதி கட்கன்று சாற்றபரம் பொன்ற
வுணதபரஞ் சொன்னவனே யுற்று. (கஅ)

அபர வுணர்வை யறவகற்றி யென்பாற்
சுபரம் வருமாறு சொல். (கஅ)

மாமாயை யீசனருள் மாரூதெதிர்ந்தன்றிப்
போமாறு மூண்டோ புகல். (கக)

மறைப்புருவ மாயறிவின் மாறுசெயும் பொல்லாச்
சிறப்புமலஞ் சொல்வாந் தெரித்து. (க00)

அன்னை யருட்சத்தி யாவிமலம் பொன்றப்
பின்னைத் திரோதானப் பேர். (க0க)

இருவினையொப் பாவிக் கெய்தளவுஞ் செய்யுந்
திறமையக்க மாறித் தினம். (க0உ)

மடித்துயிரின் வல்வினைய மாறுதருத்தி
யடித்துப் பாலூட்டு மருள். (க0ங)

சகத்தைத மறைத்துச் சிவங்காட்டிப் பின்ன
ரகத்தைத மறையா தருள். (க0ச)

மலமொழிந்த காலத்து மாறுந்தி ரோதை
சலமில் சிவஞானத் தாய். (க0ஞ)

அச்சோ வெதுங்கால மாவித்திகைத் தெய்த்தலங்தே
னற்சோமம சேகரனே நான். (க0சு)

பஞ்சமலத் தாலிடக்கண் பட்டியிர்க ளெஞ்ஞான்று
நஞ்சணிகண் டத்தனை நாடா. (க0எ)

சோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மனம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி. (க0அ)

பாசவியல் - முற்றிற்று.

பாசமோசனவியல்.

சிவஞான நிக்கையிறற் றிணிமலந்தீர்ந் தாவி
சிவமாதல் சொல்வாந் தெரித்து. (க)

அஞ்சு மலத்தாலு மாவிபடுந் துயரம்
வஞ்சிபங்கன் றீக்கையின்மா யும். (உ)

மீண்போற்றிரு நோக்கால் விமல னுருவாக்குந்
தான்போக்கி நின்ற தரம். (ங)

ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுருவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவனைக் காண். (ச)

சோழிபோற் றீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு
மாழிவிட முண்ட வரன். (ஞ)

நிருநோக்கான் மூலமலந் தீயும் பாசத்தா
லிருண்ம லையைக் கூட்டமியி யும். (சு)

திருமொழியாம் கன்மமலஞ் சிந்துந் தியானத்தாற்
பெருமாயை போயொழியும் பின். (எ)

சிவநூலாற் பொன்றுந் திரோதையப்பா லாவிச்
சிவதீக்கை யாலாஞ் சிவம். (அ)

பசைசீங்கு மாருயிர்க்குப் பரமசிவன் சொன்ன
தசகாரிய மறைவன் ரூன். (க)

கருவிசட மென்றவற்றின் கன்மத்தைக் காண்டலஸ்
கருவிக் குருவமெனக் காண். (க0)

சத்துவத்தா ணமறியோஞ் சாட்சிநமைக் கொண்டறிதல்
லுற்றுணர்தல் காட்சியா யுண். (கக)

பாசக் குழுக்குப் பதிநா மெனத்துறத்தல்
பாசசுத்தி யென்னப் படும். (கஉ)

சைதன் னியவுருநா னென்று தமநீங்கல்
சைதன்னிய வுருவந் தான். (கஙு)

எனவிடமே றில்லையியானே பரப்பிரம
மெனவுணர்த றற்றெறி சனம். (கச)

சிவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சிவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர். (கஞ)

சிவனன்றி யாருயிர்க்குச் சேட்டையிலை யென்னில்
சிவரூப நன்றுய்த் தெளி. (கட)

எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறைவனென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரி சனம். (கண)

அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றேற்க
லுந்துஞ் சிவயோக மோர். (கத)

உவனிவனென் றுன்னுதங் கொன்றுகிப் போதல்
சிவயோக மென்றே தெளி. (கந)

பத்துவித காரியத்தா லாவி பசையற்று
முத்தியிடை நிற்க முறை. (உ0)

பத்தைதவிட வுண்டோ பரமபத மாருயிர்க்குச்
சித்தைதவிட வுண்டோ செயல். (உக)

ஈரைந்து காரியத்தா விச்சையறு மாருயிர்க
டாரமிழந் தானைத் தகு. (உஉ)

உள்ளமொடுங்கி யுளையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத் தழுந்திநிற்கு மேல். (உக)

பெத்தத்தை நீங்கிப் பிராணே டிரண்டற்று
முத்தத்தி னிற்கு முதல். (உச)

ஐந்தடக்கி யாவுருக்கி யம்பரம்போ லொன்றுகிச்
சந்தற்று நிற்குமுயிர் தான். (உரு)

விமரிசனா னத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. (உசு)

கண்ணு முயிர்களெல்லாங் காசத்தை மோசித்து
விண்ணதிரோ டொன்றுய் விடும். (உள)

அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம். (உஎ)

ஐந்தவத்தை சென்றுலு மாவரணை மற்றதுவர்
சிந்தைசிவன் பாலே தெளி. (உகூ)

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கி
ணமயம்போ நீயே யவன். (கூ)

பின்னபினை மாய்நோக்கும் பேசிற் கடையினைக
டன்னையே நோக்குங் கலை. (கூக)

அவயவமோ நிரவயமோ வான்மா வறியேயன்
புவனகுரு நாதா புகல். (கூஉ)

உணருமுயி ரில்லை யுடம்பே யுயிரொன்
றுணர்வு லுலகா யுதன். (கூங)

ஞானபருத்தே ஞனிஞானத்தே னென்றுனைக்கு ஞானத்தா
லூன்சடல மன்றே யுயிர். (கூச)

ஊமனெஞ்ஞ யில்லையெனி லொப்புவதோ வத்தன்மை
யேமவுயி ரின்றென்பா ரில். (கூஞ)

உள்ளே யிருந்த வுயிர்போன தென்றுலகஞ்
சொல்லுவதென் கொல்லோநீ சொல். (கூட)

அவயவமே காய நிரவயமே யான்மா
வவயவமே தோன்றியழி யும். (கூஎ)

கட்டை யடக்கிக் களேபரத்தை மீதடக்கிச்
சுட்டிவை தென்கொல்லோ சொல். (கூஅ)

உடல்கிடக்க வாவி யோடியதென் றியாருங்
கடல்போற் கதறுவதென் காண்ன. (கூக)

மூட வுடலுயிரோ மூடா விதென்கொலுயிர்
கூடாமோ பக்கிக் குலம். (கூ0)

உணர்ச்சியுயி ரில்லையோ வென்றுரைக்குஞ் சொல்லை
யுணராயுலகா யுதா. (கூக)

ஆக்கையகத் துள்ளோநல் லான்மா வுளதென்று
தூக்கிமறை சொல்லுந் துணி. (கூஉ)

இந்தியமே யான்மாவென் றெண்ணு மறிவில்லா
மந்தச் சவலை மதம். (கூங)

சத்தம் பரிச முருவரச கெந்தத்தை
யுய்த்தறிவான் சீவனென வோர். (கூசு)

இந்தியத்துக் கெல்லா மிறைவ னுயிரன்றி
யிந்தியத்துக் குண்டோ விறை. (கூஞ)

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாலு முயிரல்லை
மன்றலன்றி மூக்கறியா மற்று. (கூரு)

கண்ணுருவ மன்றியொன்றைக் காணறியாக் கையார
வுண்ணலன்றி நாக்கறியா தோர். (கூள)

காதொலியை யன்றியொன்றைக் காணறியா விவ்வுடம்பு
மோது பரிசமன்றி யுற்று. (கூழ)

ஆகையா லைந்தறிவைக் கொண்டறிவ தான்மாவென்
றோகையொடுஞ் சொல்லுமறை யோர். (கூசு)

செல்லும் பிராணனன்றிச் சீவனிலை யென்றுணர்ந்து
சொல்லுஞ் சுவாசமதஞ் சூழ். (ஙo)

மூக்குறுநன் மூக்கணியை மூடச் சுழுத்தியினிற்
போக்கடித்த தாமோ பொருள். (ஙக)

பிராணனைமுன் விட்டுப் பிடிப்போன் பிராணனென
வராவணியான் வேதமறை யும். (ஙஉ)

மனமே புருடனன்றி மற்றிலையென் றோதுஞ்
கனமாயா வாதிமதங் காண். (ஙங)

என்மனத்தா லியாவனுங்தே னென்றுரைக்கப் பட்டமையாற்
றன்மனந்தா னன்று தனி. (ஙசு)

புத்தியே யான்மாவா மென்றுணராப் போதிக்க
புத்திகெட்ட புத்தன்மதம் பொய். (நந)

புத்திக்குச்சாக்கியாம் போதமய வான்மா
புத்திசட மாதலிறற் பொய். (நசு)

ஆங்கார மான்மாவா மென்றுரைக்கும் போரிருளா
ராங்கார வாத மறி. (நள)

சடஞ்சித்தத் தாலறியுஞ் சைதனிய னன்றென்
றிடமறைக ளோது மெகத்து. (நழ)

சித்தமியமான னென்றுணர்ந்தோல் சீர்சான்ற
சித்தர்மதம் பின்னிடாநீ செல். (நஎ)

சைதனியன் சந்நிதியிற் ரூணறியுங் கிஞ்சிக்கியன்
சைதனிய னுக்குச் சடம். (சஂ)

காயமுதற் சித்தங் கடையாமிவை கட்குச்
சேயன்சை தன்னிய சீவன். (சக)

சீவனத்தாற் சீவனெனல் சீவமிறந் தாலிந்தச்
சீவனே யந்தச் சிவம். (சஉ)

தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னுதல
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். (சஙு)

உளனெயாதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நாடு. (சஎ)

சொப்பனமுந் சாக்கிரமுந் தொலையாத் தகாலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். (சஙு)

நான்பிரம மென்னு நடைமலையைச் சிவைபாகன்
ரூனடக்கி யாட்கொள்வான் ரூன். (சஙு)

நீபிரமமென்று நெருநாட் பிறந்திறந்தாய்
மாபிரம மென்னை மறந்து. (சஙு)

ஆதிமுத்தன் சீவ னணுகிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து. (சஙு)

உள்ள மசையா துயர்துருவன் போனிற்கில்
வள்ளலுரு வாணய் மதி. (சஙு)

சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்திக்கா
லத்தனுரு நீயாவை யால். (எ0)

இங்கிலேயி னிற்பாரிதே லெல்லாஞ் சிவமென்னு
மங்கிலேயி னிற்பா யற. (எக)

அஃதுமனி தேயாகி லஞ்செழுத்தி னுண்மைப்
பகுதியறிந் துள்ளே படி. (எ உ)

சொன்ன நிலைக்குட் டுதையா மனமாயின்
முன்னூலை யோதி முயல். (எ ங)

சாத்திரத்தை யோதச் சழக்கு மனமாறு
னூர்த்தகுரு நாதனீ யுன். (எ ச)

குருவுருவ முன்னைக் கோதகன்றிட் டாவி
பரிபூ ரணத்துட் படும். (எ ஞ)

பாசமோசனவியல் - முற்றிற்று.

சிவயோகவியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப் பாம். (க)

நதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப்பத் மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. (உ)

நீர்க்குமிழி மின்னற்கு முண்டநிலையில்லை
யாக்கைக்கென் றெண்ணி யறிந்து. (ங)

முன்னே னுனைத்த மொழிநிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. (ச)

சிவத்தோமசி யுண்ணி னனந்து சிவயோக நிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். (ஞ)

அவிரோத வாளா லகங்காரத்தை யட்டிப்
பவரோகத் துக்குப் பயந்து. (ட)

அல்லல் கிளைக்கு மவாமனத் தின்வேரை
யொல்லை யகழ்ந்திட் டொரீஇ. (ண)

அகாயனவி காரி யனந்தவா னந்தன்
மகாதேவன் றன்னை மதித்து. (த)

பதைத்தெழு மூள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை யொடுக்கி மறித்து. (ந)

தத்துவத்தைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. (ப)

அழுசேசாகம் பாவனையை யண்ணியறி வாகிச்
சமுசயத்தீப் பாவனையைத் தள்ளி. (ம)

சிவன்வே றுண்ட சிவன்வேறென் றெண்ணுமயற்
பாவனைக்கண் ணுள்ளில் படா. (ய)

நதியோடிப் புக்கழுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற் கலந்து பழகு. (கக)

அதுவுதுவென் றெண்ணு கறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். (கச)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மூன்று துறங்கியே
யொன்றுத லேசிவயோ கம். (கஞ)

சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி குலையு மெனி
னேத்திரத்தும் பாரோ னிலத்து. (கசு)

கவலிதகா தங்க ணனிதோன்று மாயின்
சிவனருளாக் கொண்டு செரு. (கஎ)

சுட்டி லதத்தா தீ சுட்டைடப் பிறதிட்டித்
சுட்டாமற் சுட்டித் தொடர். (கஅ)

ஒளியி லொளியா யொடுங்கி யுருகில்
வெளியில் வெளியாய் விடும். (ககு)

குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகும்
குறியே யிறவிக் குறி. (உ0)

மான்குறிக்கும் வேடனவன் மன்னன் வரவறியா
மான்முறையு நின்றனைத மாறும். (உக)

ஆகாயப் புள்ளறியா வண்டத்தைப் பொய்ச் சார்வை
யோகாறு சாரி யுணர். (உஉ)

தும்புவிழு மந்தர மாக்கறக்குந் சில்காலுந்
சும்புவின்யோ கத்திற் றரி. (உங)

உழுவையரி மாவானை யுரகங் கரடி
தொழும்யோகி தன்னைத் தொடர்ந்து. (உச)

திடர்சுகங்க ளெல்லாஞ் சிவனேந்திக் கொள்ளு
மடர்வதிலை யொன்று மவனை. (உஎ)

இந்திரனுஞ் சோதித் திடக்கணுறு வானீத்த
பந்தச் சிவயோகர் பால். (உஅ)

வண்ணப் பயோதரத்து மணியல்குற் பூந்தடத்துங்
கண்ணனைக்கொ டார்யோகர் காண். (உக)

சித்தசத்தின் கண்ணுமொரு சித்திரத்தி னற்கண்ணு
மொத்திருக்கும் யோகியுயர் கண். (உச)

பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சுழிமுனையை நோக்கித் தொடும். (உகு)

கண்ணியதீம் பாலேக் கமரிற் கவிழ்த்தற்றே
பண்ணுறுங் கருமம் படிதல். (கூ0)

அசையாச் சிவயோகத் தானந்த மீதூர்ந்
தசையா வுளமாதி யாங்கு. (கூக)

அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்த கயிற்றுாசலோ
வலைவற்ற யோகி யகம். (கூஉ)

பல்லூழி யோரிமைப்பாய்ப் பண்ணுறுங்கா லோவெதிர்ந்த
தொல்லூழை வென்ற சுகம். (கூங)

சரற்சந் ரதிலே தடையற்ற வாலே
வரச்சந்த யோகர் மனம். (கூச)

பொன்னேக்கை கிட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிலையே
லென்னும் பிறந்து மிவண். (கூஞ)

உளர்ச்சுணங்க னைப்போன்றிங் குண்டிக் கலையோகர்
பார்க்கக் கிடையாப் பரம். (கூசு)

வேணி யழகும் விபூதியுடைப் பூணழகும்
பாணர்க் கிருந்தென் பயன். (கூள)

வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ னுடோறு
நீடுசிவ யோகமி னீசர். (கூழ)

துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னுத லூடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர். (கூஎ)

தண்டிகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிலையடா
வம்பர்க்கு வைத்த வழி. (சூ0)

உண்டி புசிக்கவோ யோக முளுற்றவோ
வண்டர்பிரான் றந்தனுக் கை. (சூக)

ஊனழுத் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. (சூஉ)

வல்லியத்தோல் போர்த்தா யன்மேயு மாபோல
புல்லர்க்கும் யோகம் பொது. (சூங)

அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. (சூச)

எங்குமாய் நின்முயை யெக்காலும் பூசித்தே
யெங்குமாய் நிற்கவெனக் கீ. (சூஞ)

ஆ இயல் ஐந்துக்குக் குறள் - கூஎஅ.

சித்தாந்ததரிசனம் - மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

நான்காவது

உபதேசமாலை.

கடவுள் வணக்கம்.

சீர்கொண்ட வெண்ணுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தேர்கொண் டிருந்தாடு மெம்மையே - போர்கொண்ட
பொன்னம்ப லத்தினிலும் பொற்கொடியோ டுடன்றான்று
மின்னம் பலபதியி னும். (க)

எண்கணனைக் குட்டியகுட் டெங்கேனும் பட்டதோ
மங்கையரி மேலடித்த மத்தடிபோ - யெங்கேனும்
பட்டதோ வெங்கள் பசுபதிமேற் பட்டவடி
பட்டதெ யெவ்வுயிர்க்கும் பார். (உ)

குகைநிலைமுர்த்திவணக்கம்.

சிவ பரமிரண்டுந் தேருமிடத் தேகமென்று
மேவியசின் முத்திரைகொள் மென்கரத்தா - லோவில்
வழக்கறுத்தான் பல்சமய வாதிகளே காண்மின்
மழுக்கரத்தி லெந்தியவெம் மான். (ங)

குருத்துதி.

சனகர் சனற்குமரர் சனந்தரா சனாதர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த - முனைவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தந்தார் பொருள். (ச)

சாக்கிரத்துஞ் சொப்பனத்துந் தண்டாச் சுழுத்தியிலு
நீக்கமற நின்றருளு மென்றன்னைத் - தூக்கி
மடியாத் தூரியநிலை மாமணிமன் றத்திற்
குடியாக வைத்தா னெங்கோ. (ஞ)

நூற்பெயர்.

கலியுலகத் துக்கேற்பக் கற்பனையான் மாந்தர்
பலபலகற் பித்தறல்லாம் பாரா - துலகமெலா

மாலை யாிக்க மருந்தா முபதேச
மாலையினைப் பார்மாண வா. (சு)

ஆசிரியனைத்தேடிக்கான்டல்.

நாடுநக ராலயங்கள் நாகமுழை யெங்கெங்கும்
தேடியுள னைந்து திகைத்தலறி - மாடலர்கள்
வைத்துப் புதைத்திருந்த மாநிதியைக் கண்டாற்போ
லுத்தமனே கண்டே னுனை. (எ)

மாணவனைக்கண்டுமகிழ்தல்.

என்று பருவமுனக் கெய்துமோ வென்றுநா
னன்றுமுத லின்றளவு மாசித்தேன் - றுன்றரிய
விப்பிறப்பி னுடிநா யென்னை நீ மாணவக
வெப்பிறப்பு நாடினேன் யான். (அ)

வேண்டுகோடல்.

செம்புண்ணில் வேநுழைந்த தென்னச் செகமாய
வைம்புலனுக் கஞ்சி யடைந்தேனைச் - செம்பதுமத்
தாளினைக்கீழ் வைத்திதனைச் சங்காியா விட்டக்கா
லாளுடையாய் சங்காிநீ யல். (ஆ)

ஞானதீக்ஷை.

பார்த்தான் பாிசித்தான் பாவியேன் சென்னிமிசைச்
சேர்த்தான் றிருவடியைச் சிந்தித்தா - லேத்துலைத்தா
னஞ்சுகலையு மடைவின றுத்தொழித்தா
னென்செய்கே னென்னுனைக்கே னியான். (கூ)

மூலவுபதேசம்.

அப்பாவுன் பக்குவத்துக் கிடாய னேகவித
வொப்பா லுனக்குனைத்தே னுண்மையினை - யெப்பாலுஞ்
சங்கையற்ற சத்தியத்தைச் சாற்றினுனை யன்றியில்லை
சங்கையறப் பார்நீ தனித்து. (கக)

பாசத்தை விட்டாற் பசுவோ பதியோநா
னீசற் றவர்வணங்கு மையனே - யோசித்துச்
சொல்வா யருட்குருவே சுத்தபரி பூரணனே
யெல்லாமாய் நின்றவனே யின்று. (கஉ)

பாசத்தி னுலுனக்குப் பாசி யெனும் போர்வந்த
தாசற்ற மாணு வறையக்கே - னேசித்

தருமறையி னுலு மனுபவத்தி னுலும்
பிரமமென்று மீசனென்றும் பேர். (கஉ)

கள்ள வடிவகற்றக் காசினிமே லென்போலக்
கள்ள வடிவெடுத்த காருணியா - வுள்ளபடி
சொன்னலு மென்மயக்கந் தாதத்தே போகவிலை
யென்னலென் செய்கே னியான். (கச)

தீக்கையினு லுன்னைச் சிவமாக்கி னேமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினே - னாக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்று முபதேசித்தே
னானேனு மெழும். (கஎ)

தசகாரிய வுபதேசம்.

தத்துவரூபம்.

பூதமுத னைமீ றுகப் பொலிகின்ற
வீதல்லா காமல்ல வென்றறியும் - போதமே
தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
டுத்தியிடை கன்றாய்ப் புகை. (கசு)

தத்துவதரிசனம்.

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சடநம்மைத் தானறியாச்
சித்துருகா மென்று சிறிதத்தைக் - கைத்தழியக்
காண்பதுவே காட்சியிதைக் கைக்குண்மா நெல்லியனைக்
காண்பதுமா னைநீ கடன். (கஎ)

தத்துவசுத்தி.

ஆனை வெகுங்கால மந்தோ நமைமறைத்துத்
தானைகச் செய்திருத்தத் தத்துவங்கண் - மேனிழி
யின்றுகடுந் தோறுமகக் கீசனுட் கைதந்தா
னென்றுணர்தல் சுத்தியிரு வெண். (கஅ)

ஆத்மரூபம்.

காரிருளோ மைக்குழம்போ காரோ வெனக்கலுழ்ந்து
போரிருளா மாணவத்தைப் பின்னிட்டே - யோர்வரிய
மன்னுருவே காவமென்று வள்ளலருளாலறிதல்
நின்னுருவ மாணை நினை. (கக)

ஆத்மதரிசனம்.

என்றுபிறந்தேனை னென்று வளர்ந்தேனை
னென்றுதய ருற்றிறந்தேனை - னென்று
மழியாத சித்துருநா னெண்றேறமகிழ்தல்
நழுவாத நின்றரிச னம். (உ0)

ஆத்மசுத்தி.

பாசமாய் நின்றதுவும் பல்பிறப்பிற் சென்றதுவு
மாசி றவவிரத மாற்றியது - மீசு
னருளாலே யென்றுதனக் காதிக்க மில்லையெனத்
தேருளலுயிர்ச் சுத்தியெனத் தேர். (உக)

சிவரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெவ்லையா - யெங்குஞ்
சிவனேயே கண்டு தெரிசித்தன் மாணு
சிவரூப மென்றே தெளி. (உஉ)

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ணேக்க லிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே - நீக்கமறப்
புல்லியுய ரானந்தப் பொற்பின் மிசையேற
னல்லசிவ தரிச னம். (உங)

சிவயோகம்.

அன்னியமே யில்லை யெனக் காருயிரா மீசனென
வுன்னியவன் ரூகை யோகஞ்செய் - தென்னினைவு
மற்றவனே யாரேனுமென் ரூனந்தத் தெய்தலரு
ரூற்றவனே யோகமென வோர். (உச)

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறுந்
தானகி நின்றநிலை தானன்றே - வானைப்
பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய மாணு
சிவபோக மென்றே தெளி. (உரு)

இரகசிய வுபதேசம்.

கண்ணேரு விருங்கதிரோ காரிருளோ யாரவன்
மண்மிசையி லென்போல வந்தருளி - வண்ணமலர்ச்

கைத்தலத்தா லென்னுடைய காய முயிர்பொருளுந்
தத்தமென வாங்கிணைய் சாற்று. (உசு)

மானவகா மெய்ந்நான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
தூண வுணைப்பனிது பொய்யல்ல - காவணைழியாக்
கண்ணேணீ பாயிருளுங் காய்கதிரு நீயல்ல
வுண்ணினைந்து பாரிதனை யுற்று. (உஎ)

கண்ணே விருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
வின்னவருங் காணுத வெதியனே - மன்னுதூ
வுச்சிக் கதிரு மொளிவியாழியாக் கண்ணுறும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ. (உஅ)

காயுங் கதினைவிடக் கண்ணுக் கொளியுண்டோ
மாயும் பிறப்பகற்ற வந்தவனே - தோயுமிரு
கண்ணல்ல நீயக்கக் காய்கதிரோ யாவமென்ற
வுண்ணவுனைக் குண்டோனைகம் மாறு. (உக)

உன்னை யறிந்தனையோ வுன்னறிவி னீங்காத
வென்னை யறிந்தனையோ வெக்காலு - முன்னை
யருந்துமலந் தன்னை யருந்திணைய் கொல்லோ
விருந்தவனே சொல்லா யினி. (கூ)

விளக்கில்லை பல்பொருளு மில்லைவிழி யில்லை
துளக்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல - வுளக்கண்ணு
ளுள்ள படியறிந்தா லுண்பிறவி யில்லையுனக்
குள்ளபடி யீதென் றுணர். (கூக)

உன்னை யொருவ னுயர்சாமி யென்றுனைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சியங்கே யெய்திணைய் - பின்னெருவன்
பாவிபசு வென்றூற் பணைபணைத்பா யாகையினற்
சிவனல்ல நீயே சிவம். (கூஉ)

நேயவுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவர வாகனித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறுங் - கூறியிடி
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டதிரும் பல்.

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடன்
பின்னைத் தனைமதிப்பே டெதுற்ற - தென்ன

பிழைபளித மால்வரையிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவரைபின் றேடியடக் கல். (கூ.சு)

பித்தர்க் கெதிரில்லை யாரறிவும் பேதுறற்றுப்
பித்தவொதி ரிட்டறையும் பெற்றிபோன் - முத்தி
தனிலெதிரோ யில்லையென்ற ஞற் சங்கித்துப் பின்னுக்
தனிலெதிராய்க் காணுதல்பித் தாம். (கூஞ)

பஞ்சாக்கரவுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றன்மை யறையக்கேண் மானவக
பிஞ்செழுத்தா மீரிரண்டும் பின்றள்ளித் - துஞ்சாது
வோவொழுத்தே நின்னுருவ மொண்பொருளே யீயாமென்
றோரிடத்தி னில்லையுனக் கூழ். (ஙூசு)

நகாரக் கருவியெலா நாமல்வென் றெண்ணி
மகார மலங்கடந்து மாழ்கி - யகாரமே
தானென்ற ணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டுசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி. (ஙூஎ)

தெருளா விருளகன்று திரோதைமல நீங்கிக்
குருவாற் றனையறிந்து கொண்டே - யருளாய்ப்
பரைவழியாற் சென்று பரசிவத்தான் முதல்
கரையன்பா லஞ்செழுத்திற் காண். (ஙூஅ)

சிவமயமாய் நின்று திருவருளாற் றன்னை
யவமகலக் கண்டதினை யட்டித் - துமிதமயல்
காட்டுமல நீங்கிவினைக் கட்டறுத்த னன்மாணை
நீட்டுமர னஞ்செழுத்தி னோர். (ஙூசு)

சடாந்தவுபதேசம்.

சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செப்புதத்து வாந்தமிசை
புத்தக லாந்தமொடு போதாந்தஞ் - சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறு நவையென்றே
மீதானந் தேடி விடு. (ச0)

அதீதவுபதேசம்.

நித்தினையைக் காண நினைத்துட் கலைமாலுங்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே - சுத்த
வருள்வழியாற் சென்றங் கனுபவத்தைக் கண்டு
தனையவர்க்குச் சாற்றினன தல். (சக)

பூரணவுபதேசம்.

அடுத்துவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய் - விடுத்துநீ
பொன்றாிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யேநின்னைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள். (சஉ)

சிவசங்கைநிராகரித்தவுபதேசம்.

சீசன்கொ டும்பாவி நெடுநாட் பிறந்திறந்த
பாசன் பெரும்படிறன் பாங்கிலிய - ணைசூசன்
சுத்த சிவரூப மாவேனே சொல்லெனக்கு
மைத்தமணி கண்டா வகுத்து. (சஊ)

விழலாம் விலாமிச்சி வேட்டிவெறுங் கீட-
மழலா மயமப்பா மாலி - தொழிலா
லவமா முலகி லவதரித்த மாணை
சிவமாதற் கையமேன் செப்பு. (சகூ)

பழமொழியுபதேசம்.

அத்தைதத்தின் றங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைதத்தின் வறங்கே கிடந்தாலென் - சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றூர்க்
கறுதியிட லாகா தறி. (சஙி)

மூப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாழென் றறைந்தார் - சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி. (சசு)

சங்காரவுபதேசம்.

ஈசனுக் கெஞ்ஞான்று மிதசத் துருவென்னும்
வாசகத்தைதச் சொல்லக்கேண் மாணவக - வீசன்முன்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வளர்த்துன்னை
முத்தியினிற் சங்கரிப்பான் மூன். (சஎ)

மகாவாக்கியவுபதேசம்.

சிவனுய் கின்னைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
வோவில் பிறப்பிறப்பு மோவாது - வீயிற்

றுருபதைதக்கு மாளாத் தகில்போலுன் போத
மிரிவதிலை யெக்காலு மென்ன. (சுஎ)

சிவமல்ல நாமென்றுந் தீவரு மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந் - துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சுத்தியமா வாக்கியத்தைதத்
தோமறவுட் கொண்டு நுணி. (சுசு)

உண்மையுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா மூனைத்தாலும் - வேதை
யெழுநான்கு கோடி யிழிநினைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ ஞான விடன். (சுக)

கொல்லாவிரதம்.

கொல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லா நவின்றிருக்கக் - கொல்வார்
றெரிசித்தா லும்பாவந் தீயன்முக நோக்கிப்
பரிசித்தா லும்பாவம் பார். (சுக)

ஆடென்றி கோழி யருந்துவோர் கட்கெல்லாம்
வீடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க - ளுடுமவர்க்
கிம்மையிலுந் துன்ப மறுமையிலு மேழ்நினைய
நன்மையிலை யோரிடத்து நாடு. (சுஉ)

இரக்கமிலா தாரரக்க ரென்றுமறை யாதி
யுரைக்க வுரவோரு மோம்ப - விரக்கமின்றி
கொல்வார்க்குக் குன்றனைய செய்தாலுங் குன்றியாங்
கொல்லார்க்குக் குன்றியுங் குன்று. (சுங)

புசிக்கின்ற நாளை புலான்மறுத்த லேக்கி
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாதன் - வசிக்கவரு
மாவாக்கி யம்புகன்ற வண்மையினைக் கேட்டுமிங்கு
ளுவாகொல் வார்க்கெங் கறன். (சுச)

ஆறிருக்க வட்டைகுளந் தோய்வாரு மாயுமறை
நீறிருக்க மண்ணெயிடு நிந்தகரு - சோறிருக்கச்
செத்த பிணமருந்துந் தீயவரு மாணவக
மத்திமர்க ளென்றே மதி. (சுஞ)

வாயெதிர்போய்ச் சேதா வலியப் புகியென்னைத்
தீயடலி யூனுண்ட நீதென்னைத் - தூய
விரதத்தைத் கண்டு விடையோன்வந் தானவ்
விரதத்தைச் செய்ய விரும்பு. (நசு)

அறிந்நியதூரிசனம்.

இன்னைறக்கோ நாளைக்கோ வின்னமனை நாபுணைக்கோ
வென்னைறக்கோ வாவி யிழப்பென்று - சென்றினைறஞ்சி
யாசாரியனுக் கனுகூல சித்தனையப்
பாசாதி னையக்கழற்றப் பார். (நள)

கோனைடனி லாற்றிற் குடியேறி வாழுநர்கள்
வானைடமழுக் கேங்கியழும் வாலுக்கும் - நீகெக
ளுள்ளபோ தெல்லா முறுநிலைதி காணைது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல். (நஅ)

மாதாடி தாநாத்தி மற்றுரைக் கலுநாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையும் - தீதான
நாத்தியினை யெய்யென்று நம்பாதே யென்றனைறங்க
மாத்திரத்தே விடற்ருன் மன். (நக)

யோனிவழி யேயுதித்தல் யோனிவழி யேனினைனக்கல்
யோனிவழி யேயொடுங்கு மூமர்கள் - யோனிவழி
வாராவொருவனை யே வந்தித்தால் யோனிவழி
வாரா வகையருளு வான். (நக)

ஏடங்கத்தறத்தல்.

தாயனையுந் தந்தையையும் தற்சார்ந்த கேளினையு
மாயுமயல்காட்டு மனைவினையயுந் - தியென்று
சொற்பனம்போர் கண்விட்டோத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவினை ஞானியென நேர். (நக)

ஏனை முதலைறும்பீ ரூயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே யூனமிலா
மக்களா வந்துந் தூறவா மனிதர்தனைமத்
தெக்கணை மூர்த்திசிரிக் கும். (நஉ)

மலைமகளை விட்டலைடய மைந்தர்தனை யம்விட்
டலைதலைவன்னரி மால்வணையும் விட்டே - யுலகறியக்

கல்லாலின் கீழிருத்தல் கண்டுக் துறவாளைக்
கொல்வா னியமன் குறித்து. (சுகூ)

அவாவறுத்தல்.

மண்ணுலை பொன்னுலை மாதரா ராசையுயிர்
விண்ணுலை யாவும் வெறுத்தப்பா - லென்னுமெ
லுள்ளபடி யானந்த யோகத்தின் மூழ்கியுடல்
விள்ளலவு நின்று விடு. (சுஙு)

அடக்கமுடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமையைப்போ னுரு
மொடுக்கி யுரவோனைக் கண்டா - னடுக்குற்றுக்
கண்ணப்பர் போலக் கலையிறந்த பேரன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய வினை. (சுஙூ)

கல்வியடக்கம்.

கழுதைக்குங் கற்றவர்க்குங் கட்டுரையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர - முழுதாலாய்ந்
தோதுவார் தம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலிலுற் றூன். (சுசு)

இத்தன்மையுடையோ ரிவர்களெனல்.

சாந்த முடையோன் றவசி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ - னெய்ந்துணர்ந்த
யோகிபரி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னல்லசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது. (சுஙஎ)

சரிதையைப்பழித்தல்.

மூலமுதிராப் பெண்ணை முயங்கவந்த வின்பு
மெலிகவர வெற்பகழ்ந்த வேல்புங் - கலையிலான்
கற்றவரோ டோடாடக் காதலித்த வாறுமே
யுற்ற சரிதையினுக் கொட்பு. (சுஙஅ)

கிரிணையைப்பழித்தல்.

தன்னைச் சடவடிவிற் றங்கநினைத் தாவாகித்
தன்னியமாய்க் கண்டுங் கருக்கிக்கும் - பின்னருக்கு
மின்பமிலை வேலை யிடையொடியு மானைமையா
வின்பமெலா ஞானிக்கே யெண். (சுஙக)

யோகைப்பழித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னுய்கின்ற
முத்தருக்கு யோகமேன் மோனமேன் - வெற்றியேன்
சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார். (எ0)

பால்விரதி பூசையாய்ப் பழுவிரதி னைபங்கினியாய்க்
கால்விரதி பாம்பாதல் கட்டுணையே - கோல்விரத
மாண்டவிட முத்தியென்றான் மாலை விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குலை. (எக)

சாத்தமுடைமை.

வைதிடினுங் கொய்திடினும் வாழ்த்திடினு மாயமெலாஞ்
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுங் - தெய்வநிலைப்
பூதமயக் திடினும் பூரந்தரன்போர் செய்திடினு
மேதமயங் கான்ஞானி யென்ன. (எஉ)

ஈச்சுரவாக்கியம்.

எங்ஙனென காதியருக் கீந்தநூன் முற்காலை
நந்திக் குணாத்தருளு ஞானநூல் - செந்துவர்வாய்த்
தேவிக் குணாத்தநூல் சிராமற் கோதியநூ
லாவிக் குரியநூ லாம். (எங)

அறுமுகனுக் கோதியநூ லம்புயனுக் கோதியநூன்
மறுவிலரிக் கோதியநூன் மற்று - மிறுகா
வுருத்திரனைச் செற்றநூ லுண்மைநூ லெல்லாங்
கருத்தருகக் கண்ணுரைக் கான். (எச)

அனீச்சுவரவாக்கியம்.

வெள்ளி யுணாத்தநூல் வியாழம் புகன்றநூல்
பெள்ளவரி சொன்ன பிடகநூ - லொள்ளிழை
முயக்கநூ லீதல்லா மூடநூற் சிங்கை
மயக்கநூ லென்றே மதி. (எந)

நிவியோகமான்மியம்.

எண்ணுற்ற சிவயோக மான்மியத்தை யென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வந்நிறைந்தி - யண்ணலவன்
சூலமிகு நீதிவமா யோனிமைப்பு நிற்பையெனிற்
காலனுய்கை கூடுகின்ற தான். (எசு)

மகாவாக்கியமான்மியம்.

ஓவா பவக்கடலுக் கோரம்பி யாகலான்
மாவாக்கி யம்புகல்வேன் மைந்தாகேள் - மூவாத
தற்பதநாந் தொம்பதநீ சாற்றசியா வையென்னு
மூப்பொருளுங் கண்டு முடி. (எஎ)

அதிதமான்மியம்.

நோக்காம லேக்கி நொடிகொட்டு மந்நேரஞ்
சாக்கிரா தீதநிலை சாதித்தே - ராக்கைச்
சுமையெடுத்து நானுந் துயருறுவர் சொன்னே
னுமைமபங்க னுணை யுவந்து. (எஅ)

தற்பதாருத்தம்.

சத்தியமு நோன்புந் தவமு மிளந்தொல்லு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி - மத்திமராய்ப்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வும்புசிக்குங்
கைதவர்க்கு முண்டோ கதி. (எக)

தியானநிட்டை.

இதையத் தவிசி லிருடிக ளனேகர்
புதைய நெருங்கிப் பொருந்த - நதிமலியுஞ்
செஞ்சடையு முக்கண்ணு நுஞ்சின்முத் தினையுமுற'
நெஞ்சடையக் கண்டு நினை. (அ0)

கல்லா லமர்ந்தானைக் கண்மூன் றுடையானைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயானைப் - பல்கானுஞ்
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாறு. (அக)

பூரணநிட்டை.

அண்டங்க ளங்கி யறலவனி யைந்தினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக் - கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறையாதே நில். (அஉ)

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனக் கெய்துமே - யெல்லாஞ்
சிவமன் றெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேற்
பவம்வந் துனைவிழுங்கும் பார். (அங)

சகசநிட்டை.

பாசங் கழன்றநிலை பதியுங் கலந்தநிலை
காசறுகன் மூத்தினையபுங் கண்டேனை - பாசமெலா
மிக்கைதவி நீயென்று வேத முணையிடுமேற்
பெத்தமுத்தி யுற்றவரார் பேசு. (அச)

காமாதி யைக்கழற்றி னல்லாற் கதிக்கூடாக்
காமாதி யெக்காற் கழலுமே - காமாதி
யெல்லா மிருக்க வெனையறிந்தே னின்டிற்றே
னெல்லா மிறந்திருந்தா லென். (அஎ)

நிருவிகற்பநிட்டையைப்பழித்தல்.

அறிவுகா மென்றறிய மாட்டாதா ரன்றே
வெறிகாற் புனலருந்தி யென்றுங் - கறிபோலு
நிட்டையுடன் மட்டாய் நெகுங்கால நின்றூர்க்க
ணட்டமலா லுண்டோடா நயம். (அஅ)

அதிகநிட்டை.

எல்லா மிறந்தவிட மேகாந்த நிட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா - லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வென்னையா னேனென்ன
முறைறுந்தினே னேனத்தினே னே. (அன)

அதிகார நிட்டையினை யங்குங்கே விட்டப்பான்
மீதான நிட்டை விரும்பிப்போம் - போதத்தைக
நட்டார்போற் பின்சென்று நாதாந்தத் தேவிழுங்கி
விட்டானே யந்தரியா மி. (அக)

மலினவாதனை.

சாந்த முடையய சடபரதர் மெய்ஞ்ஞானம்
வாய்ந்திருந்து மான்வளர்த்த வாதனையாற் - சூழ்ந்தடவி
மானு யவதரித்து மற்றொருக ரீரத்தி
லானதை முத்தியடைந் தார். (அஙo)

மேலாம் வருணத்தி லுற்பவித்த வேதியர்கோ
லலா மறைகண்ட நாதனே - யேலாத
சோரியெனும் வாதனையாற் றீப்புலைய ணுய்ப்பிறந்து
நோரியனா னத்தைதனிறந் தான்.

சுத்தவாதனை.

சுகன்வாம தேவன் றுருவாசன் காதி
மகன்விருரன் வெண்காடன் மாறன் - சகமான்ட
பத்ரகிரி வான்மீகி பற்றற்றே றமுத்தியினா
யுற்ற ருருர்க்கிவரைப் பார்.

அறிவு திருமேனி யறிவு காரணங்க
ளறிவே யிடம்போக மாமென் - றறிவாளன்
மூட்டா மனைகண்ட தத்துவத்தோர்க் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு. (கூஉ)

துணைந்தோர்தன்மை.

அண்ண றுவலைக் கரச னலகிறந்த
வண்ணமுலைப் போக மகிழ்ந்துண்டு - மெண்ணினின்
முனிக்குழுவின் முன்னே முழுப்பிரமங் காட்டி
மனக்கவலை தீரவகுத் தான். (கூக)

உண்டு முபவாசி யொண்டொடியோ டின்பநலங்
கண்டும் பிரமசரி யங்காட்டிங் - கிண்டிறற்கு
மாளுந் திறனில் வடமீ னருந்ததிக்குக்
காளுந்தி யாறே கரி. (கூஎ)

தத்துவக்கூத் தாடி சுஞ்சாரி சார்போதன்
சுற்றும் புருடன் சுகிதுக்கி - பெத்த
னகாயணரு யாசி யநாமியவி காரி
மகாணுபவி யென்னு மறை. (கூஅ)

நறவங் குடித்தாலு நாயிறைச்சி தின்றுங்
குறவருடன் கூடிக் குனித்து - மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா ருலகர்க்கு
நானென்று சொல்லிநடிப் பார். (கூசு)

பாசங்கடந்து பதியான பண்ணவர்க
ளாசங் கடத்தி லலைந்தாலு - மீசன்
றலையோட்டி லேயிரந்துந் தன்மைகுறைந் தாலு
மலைகோட்டி முப்புரமட் டான். (கூஞ)

ஓரா யிரம்வருட மோதத் திருந்தாலு
மீரங் கிடச்சைசக் கிலாமைபோ - லாராக்
குடும்பத் திருந்தாலுங் கோதற்ற முத்த
னடங்கத் துறந்தவனே யாம். (கூஏ)

திசைமுகன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசகரனா னம்போ லமைவும் - பசுசாதுந்
தந்தியுண்ட வெள்ளிலைப்போற் றக்கற்ற தோர்சால்பு
நந்தமனோர் தோர்க்கிதலா நாடு. (கூடு)

ஆசரிக்குந் தன்மையிலு லாசரிய னென்னும்பே
ராசா ரியனுக் கமருதலா - லாசரிய
னெண்ணெழுதை யாருக் கிருகுறியுண் டாகுமது
கண்ணீருங் கம்பலையுங் காண். (கூ0)

உபதேசமாலை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாற்சாத்திரம்.

ஐந்தாவது

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா.

பொது.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகளந்த மாலு மோதிமலூர் தேவுங்
குலமறையுங் காணுத கோமா - னிலகியுமி
ழுள்ளக் கயிலாய வோங்கன்மிசை நின்றூடும்
வள்ளலுக்கு முண்டோடாகைகம் மாறு. (க)

குருத்துதி.

உண்டுமிலை யென்றூ வுருவ வுருத்தி சகங்
கண்டுமிலை யென்றூன் கருத்தகண்டே னே - மண்டனிலே
யென்போலவந்திங் கிருநிலத்தோர் கண்காணா
வென்போத மாய்த்தா யிசை. (உ)

வேதச்சிறப்பு.

வேதந் தனக்கருகர் வேதியரோ யாதவிணல்
வேதவெறி மெய்ந்வெறியே வீட்டின்பம் - வேதந்தா
னுள்ளபடி சொற்றூ லுலகதூ லென்றுணைக்குங்
கள்ளர்தலை வெட்டக் கடன். (ங)

ஆகமச்சிறப்பு.

சிந்திக்கக் கேட்கத் தெரிசிக்கக் கைகுவித்து
வந்திக்கத் தக்கதூன் மாணேகள் - பந்தித்த
செஞ்சடையா னென்றுணைத்த தேவிகா லோத்தரமே
பஞ்சைசதூன் மற்றவெலாம் பார். (ச)

அடியார்வணக்கம்.

சிவஞான சம்பந்தர் சிகாழித் தோன்றல்
பவஞானம் பற்றறுக்க வேண்டி - யுவமையிலா

வைகை நதியின் மணிக்கரத்தி னுலிட்டார்
சைவநெறி யோங்கத் தமிழ். (கு)

எல்லாஞ் சிவனென் றெடுத்திசைத்த வாதீசர்
சொல்லாற் றெளியாத துன்மதியோர் - பல்காலு
நாத்தழும்ப வாகமமு நான்மறையு மற்றனைத்தும்
பார்த்ததனு லென்னை பயன். (கூ)

உன்னைப்போ லேயென்னைப் பாவிக்க வேண்டுமெனச்
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார் - மென்மே
விடம்பட்ட வேழுலகி லுள்ளதூற் கற்றுங்
கடன்பட்டும் பட்டினிபோற் காண். (எ)

காணுங் காரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பூண வுணாத்தமொழி போதாதோ - மாணவக
வாய்த்த மனைவியவ டோடோயா கல்குற்புண்
கூத்தியனைத் தோயுங் குணம். (அ)

நூற்பெயர்.

தன்னை யறிவிக்குந் தன்றலைவ னைக்காட்டு
முன்னை வினையின் முதல்களையுஞ் - சொன்ன
சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலே நூன்மற்
றவஞான மென்றே யறி. (கா)

அவையடக்கம்.

நாய்த்தோலிற் கட்டிவைத்த நாகமணியைப் பெரியோர்
தூத்தூ வெனவுமிழ்ந்து தூடியார் - போற்றுவர்க
ளாங்கதுபோ லென்சொற்கு ளாயனரு டங்குகவாற்
பாங்காகக் கொள்வர் பரிந்து. (கூ)

பாயிரம் - மூற்றிற்று.

பரிபாகியிலக்கணம்.

சுசனர் யாரென்கொ லென்னை மறைத்திருக்கும்
பாசமியா தென்றென்று பல்காலுங் - கோசரங்க
ளெண்டானை காலமே யுன்னையறி யுங்காலை
மண்டானைச் யற்ற மாண். (கூ)

பக்குவமி லார்க்கருளல் பாவிக் கறமோதல்
மட்கலத்தைதப் பொன்னைக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
கன்னிக்குக் காமனூல் கட்டுரைத்தல் கண்ணிலர்க்குப்
பொன்னுரம் பூட்டுதல்போ லும். (கஉ)

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுதித் தாலுங்
குருடர்க் கிருளகலாக் கோட்போல் - மருடீர
வாசானு னைத்தாலு மஞ்ஞானச் சித்தர்க்குப்
பாசாதி நீங்காது பார். (கஊ)

குருடனை மீன்றுய்ய லெனக்கண்ணனைறை கூவி
வுருடமயு கஞ்சொலினு மாற்ரு - திருடர்ந்த
வுள்ளத்தார் வேண்டுவன வுசாற்று முணராரோ
கள்ளத்தார்க் குள்ள கடன். (கஎ)

காமடங்கக் கல்லாச் சுவலர் தனித்வதாருவர்
காமடங்கா வென்பதற்கோர் சாக்கிலே - ணமடங்கா
தங்தோ தகர்தின்னி யாத்தினியை நோக்கியிகழ்ந்
தந்தோதீ பாவியெண லாம். (கஏ)

மூடனைப்போ லேயிருப்பன் மூத்த வனைச்சொற்ரு
லீடு பொருந்துமோ வெங்கோவே - நீடாகே
கக்க விடையுந் சுகவிடையுங் நுய்த்தாலும்
பொய்க்குதிரை யேறுவான் போல். (கஐ)

துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்ரு யுலகனைத்து மாருென் றப்பமுனி
பொன்ரு மொழியாற் புகன்றிருக்கக் - குன்ரு
முத்தியினு மும்முதலு முண்டென் றுணைத்தலெவன்
பித்தமுறுஞ் சைவாதீ பேசு. (கஒ)

ஓசை யொலியெல்லா மாருய்தீ யென்றபினர்ப்
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா - வாசையெல்லா
மற்றவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திநிலை யோ. (கஓ)

மங்கையர்மடபக்கறல்.

மூத்திரத்தி னனையனையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தைக் விட்டார் கணக்கில்லை - சாத்திரத்தால்

வானைக்கா றீர்ணை மண்ணைப் பிரித்துநிவ
ளுனக்கா லாணை யறும்.

(கசு)

மங்கையர்தம் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக் - கங்கையணி
வேணியான் பாதார விந்தத்தில் வைத்தக்காற்
காணலாங் காணைக் கதி.

(உ0)

ஞானபூசை.

ஆத்துமலிங் கம்பொருளாக் கொள்ளா வறிவிலிகள்
வேற்றுமையா யெண்ணி விருப்பத்தாற் - பாத்திபர்கள்
கள்ளனைப் பாசத்தாலே கட்டியிறுக்குதல் போல்
வள்ளறனைக் கட்டு மதி.

(உக)

ஆலயமே காய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணுத வள்ளலுக்குச் - சீலமுற
மன்பே யபிடேக மன்பேகல் லர்ச்சனையு
மன்பேனை வேத்தியமு மாம்.

(உஉ)

பெண்ணுடை யாபரணம் பெய்தயிலந் தாம்பூல
முண்ணுலனை சந்தனத்தே தா டோவொட்டும் - வின்னை வாக்கா
யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்
காகாது சொன்மே மறி.

(உங)

தீர்த்தம் பிரசாதந் திருநீறுஞ் சக்கரமுஞ்
சாற்றுமிறை கட்பிறந்த தாழ்வடமும் - போற்றுங்
குருவிங்க சங்கமமுங் கொள்குறிக ளெட்டாங்
கருவகலக் கட்டுரைத்தேதங் காண்.

(உச)

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல் வந்துங் குணமில்லை - நீடாகேள்
சித்திரதீ பம்போலச் சிந்தை தனைநிறுத்திச்
செத்தசவம் போலே திரி.

(உஞ)

மங்கைநிதம் பத்தானங் கண்டான் மதிமயங்கித்
தங்கருமங் கைவிடுவர் தாரணியோர் - புங்கவர்க
ளீசனடி காண்டோறு மென்புருகி நைந்நகைசெத்
தீசனே யாவரா யென்ன.

(உஎ)

அண்டங்கா றீரவனியிய மானலுடன்
வெண்டிங்க ணீள்கிரண வெய்யோனலம் - பண்டுற்ற

ஓளனக்கட் குண்டாகு மொன்றுய் முளைத்தெழுந்த
ஞானக்கட் குண்டோ நயந்து. (உ எ)

சதாநிட்டை.

சோர மனையாட்டி சோதபிரான் மேன்மனமாய்ச்
சேரத் தெளிற்செய்யுந் திட்டம்போற் - பேர்பெரியர்
அத்தனடி மேன்மனத்தை யாறுது வைத்துகந்தே
யெத்தெளிவிலுந் தெய்வ நிலைசந்து. (உ அ)

அஞ்சு புலன்வழியிற் போகா தகழுகமாய்
நஞ்சுண்ட நாதனடி நட்புற்றோர் - நெஞ்சலையச்
சோடி மடந்தையலைக் கூடிப் புணர்ந்தாலும்
வாதலு முண்டோ மதி. (உ க)

ஆனை துரத்திடினு மஞ்சோ மரியுழுவை
யீனை முறவினு மியாமஞ்சோ - ஞானப்பெண்
கொங்கைக் குவட்டின்மிசை நின்றோரும் குவலயமும்
கங்குல் பகலறியோங் கான். (ஙு ஒ)

பாலோடு சேர்ந்தநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ னேச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள் - வாலறிவன்
றாளெனி றிற்பதல்லாற் றண்டோ தகவம்பாச
வூளெனி றில்லா குவந்து. (ஙு க)

ஆயிழையைக் காமுற்றே றாலிங்க னஞ்செய்தே
ரையிழையே தானென வாதரம்போன் - மாயையைவிட்
டையமறவே சேர்ந்தபிறை மாங்கிரண்டென் டேயென்று
லய்யுமெறி யில்லை யுலந்து. (ஙு ங)

அரசன் மகனரசு நெறின்றுற் போலப்
பரமசிவ னிற்றோன்றும் பல்லுயிரும் - பரம
சிவநெறி நிற்பதலாற் சேயநெறி யில்லா
சிவனேயுள் ளே தெளி. (ஙு ச)

அருளாசிரியனருணமயனைத்தல்.

ஆதானே நீனெனென் றங்ஙைத் தலைவைத்தான்
பாதா திகளாக்கும் பாறித்தே - யாதானே
யுள்ளபடி தோக்கி யுறுதுணை செய்தலாற்
கள்ளனிடத் தண்டோ கைம்மாறு. (ஙு ஞ)

அம்புவியு நீரு மறுகுமர வுங்கரத்தே
யம்புவியி லென்போ லருளுருக்கொண்ண – டும்பலொலாங்
காணுத தெய்வமிங்கே கண்காண வேவந்த
ணுணுத தென்னே நயந்து. (கஏ)

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்
தூய மலமொடுத்துத் தூவாதார் - பேய்வாழுங்
காட்டிற் கனிதுய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் சென்றையாய்
வேட்டுவனைச் சென்மிப்பார் மேல். (கஐ)

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யெஞ்ஞான்றும் வாழ்த்தாதார் – கள்ள
நாயாணைய் வெண்டாகி ஞாளியாய்ப் பொல்லா
மரநாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு. (கக)

காய்போ லெழுந்தருளித் தானைக்குந் தேசிகனை
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னவனைக் – காயச்
சினகரத்திற் பூசைசெய்து சேமிப்ப தன்றிச்
சினகரத்தில் வையேன் வெறளிந்து. (கங)

வேதமுடி வைக்காட்டும் வெற்றவெறுந் தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்றாதார் – பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாறுத லோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து. (கச)

உள்ளங்கை நெல்லியென வுள்ள படிநமக்குத்
தெள்ளித் தெளிவித்த தேசிகற்குக் – கள்ளவிழ்ந்த
பூத்தேடி நீர்த்தேடிப் போனகமுந் தேடியே
யாத்தமாய்ப் பூசிக்க லாம். (சஏ)

ஆக்கையு நீயல்ல வைம்பொறியு நீயல்ல
தாக்கு கரணங்க டானல்ல – சூக்க
வுடலல்ல ஜீவனல்ல வுண்மைநீ யென்றுர்த்
குடலுருகி நிற்பே னுவந்து. (சக)

வெள்ளங் கிடந்தாலும் விரிதா மரையாலும்
விள்ளும் படியறியா மெய்ப்பொருளை – விள்ளும்
படிவந்த தேசிகற்குப் பாதகா ணிக்கை
கடிவந்த மென்மலரோ காண். (சஉ)

ஐயந் திரிவறுத்திங் காளவந்த தேசிகற்கு
கையு மனத்தோடு நாடோறு - மெய்யவிழ்ந்த
பூமா மலர்தூவிப் போற்றிநிற்ப தல்லாம
லேமாப்ப துண்டோ வினி. (அக)

ஐய மெடுத்தருந்தி யாடையின்றிச் சென்றுலவு
மையம் தவிர்த்தகம காசானை - ஐயாவென்
றுதரத்தாற் பூசைசெய்ய மன்பினவ ரோமண்மேல்
மாதருக ரம்மணைகார் வந்து. (அச)

ஆகந் திருக்கோயி லாசான நிற்றெறய்வஞ்
சோகம் புகைக்களியே சூழ்சுடராம் - போகங்க
ளெல்லாகை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண நாடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன். (அஙி)

ஆசானைக் காண்டோறு மன்புருகுங் கைகுவியு
மாசா ருடம்புமயிர்க் குச்செறியும் - பேசாத
வானந்த முள்ளூறு மக்கணமே பாசங்க
டானந்து முந்தி தரும். (அசு)

ஆண்பா லறக்கைக்கு மக்காரம் வெம்பாகு
மூண்பா லொறுத்திருக்க வொட்டாவாம் - வான்பா
லொளித்திருந்த வுத்தமரு ரோருருவாய்ப் பாத
களிர்த்த மலர்தங் தொழிந்த ஞான்று. (அஎ)

என்னைறக்கோ வீசனரு ளென்னைறக்கோ முத்திவெறி
யென்னைறக்கோ யேமாந் திருக்குநிலை - யென்னைறக்கோ
வென்னும்பா சண்டமதத் தெய்தா தளிக்தானை
யென்னென்று வாழ்த்துகேனி யான். (அஏ)

குருவே திருமாலாங் கோகணகத் தானுங்
குருவே யுலையிறந்த கோவாங் - குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவாமும்
வல்லாள ருரு மதி. (அகூ)

சுறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
றிறுத்தகமைமப் பேருருவாய்ச் செய்தானை - வறுத்த
விளைகபோல் வரும்பிறப்பை வேரறுத்த வேதியனைப்
புனைகமனத்து ளெப்போதும் போல். (அடு)

பொது - முற்றிற்று.

உண்மை.

காமக் கடலழுந்திக் கள்ளாக் குடித்துளறும்
வாமச் சமய மயக்கறுத்த - கோமானே
யாணவமே தாருயிரோ தாதிசிவ மேதிதனைக்
காணவருள் வள்ளலே காட்டு. (நக)

சிவனெருவ னுண்டவனுற் செகமுண்டு மற்றச்
சிவனருளாக் கொண்டறியுஞ் சீவன் - சிவனின்ரு
லண்டபிண்ட மின்ரு முமைந்தொழிலு மின்ரு முரும்
பண்டைமறை யின்ரு நீ பார். (நஉ)

ஆணவமே யஞ்ஞான மறியாமை யென்றறிநீ
காணுமறி வுனக்குக் காட்டுமிறை - *கோணமலம்
பொன்றுமுடை னனல்ல போதமே நானென்னி
லன்ரெழியு மப்பா வது. (நஊ)

கல்கா யிழையார் கலவிமுத்தி யென்னு
மூலகா யுதமொழித்த நாதா - விலகாத
வாணவமெக் காலத் தெனையவணைந்த வாறறைதி
வீணரறி யாதவனே விண்டு. (நச)

அறிந்தவிடத் தில்லை யறியாமை யக்கைப்
பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்ரே - செறிந்த
சுடர்கொண் டிருட்டேடித் துயருறுவா ருண்டோ
மடமகன்ற மாணைக் கனை. (நஎ)

எல்லா மிறந்திடத்தே யேகமிரண் டென்றுரைக்கும்
பொல்லார் மதமறுத்த புண்ணியா - வெல்லா
வவிகாரி யாரைரல் யாரோரா வென்னுங்
குவிதம்வரு மாறேறது சொல். (நசு)

அவிகாரி யீசனருளாநீ பெற்ரு
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ - வவிகாரி
நானென்ற மாத்திரத்தே நன்னுமோ வக்காரத்
தேனென்ரூற் றித்தியா தே. (நஅ)

காட்டமனல் சேர்ந்தாற் கனலாவ தன்றிமுனைப்
காட்டபுத்தி சேர்வதுவே கன்மமா - நாட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லாங்கிரண்டென் றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. (நஆ)

---

*கோணை - கொடுமை.

பாவனை தீதப் பதியேறிப் பின்னுநாஞ்
சீவனென்றுஞ் சிந்திப்பா ருண்டோசால் - சீவ
மகன்றபுழுப் பின்புழுநா வெனன்றறைத லுண்டோ
சுகமறிந்த துண்டோ சுகம். (௧)

உளமைகண்ட சொப்பனம்போன் றுள்ள யறிவதன்றி
நாமிதனைச் சொற்றிடவு நண்ணுமோ - தாமதம்போ
லாங்கதுவாய்ப் போவதலா லன்றிதா மென்றுனைக்க
வீங்கொருவ ருண்டோ வினை. (௨)

ஊனுறங்கி யாதத வுள்ள முறங்கியொரு
நானுறங்கி ஞால முறங்கியுமே - தானுறங்காச்
சிவனை யறிந்தவனைச் சீவனென லாமோ
சிவகுருநாதா விதனைச் செப்பு. (௩)

வெருப்பிரும்பை நீருப்பை நீர்நிழலைத் தேடி
யரிப்பன்போ லாயிணைமங் காகா-தருப்பணைத்திற்
றன்னைத்தான் கண்டதுபோற் றன்னிழற்பிற் றற்றேறிச்
தன்னைத்தான் கண்ட தரம். (௪)

ஒன்றென் றிரண்டென்று மொன்றிரண்டே யாமென்று
மென்றேறீ முத்திதனி லெய்ந்திடுவா - யொன்றென்று
சொல்லு மறிவைத் தூரியாதீ தம்விழுங்கிற்
சொல்லுமவ னெங்குற்றான் சொல். (௫)

கொன்றிடுத றின்றூற் கொலையல்ல வென்றுனைக்கும்
புன்றலைய டுத்தன்மதம் போக்கிலேன - யென்று
மழியாப் பரமசிவ ஞகத்தின் கண்ணே
யொழியாம லெங்கிருப்பா னேது. (௬)

உள்ளக் திருக்கோயி லூனுடலே சுற்றுமதின்
வள்ளலுக்கு வாயே மணிக்கோபுரம் - தெள்ளித்
தெளிந்தவர்க்குச் சீவன் றிருமேனி தீப
மளந்தறியு மைம்புலனே யாம். (௭)

எண்பத்து நான்குநூறாயிரமா மியோனிதொறுங்
கண்பொதிந்த சீவர் கருத்துள்ளே - பண்பொதிந்த
தேவியொடு மீசன் செறிந்திரா னேயாயி
னுவியொன்றை யுற்றறியா தாம். (௮)

எங்குஞ் சிவனிருப்ப ணுணுவு மேசற்ற
சங்கமத்துஞ் சற் குருவின் றன்னிடத்தும் - லிங்கத்து

மாவினுடம் பெல்லாமு மாவாகித் தான்நிற்கு மாபோல்
பாவுமுலகக் கண்மிகுதிப் பார். (சுஎ)

பூவின்மணம் போலுள்ள புண்டரிகத் துள்ளோமா
தேவியொடு நீங்காச் சிவனுனைத் - தாவிநீ
யையம்புலனே வென்றுங் கறிந்தா லவனுனை
யையம்புலனுக் கெட்டா னவன். (சுஅ)

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய் நின்றுற்போ
னீகாய மின்றியெங்கு நிற்பாயேல் - மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைப்பிரியா தேகின்ற
கள்ளந் தெரியுமங்கே காண். (சுசெ)

பதிமார்க்க நிட்டையன்றிப் பசுமார்க்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும் - பதிமார்க்கம்
காணுமதி ருங்கழன்ற சமாதியிலே காக்கற்று
நீநின்றுற் போது நிமிடம். (எ0)

தம்மை யறிக்தருளிற் சம்பந்த மானவனே
செம்மைநிலை யொன்றுளது செப்பக்கே ளண்ண - மும்மை
யறிவுகடந் தப்பா லதீதத்தே நிட்டை
செறிபவனுர் சொல்லாய் தெளிந்து. (எக)

பதிநூல் பயிலாத பாசண்டர் மார்க்கங்
கதியல்ல வென்றுனைத்த கர்ஞ - பதிநூலே
துள்ளபடி சொல்லா யுயர்ஞானக் கண்ணுனையே
வள்ளலே யெற்கருளை வைத்து. (எஉ)

சிவஞான போதத்தாற் சென்மவிடாய் தீர்ந்து
சிவஞான சித்தியாற் றேறிச் - சிவஞான
போதத்தை மெய்கண்டான் போதித்தான் சித்தியினைச்
சாதித்தான் ருனருணந் தி. (எங)

மற்றிரண்டு மாய்ந்து மறுவி லுமாபதியார்
சொற்ற சிவப்பிரகா சத்தொன்னூ - லற்றநிலை
யாங்கதுவே தீவன்முத்த னைக்குவிக்கு மந்நூலே
யோங்குகநீ தேழியும்பின் னும். (எசு)

அம்மைதிரு வந்தாதி நற்றீ ரந்தாதி
பொய்ம்மையிலாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி - செம்மைத்
திருமூலர் மாலையிவை சித்தாந்தமாகும்
வருமூவர் வாக்கியமு மாம். (எஞ)

சித்தாந்த மென்னுஞ் திருவிளக்கைக் கொண்டறிந்தேன்
முத்தாந்த வாவி முதற்பொருளைச் - சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச் செகத மரணமெனுங்
காலைக் கடந்தொழிந்தேன் காண். (எசு)

ஆறுத கண்ணீரு மடங்காத போன்பு
மாறுத வஞ்சலியும் வாய்த்தவருக் - கூறுத
கல்லிற் புறப்பட்ட கையுடையா னக்கணமே
மல்லற் பிறப்பகற்று வான். (எஎ)

குடும்பத்தை யென்னட் குலைப்பேனே பொல்லா
விடும்பையினை யெஞ்ஞான்றீர் வேனே - குடம்பையினிற்
புட்பறந்தாற் போலேயான் பொய்யுடல்விட் டேகுவனே
நுட்பசிவ ஞானமே னே. (எஅ)

புண்ணுடலை நீப்பேனே பொன்றுத மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனே - வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்து ணுண்மை யறிவேனே வாங்கதுவாப்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடுவே னே. (எக)

இவ்வண்ணம் பக்குவருக் கீசனரு ளக்கணமே
யுய்வண்ணங் காட்டி யிருளோட்டு - மெய்வண்ண
மார்க்கண்டற் காகமுனம் வந்தசிவ னெனங்கொளித்தான்
மூர்க்கற்கு முன்னின்றான் முன். (அ0)

இல்லாத வண்டினர்க்கே யீசன் மிகவரியன்
றொல்லாழி வையகத்திற் றோன்றுனே - கல்லார்கண்
கல்லுருத் தியேயுமொரு கைப்பிரம்படும் பட்டமையா
லெல்லார்க்கு மீசனெளி யன். (அக)

எல்லாங் கழன்றிடமே யோகாந்த மானவிடந்
சொல்லா ரிறந்திடமே சுகவுதய - நில்லா
விசுவ மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மென்றுரன்
சிசுக்குமுடி சாய்த்த சிவன். (அஉ)

ஒலைமை மணிபோ லொதுங்கிச் சிவமான
தூமனத்தார்க் கிந்நூற் சுகங்கொகுக்கும் - வாய்மையிலாச்
சழக்கர்க்கிந் நூல்போதா காருஞ் சமய
வழக்கே யவர்க்கமையு மால். (அங)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி ணங்நிலையே
பேரா வியற்கை தருமென்றல் - பேரானை

நீக்கத்தி லீச நிறையா நிறைவாதல்
சூக்கத்தின் மோக்கத் துறை. (அக)

தத்தைபோ நாடோறுஞ் சாத்திரங்கற் றேறுகின்ற
பெத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச - நத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாகு போன்மூத்தர்க் காம். (அஙு)

கல்லெப்பொன் னுக்கிக் கடிமுதலை வாய்ப்பிள்ளை
மெல்ல வழைத்து வெறுக்கையினைச் - செல்லுகின்ற
வாற்றிலிட்டு மீட்டு மருங்குளத்திற் கண்டதுவுஞ்
சாற்றிற் சிவகரணந் தான். (அசு)

என்னைப்பெண் ணைக்கி யிரும்பாலை நெய்தலா
யும்பர் மகிழ்ந்திடவன் றேறியதுங் - தம்பிரான்
கதவ மடைக்கக் கழறியது மெல்லாம்
பதிகரண மென்றுணரப் பா. (அஎ)

அரவங் கடிதத்திறந்தா ரைருயினை மீட்டுங்
கிருமறைக்காட் டிற்பின் றிறந்துங் - கரமலையை
கீற்றறையை வேகமற கீரகப் பாடியதுங்
கூற்றுதைத்தான் போதுமெனக் கொள். (அஅ)

உளமையினை மாற்றி யுணர்மொழியைச் செய்தலுவுங்
காமனெவன் றேறெழுதக் கற்றதுவு - மாமையைப்போ
லுந்தடக்கி யீசனருளிற் கலந்ததுவு
மூந்தும் பசுகரண மோ. (அகூ)

பசுகரண நீங்கிப் பதிகரண மாறற்
பசுபாச மக்கணமே பாறு - மதிபதத்தை
யெதிரிட்டுக் கொள்ளற்க வென்றுலும் பின்னு
மெதிரிட்டுக் கொள்வா யிதன். (அஎ)

சாயைகிரி யாயோக சங்கடத்தை மாற்றி
வொருஞானப் பேறளித்த வுன்னைத் - தெரியாத
பெத்தத்தி லுந்தாணென் பேராத வானந்த
மூத்தியிலுங் காணென் மொழி. (அஅ)

அண்ணலைக் காணி லவனிவனே யாமென்னு
வண்ணத் திருமூல மந்திரமு - நண்ணுகின்ற
வெண்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசனெனு
மொன்வண்ணத் தந்தாதி யும். (அஉ)

அத்துவித முத்தி யளித்தகுரு நாதாவென்
பொய்த்துவிதம் போமாறு போதித்த - கத்தனே
முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென்று ணைப்பதுவுஞ்
சத்தியமோ மித்தைதயோ சாற்று. (௧0௬)

கையிலுறு புன்னுணுக்குக் கண்ணுடை வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத - மையறிவு
மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல். (௧0௭)

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மாணைமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்குஞ் - சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேறற்ற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கொள். (௧0௮)

இருவினையொப் புற்ற லெய்துமல பாகந்
திரிகரண சுத்தியுனைச் சேரு - மருள்பதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதவு
நாசமடை யும்பிறவி நாடு. (௧0௯)

சிவத்தோ மசியென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பரனே - யவத்தையிலே
சிவனென்னுங் கேவலத்திற் சேதனனன் றென்றுழுறும்
பாவனைகள் போமா பகர். (௧௧0)

பொன்மலையைச் சேர்ந்தசிறு புன்காக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமும் பொன்னிறமாய்ச் சாருமால் - முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகம்பா வித்தலா
லாய்ந்தவனே யாமா றறி. (௧௧௧)

சீரார் சிவோயமத்தி யென்னுந் திருவாக்கா
லேராரை யெல்லாம் பிரிந்தோனே - யாராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி
லென்டிருகும் பத்தியுமற் றீ. (௧௧௨)

சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலு முன்செய்
தவமுடையார்க் கெஞ்ஞான்றுஞ் சாற்றப் - பவமுடைய
பாமரருக் கிந்நூலைப் பன்னற்க பன்னுகவெங்
காமாதி யெல்லாங் கழற்றி. (௧00)

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா - முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஆறுவது

ஞானவிளக்கம்.

பாயிரம்.

கல்லாவின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வெந்தியனைச் - சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப் பல்காலுஞ் தொழு. (க)

அன்னை வயிற்றி லழுக்கிற் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனைக் கெண்போல வங்காண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. (உ)

ஒருவாக்கி லுவடியே னுள்ளத் தெளியத்
திருவாக் களித்திட்டாற் றீதோ - குருநாதா
வட்டியலுக்கு வாய்வைத்த வாறேபோன் மாமறைதூல்
கட்டிவைத்த தென்னே கழறு. (ங)

பக்குவத்துக் கிடாயப் பன்னெறி களுந்தொல்லு
மிக்கவதி பக்குவற்கு வேதந் - துக்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்தான்
ஞானத்தைப் போக்கிடாதீ புன். (ச)

கங்கை நிகர்க்குமருட் கண்ணுதலோன் சொற்றதால்
கங்கை யொழிந்த கழியொக்குங் - கங்கைநதி
சூழ்கிடந்த சென்னியற்கே தாண்டவப்பட் டன்மானை
ஆழ்கிடந்த தெஞ்சா ருளை. (ஞ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்ல
சுத்தசிவ நீயென்று சொல்லினான் - மெய்த்தொழுங்க
கல்லாவின் கீழிருந்து காரிகாண நால்வர்க்குன்
சொல்லாமற் சொன்ன தூனை. (ட)

ஒருபொருளை நீத்தங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே - யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வம்துன் னிலையென்றுன்
குற்றமற்ற ஞான குரு. (எ)

காயந் துவளாமற் கரண மலையாமல்
வாயும் பதையாமன் மாற்றியே - நேயத்
தறிவாநந் தத்தி லனைக்கண நின்றூலும்
பிறவார் சிவஞ்ஞை பின். (அ)

ஆக்கறக்கு மந்நேர மம்புவிழு மந்நேர
நோக்கிமைக்கு மந்நேர நுண்ணறிவா - னீக்கமற
நானென்னும் போத நழுவிச் சிவமானர்க்
கீனபிறப் புண்டோ வினி. (சு)

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று - வாலறிவன்
கால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென்னுளத்தின்
பால்வைத்தான் றன்னுருவைப் பார். (கo)

தூலையெல்லாந் தெய்வமெனுந் தன்னை மற்றோனை
யிடையெல்லாம் வேறிருக்கு மென்னுங் - கடையெல்லா
மரத்தைதப்பா டாணத்தை மண்ணையிருந் தெம்பைக்
கருத்தூருகத் தெய்வமெனுங் கான். (கக)

உத்தமங்களெல்லா முணர்வையே தாம்பேணு
மத்திமங்க ளெபதுமை யெவாழ்த்துஞ் - சுத்த
வதமங்க ளெல்லாந்தன் னுகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூடமென நாடு. (கஉ)

தீடனறி வெவ்வளவோ வவ்வளவுந் சிந்தித்துக்
கூடுமுப தேசங்கள் கூறுவா - னீடுக
ழுக்கமுடைச் சிராம மெண்ணுதற்கா யன்றெய்தான்
காக்கைக்குத் தக்க கணை. (கங)

ஆகாயந் தேடி யலைவோருக் காகாய
மாகாயத் தட்காட்டன் மானுமே - யேகபரி
பூரணத்தைத் தேடிப் புலம்புவோ வுக்காசான்
பூரணனீ யென்றுபுக றல். (கச)

மீனமதியம் விழுங்க வினிவெண் மதியைப்
பானு விழுங்கும் பரிசேபோ - லானயின்றப்
பனைவிழுங்கப் பட்டுப் பனையைப் பனைக்குந்
துனைவிழுங்கப் பட்டதுசொர்க் கம். (கரு)

அறிவா லறிந்தவது வெல்லா மறிவன்
றறியா மையுமறிவே யன்ரு - லறியா
வறிவா யிருந்து மறிவிலே னென்னு
மறிவிலர்க்கு ஞானமரி தாம். (கசு)

உள்ளத் தொளியா யொருகா லவியாத
வெள்ளவெளிப் பெம்மானை வேரூக்கிக் - கள்ளமுறுங்
கற்பனையால் வேரூர் கடவுடனைமக் காமிக்கு
மற்பருக்கு ஞானமரி தாம். (கஎ)

ஆருறு தத்துவத்துக் கப்பா லதிதத்தே
வேருகத் தம்மை விசாரித்துங் - கூருக
வாநந்தந் தாமென் றறியா வறிவிலிக
ளாநந்தந் தேடியலை யும். (கஅ)

தத்துவத்துக் கப்பாலே தன்னைத் தரிசித்து
நித்தபரி பூரணத்தி னில்லாமல் - சுத்த
பனிமாயை யாற்செய் படுமையினைத் தேது
நனிமா னிடமிருக நாடு. (கஅ)

ஆக்கைநீ யல்ல வறிவுநீ யென்றுமனை
வாக்கியங்க ணுன்கும் வகுத்துனைத்து - நோக்காமன்
மீட்சிதரு மீசன் விழியெதிராய் முன்னின்று
காட்சிதா வென்னுங் கடை. (உ0)

ஊழா லுடம்புண் டுடம்பால் வினையுண்டு
தாழும் வினையாற் சகமுண்டு - காழ்கொண்ட
வித்துமுளை யும்போல வீயா தொருக்காலு
முத்தியிலே வீயு முளை. (உக)

கன்னிக்கு மின்பநிலை கற்றோர்க்கு மின்பநிலை
கன்னியொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப் - பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றுந்தொழிந்தா
லற்றநிலை யீதென் றறி. (உஉ)

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால்
யோனியிலாப் பெண்டாடா வுருவத்தான் - மேனி
யலங்காரிக்கும் பின்ன ரணுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண். (உங)

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற வின்பசுக மேய்க்குஞ் - சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசாலு ஞானமிலாச் சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுகம். (உச)

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந் தழைத்தாற்போற் - சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசவரு மின்பப் பெருக்கு. (உரு)

பிராரத்துவத்துக்கிரங்கல்.

ஞானத்தை யீதென்று காட்டி நலைதேரு
மூனத்தை நீமிதிக்க வொண்ணுதோ - வீனச்
செவிநாசி யாலறிவாற் சென்றறிய லாகா
வவிநாசி யப்பா வுறை. (உசு)

காமப் பெருநெருப்பைக் கங்கை யவியாதோ
தீமையினைச் சாந்தந் தெதியாதோ - வாமப்பாற்
பெண்மயலைப் போக்காதோ பிரமனரி காணுதை
வொண்மையிலை யப்பா வுனை. (உஎ)

ஆங்காரந் தன்னை யழியாத வாணவத்தை
வாங்கு மழுவெறிக்க மாட்டாதோ - நீங்காத
மாயப் பிறப்பதனை வன்சூலங் காக்காதோ
வாயுமறைக் காடா வுறை. (உஅ)

வானவர்க்கா யன்றுநிரு வாய்மலர்ந்த மெய்ஞ்ஞான
மேனையடி யோங்களுக்கு மெட்டாதோ - ஞான
குருநாத னுயன்று குமரருக்குச் சொன்ன
பெருஞான மெங்களுக்குப் பேசு. (உகூ)

பிறவிவருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீழ் ஞாண்டாலு - மண்டுப

பிறவியிலே யின்பமிலை பேரின்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம். (கo)

தருநிழலே நல்லமிர்தைத் தண்டாத மங்கையனை
யொருவி யுயர்வனத்தி லேகிக் - கருதரிய
பிறவி வருத்தமெனப் போகி மெய்ங்காலந்
துறவியாய் நின்றிலனே சொல். (கக)

காமாதி யாலுங் கலிவெம் பசியாலுந்
சாமாறுந் துன்பமதைச் சாற்றகிலேன் - கோமானே
யெண்சா ணுடம்பாலே பட்டதுய மென்சொல்கேன்
புண்பாலில் வேலுழைந்தாற் போல். (கஉ)

பாசமூத லிவ்வகையு நீக்கிப் பதியாக்கிப்
பூசை தவம்விரதம் பொய்யென்று - வாசினியன்
கால்லாலு தைத்தாலுங் கைதவங்கள் செய்தாலுங்
கோல்லா லடித்தாலுங் கொள். (கங)

குருவாக் கழுதமெனக் கொண்டிவந்த டிடன்
குருவாக்கை யன்றிமற்றைக் கொள்ளான் - குருவாக்கா
லுய்ந்தோமென் றிந்த வுலகறியப் பன்முறையும்
தொந்தோமென் றாடித் தொழும். (கச)

மானுமழு வுங்கரந்து மானிடன்போல் வந்தானைப்
பூரீருங் கொண்டடிக்கீழ்ப் போற்றுதார் - கானகத்தூள்
வேடராய் நாடோறும் வெம்பசியி னல்லுலந்து
பீடினர கம்புகுவார் பின். (கஞ)

ஈசுராபத்தி.

பல்லா யிரங்கோடி பானு வுதித்தாற்போற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை - வில்லார்
மணிப்புருவ நாப்பணிலே வைத்திருந்தார்க் கில்லை
பிணிப்பிறவி யென்னும் பிழை. (கசு)

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசமை விட்டகலப் பார்க்குமே - யீசன்
றிருமேனி யென்றுனது சிந்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண். (கஎ)

ஈசன்வே றியான்வே றென்ற லெண்ணுங் கடையினுங்க
ளீசனடி யென்னு மிடையினுங்க - ளீசனே

யாணுமென் றேறமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளாணுத மாணு வறி. (கூஅ)

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக் காண்ட லெழிற்பூசை
யொல்கா வவணுத லுட்பூசை - நில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலெத்தூ டித்த
விலகுமரன் ரேத்திரமா யெண். (கூக)

உயிர்க்குயிரா யீச னெழியாம னிற்க
வுயிர்க்குயிராக் கண்டிங் குணரா - துயிர்க்குயினை
ரேவுரக்கிப் பூசிக்கும் விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல்
ரேவுரகா மெய்ஞ்ஞான வீடு. (கூ0)

பாசவைராக்கியம்.

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீலெகு மித்தை
யனைத்தும்போ னுலீச னுவேன் - உனற்காயி
கன்னனுக்கு ரேவு கழித்தகதை ரோலுனக்கு
மன்னியமே ரேவடென் றறி. (கூக)

நீவகாருண்ணியம்.

மென்புழுக்க ளாதியுயிர் வீடுமென நாடித்தம்
மென்பதத்தை மெல்லென்ன ரேவைப்பார் - இன்பக்
குடைநிழற்கீழ் நிற்பதெலாங் குற்றமெனக் கண்ட
சடபரதனே யிதற்குச் சான்று. (கூஉ)

ரேங்கை புலான்மறுத்து வீடற்ற தன்றியுமோர்
நீங்குகன்ற நாளையுமீன் றின்னுமற் - பூங்குயிலை
யுற்றிருந்த தந்தோ வொருபுறவுக் காயரசன்
முற்றுமாரிக் தீந்திலரே முன். (கூகூ)

ஞானநிலை.

நல்ல குலத்திற்பிறந் நல்லானைச் சேர்ந்தொழுகி
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மாணு - நல்ல
சிவம்ரேறு யென்றெண்ணிச் சிந்தை கலங்காதே
சிவமென்ற நீயே சிவம். (கூச)

தேகநா மென்றெண்ணிச் சுத்தப் பிறந்தழலும்
பாகழுற்ற மாணு பகரக்கேள் - சோகழுற்று

மாகாயம் பொன்றுமதின் மன்னுயிர்பொன் ருகங்
காகாயம் போலே யறி. (சந)

காயுங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்ருலு
மாயும் பிறப்பகல மாட்டுமோ - காயத்திற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தாளுகக் கண்டுதனை
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும். (சஅ)

சற்குருநிசனம்.

நெருப்பு வழிநடப்பி னீர்தேடு வார்போற்
கருப்பிலனந் தேடுங் கதைபோல் - விருப்புற்றுப்
பக்குவத்து நாயகனைத் தேடுகின்ற பைந்தொடிபோற்
சற்குருவைத் தேடுந் தரம். (சஎ)

கிடைத்தகுரு வைப்பணியாக் கீழ்மையொடு நிற்றற்
குடைத்து பலகதைக ளோகோ - தொடுத்த
சசிகொழுநன் வாணனெனுங் தானவர்கோன் பொல்லாச்
சிசுபால ஞதியெனத் தேர். (சஅ)

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறிவித்துப்
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி - நெறியாரும்
பக்குவத்தின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருத்தி விக்குமொரு
சற்குருவைப் போலுமுண்டோ தாய். (சக)

வானெங்கே மண்ணெங்கே மாயாமலமெங்கே
யூனெங்கே யூனிலுயிரெங்கே - கோனெங்கே
யொன்ரு யுருவிலரு யொக்கவெதத் தேவிழுங்கி
நின்ரூன் பரிபூ ரணன். (ஙo)

விடையக் குழாங்கடமை வீட்டி யிருந்தாலு
மடையவுடம் பாடேயா ஞலும் - நொடியளவும்
விட்டுப் பிரியகிலேன் மெய்ஞ்ஞானப் பெண்ணுணயன்பாற்
கட்டியணைந் தானன்ரூனைக் கண். (ஙக)

தத்துவத்துக் கப்பாலாந் தத்துவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணுண முயங்குவோர்க் - கெத்தனையோ
கோடிவிடையக் குழாங்க ளெதிர்ந்தாலும்
பாடழிய மாட்டா ரப்பா. (ஙஉ)

அஞ்சின்வழி செல்லா ராறின் படிநில்லார்
வஞ்சமொடுங் கூடி மருவார்க-டஞ்சுநிலை

தபனனெதிர் நின்றுபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க்
ளுபநிடத மன்றியுண ரார். (நக)

வெந்தமடி தோலுண் விளாப்போல் விழியெதிர்த்து
பந்தமுற வொன்றேறனும் பாவியா - ருந்துஞ்
சிவன்பா னினைவெல்லாஞ் சென்றடையச் செய்வார்
நமன்பா லணுகாதார் நாடு. (நச)

ஐவரோடுங் கூடாம லந்தரங்கச் சேவையினைத்
தெய்வகுரு காட்டத் தெரிசித்தே - னெயமறக்
கண்டே னெனுஞ் சொல்லுங் காணுமை காட்டுதலால்
விண்டேன்வா யில்லையினி மேல். (நந)

மதப்பட்டவா னெயனர் மாதர்பாற் சிக்கி
யுதைப்பட் டுணர்வழிந்தா ரோகோ - நதிப்பட்ட
செஞ்சடையான் செம்பதுமச் சேவடிக்கீழ்த் தொண்டராய்த்
துஞ்சிச் சுகமடையா தோர். (நசு)

உற்றசரிதையனுக் கோராயிரம் பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறுகும் வன்பிறப்பு - மூற்றுகின்ற
யோகிக் கொருபிறப்பு வண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறப்பின் மூத்தி. (நன)

எறும்பு கடிக்காவி யிறக்குமென வஞ்சுங்
குறுந்திவலைக் கண்ணனுக்குங் கோல - நறுந்தொடையன்
மார்பகத்து வேல்பிடுங்கி மாற்றலர்மே லெய்வாற்குந்
தூரமோ வண்ணிதோ சொல். (நஅ)

இருளகன்ற ஞானிகள்பா லின்பமயமாகி
மருளகன்ற ஞான மணியே - யிருளகலா
முழுமக்க டம்பக்கன் மூடமாய் நின்றுயென்
றழுவக் குழைந்தவனே சாற்று. (நக)

காமாதி குற்றங் கழன்றிருந்த லாணுமுய
ரோமாதி யுள்ளுணர்ந்த லாணு - மானமெயன
வைம்புலன்க ளுள்ளடக்க லாணு மடியவர்பா
லின்பமுறக் காண விருப்போம். (கo)

பாவனை நிதம் பரமசிவ மென்றுணைத்தாற்
பாவித்து நீயதனைப் பாராதே - பாவித்த

போதேகீயுண்டாவை புத்திமுதற் றத்துவங்க
டீதொன்ற வுண்டாந் தெளி. (சுக)

அறிவே சிவமென் றறைந்த திருமூலர்
பிறிவின் மொழியொன்றைப் பிடித்தார் - பிறியாச்
சகல மரணமிலை சங்கேத மில்லை
மனனமிலை யென்றே மதி. (சுஉ)

அறிவு திருவிசத்துக் கப்பா லறியு
மறிவு சிவமதுவே நீயா - மறிவொன்றிக்
கண்டோருங் காணைக் கதியை மழபாடிப்
பண்டாரங் காணும் படி. (சுஙு)

வாக்கிலியாய்க் கண்ணிலியாய் மத்தராய் போகாமற்
றேக்கு மறிவோடு சென்மித்தும் - பாக்கொண்டு
பாடார் குருபதத்தைப் பாரார் பலநினைப்பும்
வீடார் சும்மாவருமோ வீடு. (சுசு)

கூனுஞ் செவிடுங் குருடு மூடமும்போய்
மானிடரா யங்கங்கள் வாய்த்திருந்து - ஞானநிலை
சேர்ந்தறியா ரந்தோ செகசாலத் தூட்பட்டுச்
சாந்துணையுஞ் சுழ்சலித்தார் தாம். (சுஞ)

தருநிழலு நல்லமிர்துந் தண்டாத மங்கையரும்
வருமென்று வேள்விசெயு மத்திமர்கா - டருமரமே
யமிர்தம் பசுவின்பா லாயிழையார் வெறியெனை
யுமைபங்க ரகம மோதும். (சுசுு)

சரிதையிலே யீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
கிரியையிலே மந்திரத்திற் கிட்டி - யருகிருந்தா
னானமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி னையி னன். (சுஎ)

பாழுரைக் கண்டு பராவி யழுவானை
வாழுரர் கண்டு மதிப்பரோ - பாழுரை
வாழுர்மேல்வைத்து மனமிறந்த மாண்பினரை
யூழுருங் கண்டுறியு மோ. (சுஎஅ)

சுத்தப் படிகமுச்சிச் சூரியனைச் சந்தித்தா
லெத்தன்மைத் தத்தன்மை யீசனிலை - யுற்றுற்றுப்

பாராத வர்க்குப் பலமும் பலபிணியும்
போராகு மெந்நாளன்று போம். (சுக)

தன்னை வினையைத் தலைவனையு முன்னுது
பொன்னைப் புவியையெழிற் பொற்கொடியை - யுன்னியுனிக்
காலங் கடத்துகின்ற காமுகர்க்கு முண்டாங்கொல்
ஞாலங் கடத்துகின்ற நாடு. (எ0)

என்னை யொழிய விளையு மிருண்மலமும்
துன்னு முயிரின் றொகையாவும் - பன்னுகின்ற
வந்திமக னும்வின் மலருஞ் சராசருகமும்
முந்துமுயற் கோடுமென வோர். (எக)

பொன்னை யிரத்ததெடுக்கும் பொன்னரிப்பன் போலாசான்
என்னை யிரத்ததெடுத்தா னிவ்வுடலிற் - றுன்னரிய
பாலை யிரத்ததெடுக்கும் பாலன்னைஞ் சற்கணையை
யாலை யிரத்ததெடுக்கு மால். (எஉ)

அடிக்கரும்பு காட்டுகின்ற வாராத வின்பை
முடிக்கரும்பு காட்டுமோ மூட - மிடிக்கின்ற
மெய்ஞ்ஞானி காட்டுகின்ற மெய்ஞ்ஞானந் தன்னையொரு
பொய்ஞ்ஞானி காட்டுவித்தல் பொய். (எங)

கிணறுதொடா மூன்விளங்காக் கேடிலா காயங்
கிணறுதொட மூன்விளங்குங் கேண்மை - யுணருங்காற்
கருவிகளிற் றன்னைத்தான் காணுமை நின்றதுவும்
கருவியினிற் கண்டதுவுங் காண். (எச)

ஆனையுரி போர்த்தாடு மம்பலவா வென்னுடைய
வானவுரி போர்த்தாட வொண்ணுமோ - ஞானநிலை
வெள்ளிமலை வீற்றிருந்து வேதியரோர் நால்வர்க்கு
மூள்ளபடி சொன்ன யுனை. (எரு)

பொங்கு மலநீங்கப் பூரணவா காயத்தி
லெங்குநிறைந் தாடுகின்ற வெம்மையே - யிங்கெனைப்போல்
வந்தானஞ் ஞானமே மாயையே கன்மமே
நந்தாம வின்றே நட. (எசு)

ஆனவமே நீர்போமி னஞ்சலிசெய் தேனுமக்கு
கோவணசிவ னென்பாற் குடிகொண்டா - னீணினையத்

துன்பம் பயக்கின்ற துக்கசுகமே போதி
னின்பமுறு காயத்தோ டுன்று. (எஎ)

எல்லாமிறந்து மிறவாத ஞானிகட்குச்
சொல்வார்க டிட்டாந்தஞ் சோம்பனையே - யெல்லாமுந்
தீரத்துறந்த துறவிக்குத் திட்டாந்தம்
போர்முகத்து வீரர்மணம் போல். (எஅ)

எல்லாத்தையுந் துறந்துந் தற்றுறவா யோகிக்கிங்
கெல்லாப் பிறப்பு மிரியாவா - மெல்லா
மிறந்தோ மெனுமுணர்வு மிம்மையிலே போனு
மிறந்தோடிப் போம் பிறவியே. (எக)

மூப்புரத்தை யன்றெரித்த மூக்கணப்பா வெண்ணுடைய
பொய்ப்புரத்தை யின்றெரிக்கப் போகாதோ - மூப்புரத்தின்
மூவனைக்காத் தாண்டதுபோன் மூப்புரத்திற் சான்முய
சீவனைக்காத் தாலுண்டோ தீது. (அ0)

வெள்ளைக் குடைநிழற்கீழ் வேந்தாகி யாண்டாலு
மெள்ளவிரந் துண்டிங் கிருந்தாலு - முள்ளத்தை
மாலயனுங்காணு மலரடிக்கீழ் வைத்திருப்பர்
சாலவறி வாருந் தவர். (அக)

ஆசிய னலடங்கி யடியர்புறம் போந்தருளா
ரீசனையேகூடி யிருளகன்று - மாசறவே
காட்டானை காட்டெறும்பு கதிவிளக்குப் போலாவர்
தாட்டுணைக்கீழ் நிற்குந் தவர். (அஉ)

உள்ளமெனு மாகந்த வோங்கண் மிசையேறி
வெள்ள வெளிக்குள்ளே விளையாடும் - பிள்ளை
யுலகமெனுஞ்சோரிக் கொருக்காலும் வாரார்
கலகம் விளையுமெனக் கண்டு. (அங)

கூறைக் கலையார்கள் குப்பைதரு மென்றெண்ணிச்
சோறுக் கலையார் துயருற்றுத் - தூறுக்குட்
கல்லை யுவந்துண்ணுங் கபோதம்போ லேதென்று
நல்லோ ரருந்திடுவர் நாடு. (அசு)

நானே பரமசிவ னானே பரப்பிரமம்
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன் - நானேயோ

கண்டதுவுங் காணாது மென்றிவணங் கண்ணுரக்
கண்டவனே தீவன்முத்தன் காண். (அஞ)

ஆக்கையே தானென்ற மிமானஞ் செய்விக்கு
மோக்கமிலை யென்றே முடிப்பிக்கும் - பூக்கமழும்
பூங்குழலார் பொய்யின்பப் புணரியைமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம். (அசு)

ஆசாரியனை யனவரதந் தூடிக்கும்
பாச மிறந்தோனைப் பகையாக்கு - மாசற்ற
வுத்தமர் கட்கெல்லா முறுதிங்கே யீட்டுவிக்கு
மத்திமஞ்செய் மூல மலம். (அள)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை விழிக்கவொட்டா தெஞ்ஞான்று
மஞ்ஞானந் தன்னி லழுத்துவிக்குஞ் - சுஞ்ஞான
வீசனிலையென்றே யிறுமாப்பைச் செய்விக்கும்
மாசுற்ற மாயா மலம். (அஅ)

விருப்பு வெறுப்பாலே மேல்வினை யுண்டாக்கும்
கருப்பையிலே மீட்டுமுறக் கட்டும் - நெருப்புருவ
னெங்குமிருந்தாலு மில்லையென்றே சாதிக்கு
மங்குதலைக் கன்ம மலம். (அக)

சன்றிருவடியை யெஞ்ஞான்று காண்டோறோ
பாசமினை விட்டெங்காட் பாறுமோ - நீசக்
குடும்பத்தை நீத்தாசான் குற்றேவல் செய்வேறே
வுடம்பைத் துறப்பேறை வுற்று. (கூ0)

அன்னியமே பாசமென்று மன்னியமே யீசனென்று
மூன்றுதலை பாச வொழிவன்றே - வென்றிலையு
மற்றறிலை யீதொழிய வாறுசமை யத்தார்
சொற்றறிலை யெல்லாந் தொலை. (கூக)

ஆணவத்தாற் பட்டதுய ராற்றகிலே ணன்தோகோ
வீணவத்தை யெஞ்ஞான்று வீயுமோ - மாணவத்தை
வேறென் றறிந்த விவேகமே ஞானத்தின்
கூறென்று சொன்னன் குரு. (கூஉ)

மலமில்லை மாசில்லை மாறுபா மானங்
குலமில்லை யென்னறிவின் கூற்றிற் - கலக

மலமுண்டு மாசுண்டு மாறுபி மானங்
குலமுண்டு திரிசியக் கூற்றில். (கூஉ)

சம்பந்தர் பேரறிவும் வாகீசர் தன்றுறவு
நம்பியா ரூரன்ற னட்பினையு - மண்டுருவாங்
திண்ணனார் பேரன்புஞ் சிறுத்தொண்டர் பத்தினையபு
மண்ணைலே யெற்கீங் தருள். (கூசு)

திருவாத வூரர்க்கு வைத்த திருநோக்கங்
கருவாதை போயொழியக் காட்டி - யொருவாத
பஞ்சமலக் கொத்தைப் பறித்தநிருக் கரத்தை
யஞ்சலிசெய் தாற்போ மையம். (கூஎ)

சத்துமசத்துஞ் சதசத்து மென்காட்டிச்
சத்துமசத்துஞ் சமமாக்கிச் - சத்சத்து
மில்லா விடத்தி லெனதொழிவைக் காட்டிஉற்று
கல்லாலின் கீழிருந்த கை. (கூஅ)

என்னை யெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமன மாதிகளை யோட்டிவித்துத் - தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கால். (கூஐ)

சஞ்சிதத்தை நீறுக்கிப் பிராரத்தத்தைப் புசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித் - தஞ்சிருளா
யெல்லா மலமகற்றி யொன்றுக்கி வைத்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண். (கூஒ)

ஆணவத்தி லேகிடந்த வாருயிர்க்குக் காயமெனும்
கோணை விளக்களித்த கோமானே - ஆணவமு
மாக்கையும் வந்தென்னை தின மல்லற் படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா. (கூக)

ஆகாயம் போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யேகாணுபூதி யெழுந்தாலு - மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப் போற்றிநினைந்
தாமளவுஞ் செய்யற் சனை. (கூஙூ)

வாழி திருச்சனகர் வாழி சனற்குமரர்
வாழி சுறுதர் மறைச்சநந்தர் - வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லார் மணிச்சிலம்பு மே. (கூஎ)

ஞானவிளக்கம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஏழாவது

அத்துவிதக் கலிவெண்பா.

பராபரமாய்நித்தமாய்ப்பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய்நிட்களமாய்நீங்காப் - புராதனமாய்ச் (க)

சுத்தியமாய்ச்சித்தாய்ச்சதானந்தசாய்ச்
சுத்தவெறுவெளியாய்ச்சூனியமாய்ப் - புத்தமாய் (உ)

தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த்தத்துவாதீதமாய்ச்
சிற்பரமாய்ஞானச்செழுஞ்சுடரா - யற்புதமா (ங)

யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமாயெங்குஞ்
செறியும்பரமசிவமாய்ப் - பிறியாத (ச)

வேதச்சினகரத்துள்வீற்றிருந்தெதெய்வமே
போதகுருவாய்ப்புவிமீது - நாதனென (ஞ)

வந்தான்றிருவடியையமத்தகத்திற்சேர்த்திணென்
றந்தானென்சென்னித்தடக்கையைச் - சிந்தா (ட)

சூலமொழியத்தன்னுளத்திற்சிந்தித்தான்சேவினை
மலமொழியப்பார்வையினைவைத்தான் - சலமொழியா (ண)

வாங்காரம்பொன்றவழுதிருவாக்களித்தான்
சாங்காரமாகத்தலைப்பட்டா - னீங்காத (த)

மெய்ஞ்ஞானநூலெவினித்நூலைத்தான்மாணவக
வஞ்ஞானவாக்கைகீயன்றென்று - னெஞ்ஞான்று (ந)

நாற்றவுடனைன்றேறலுவதியாரிதனைச்
சாற்றிடுங்கென்போல்வந்ததற்பரனே - யூற்றைமிகு (ப)

மாக்கைக்குச்சாக்கியாமான்மாவேகீயதனைப்
போக்குவரவுபுரிகின்று - யூக்கமொடு (ம)

தேகஞ்சடமென்றுந்தேகியறிசித்தென்று
மாகமங்களெல்லாமறையுங்கா - ணேணிகின்ற (ய)

வன்னமயகோசத்தையான்மாவலவென்று
பன்னுமறையந்தமெலாம்பாவொன்றிங் - குன்னியுனிக் (ர)

தகஷிணைமூர்த்தி துதி.

(வேறு.)

பாலனையனைத்திருமுலைப்பருகினும்பருவ
வேலவார்குழலிதழ்வெள்ளத்தழுந்தினுமிளையாக்
கோலனையயிரிழப்பினுங்குறிகொளாதொழியே
னலநீழலிலமர்ந்தமுக்கண்ணனுக்கன்பே. (ந)

பரமரகசியப்பொருள் துதி.

(வேறு.)

சாத்திரத்தாலளவுபடாத்தனிமுதலைப்பராபரத்தைத்தானேதானு
மாத்திரமாய்நிற்பதனைவாய்விட்டுப்பேசாதமௌனவைப்பைக்
காத்திரவாதனைகடந்தவறிஞருக்குப்பலமீயுங்கற்பகத்தைப் [ம்.
பார்த்தவிடந்தொறுநிகழும்பரமரகசியப்பொருளைப்பணிதல்செய்வா

நடேசர் துதி.

(வேறு.)

உலகமூன்றையுமீன்றவளருளங்களிசிறப்ப
உலகமூன்றையும்படைத்தவன்முனமொத்திசைப்ப
உலகமூன்றையுமுண்டவன்குடமுழாமுழக்க
உலகமூன்றிலும்நடம்புரியொருவனைப்பணிவாம். (எ)

ஞானகுரு துதி.

(வேறு.)

வானேமுதலாம்பூதங்களல்லகரணவகுப்பல்லை
யானைப்பொறியுமைம்புலனுமல்லையறியுமறிவல்லை
யூனுருடம்பின்வயத்தாலேயுள்ளந்தளர்வொன்முய
நானேநீயென்றருள்செய்தஞானகுருவைவணங்குவாம். (அ)

வேதச்சிறப்பு.

ஆலயந்தொழுவறந்தலைநீரப்புநல்லருச்சனைபுரியென்றே
யோலமிட்டுநான்மறையெலாமுறைப்பதுவுலகைக்குறித்தன்றே
மூல்காரணபரம்பரஞ்சூக்கமாய்முழுதையுங்காணென்னைச்
சீலமுற்றியவறிஞனைக்குறித்துரைசெய்ததம்மறையன்றே. (கூ)

ஆகமச்சிறப்பு.

பாகமங்கியசிந்தையர்தமக்கெலாம்பரிந்து
மோகமங்குறச்சரிதையாதிகளேயெமொழியுந்

தாகமங்கியதத்துவஞானிகடமக்கு
வாகமங்களுஞ்சிவத்துவமசியெனவறையும். (க0)

அவையடக்கம்.

அதிரகசியத்தையாணுமளவிடத்துணிதல்வானின்
மதியினமழதன்கையால்வவ்வுதலொக்குமேனு
மெதிகடம்மருளானிந்நூலிசைப்பனிங்கிழிந்தநாய்த்தோல்
வதியினுமணியையெயிள்ளார்மணிநலந்தெரிந்தோரெல்லாம். (கக)

நூற்கருத்து.

அரிதுயில்கடலுமிந்தவாசையங்கடற்கொவ்வாமை
பருவமிக்குயர்ந்தோணைக்கிப்பாசமாதிகளீத்துக்
குரவனைத்தேதிடக்கண்டுகூடரும்வீடுகூடு
மொருமையையிந்நூலின்கணுணர்த்துவனுணர்விலே. (கஉ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

மாநிலவணைப்பினுள்ளோர்மாணனுக்குலகமெல்லாங்
கானனீர்போலத்தோன்றிக்கரப்பதுகருத்துட்டோன்றித்
தேனுல்லாமொழியாராசைசீயெனவெறுத்துமிழ்ந்தான்
பானல்வாமகவிணைசபாசத்தாராசைநீத்தான். (கங)

தந்தைதாயிவரோவென்றுன்றூரகம்பிரமமென்றுன்
பைந்தொடியாசையாலேபரகதியிழந்தேனென்றுன்
புந்தியார்போந்தபோக்குபொறுக்கிலேனென்றுனந்தோ
வெந்துயர்க்கடலில்வீழ்ந்தேதனைவுளம்வெருவினுனல். (கச)

ஈதுமெய்யீதுபொய்ம்மையெனும்வத்துவிவேகமெய்திப்
பூதலத்தாசைமேலப்புவனத்திலாசைபோக்கிச்
சாதுநற்சமமேயாதிசட்குணதரனெய்மீளா
மோதுவெங்கலியையமாய்ப்பான்முத்தியில்விருப்பமுற்றுன். (கரு)

சித்திரபானுவாலுஞ்சிதைவிலாவிருளவீட்டி
யுத்தமமுத்திஞானமுதவுவானுளனெவென்றிங்
கத்திசூழ்ஞாலமெல்லாமளிமதுக்கலையுமாபோற்
பொத்தகப்பொருளைக்காட்டும்போதகாசானைத்தேர்வான். (கசு)

(வேறு.)

மண்ணுக்கிரையாமிவ்வுடம்பைமாற்றவேண்டிவ்வனமலைகள்
மொண்ணெப்பொதும்பர்நந்தவனமூதூர்தனித்தவிடந்தோறு

மூண்ணெக்குருகித்தேதிகனத்தேதுடிவாடியுயிர்ப்பெறிந்து
கண்ணிலருவியொழியாலைய்க்கலங்கிமலங்கிக்கதறினலை. (கஎ)

எங்ஙனமறந்தாயென்னுமெங்கணாதாயென்னுந்
திங்களோகக்குமற்றைச்சங்கதிரோனோகக்கு
மங்குலோகக்கும்பின்னும்வருவழிகாணெனென்னு
மங்கணெவென்னுமென்பாலாதரவிலையோவென்னும். (கஅ)

இவ்வணமியம்புமெல்லையீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வணமறியாதின்றவுவனேயார்வசனத்தாலே
பொய்வணர்க்கிடம்பொற்புனிதணைக்குவமென்றுன்னி
மெய்வணமுடையார்போலுமேதினிவந்தானன்றே. (கக)

(வேறு.)

கண்டானன்குருணைவைக்கண்ணுறாக்கதறிவீழ்ந்தான்கமலமினைச
யண்டாவரனேஎதமாலையையனேயென்றுன்னகமகிழ்ந்தான்
[யெ
றெண்டானியலும்பணிசெய்யத்துணிந்தான்பணிந்தான்மும்முறை
பண்டானினைறந்தபாவவாலுங்காவாயென்ன்பாடிணன். (உ0)

(வேறு.)

அருவமாய்நின்றுய்போற்றியடியனென்பொருட்டாயிங்கு
னுருவமாய்வந்தாய்போற்றியுயிர்பொருளுடலுங்கொண்டு
பருவமில்பாவியேனப்பரிந்தருள்செய்தாய்போற்றி
குருபராபோற்றியுன்றன்கோகனகத்தான்போற்றி. (உக)

என்றுபன்முறையாலேத்துமிருந்தவைச்சிடன்றன்னோ
நன்றுநின்பருவமேற்மைமனன்றெனையத்தேகாக்கி
மன்றலங்கமழ்பூம்பாதமலிடுனலாட்டிடாத
னெனன்றியவன்பாற்றுய்த்தேவாதனைமுதவிப்பின்னர். (உஉ)

(வேறு.)

காவிமாலையம்புயத்திறன்கருணையாற்பொருளு
மாவியாக்கையுந்தாவெனவங்கையாலேற்றுப்
பாவநாசனம்பவித்திரணையினையென்னைத்
தேவராயகன்றிருக்கரஞ்சென்னிமேற்செறித்தான். (உங)

மாதவத்தினைவாவெனக்கூவிமந்திரத்தா
லோதிணன்செவிப்புலன்வழியேயாமெனவும்பொருளாப்
பாததாமலைசூட்டிடினன்பவமெலாமிரித்தா
ணதிமத்தியுமந்தமுமிலாதவெம்மண்ணல். (உச)

சங்கையற்றிடச்சலிப்பறத்தத்துவங்கழலப்
பொங்குபேரொளிபொதிந்திடப்புதையிருள்கழியப்
பங்கயாசனன்முதலியோரறிவரும்பரத்தை
யங்ணைகநெல்லிபோற்றிகழ்தரவருளுவனருளால். (உ)

(வேறு.)

பஞ்சபூதநியல்லைபஞ்சகோசநியல்லை
விஞ்சுகரணநியல்லைவிருதிபருதிநியல்லை
துஞ்சுசிவனியல்லைதான்றுபரமுநியல்லை
நெஞ்சிற்சிறிதுமையுறனியேயயங்கப்பரமசிவம். (உ)

(வேறு.)

ஆகமவடிவாகியசிடனை
யேகனியென்றியம்பலுமெம்பிரான்
மோகவாரியின்முழ்கியபாவியே
னேகணைகுவதெவ்வணமெந்தையே. (உ)

என்றியம்பியவேவணழுனையேநாக்கியே
நன்றெனநகைத்தானெங்கணையகன்
றென்றுதொட்டுறும்வாதனைச்சோம்பினு
லன்றுநீயப்பரம்பொருளாகுவாய். (உ)

நாலுவேதமுமோதுநாலத்தினை
யேலுவோதியுமேழைகட்கென்செயப்
பாலுவெய்யும்பனைறயனுக்கென்செயக்
கோலுமென்புந்துரிசுமொழியவே. (உ)

சுங்கற்பமெனுஞ்சாலைகடார்க்கது
பொங்குபேரொளிப்போதமறைத்தது
துங்கதானச்சுடர்வடிவாள்கொடு
மங்கவெட்டுறிமாணவதீயென. (உ)

வேட்டைடியீதனக்காட்டவெருண்டிடுழும்
வேட்டனாயெனமேலறிவொன்றிலேன்
மாட்டிலுள்ளமலினங்கள்யானையுங்
காட்டுவாயெனக்காட்டத்தொடங்கினன். (உ)

பிரபஞ்சனைவராக்கியமுனைர்த்துதல்.

வையத்தாணையும்வானகத்தாணையுங்
கையத்தாணையுங்கூறயிணையு

மெய்யினுசையும்வேரறவீட்டிடினு
மையனுசைக்ககப்படுசிந்தையார். (கூஉ)

குலகோத்திரவபிமானமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

பறையென்பதும்பண்டிதனென்பது
மறையுமிந்தமலினவுடலேயே
பறையர்தம்மூளும்பண்டிதர்தம்மூளு
மறிவனேகமென்றூரறிந்தேகார்களே. (கூஙு)

சமயபரமீதென்றுணர்த்துதல்.

சமயமேபரமென்னுஞ்சமத்தராய்ச்
சமயசாத்திரங்காட்டுஞ்சழக்கர்கள்
சமயமென்னுஞ்சுத்தார்த்தமுணர்கிலர்
சமயமென்பதுதன்னையறிதலே. (கூச)

தீர்த்தமீதென்றுணர்த்துதல்.

தீர்த்தந்தேடித்திகைத்துத்திரிவீர்கா
டீர்த்தமாவதுதேதகிகன்வாசகந்
தீர்த்தமீதெனத்தேர்ந்துகொளாதவர்
தீர்த்தமாடியுந்தேனையொப்பார்களே. (கூஞ)

கோத்திரமீதென்றுணர்த்துதல்.

வள்ளிக்கோவிலெயென்னுவாசானையே
நள்ளிக்கோவிலெநத்திப்பெற்றுங்கொளி
யுள்ளக்கோவிலெயுன்றிப்பாராதவர்
கள்ளக்கோவிலெக்காழுறுவார்களே. (கூசு)

அருச்சனையீதென்றுணர்த்துதல்.

பூசையென்பதுபூவொடுபாணியோ
வாசைகோபமகங்கையகற்றியே
நீசனைவம்பொறிமெஞ்சுணிறுத்தியே
யீசனைத்தம்மிதயத்துட்காண்டலே. (கூஎ)

வாதசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

வாதங்கூறியிடக்கண்கலாந்தவர்
பாதங்கூறிப்பவித்திரராய்ப்பர
போதங்கூறிப்பொழுதைச்சுருக்கிலார்
வாதங்கூறித்தம்வாணாள்கழிப்பரோ. (கூஏ)

தியானசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

ஆவிக்காவியென்னராவமுதினைப்
பாவிக்கநினைவார்சிலபாவிகள்
பாவிக்குங்கருத்தாங்கவன்பாங்கர்போ
யாவிக்கானிவந்தானந்தமானதே. (நக)

துறவு இலக்கணமுணர்த்துதல்.

(வேறு.)

புண்ணியதியினும்பொருப்பிடத்தினுங்
கண்ணறுங்காவினுந்தருப்பைச்சூழலு
மண்ணறன்கோயிலுமடவிதன்னிலும்
நண்ணியயோகிகள்வதியுநல்லிடம். (ச0)

தந்தைதாய்முதலியதமைக்காண்குறில்
வெந்துயர்விளைதலால்விருப்புமேவலா
லந்தண்ணிலமகன்றைம்பதியோசனை
மைந்தனேநீபரதேயம்மைகுவாய். (சக)

ஊன்பிறந்தவுடலுச்சுமப்பதற்
கேன்பிறந்தமென்றெண்ணியறிஞர்க
டான்பிறந்தவிடத்தைத்தணந்துபோய்
வான்பிறந்தவனத்திற்சரிப்பரோ. (சஉ)

(வேறு.)

வரிக்கயலனையகண்ணுமாதரந்தாய்த்தபின்னர்
விருத்தருங்காலமேயுமும்விரத்துரையாவுநீத்தே
யிருக்குமந்நிலமகன்மேருர்யோசனையெய்தப்பெற்றுற்
றிருக்கண்மூன்றுடையபெம்மான்சேவடிசேர்தறிண்ணனம். (சங)

சூத்திராதியாகத்தொழுகுலத்தவரீருக
ழுத்திரக்குழியிலாழ்ந்துழுழ்கியபின்னரோவுங்
காத்திரத்தானினின்பங்கடையெனவிகந்துமூன்று
நேத்திரத்தானைநோக்கிநெகிவனம்புகுதல்வேண்டும். (சச)

(வேறு.)

காயசம்பந்தமானவிதாய்தந்தைதான்முளையென்னுமிங்கிவனை
மாயசம்பந்தமெனத்துறந்தொழிந்தேன்மாநிலம்பரவுமெய்ஞ்ஞானி
தேயசம்பந்தத்தவரொடுமருவிச்சனித்தவந்தகனிடைமருவான்
றூயசம்பந்தத்தவரொடுமருவித்துறவியாயவாவலாத்துறப்பான். ()

கரும்பினுமின்பங்காண்பான்கட்டறத்துறந்தமேலோ
ரரும்பொனுல்வெள்ளியாற்செய்யணிகலன்பூணல்செய்யார்
விரும்பியகொழுனர்த்தீர்ந்தமெல்லியல்போலநாளு
மிருந்தவஞ்செய்நியாக்கையிளப்பதேகருமமன்றே. (சஉ)

கற்புடைமகளிரெல்லாங்கணவனேதெய்வமென்பர்
சிற்பொலிசமயவேடர்சிலையையேதெய்வமென்பர்
கற்கொலிமாந்தரெல்லாந்தாருவேதெய்வமென்ப
ரற்புறுபெரியோரெல்லாமறிவையேதெய்வமென்பார். (சஎ)

மண்ணுலரனவகுத்தளித்துமறித்துமண்ணுய்ம்மதிப்பரா
லெண்ணுர்கழுத்தினிலிங்கத்தையிறுக்கிப்பொருள்காணிதுவென்பார்
புண்ணுர்சென்னிபறித்தலேபொருளாமென்றுபுலம்புவார்
கண்ணுரிரவிபாதவங்கள்கருடன்றனையும்பொருளென்பார். (அ)

ஐவகைப்பிரத்தியையுணர்த்துதல்.

நித்தனன்றுணைத்தவாக்கியப்படியேயிகழ்த்துவன்பிரத்தியைத்தினை
சத்தியமிந்தவுலகெனல்கருவிதணந்திடாதுடலோரானென்னல் [யுஞ்
கத்தபோத்தாவுரானென்றுணுங்கடவுளுண்மேவலெனக்கருதல்
சித்துருவாகியிருந்துரானுகேன்சிவனெனல்சிதடர்பாலறியே. (அக)

(வே று.)

ஆன்றநற்சனகனுநிகால்வருமரன்முகத்தை
மூன்றனைக்கோடிகற்பம்பார்த்தபின்முத்தராணுர்
தோன்றினின்றழியுமிந்தத்தொகுகடற்புவியினுள்ளோ
ரூன்றியோர்கணமேதனும்பார்த்திடுனுறுவர்முத்தி. (அ0)

வேலைசூழ்ஞாலத்துள்ளோர்மெய்ம்மையையுணரமாட்டார்
மாலைவாய்மடந்தையார்தம்வசத்தராய்மதியிலாரா
யாலமாநீழலின்கண்ணமர்ந்தவெம்மாதிபாதஞ்
சாலயான்கண்டுகொண்டேனென்றுளந்தும்புவாரே. (அஅ)

பழுதையிற்பாம்பேயில்லைபாம்பினிற்பழுதையில்லை
பழுதையைப்பாம்பென்றெண்ணிப்பாம்பினைப்பழுதையாக்கு
முழுதறிவில்லாமூர்க்கமூடரோடுறவுவேண்டேன்
முழுதறிவாகின்றமுத்தநிற்றிருவுளமேவேண்டும். (அஉ)

மெய்யினிற்பொய்யேயில்லைபொய்யினின்மெய்யேயில்லை [ஞம்
மெய்யினைப்பொய்யென்றெண்ணிப்பொய்யினைமெய்யென்றுன்

மையரோகநவுவேண்டேனறிவுருவாகிவந்த
வையனேயுனைப்பூசித்தேயறிவுருவாதல்வேண்டும். (நகூ)

வெள்ளநீர்க்கிடந்தோன்காணன்வேதியப்பிரமன்காணு
னெள்ளியசிறியேன்கண்டேனெனுமபடியெளிதின்வந்தாய்
கொள்ளவண்டுனைக்குந்தாங்கல்குளிர்புயத்தணிந்தகோவே
தெள்ளியதேனேசிந்தைத்தவிசுறைஞானதேசி. (நக)

(வேறு.)

காசிவாஞ்சியங்காளத்திகழுக்குன்றங்காஞ்சி
மாசிலாருணைப்பருப்பதங்கோகன்னமறைக்கா
டேசிலாதுறைமூர்த்திதண்டெனமெல்லாங்
தேசிகன்றிருச்சேவையைநிகர்க்குமோசெப்பில். (நஙு)

மன்னுமாமறையின்சென்னிவாக்கியமுடிவுங்கண்டே
னன்னியபாசமானவாணவாதிலையயுங்கண்டே
னென்னுயுங்கண்டேனென்றனிதயதாமரையின்மேய
நின்னுயுங்கண்டேனெந்தாய்நீந்தாகுநானக்கண்ணுல். (நஙூ)

ஆகையாலேனெயெல்லாப்பொருள்கட்குமறிவாய்நின்றே
தேகமாதிகளுக்கப்பாற்சிதம்பரவடிவமாகி
யேகனையனைநிமுத்தனையெனில்வேறென்றின்றிப்
போகமோகங்களின்றிப்பூரணவறிவானேனே. (நஙா)

(வேறு.)

அறிவென்னுமுதல்வேதமகமென்னுமிரண்டாமோதக்
கறிவதுநீயாரூரெயென்றனையுமுன்னும்வேதத்தும்
செறியிங்தவான்மாவேசிவமென்னுமதர்வண்ணத்தும்
செறியுநால்வாக்கியத்தின்சித்தாந்தமறிந்தேனே. (நஙஇ)

காலனீகாலனையானைமையான்ஞானகுரு
வானவனேனைகம்மாறும்வழிபாடுந்தாத்திரமு
மீனமிலாப்பூசனையுமியற்றுவான்றனைக்காணை
னானுமிலையுயிருமிலையுனையன்றியொன்றுமிலை. (நஙஈ)

எல்லாநானென்றுணராக்காலத்திலிடர்ப்பட்டே
னெல்லாநானென்றுணர்ந்தகாலத்திலின்புற்றே
னெல்லாநானேயென்றிங்கெனையெடுத்துவிழுங்கிலை
யெல்லாநீயென்றுணருமெண்ணமுண்டோபாய்மான்டதே. (நஙo)

ஒன்றென்றுசொல்வதற்குமுரையில்லைநாவில்லை
யன்றிதாமென்பதற்குமறிவில்லைசெயலில்லை
சென்றுவருங்குமாறில்லைசேராதிற்பதுமில்லை
நன்றுமிலைதீதுமிலைநானுமிலைநீயுமிலை. (சுக)

திரண்டொழுகும்பராற்றிற்சிறுஞாற்றக்குழிதேடிப்
புரண்டுபுரண்டழுவார்க்குப்புத்தியெவர்போதிப்பா
ரிரண்டிறந்தவானந்தமெழுந்தபினரறுசமய
மூரண்டகுசிற்றூற்றுண்டொழுஞானமூர்த்தியே. (சுஉ)

ஆகாயந்தனைத்தேடியவனிதாறுமலேவாருக்
காகாயநீயென்றுரலலைவாழியமாட்டுவைரா
மாகாயமாட்டுதற்குமதிதேதுமனிதர்க்கு
மாகாயத்தூள்ளுறையுமதியெனிணுமயங்குவரோ. (சுங)

(வேறு.)

ஐயந்திரிவுமழல்விடமுமானதே
ஐயந்திரிவுமறுத்தான்குருநாதன்
மெய்யன்றிருமேனிவிமலன்றிருமேனி
மெய்யன்றிருமொழியேவேதத்திருமொழியே. (சுச)

(வேறு.)

அதிரகசியத்தான்மேலாமறிவினாவிளக்கிவித்தே
கதிபிறிதில்லையென்னக்காட்டியகருணைமேரு
பதிகுடிகொண்டுநானேதசிகப்பரமாவுன்னை
விதிமுறைறபணிவதேனைக்கிவிம்முவனென்செய்கேனை. (சுஙி)

பிண்டமாமுடனுனல்லென்பிராணவாயுவுநானல்லென்
கண்டவிந்தியநானல்லென்கரணமோர்நான்குமல்லென்
பண்டையவறிவேநானென்றுணர்க்குபருவம்வாய்ப்பின்
வண்டுறைறகொன்றைறத்தாரான்மலரடிகாணலாமே. (சுசு)

அதிரகசியம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

ஒன்பதாவது

சிவாகமக்கச்சிமாவலை.

திருமாலயனுடதேவருநாகருஞ்சித்தர்களு
மருமாமுனிவருமண்டத்துயிர்களுமன்புசெய்ய
வொருமாதுமையொடுமொண்குகனேடுங்கம்பாநதிக்கண்
விரிமாமணிறநிழல்வீற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (க)

அல்லார்கருங்குழலம்மைதிருக்கண்புனைகத்தவன்று
நில்லாவுலகமிருண்மூடிடப்போனபின்னைற்றிக்கண்ணு
லெல்லாவிருளையுதுக்கியுறுதுயர்தீர்த்தமையா
லெல்லாவொளிக்குமுதலொளிர்கச்சியேகம்பனே. (உ)

மூவுலகத்திறைமூடியபாவமுழுதகல
மாவடிநீழலின்வந்தம்மைபூசிக்கமண்டுமன்பாற்
ருவியவேகத்தெதாடும்வானளவித்தணைத்தகம்பை
யேவிவிட்டேதழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (ங)

நல்லானைப்போன்றிட்டிருப்பிறுநல்லவர்புண்ணியமோ
யுல்லாசமாய்மலர்கொண்டெறிந்தானன்றுருவழிந்தான்
கல்லாலெறிந்தவன்முத்திபெற்றூன்கச்சியேகம்பனே. (ச)

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாயையுமும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாய்ச்
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குந்
சன்மார்க்கமுத்தியிதன்றூன்றடங்கச்சியேகம்பனே. (ஞ)

சாந்தமுமோன்புந்தவமுமடக்கமுந்தண்ணளியும்
வாய்ந்தருருச்சொலும்வாக்கியங்கேட்டுமனமவன்பால்
காந்தமுழுசியுங்கண்ணுங்கதிருங்கலப்பதுபோ
லேய்ந்ததுவேமுத்தியென்றூனழிற்கச்சியேகம்பனே. (ட)

கூவிளமாலையுங்கொன்றையுந்தும்பையுங்கூதாளமு
மாவலாதிமெதத்தர்ச்சனைசெய்தங்ககங்குழைந்து

நாவினிற்றோத்திரஞ்சொல்லிநலந்தருஞானிகளுக்
கேவல்செய்தாலன்றிமுத்திகொடானன்கச்சியேகம்பனே. (எ)

எல்லார்க்குநல்லவனிங்கில்லையங்கில்லையெங்குமில்லை
யெல்லார்க்குநல்லவன்சத்திரணையினுமேன்றிழையா
யெல்லார்க்குநல்லவணையேயிருந்திலனென்றிகழ்வா
யெல்லார்க்குநல்லவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. (அ)

அன்னியமேசெயுமாணவநீக்கத்திலாரயிர்க்க
ளன்னியமேயிலையென்றுனின்வேதமறுதலிறு
லென்னுடலுன்னுடலென்பொறியுன்பொறியென்னதுன்ன
தென்னினனவுன்னினனவென்றுணைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (ஆ)

எல்லாஞ்சிவமெனுநான்மறையாகமமெக்கலையு
மெல்லாஞ்சிவமென்றுறழிற்குருவாய்வந்தெனக்கினைத்து
மெல்லாஞ்சிவமெனலெவ்வெவர்கோட்குமிலைசந்திருந்து
மெல்லாஞ்சிவமென்றுணராகில்லேன்கச்சியேகம்பனே. (க0)

காசமறுவிழிகாய்கதிரோகலந்துவிடிற்
காசம்பிலும்வந்துகண்ணினையுற்றுக்கலங்கல்செய்யா
பாசமறுமுயிர்நின்னெனைவடான்றுகிப்பதிந்தபின்பும்
யாசம்படர்வதென்சொல்லாய்பழங்கச்சியேகம்பனே. (க)

பாசஞ்சடமென்றுயிர்தற்சுதந்தரமங்கனென்று
நாசமிலீசன்சுதந்தரனேயென்றுநான்மறையும்
பேசுமுயிர்க்குப்பிரேரகனீயெனப்பெற்றமையா
லேசுறுமென்செயனின்செயலேகச்சியேகம்பனே. (உ)

அன்னவெறியெடுத்தன்டங்கள்சாழன்னிறைகத்தம்மை
யன்னப்பெயர்கொடுவந்தறச்சாலையமைத்திருப்ப
வன்னத்தயன்றலைகைத்தலத்தேதந்தியகங்கடோறு
மன்னப்பலிக்குழன்றுலழுகாகச்சியேகம்பனே. (ஊ)

அன்றுவிடமுண்டமரரைக்காத்தெதிரந்தகனைக்
கொன்றெருருபாலற்குறிக்கொண்டுகாத்துக்கொடும்புரத்தைக்
கன்றெறிகாவிடுங்காலொருமூவரைக்காத்தமையா
லின்றெனைக்காப்பதரிதல்லவேகச்சியேகம்பனே. (எ)

அல்லற்பிறவிப்பிணியாளரைருயிராதிசிவன்
மல்லற்றருமவயிக்கியரைருண்மாமருந்து

சொல்லிற்பஞ்சாக்கரமென்றுசுருதிமுறையிடினும்
புல்லருனைப்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. (கரு)

பொல்லாதமாதர்மயக்கத்திலாழ்ந்துபொருந்துகினும்
வில்லார்மணிச்சிலம்பேறித்தவங்கள்விரும்புகினு
நல்லார்தாழுமுன்றன்பாதாரவிந்தத்திணட்டம்வைத்திட்
டெல்லாமுனின்செயலென்றிருப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (கசு)

ஆட்டைச்சுமந்தநின்பாதாரவிந்தத்திலன்புசெய்யாக்
கூட்டைச்சுமந்துகுடும்பத்தையோம்பிக்குருக்கிடையாப்
பாட்டைச்சுமந்துபயன்றெரியாமலப்பாட்டெழுது
மேட்டைச்சுமந்தவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (கஎ)

உள்ளந்தாறுமொளித்தாங்காங்கிருப்பினுமுன்னியல்பை
வெள்ளந்துயின்றவன்காண்கிலன்வேதனும்வெட்கினனுல்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றுறன்றனன்பையுன்பாற்பதித்துக்
கள்ளமறிந்துனக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

பால்வண்பசிக்கன்றுபாற்கடலீந்தனபங்கயனு
மாலும்வணங்கிடமால்விடமுண்டனமாதிலையு
மாலின்புடையிருந்தந்தணர்க்கோதினையன்றியென்பாற்
காலன்வரும்பொழுதஞ்சலென்பாய்கச்சியேகம்பனே. (கக)

பொன்வண்ணம்பூணிலுங்கண்டமையாற்புலன்பூதமுதற்
கொன்வண்ணவந்தக்கரணக்கருவிகள்கூட்டமெல்லாந்
தன்வண்ணமன்றெறன்றனித்தனிநீக்கித்தனித்திடத்தி
லென்வண்ணநின்வண்ணமென்றுனைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (உ0)

பல்லாயிரமறையொன்றென்றுசொல்லியும்பாமரர்கள்
சொல்லாயுதத்தின்மலமானையகன்மத்தொடர்களறுத்
துல்லாசமுத்திபெறமுயல்வாரிதென்புத்திகொல்லோ
புல்லாலெரிசுடும்புத்திணையப்போற்கச்சியேகம்பனே. (உக)

அறிவேசிவமெனுமாகமம்வேதங்களவ்வறிவாய்ச்
செறியுமுனைப்பொருளென்றுகொள்ளாதுநற்றெய்வமெல்லாம்
வறிதேதிரிந்தலைந்தெய்த்தொழிந்தேன்றம்மனையகத்தி
லெறிசுடர்விட்டனற்றேறுவர்போற்கச்சியேகம்பனே. (உஉ)

தொல்லாழியண்டத்தைத்தோற்றிவிப்பானையன்றோற்றியத்தை
நல்லாரிவர்சிறுதீயாரிவரொருநாட்டமின்றி

வில்லாருதரத்நில்வைத்தளிப்பான்விண்டமற்றினைக
ளெல்லாந்துடைப்பவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. (உக)

மைவண்ணக்கண்டம்புயமொருநான்குமதிச்சடையுங்
கைவண்ணமானுமழுவுங்கருணைபொழிமுகமும்
மெய்வண்ணத்தம்மையும்பாதத்துணையொடுமேதினியோ
ருய்வண்ணமாநிழலுற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உச)

ஆக்கின்றசத்தியயற்களித்தாயயனக்கியத்தைக்
காக்கின்றசத்தியரிக்களித்தாயரிகாப்பையெல்லாம்
போக்கின்றசத்தியரற்களித்தாய்சிறுபுல்லர்தம்பா
லேற்கின்றசத்தியையெற்களித்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உசு)

விண்ணுக்குநாயகஞ்செங்கதிரோனென்பர்வேதமுன்னோற்
பண்ணுக்குநாயகமுன்மறையென்பர்பற்பலவா
மண்ணுக்குநாயகநாவலந்தீவென்பர்மன்பதைதங்
கண்ணுக்குநாயகமீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. (உசு)

சொல்லாறிறந்திடமுத்தியென்பார்சிலர்தாதகஞ்செய்
பொல்லாமலேலையமுத்தியென்பார்சிலர்பொய்யொழிவே
யெல்லாதமாமுத்தியென்றுரைப்பார்சிலரோதியவை
யெல்லாமிறந்திடமுத்தியென்றுன்கச்சியேகம்பனே. (உஎ)

அங்கையினெல்லிப்பழம்போலகந்தொறுநீயிருப்பச்
சங்கையறவுனைநோக்கஞ்செய்யார்சமயச்சழக்கர்
செங்கணனிந்திரனென்முகன்றன்னையுந்தெய்வமென்பர்
கங்கைமகத்துவமீனறியாகச்சியேகம்பனே. (உஅ)

மண்ணுதிநாதவனையுருநாமன்றனமதியா
ணண்ணுவறிவுருநாமனக்கண்டுமெய்ஞ்ஞானத்திரு
வுண்ணுழியொன்றிரண்டென்னுதுறங்குவதன்றியுன்னைக்
கண்ணுலறியப்படுமோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (உக)

பற்றறத்தீரத்துறந்தாகமத்தின்பரப்பறிந்து
குற்றமறுசிவஞானக்குரவன்குறிப்பினின்று
வெற்றவெறுவெளிகண்டவர்க்கேயின்பமேவுமன்றிக்
கற்றடங்காதவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (கo)

ஆக்கைகடத்திரளான்மாவறிவிலியானமையாற்
போக்குவரவுபுரிபவனீயென்றுபுந்திசெய்தே

யாக்கையுமாவியுமாணப்பொருளுமுனக்களித்தேன்
காக்குஞ்சுதந்தரனீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. (கக)

உண்டிபசியிலுறக்கில்விழிப்பிலுணர்கனவில்
வண்டமர்பூங்குழன்மாதர்முயக்கின்மலிதுறவிற்
றண்டுறுசிந்தைதப்பரப்பிற்குவிவிலுன்முண்மலைக்
கண்டுகொண்டேனையல்காணேன்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (கஉ)

கோட்டகங்காரமென்கொல்கனிற்றுனையின்கோளடக்கி
வாட்டமிலாக்குடும்பப்புலிவாயினின்மண்ணையட்டி
யீட்டுமிருவினைப்பேயுடல்கீறியிணையில்பவக்
காட்டைக்கடந்துனைக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. (கங)

ஐம்புலனலமந்தனைடைக்கலமாலறியாச்
செம்பதுமக்கழல்சேர்ப்பாயடைக்கலஞ்சேயிழையா
ரின்பவலையகப்பட்டேனடைக்கலமென்றுகொள்வாய்
கம்பயினைத்தலைமோதுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (கச)

மாயாப்படலத்தினுண்மறைப்புண்டுவழிதிறம்பிக்
காயாபுரியடைந்தந்தோகவலைப்பெண்கையகப்பட்
டோயாப்பிணிமகப்பெற்றேதுயர்த்தடியூன்றுமெனக்
கேயாப்படலமிரிப்பதென்றோகச்சியேகம்பனே. (கஙு)

புல்லாதிதாபரநீங்கிநற்சங்கமம்புக்கினைவர்
கொல்லாவிரதங்குறிக்கொண்டுன்பாதக்குற்றேவல்செய்து
பொல்லாப்பிறப்பையொழிக்கறியாரவர்புந்தியம்தோ
கல்லோமரமோவிரும்போகலிக்கச்சியேகம்பனே. (கசு)

சித்தந்தெளிந்தவருள்ளச்சினகரத்தேதிகழுஞ்
சுத்தநிராமயச்சோதியனேயென்றுதோத்திரத்தாற்
பத்திசெய்யாவெறும்பாவிகள்சிந்தையிற்பாறினின்றோ
யெத்திறத்தாலுனைக்காணவல்லார்கச்சியேகம்பனே. (கஎ)

வெள்ளிமலையும்பொன்மேருவுஞ்சந்தமம்மீற்றிருக்கப்
பிள்ளைமதியொடுவேதியன்புன்றலைகைப்பிடித்துப்
பள்ளமெடுங்கடல்சூழுலகிற்பலிக்குழன்றோ
யெள்ளுவர்நிற்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

ஆசையொழிவெந்தக்காலுமுனைந்தவாசையெல்லாம்
வீசிநிராசைசெய்வித்தகோயுனைக்கண்டுகொள்வா

ராணைசுவழிச்செலுந்தன்மார்க்கருன்னையறிவர்கொல்லோ
காசியினுஞ்சிறந்தோங்குங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (சுடஅ)

ஓமாதிவாக்கியமொன்றைறப்பிடித்தவருத்தமர்கள்
சாமாறுமந்திலைநிற்பவர்சத்தியர்சற்குருவா
லாமாறறிந்தவரந்தணரியோகிகளுந்சடக்கிக்
காமாதிகுற்றங்களைந்தவர்காண்கச்சியேகம்பனே. (சுo)

உம்பர்பணிகயிலாயச்சிலம்பையொருவியம்மை
கம்பைமணலைக்குவித்துச்சிவாகமங்கைப்பிடித்துச்
செம்பதுமக்கரத்தாலலர்சாத்தித்தெரிசிக்குமுன்
கம்பைநதியையென்றேவிடுத்தாய்கச்சியேகம்பனே. (சுக)

வீணைய்ச்சுழலுமெனக்கொருதானவிழியளித்துக்
கோணைகத்துள்ளொருகூத்தப்பிராவுண்டகூத்தப்பிரா
ணவுவதுமன்றுபெண்ணவதுமன்றலியுமன்று
காணைக்கண்கொண்டினிக்காணியென்றுன்கச்சியேகம்பனே. (சுஉ)

அறிவாயிருந்தறியாமையையோக்கினஃதெதாழியுந்
செறியும்பரிபூரணவுருத்தாவெனினற்றேறகமறு
மறிகருமங்கட்குச்சாக்கியுயிரொனின்மாளுதமது
பிறியாநிலையிதுவென்றுன்பெருங்கச்சியேகம்பனே. (சுங)

படிகக்கடச்சுடருள்ளும்புறம்பும்பரப்பதுபோ
லுடலெறுறுநீயுணர்வாகியகம்புறமுற்றிருந்து
மடைமலவல்விருளாருயிர்ரூனத்தையாவரித்துத்
தொடர்வதென்சொல்லுதிபைம்பொழிற்சூழ்கச்சியேகம்பனே. (சுச)

துட்டற்குரூனச்சுருதிகளோதியுந்தர்க்குணம்போய்ச்
சிட்டற்குளகுணமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா
விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுந்தேனும்விரவியன்று
மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (சுஙு)

அத்தாகுருபதமெய்ந்ரூன்றுகாண்டனென்றுகழுற்றும்
வெந்தோலமிட்டுப்பதைபதைத்தோடிவிழுந்தலறிச்
சந்தோடமேற்கொடுன்பாதாரவிந்தத்தைத்தாவுமன்பர்க்
கெந்தாய்மிகவுமிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (சுசு)

அஞ்சிப்பவத்தினுக்காரித்தைதோசிப்பவென்றலைந்து
நெஞ்சங்கனிந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்துத்

தஞ்சமுன்பாதந் தலைவைத்தவுத்தமர்சங்கடங்க
டுஞ்சும்படிக்கருள்செய்யாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. (சஎ)

பொய்யாமுடல்பொருளாவியும்வாங்கியுன்பொன்னருளான்
மெய்யாமுடல்பொருளாவியுமீந்தவிரகையுன்னிப்
பொய்யாமொழிகொடுன்பாதாம்புயத்தினைப்போற்றியன்பாங்
கையாலுனைத்தொழுக்கண்டுகொண்டேடன்கச்சியேகம்படனே. (சஅ)

ஒன்றேறபரமென்றுரைப்பவனேயுயிரவ்வுயிரை
யன்றேறமறைப்பதுமாணவமாதிகளானமையால்
வென்றேறபுலனெவெறுமறிவாகிவியன்பரமாய்
நின்றேறவிடுநிலையென்றுனைநிற்கச்சியேகம்படனே. (சக)

இல்லையுயிரொன்றுரைக்குமுரைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனேயுயிர்தான்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர்நாதனுநண்ணுமென்றுன்
கல்லிற்புறப்பட்டகையுடையான்கச்சியேகம்படனே. (கo)

மேலாலவத்தையுங்கீழாலவத்தையும்வீட்டியரு
ணூலார்சொல்சுத்தநுணுக்கநிலையினையென்றருள்வாய்
நாலாமறையாருமாவாகவன்னிழனண்ணியுமை
கோலாகலந்தழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்படனே. (கஉ)

தாயன்றிமைந்தர்க்குத்தாதகமுண்டுகொறரணியில்
வேயன்றுதேனிதன்பங்காமலவில்விடைத்துவச
நீயன்றிவேறொருதெய்வமுனிட்டையுநேர்வதுண்டோ
காயன்றிச்சொங்கனியுண்டோகலிக்கச்சியேகம்படனே. (கஉ)

பேசுவதுன்பெயர்பூண்பதுன்சாதனம்பேணலுன்னை
நேசமும்பாசமுநின்கழற்கேசென்றுநீக்கமில்லா
வாசையைநீத்துன்றனன்பாற்கடல்புகுமாறெனேவை
யேசறுமுன்வரைடான்றுநிற்பேன்கச்சியேகம்படனே. (கக)

அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை
யஞ்சிலைறயருளாவிநிரோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிலாவியங்க
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றுன்கச்சியேகம்படனே. (கச)

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயந்தமந்திரத்தி
னந்துபொருளாயுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து

மூந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (நந)

ஒருதலைமாணிக்கமுன்னானைக்குபதேசஞ்செய்தா
னிருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தா
னிதலைமற்றையபன்றலைசூடியகங்கையின்மூ
வெரிதலைச்சூலத்தொடுதடிப்பான்கச்சியேகம்பனே. (நசு)

உளைமமணிக்கொலியற்றைமேற்றன்னிலொன்றுபடத்
தோழுறுமென்னகத்துள்ளதூரிசையுந்தொக்கிவருந்
தாமதத்தோடுதலுவாதிலையுந்தித்துவிட்டான்
காமனுடலட்டகண்ணுற்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (நஎ)

பந்தமறுக்கும்பரஞ்சுடரோயென்றும்பாவமகல்
சிந்தையிருக்குஞ்செழுஞ்சுடரோவென்றுஞ்சிந்தித்தங்க
ளந்திவண்ணவென்றலரிட்டிறைஞ்சுகல்லன்பர்தம்மை
யிந்தவுலகிலிருக்கவொட்டான்கச்சியேகம்பனே. (நஅ)

நொச்சியறுகுகரந்தைவிளாவில்வநொய்யதும்பைபப்
பச்சிலையாயினும்பாதத்திலிட்டுப்பரவுமன்பர்க்
கிச்சித்தபேறுமெழிற்சிவஞானமுமிம்மையிலே
யச்சப்படாதளிக்கும்மருளாற்கச்சியேகம்பனே. (நக)

பாலையுந்தேனையும்வெம்பாக்குமானந்தப்பானையிலே
சாலநடத்தியென்மும்மதவாய்தற்றடையகற்றி
நாலுமறைசொலுநாதாந்தமுத்திபெறண்ணுவித்தா
னேலக்குழலிக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. (கo)

உள்ளதம்புறம்புமொழிவறநிற்பினுமுன்னுருவைத்
தெள்ளுமனத்தினரன்றிச்சிறியவர்காண்பரிதா
ணள்ளுங்கிரணத்தொடுசூரியனெழுநெட்டமில்லோ
ரொள்ளத்தனையொளிகாண்குவரோகச்சியேகம்பனே. (கக)

செப்புமொழிமனமாதியகொண்டுனைச்சேர்வமெனி
லெப்பிரமேயமெனுமறையாதியவாகமங்க
ளொப்புவமைக்கணுங்காணவொண்ணனெனுமென்னிலந்தோ
வெப்படியுன்னையறியப்படுங்கச்சியேகம்பனே. (கஉ)

பாம்புக்குபாலளித்தாங்கிப்படிவத்தைப்பாங்குசெய்திட்
டோம்பிமகளிருக்குத்தமனுகியுணர்வழிந்து

தூம்பிடைவீழ்ந்துதுயருறுவான்பொருட்டொல்லுலகி
லேன்படைத்தாயறிவில்லாவெனைக்கச்சியேகம்பனே. (சுஎ)

அன்னவுருவெடுத்தந்தணன்காண்கிலனந்தணனைப்
பொன்னந்திருவுந்திபூத்தவன்காண்கிலன்போதமுறை
பன்னியும்பூசித்துமெட்டுணையேயணும்பரிசறியா
வின்னவுருவெடுத்தெங்கொளித்தாய்கச்சியேகம்பனே. (சுசு)

இருவினையொப்பின்மலபரிபாகமுமெய்துமெய்த
மருவிடுஞ்சத்தினிபாதமும்வந்திடமன்னுமருட்
குருவுருவாகிக்கொடும்பவமேமழுங்கொய்யுமென்றன்
கரிமுயல்கொண்டுதடுத்தபிரான்கச்சியேகம்பனே. (சுஅ)

விதிவழியேயமதிசென்றுவிருப்புமெறுப்புமுண்டாய்
நதிவழியோடிக்கடல்புகுநீனைநாணினையப்
பதிவழியேயசலுநெஞ்சைத்திருத்தியுன்பாதமலர்க்
கதிவழியேயசலக்கண்பார்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (சுசு)

யானெனதென்னுஞ்செருக்கொழியாமையினவ்வுயிர்க்கு
மீனவகக்கரணங்குவியாதுபின்னிச்சைவழி
வானகம்மண்ணகம்பாதலமூன்றினுமன்னுவாறிவரும்
யானெனதென்செருக்கற்றோர்தொழுங்கச்சியேகம்பனே. (சுஎ)

விருப்புவெறுப்பற்றுண்மெதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து
மரிப்பைச்சனிப்பையுமற்றொருவியாகியமாதவர்பாற்
கருப்புச்சிலையணுங்காலனும்வந்தென்செயக்கடவர்
நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோவெருங்கச்சியேகம்பனே. (சுஏ)

சதுமறையாகமமங்கம்புராணநற்சாத்திரமும்
பதிபசுபாசமிம்மூன்றையுமேசாலும்பான்மையினான்
முதுபதிநீபசுநானெனவேமூடமிருண்மலமிங்
கிதமறையாவருள்செய்யாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (சுஅ)

காலன்றனையட்டகாலாவடைக்கலங்கடவுளர்க்கா
யாலநுகர்ந்திட்டவையாவடைக்கலமாணவத்தாற்
சாலப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனடைக்கலஞ்சங்கரியாய்ச்
சூலம்பிடித்தசங்கையாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. (ஏ0)

ஆதாரமாறையுங்கண்டாங்ககன்றிட்டருளுருவாய்ப்
பீதானையாகச்சிவானந்தமேவிடவீழ்ந்தருவாய்ப்

பாதாதிகேசசங்கடோன்றுதவண்ணம்பதிந்திருக்க
நீதான்றிருக்கடைக்கண்பார்தருங்கச்சியேகம்பனே. (எக)

ஆங்காரகோட்டைடக்ககன்றைதச்சிகரங்களாங்கமைத்துச்
சாங்காலமின்றியறியாமைச்சத்திணையத்தான்றழுவி
நீங்காதவாணவக்கோளுமொளிருமுன்னெனற்றிக்கண்ணைற்
போங்காலஞ்செய்வதுமுண்டோவொழிற்கச்சியேகம்பனே. (எஉ)

புண்ணியமேலிடப்பாவங்கள்கீழிட்டுப்பொன்றும்பொன்ற
நண்ணுறும்விவேகங்கணெண்ணிடுஞானிகணட்புண்டுக்கா
லென்னையுயிர்விணையாதென்றுணருமறிவுதிக்குங்
கண்ணகன்ஞாலத்தின்மேற்பிறவார்கச்சியேகம்பனே. (எஊ)

ஓசைபரிசமுருவஞ்சுவைமணமேமானாங்கையும்
வீசியகமுகமாகிவெறுப்புவிருப்புமற்று
மாசறுகிங்களைப்போன்றுசதானந்தவாழ்வையுன்னி
யேசறுமுத்தியிலென்றிருப்பேன்கச்சியேகம்பனே. (எசு)

ஆணவமேலிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிற்கு
மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேவிட்டருளுருவா
மாணவநீங்கியவாருயிர்வேறலவென்றனைறாக்கா
ணாணவநீங்கியவன்பர்க்கருள்கச்சியேகம்பனே. (எஎ)

அன்டமொருகுடைக்கீழாளவேண்டுலண்புயத்தோன்
விண்டுபுரந்தரன்றன்வாழ்வும்வேண்டுலன்மெய்யன்பிறற்
பெறண்டுசெய்தாங்குன்றிருவடிநீழலிற்றாங்கியுன்னைக்
கண்டுகொளுமவரம்வேண்டுவன்யான்கச்சியேகம்பனே. (எஞ)

வாட்டங்குகண்ணியர்வண்ணப்பயோதரவாழ்வையுன்னிக்
கீட்டங்குயோனியிற்போய்ப்பிறவாமற்கினர்ஞானிருந்
தாட்டங்குஞானச்சமாதியியல்பையுந்சங்கையுறக்
காட்டங்கமாயெனக்கிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (எஏ)

பிறந்தாநிறப்பரிறந்தார்பிறப்பர்தம்பேதமையான்
மறந்தாயிலும்பவம்வேண்டேன்மறைமுதலாகமங்க
ளறிந்தாரிணைக்கமுமன்பும்வணக்கமுமானந்தமுந்
தெறிந்தாங்கெனக்கருள்செய்யாய்செழுங்கச்சியேகம்பனே. (எஐ)

பொய்யாமொழியும்பொறாமையுனானமும்புண்ணியமும்
மெய்யாகமும்விவேகமுங்கல்வியுமென்னைமையுமென்

கையாற்றிருத்தொண்டுங்காணுதற்காக்ஷியுங்காரணமும்
மெய்யாதெனக்கருளிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. (எக)

கல்லாரினைக்கமுங்காமுகர்வார்த்தையுங்காரிகையார்
பொல்லாதவேட்கையும்புத்திரதாகமும்பூமயக்கு
நில்லாதவாழ்வும்விதிவிடதத்தையுநெஞ்சினையு
மெல்லாமறுத்தருள்செய்திகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (அ0)

பேசாதபேச்சும்பிறவாப்பிறப்புநற்பேதையர்பா
னேசாதநேசமுநினையாநினைவையுன்மலமும்
தூசாச்சமாதித்துரியங்கடந்தசுகமயமும்
மேசாதெனக்கருள்செய்யெழிலார்கச்சியேகம்பனே. (அக)

வன்பாறைகல்லுநீபொன்னுகச்செய்யற்கமற்றினைக்குச்
செம்பொன்னைக்கல்லுருவாகத்திருவுளஞ்செய்திவெறு
மென்பைப்பெண்ணுக்குதல்வேண்டாமெனக்கெழிற்பெண்ணையிழி
யென்பருருவாகச்செய்கண்டாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. (அஉ)

மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுமூவாத்தலங்களுமூன்றுருவாய்ச்
சேர்த்ததுமெய்மொழிசித்தந்தெளிதரச்செப்புமறை
மூர்த்திமணச்சுத்திதீர்த்தமொழிசுத்திமூடவுட
லார்த்ததலசுத்தியென்றுனணிக்கச்சியேகம்பனே. (அங)

உறங்காச்சமாதியுமுண்ணுத்திருத்தியும்யோனிவழிக்
கறங்காய்ச்சுழன்றுஞ்சுழலாவறிவின்கடைப்பிடியு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவிர்த்தவனுபவமும்
திறம்பாதெனக்கருள்செய்யாய்திருக்கச்சியேகம்பனே. (அச)

நெஞ்சங்குழைந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்திங்
கஞ்சலிசெய்துன்றன்பாதத்துணையையகத்திருத்தி
வஞ்சகமற்றுனைவாழ்த்தும்படிக்கருள்வைப்பைகொலோ
கஞ்சமலர்ப்பொய்கைசூழ்ங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (அஙு)

மனமொன்றும்வாயொன்றுமின்றியொருப்பட்டமாதவர்பா
னனவினிற்றேறுன்றுவனுன்முகனுட்கிருக்கமுற
மனமொன்றுவைத்துப்பின்வாயொன்றுபேசியவஞ்சகர்ப்பாற்
கனவிலுந்தோற்றப்படுவதுண்டோகச்சியேகம்பனே. (அசு)

நாற்றக்குரம்பையையாயாதிக்குண்டியைஞானமிலார்
போற்றுஞ்சடத்தைப்புனன்மேற்சுமிழியைப்பொய்யுருவைச்

தூற்றுர வையைத்தொ லையாவிடத்தினத்தே தாணைகையர்க
ளேற்றுமுடம்பினையென்றெழுதிப்பேன்கத்தியேகம்பனே. (அஎ)

காயத்தைதக்கல்லிலுந்தின்னெனிதென்றெண்ணெனிப்பொற்காரிணைகையார்
மாயத்திற்பட்டுத்தருமஞ்சிறிதின்றிமட்டினையாய்ப்
பேயொத்தருநிரயந்தொறும்புக்குப்பிறந்துழலு
நேயத்தைகையென்னைறக்குரீக்குணைவியாகத்தியேகம்பனே. (அஅ)

மாலறியாமலர்ப்பாதாவென்விண்ணப்பமங்கையர்தங்
கால்வழியேயறியுதரப்படிதிடுக்குக்கண்கலக்கந்
சாலவுரூவண்ணைங்காத்தச்சொளக்கியழுத்தியினை
யேலவெனைக்கறிவிப்பாயெழிற்கத்தியேகம்பனே. (அக)

பங்கயப்பாசனைடநீரினைடநிற்பினும்பற்றையுரு
சங்கையொளியிற்சுடலுங்கலனிறங்குணறயா
துங்கமணிப்பாம்பிருட்குகைதுன்னினுமல்லையுரு
வீங்கிவைபோனின்னடியாவொழிற்கத்தியேகம்பனே. (கo)

அஞ்ஞானதீக்கத்திலாருயிரோசிவமானமையான்
மெய்ஞ்ஞானியென்பதெவர்க்குஞ்சரியாக்கும்வெறன்றுன்னிப்
பொய்ஞ்ஞானம்பேசும்புருடர்க்குன்பாதப்புணைகிடையா
வெஞ்ஞான்றவர்க்கருள்செய்குவையாகத்தியேகம்பனே. (கக)

வேதறன்றுபேசுவதெல்லாம்விவேகமிலாமையன்றே
கூதிரென்றிலாமறகூறுஞ்சிவனுருத்தியெனன்றுந்
தீதறுமையுருத்தேகமென்றும்மினைதத்தேதறுவேரா
வீறின்மலவயப்பட்டோவொழிற்கத்தியேகம்பனே. (கஉ)

சிருட்டிக்குமுன்னுயிரெல்லாஞ்சிவமெனச்செப்புமறை
சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர்வேறுபட்டான்சிறுசிவனென்றே
சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்பாவுனைசேர்தரலுந்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமாணன்றிகழ்கத்தியேகம்பனே. (கங)

கரணப்பதைதப்பறச்சித்திரதீபமுங்கல்லுமொத்துக்
கிரணமும்பானுவும்வேறற்றொளிருமக்கேண்மையைப்போற்
சரணத்திருநிழற்கீழ்நிற்குருஞானத்தபோதனர்தம்
மரணப்பிறப்பையுமாற்றிவிப்பான்கத்தியேகம்பனே. (கச)

முன்னைவினைத்தொடரெல்லாஞ்சின்முத்திரைகாண்டொனித்தேன்
பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன்

றின்னும்வினையினையெல்லாஞ்சிவாற்பணம்செய்தொழித்தே
னின்னமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. (கஙு)

வைதாரைவாழ்த்துவர்பின்னுமிரங்குவன்வாழ்த்திநலஞ்
செய்தாரைப்போற்றுவர்பின்னுஞ்சிரிப்பர்பற்றீவினையை
யெய்தாரைநோக்குவரோவினைநோக்கியிகழ்தல்செய்யார்
மைதாவிடமலமற்றூர்மதிகச்சியேகம்பனே. (கசு)

துயருற்றபோதுமதிற்றுளையார்நற்சுகமடுப்பி
னயமுற்றதிலழுந்தாரிந்தவுலகத்துணுட்டமுரூர்
பயமுற்றநீவினைநின்னெடுவடான்றூகிப்பதிந்திருப்பார்
செயலற்றுநின்னைத்தெரிசித்தபேர்கச்சியேகம்பனே. (கஙு)

நாமார்தமக்குப்பதியானவருளானங்களே
மாமாயைகன்மமலத்திரள்மாற்றிடுமாற்றிடலுந்
தாமாய்முழுவதுஞ்சுத்தியருளானத்தைதச்சார்வனென்றூன்
காமாட்சியம்மைக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. (கஎ)

சும்மாவிருக்குஞ்சுகோதயங்காட்டித்துரிசகலா
மும்மாயைக்கப்புறத்தான்றூய்க்கிடந்தமுழுதறிவாஞ்
சிம்மாதனமெனக்தீந்தாயுனக்கென்செயக்கடவேன்
கைம்மாறுமாரிக்குமுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

வெய்யிற்படுபுழுப்போலும்பவத்தின்மெலிந்துவிம்மி
யுய்யுநெறியறிவிப்பவருண்டுகொல்லோவென்றுன்னி
நையுமுளத்தினரன்றேரூவிம்மாலோடயமறிவார்
கையிலுணழுமழுவேந்துங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

சிவாகமக்கச்சிமாலை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலமயம்.

வள்ளலாற்சாத்திரம்.

பத்தாவது

கற்நாமிர்தம்.

ஒன்றுகியுணர்வொருங்கியோமொழிப்பொருடானுகி
மன்றுதின்னேனயன்பின்வழிபடுமறிவொன்றின்றிப்
பொன்றுலிபூட்டுமாதர்புணர்ச்சியேபொருளென்றனைனெரிச்
சென்றுழியுணங்கிப்போனென்றிருப்புலிவனத்துளானே. (க)

நிராமயநிமலமாகிநித்தியாநந்தமாகிப்
பராபரப்பிரமமாகிப்பங்கயன்முதலேதவர்
சராசரமனந்தயோனிதத்துவக்குவால்பிறங்கத்
திராசனனின்றவதன்னேநிருப்புலிவனத்துளானே. (உ)

மலரயனுய்ப்படைத்தான்மாலவனுகிக்காத்தா
னிலகரனுகியெல்லாந்துடைத்தவனிறவனுனென்
மலமகட்கொருபாலீந்துமலிபுனற்கங்கையாளைச்
சிலமதிமுடியில்வைத்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ங)

ஒருவனேடொருத்தியாகியுடனிறுங்குடியிருந்தா
னிருவினையொப்பாலன்றியாவர்க்குமறியவொண்ணுன்
குருவடிவாகித்தாளார்கொடும்பவமிரியக்கூட்டிடத்
திரிபதார்த்தமும்தெரித்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ச)

பேசுவதுயிரோயந்தப்பிரானுனுக்குயினைப்பேசின்
மாசிலாமணியொருத்தன்வரவிலன்போக்குமில்லான்
பாசமோசகனுய்நிற்பனவனுருப்பாராவண்ணம்
மாசையேபாசமென்றுன்வயப்புலிவனத்துளானே. (ஞ)

நெல்லிடையுமிபோலாவினினைப்பெலாமாவரித்துத்
தொல்லையிலுளவஞ்ஞானந்தஞ்சலும்பிறப்புமின்றி
மல்லர்போன்றறிவைவென்வயவனத்திடைவலியவீர்ப்பச்
செல்கதிவேறுகாணென்றிருப்புலிவனத்துளானே. (ட)

மூலையிலிருந்தவென்னைமூற்றத்திலீர்த்துவிட்டுச்
சாலமோகஞ்செய்மாயைதனுகரணங்களாகி

வேலவாயமுதிருப்பவிடத்தையேவிழுங்கப்பண்ணுந்
தெலநின்னினையவொட்டாத்திருப்புலிவனத்தளானே. (எ)

கன்மமாயொன்றுபூழாய்க்கருதிருவினையாய்மூன்று
வன்மைகொள்சஞ்சிதாதிவருவினைக்கார்வந்துன்
னன்மையையுணரவொட்டார்கல்லர்பாற்செல்லவொட்டார்
சின்மயமாகவொட்டார்திருப்புலிவனத்தளானே. (அ)

வெறும்படம்போல்வைநீதான்வேறுவேறுருவியம்போ
னறுந்தழாய்முடியோனீசனென்முகனுதிதேவர்
பெறும்பயனுணர்ந்தோர்நின்னடிப்பேணுவரவரைப்பேணர்
தெறுங்கடையுகத்திலாடுந்திருப்புலிவனத்தளானே. (கூ)

பஞ்சவிந்தியங்களென்னும்பாயிருள்நீக்குஞானக்
கஞ்சுகம்போர்த்துன்பாதக்கழலடிபரவுந்தொண்டர்
நஞ்சையுமுண்பருன்போனுதலையஞானமீவர்
செஞ்சுடர்மணிபிறங்குந்திருப்புலிவனத்தளானே. (கூ)

காதிலைலறியாநின்னாக்கண்ணினிறற்காணுவிவன்னை
மேனைதோர்விலேகத்தாலும்வேகத்தார்விஞ்சையாலும்
பூதத்துக்கேற்றவெனாண்பெற்பலகுயிற்றியன்பாற்
சேதனங்கண்டுவெகாண்டேடன்றிருப்புலிவனத்தளானே. (கூ)

பாவமுமறமுமெனத்தப்பக்குவம்பருவமுற்றிங்
காவினையம்புலனைப்பற்றுதகமுகமாகியென்று
மோவியம்போன்றிட்டங்குணுணருணராமைபோக்கிற்
சீவனுந்சிவனுமேவுந்திருப்புலிவனத்தளானே. (கூ)

ஆகாமல்லவிந்தவைம்பொறிநாமெயல்ல
வேகமோகமென்றுன்னுமிருடிகளிதயத்துள்ளாய்ப்
பாகமாமுமைமணாளபாதபிறவிவேண்டேடன்
சேகறுமனத்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்தளானே. (கூ)

அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாயைமாயையிற்பிண்டாண்டங்கள்
மறியுலகத்திறைக்கைவந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிதராதருளிச்செய்வாய்திருப்புலிவனத்தளானே. (கூ)

புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப்புலன்களாய்ப்பூதமாகிக்
கத்தரைப்க்காமமாதிருணங்களாய்க்காடியாகிப்

பெத்தனெய்முத்தனகிப்பேணுவார்பேணுநித்த
நித்தனெய்நின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. (கரு)

ஒன்பதுவாய்தலார்ந்தவூனினிலோனைாந்தாய
துன்புறுமனைமச்சோரவுந்சுகதுக்கத்தேதவிபோய
முன்பிறேணுறவோரவுமுற்றரசாளமாட்டேடன்
செம்பொனர்மாடதீதிருப்புலிவனத்துளானே. (கசு)

ஆரணவுருவமாகியம்பரக்கோயிலேறு
காரணன்பிரமன்காணைகட்டதீசெய்தவென்னே
காரணமுயிரோவெண்ணக்கண்டவர்காணைதங்கச்
சீரணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (கஎ)

மானையையாலிரண்டுபட்டுன்மலரடிப்புகலிழந்தேன்
றாயமெய்ஞ்ஞானக்காலேதுறந்திடினேகமாருந்
தாயினுமினியரெனித்தவித்தனையாண்டவெகாண்ட
சேயமாநிதென்பாங்கர்திருப்புலிவனத்துளானே. (கஅ)

கண்ணெணிகதிரின்மாட்டுங்கடவெளிசும்பின்மாட்டு
மண்ணுறுவிளக்கின்சோதிகாரகசத்திமாட்டு
கண்ணுறுதன்மானப்பொல்லாகாயினேன்வந்தடைந்தேன்
றண்ணிலாவெறிக்குஞ்சென்னித்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

பவத்துயரான்மெலிந்தபக்குவவுயிர்கட்கெல்லாந்
சிவத்தைதமுன்விளக்கிப்பின்னர்ச்சீவனவிளக்கிமூன்று
மவத்தைதையவிளக்கிமீக்கியறிவுருவாவுயன்னுருந்
சிவத்துவமசியன்றேருதிருப்புலிவனத்துளானே. (உ0)

காந்தமுமுஞ்சியும்போற்கடலுறுநதியும்போல
வேய்ந்துபின்னீணைகியெண்ணமின்றிநின்று
வாய்ந்தபேராக்கமீசால்வாக்கியத்தாலேகண்டேன்
றோய்ந்தசுத்திரனைச்சூடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (உக)

அறிவொருகடலாயாவியலையதாய்த்தத்துவங்கள்
பிறிவுனைாகுமிழியுப்புப்பிணைமலம்வாயுகண்மங்
குறிபலமீனமாயையிவற்றினுற்குறைவொன்றில்லைச்
செறிதிருவருளான்மாற்றுரைத்திருப்புலிவனத்துளானே. (உஉ)

புழுவினிறையுமாக்கையொன்பதுபொள்ளலாலு
மிழிபடுமலங்கள்வீசுமிதனினுநாகன்றேற

வழுவையிலுரிபோர்த்தாதம்வள்ளலேபிறவிவேண்டேன்
செழுமணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. (உக)

பிறந்தவரிறக்கையாலுமிறந்தவர்பிறக்கையாலு
மறிந்துயர்பெரியோரொல்லாமாக்கையைவெறுத்தலாலு
மறந்துநான்பிறவிவேண்டேன்மறுபிறப்பிலாதவண்ணஞ்
செறிந்தருள்செய்யவேண்டுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (உகா)

அரணரியயனுமொன்றென்றருமறையறையுமாற்ற
லரனேயேயேத்துமின்களையனெறிப்புகுதவேண்டா
மரணுக்குமடிமையாகியரிக்குமாட்செய்வாருண்டோ
வொருவனேதெய்வமென்பருறுதியின்வழிபட்டோனே. (உஙி)

சிவனேயெதெய்வமென்றுசிந்தையிற்சிந்தைசெய்மி
னவனலாற்றெய்வமில்லையவனுக்கேயடிமைசெய்மின்
றவமிலாமனிதரொல்லாமவனடிசாரமாட்டார்
புவனவாதனைகடந்திப்பொன்னடிக்கமலமீவன். (உகூ)

நூலிடைக்கருத்தைதவிட்டுரண்ணியருளானமின்றி
மாலுறுசமயவாதவசனத்தைதவசனியாதே
நீலவாசிரியன்சொன்னசொற்றெரிச்சித்தம்வைத்திட்
டோல்மார்கண்டத்தானையகழுகமாகநோக்கே. (உஎ)

நாரணன்முதலோரொல்லாநாடொறுமடிமைசெய்ய
வாரிணர்முடித்தவேணியண்ணலுக்காட்செய்யாதே
காரணமின்றியோங்குகடிகுரன்குமலிபோலப்
பாரிடையுழன்றலுத்தேன்பாவியேன்பாவியேனே. (உஏ)

பண்டையவினைவாய்ப்பட்டுப்பதந்தியும்பாவுமின்றி
வண்டுணைறகான்றையாளனமனத்திடையிருத்தமாட்டே
ரண்டருமுனிவர்தாமுமரகரவெனுஞ்சத்தத்தைத்
கண்டகிகாண்டிருப்பீரல்லீரென்செய்வீர்காலனுக்கே. (உஙா)

மனமவன்பாலிற்செல்லவாக்கவனமுந்தெரல்லப்
பனிதரக்கண்ணினிரண்டும்பதந்தியாய்ப்பராபரன்பா
லனுசரிப்பொன்றுமில்லேனடியர்பால்வினருப்புமில்லேன்
கனியிலாமரத்தைதையொத்தேன்கறைவுளர்கண்டனுக்கே. (ஈ0)

ஐயமுமிட்டேனில்லையடியர்க்கென்றீந்தேனில்லை
தெய்யமெய்ஞ்ஞானநூலின்சொற்பொருளறிந்தேனில்லை

மையணிகண்டத்தானமலர்கொடுபணிந்தேனில்லை
வையகத்துவர்சொற்றேதனென்செய்கேன்மதிவல்லீரோ. (கக)

சாவதும்பிறப்புமில்லாச்சங்கரற்கடிமைசெய்வான்
றேவருமுனிவர்தாமுஞ்சீயிடைநிற்பரென்றுற்
பாவியேனடிகளுக்குப்பணிவிடைபலவியற்றேன்
காவியங்கடங்கண்மாதர்கலவியிலழுந்தினேனே. (கஉ)

நீரிலாக்குளமுஞானநிலையிலாவெஞ்சுசீன்ட
தேரிலாவூரும்பன்னூற்றெறிந்தவாரில்லாகாடு
மேரிலாச்சீருமம்போலவீசனுக்கடிமையென்னு
போரிலாவாக்கைபெற்றேறன்பேதைதையேனே. (கஙு)

ஞானத்தான்ஞானியல்லேனன்மையாற்றுமிம்பியல்லேன்
மோனத்தாற்றுறவியல்லேன்மூடத்தான்மூடனல்லேன்
வானத்தார்வணங்குந்தாயவயப்புலிவனத்துளார்க்குத்
தானற்றவடிமைசெய்யேன்சழக்குடைச்சழக்கனேனே. (கசு)

எல்லையில்காலமெல்லாமேழைமார்வலையுட்பட்டுக்
கல்வியுங்கருத்துமின்றிக்கலக்கானலக்கணுற்றேறு
னல்லுணண்பகலுமுன்றனடியின்கீழிருத்தல்வேண்டுந்
செல்வமுஞ்சிறப்புமேவண்டேனென்றிருப்புலிவனத்துளானே. (கஞ)

ஐவகைப்பொறிகளாலுமறுவகைக்குற்றக்காலு
மைமிகழ்கண்டானின்னைமறந்தழல்மனிதனுனே
னுய்வகைவேறுகாணேனுயிர்க்குயிராகிநின்ற
தெய்வமேயஞ்சலென்னுய்திருப்புலிவனத்துளானே. (கஎ)

ஆமைபோலைந்தொடுக்கியறிவிளைவாய்நின்ற
வோமொழிப்பொருளேநாடியொன்றுபட்டிருக்கும்வண்ணங்
காமனைக்காய்ந்தகண்ணுங்கடையிற்கடையனேற்குச்
சேமநல்லறிவுகாட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (கஏ)

சத்தசத்தென்னவேதஞ்சாற்றியவண்ணநின்னைச்
சத்தெனக்கொண்டிவ்வாக்கையசத்தெனத்தள்ளகில்லேன்
சத்தொடுகூடிப்பின்னுமசத்தையுந்தாவித்தாவிச்
சத்தனேசதசத்தானேனென்செய்கேன்சமலனேனே. (கஐ)

பற்றறத்துறந்தஞானப்பட்டினத்தடிகள்போலப்
பற்றறத்துறந்தேனில்லபராபரநிலையைக்கண்டாங்

கற்றசிவாக்கரல்லேலண்பிற்கண்ணப்பனல்லேன்
குற்றஞ்செய்மூர்க்கனல்லேன்பத்தியிற்கோழையேனே. (கூக)

கல்லெறிசாக்கியர்க்குங்கடைக்கணித்தருளாலாண்டாய்
வில்லடிபட்டுமன்றுவிசயனைக்காத்தாட்கொண்டாய்
புல்லியசிறியவாணன்புறக்கடைகாத்தாயாலே
லல்லமர்கண்டாநீமெய்யன்பதுக்கெளியனுமே. (கூ0)

அறிவிக்கக்குரவரில்லையன்னையும்பிதாவுமில்லை
யறிவிக்கவையலொன்றில்லையும்பலத்தாடியென்று
மறிவிக்குமம்மானேயென்றயனாரிமுனிவரொல்லாஞ்
செறிவுடையடிமைசெய்வார்திரிப்புலிவனத்துளானே. (கூக)

பண்டொருகால்தன்னிற்பத்தருக்கருளிச்செய்தா
ணண்டர்கோன்வழிப்பட்டேதத்தவநுக்கிரகங்கள்செய்தான்
முண்டகன்றிருமால்போற்றமுத்திமோக்கங்கொதித்தான்
றிண்டிறற்புலிபூசித்தசிருப்புலிவனத்துளானே. (கூஉ)

ஆவிற்கும்புலிக்குமுன்னமநுக்கிரகங்கள்செய்தா
ணுவிக்கும்வலியனுக்குநாளைக்குமருளிச்செய்தான்
மூவர்க்குமுனிவர்கட்குமுதற்குறையறிருருக்குங்
தேவர்க்குமுத்திதந்தான்திருப்புலிவனத்துளானே. (கூங)

பனைவடிவீசற்கானபடியினற்பன்றிக்கன்றைக்
கருணைமூலைகொதித்தான்பின்னுமாலைக்காயாரிணையவிட்டான்
குருவடிவாகிக்கல்லால்குறுகிணுணுதலாலே
தெரியருண்மூர்த்திபோலுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (கூச)

அரக்கனைமிதித்தத்தாலுமாரிவெட்கிப்போனத்தாலு
மூருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொருக்கலாலுஞ்
சுருக்கமில்டுவியைத்தாங்கித்தூலமாயிருத்தலாலுஞ்
செருக்களவாற்றலுள்ளான்திருப்புலிவனத்துளானே. (கூடு)

இன்பத்துளின்பமாயதின்னடியையுந்தம்மன்னைந்
துன்பத்துட்டுன்பநீங்கித்துறவிகடேங்கிநிற்பார்
பொன்பதுமத்தேகான்மாயன்புண்ணியத்தவங்கணேற்பார்
செம்பதுமத்தாள்காட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. (கூசு)

அறிவுருவாயவென்னையாணவமறுதிகூடிப்
பிறிவறியாதகின்னைப்பிறித்துத்தான்முழுதுமாகி

நெறியினமறைத்துப்பொல்லாதீசருக்கடிமையாக்கிச்
செறியிருணின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. (சஎ)

உடம்பினைச்சிவமேமெயன்பருடம்பிற்குழலேமாரார்
கடம்பதிபிரானன்றுனேகத்தினைன்றுணைப்படரந்து
மடம்பெறுமிந்தியத்தைமதிலியன்பாரினைக்குழலுந்
திடம்படின்னைக்காணர்திருப்புலிவனத்துளானே. (சஅ)

அணுபவத்தறிதலன்றியளவையாலறியக்கூடாச்
சனகனைச்சாக்கிரசான்றறீசருவருமைப்புக்கொள்வர்
மனமொருபாலேவிட்டுமலரடிநோக்கும்வந்தர்
தினமலரிடுஞ்சேவண்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே. (சக)

சிவத்திறைக்ரண்டகத்திமிரத்தூக்கனஞ்சத்தி
சிவத்திறைக்குயர்ந்தவதன்பரிதளிவிலாமைக்கொல்லாந்
சிவத்தினைமறையாவதன்னைமறைத்தலாற்றிமிரபாசந்
சிவத்திறைக்குயர்ந்ததாமோதிருப்புலிவனத்துளானே. (கூ)

திரைநுரைகுமிழியெல்லாந்திரைகடற்சேர்ன்றுமாபோ
லுரையுயிர்மாயையாக்கையுனதிடையுதித்தக்கண்டேன்
பரைதிரைவுருவமாகிப்பசுவதாறங்குடியிருந்து
திருமறுமார்பன்சேமற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (கக)

தேகமாதமைதன்கூறுசீவனின்கூறதாக
லாகமாய்ப்பிறந்திறப்பதாவனலறையல்வெண்டும்
வாகனஞ்சத்தியம்புமாயவுரைக்கொண்டுன்
சேகவாலயத்தைதீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே. (கஉ)

அநுதியின்மலம்வந்தென்னையடுத்தநுமற்குமுன்னே
மநுதிகளிலாதவாறுமலடுபான்மைங்கன்பாலத்
தநுதிரின்சத்தியாலேதணுகரணங்கள்வந்து
பிநுதிறிற்பெற்றுப்பின்னைப்படிரிந்தநும்பேசல்வேண்டுந்
தெநுதிபன்வழிபட்டேற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (கூ)

கடலிலேகலந்தவாறுகதியிடைப்பின்வந்தாலும்
கடலிலுட்டன்மைகுன்றுக்கதையெனதினைக்கண்டோரு
மூடலிடையிருந்துமூண்டுமூறங்கியுமூலாவிற்றுந்
திடலுடைஞானியன்றேதிருப்புலிவனத்துளானே. (கஎ)

ஒன்றிரண்டல்லவென்றுங்கொன்றினையொன்றுற்பற்றி
நன்றுதீதென்றுறிற்குஞானிகளுள்ளக்கோயி
லென்றுநிற்கினியதென்றேறுவிடைவிடாதிருந்தெம்மான்
சென்றிடையாதசெல்வத்திருப்புலிவனத்துளானே (கஅ)

பாசத்தார்பாசத்தேதும்பதித்திடப்பசுவார்பின்பாற்
காசற்றவிழியார்போலக்கலந்தபின்பிரிவதில்லை

யாசற்றநீயுகாணுமன்னியமின்மையாலே
தேசத்தார்பரவலானதிருப்புலிவனத்துளானே. (இசு)

கீட்படுகீடாநல்லகேழ்கிளர்குளவியாலே
யாட்படவதுதாணுனவதிசயம்போலுமம்ம
நாட்படப்பிரிந்தநாயேனுதநிற்காட்செய்தத்தாற்
சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. (நெ)

வழிவிலாவழிவினின்றுமணமிலாத்தொழில்குயிற்றி
யழிமுழியில்லாஞானவாரமுதுண்டுநிற்போற்
பதிகுழியனேயபெண்டீர்பாழ்நரியனேயமைந்தர்
செடியுடையாக்கைவேண்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. (நஅ)

நகாரத்தின்மயலுநானவாளிணைறுக்கிப்பின்னர்
மகாரத்தின்மறைப்பைநாமேமணியெனுமநியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழியேசென்றுமாலயனறியாதேங்குஞ்
சிகாரத்தைக்கண்டேனின்றுற்றிருப்புலிவனத்துளானே. (நகூ)

நேயில்லாவாக்கைபெற்றுநுண்ணறிவுடையராகித்
தாயினுமினியாயின்னச்சமாதியிற்காணமாட்டார்
மாயையால்வகுக்கப்பட்டவழிவிடைடின்னக்காணச்
சேயராயரற்றுகின்றூர்திருப்புலிவனத்துளானே. (அ0)

தனுவொடுகலவாராயின்சார்தராவினையிரண்டுந்
தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தருந்வினையிரண்டு
மனமொழிகாயமூன்றுமவுனமுத்திணையினிற்பச்
சினமயலகன்றூர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. (அக)

குறியறிவாகுங்கோயில்குறிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேமெயெல்லாமறிவினைக்கண்டுகொகாண்டேன்
றறியெனவுடலுயிர்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குங்காலைச்
செறிபவமினியேற்குண்டோதிருப்புலிவனத்துளானே. (அஉ)

சைவசித்தாந்தமெல்லாந்தானவுணர்நிற்றல்
மையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்னை
யுய்வகைக்கிரண்டுமொன்றெறன்றூர்தியென்னுயிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற்குரவனீயேதிருப்புலிவனத்துளானே. (அங)

கண்ணினுற்காணுக்காட்சிகாதினுற்கேளாக்கேள்வி
யெண்ணினுலெண்ணுவெண்ணமெழுத்தினுலெழுதாக்கல்வி
மண்ணினபாலகனுன்மத்தன்மதியாதநானமெல்லாந்
தின்னைமாய்க்காட்டுமிந்தச்செவிக்கினியமிர்தமன்றே. (அச)

கார்காமிர்தம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலமயம்.

வள்ளலாற்சாத்திரம்.

பதினேராவது

சுருதிசார விளக்கம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

காப்பு.

பெரியபண்டியன்பெய்கரியானன
னரியனுனத்தபோதனரஞ்சலிக்
குரியவாமனரூபனையுள்ளுவாத்
சுருதிசாரவிளக்கந்துதிக்கவே. (க)

பரசிவவணக்கம்.

காதவணலேகேட்குங்கண்ணவணலேகாணு
மோதுநாவவவணலுண்ணுமூடவெவணலேயாரு
மோதுழுக்கவணன்மோக்குழுச்சுவணலேயோடும்
போதவணற்போய்மீளுமவனடிபோற்றுகிற்பாம். (க)

பராசத்திவணக்கம்.

(வேறு.)

ஆதிப்பிரமத்தொருசத்தியபினசத்தியாயதன்பாற்
பேதசத்தியாயதன்பாற்பின்னுபின்னசத்திகளா
யோதுநாமரூபமாய்விரிந்துழுமுடிவிலென்றுணர்ந்து
போதமயமாய்நின்றுடன்பொற்றுமனைத்தாள்போற்றுவாம். (உ)

முருகக்கடவுள்வணக்கம்.

(வேறு.)

செத்துச்செத்துப்பிறக்குஞ்செருக்கற
மெய்த்தருஞானவிவேகங்கண்மேவிடச்
சுத்தவான்மசொரூபமேநீயெனுஞ்
சத்திவேற்கைச்சரவணற்போற்றுவாம். (ங)

அடியார்வணக்கம்.

(வேறு.)

மூப்பாழும்பாவழன்றலூலனரடிபோற்றி
யப்பாலும்பாவழன்றசடகோபரடிபோற்றி
யொப்பாருமிலையென்றதிவாக்கருளைபோற்றி
பொய்ப்பாணையறத்துறந்தவெண்காடர்புகழ்போற்றி. (சு)

கண்ணலுங்கருத்தாலுங்கையாலுமெய்யாலு
நண்ணுதபரஞ்சுடனைநாதாந்தநாயகனை
யுண்ணுபவர்க்களியவுத்தமனையுபநிடதக்
கண்ணரக்கண்டவனைக்கருத்தாரப்போற்றுவாம். (ரு)

பெற்றதபோதனர்பாதப்பெய்தூளிபுனைந்திடவும்
குற்றமுறுமென துள்ளங்குவிந்தறிவைக்குறுகிடவும்
பற்றறத்தீரத்துறந்தசுகமுனிபங்கயத்தானை
யற்றமறத்துறந்தவன்போலறிவாகிவணங்குவாம். (சு)

குருவணக்கம்.

ஆக்கையல்விந்தியநீயல்லவக்கரணமல
நோக்குபிராணனுமல்லதிவனலசாக்கியல
போக்குவரவில்லாதபூரணநீயென்றருளு
மாக்குரவன்றிருத்தாளைமறவாமல்வணங்குவாம். (எ)

நூற்சிறப்பு.

(வேறு.)

மறைகிடந்தமதுரகாஸ்வாக்கிய
நறைமென்னைநானிகளுண்டிடப்
பிறவிதீர்தரப்பேணிப்பெருகிரு
ளறவிளம்புவனங்கையினெல்லிபோல். (அ)

(வேறு.)

ஐயருமைடையோரின்னுமாசையுடையோரயுதம்
பையரவன்முடியுலகப்பசுநூலின்விருப்புடையோர்
மையுறுகொக்குவம்பரதமவிகணிதஞ்சத்தமிதி
னையுமவாவுடையோருமிந்நூலினயமறியார். (கு)

துணைவயடக்கம்.

ஆலவிடஞ்சிவன்மிடற்றிலடங்கியத்காலகிலமெலா
மாலவிடமென்றிகழாரஞ்சலிசெய்வார்போல

மூலமகாவாக்கியமாமணிச்சீனாமுடிந்திலிம்
மூலமறிந்தோரிகழாரதுவேயென்மொழியம்மா. (கo)

காரதாதியர்சுகர்க்குகவின்றிகால்வாக்கியமும்
தீரராய்முத்திபெறச்சித்தமாருப்பட்டவர்க்குத்
தூரமாயணித்தாயசுயம்பிரகாசப்பெயரோ
ரூரியன்சேவடிபோற்றியனறவனருங்கமிழாலே. (கக)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

முதல்வாக்கியம்.

தீரத்துறந்தசுகமுனிவன்றிவுமகரயாழ்முனிவ
ரரப்பொலிந்தாமனைப்பூவடியில்வீழ்ந்துமுகநோக்கிப்
பானாதுறந்துபோமாறுபகர்திபென்னப்பக்குவனே
சேரப்பிரமம்பிரபஞ்சமேவாப்பிரமோகந்தெளியே. (க)

(வேறு.)

உலகமேபரப்பிரமமுணாக்குமந்தப்பிரமமா
மலகில்கலையுணர்ந்தாலுமருத்தமிதேயறிகண்டாய்ப்
பலமயலேத்துறந்தியபரமபதத்தினைத்தாவி
யுலவுசுகமுனிவரனேயென்றுணாத்தாயர்முனிவன். (உ)

ஆகிலிந்தப்பரப்பிரமமகிலமயமாயிற்றென்றுற்
சோகமொடுபிறந்திறக்குந்தொழிலுளவோவெனடாயே
லீனைபலபணியாயுமிறந்தனவோவதுபோல
வேகபரமகிலமுமாயிருக்கும்வியாபகத்தாலே. (கூ)

தந்தைதவயிறுண்டாயசந்ததியுமவனென்றே
றுந்துமறையுரைதருமான்முழுவதுந்தானன்றியொரு
சிந்தாமிலையெனவீசன்சேயிழைக்கோதியபரிசாற்
பந்தமறுஞ்சுகமுனிவபார்பிரமற்றெகமென்றோ. (எ)

எல்லாவண்டமுமியானேயாவருமென்றொருபமே
நல்லார்பொல்லார்நானேநன்மையொடுதீமையுநா
னல்லாதபரமுத்தியொன்றெழுதியவிரண்டில்லை
கல்லார்க்கிப்பொருடெரியாகண்ணிலர்க்குக்கதிருண்டோ. (ஏ)

ஒலியாகிப்பரிசமாயுருவாகியிரதமாய்ச்
சலியாதகந்தமாய்த்தாரணியாய்ப்புனலனலாய்

மலிவாயுவானமாய்மதியிரவியியமாண
யலியாகியாணகிப்பெண்ணகியமர்கின்றேறன். (சு)

சாவதுவும்பிறப்பதுவுந்தானமென்றேறயுணைதருவார்
போவதுவும்வருவதுவும்புரியட்டசரீரமே
போவதிலைவருவதிலைபோதமயப்பொருணமே. (எ)

இவ்வண்ணமறியாதாரில்லறத்தைத்துறந்துபோ
யுய்வண்ணம்பெறக்கானிலூசிநுதித்தவம்புரிவர்
நைவண்ணமனத்தேதாநானிலம்போய்த்திரிதருவார்
கைவண்ணவனலோம்பிக்காலத்தைக்கடத்துவார். (அ)

(வே று.)

தன்னையறிந்தோர்தபோதனரோதன்னையறியார்தபோதனரோ
முன்னைவினையின்முடிபறியார்முதன்மைப்பிரமந்தானென்றே
சொன்னமறையின்பொருளறியார்துறந்துந்துறவார்சுபமுத்தி
பின்னமென்றேறடிதற்றுவாரொன்னையுலகின்பேதமே. (க)

முதல்வாக்கியம்-முற்றிற்று.

இரண்டாம் வாக்கியம்.

வான்முதலுலகமெல்லாமனத்திடையாக்கவல்ல
நான்முகப்பிரமன்றன்னைநவில்சுகமுனிவனேறக்
மோனவத்துவிதச்சொற்குமொழிபொருளிரண்டோவென்றே
ஞானசற்குரவைச்சொல்வாயென்றுளைநந்துகேட்டான். (ச)

(வே று.)

ஏகமேவாத்துவிதம்பிரமமாகமென்றிசைப்பத்
தாகமொடுஞ்சுகமுனிவன்சந்தேகத்தைடைநீங்கி
யாகமெனுஞ்சிறையுல்வாதானந்தச்சிறையாகி
யேகமேயத்துவிதம்பிரமநாமமெனத்தெளிந்தான். (உ)

அத்துவிதந்துவிதமல்லாதனவரியமறையேக
மத்துவிதமிதற்கையமிலையென்றேறயறைறந்தாலும்
பொய்த்துவிதமயக்கொழியார்பூருவவாதனையாலே
யத்துவிதமொழிபொருடானன்னியமாய்த்தெளிவரால். (ட)

வேறுகிப்பிறந்திறந்தகாலமெலாம்விவேகமிலாக்
கூறுகியருட்குரவன்சூற்றேறவலாற்றியபின்

னீருருந்திருமேனிநிமலன்மாவாக்கியத்தால்
வேருகாப்பதமளித்தால்வேருகும்விரகிலிகள். (சு)

ஒன்றுகிப்பரவெளியாயுருவருவமிலதாகிக்
குன்றுதபரப்பிரமங்குணகயிருக்குமனதவினக்கி
னன்றுருமிதியகுணகநாமதுவேவையயமிலை
கன்றுதனின்மொழியான்மெய்ஞ்ஞானங்கடைடப்பிடித்தேன். (கூ)

உளுரைடியுயிர்நாடியுண்ணைடிப்புறநாடி
வாணைடிவளிநாடிமண்ணைடிநீர்நாடித்
தீநாடிநாதவிந்துசுங்கதிரோன்றவுணநாடி
நாணைடிப்பார்ப்பளவிணேயப்பரப்பிரமம். (சுர)

பல்கலையாலாகமத்தாற்பகர்ந்தைதபுனினட்டா
னல்வினையாற்கருமத்தாணன்மறையான்ஞானத்தாற்
சொல்லுாகத்தான்மறையாத்துணிவாவிற்றுறந்தோரா
னல்லோராணன்பார்க்கிணேயப்பரப்பிரமம். (எ)

ஒருகாலந்தோன்றினேனெருகாலம்வளர்கின்றேறு
ளெருகாலஞ்சாம்பினேனென்றுணைக்குழுணர்விலிக
ளொருகாலம்பிறந்திலையொருகாலம்வளர்ந்திலை
யொருகாலமிறந்திலைகாணேயவ்வுயர்பிரமம். (அ)

நான்மனிதனன்றுநானவிலுறுதேவனுமன்று
நானிராக்கதனன்றுநலியசுரனனன்று
நான்முனிவனன்றுதகுணன்முகவுநானன்று
நான்றிருமாலன்றரவுமன்றியபிரமநான். (அ)

முன்னவருநானல்லமுடிமன்னர்நானல்ல
துன்னுவசியருமல்லசூத்திரருநானல்ல
வன்னியருநானல்லவன்னியருநானல்ல
பின்னமொடுபிறப்பிறப்புமில்லாதபிரமநான். (அ)

நான்பிரமமெனுஞானஞானிகள்டாலுளவாகு
மூன்பிரமையொழியாதார்க்கொருக்காலுந்தோன்றுவா
மான்வயிற்றினரிதாரமருவுமன்றிவராகவயிற்
றான்பிறக்கக்கண்டாருமுண்டோபொய்க்கலியுகத்தும். (கக)

ஆதலாலகம்பிரமமெனுஞ்சுருதியகந்தெளிந்து
போதினன்முகப்பிரமன்புண்டரிகத்தாள்வணங்கி

யோதொணுமகிழ்ச்சியொடுமுலாவிணுலகமெலாஞ்
சோதியிவன்ரூனென்னத்துறந்தசுகமுனியம்மா. (கஉ)

இரண்டாம்வாக்கியம்-முற்றிற்று.

மூன்றாம் வாக்கியம்.

சொன்னவருஞ்சுகமுனிவன்றுயர்க்கடலுலக்கடந்திவான்
முன்னவினைநல்வினையான்மொய்த்தெழுந்தபூங்கயிலை
மன்னியுறைகல்லாலின்மாதேவர்திருமுன்பு
துன்னிணனேகமுறைதொழுதுதான்சொல்லுவான். (க)

காண்பதெலாம்பிரமமெனிற்கண்டிதமாயழிதருமே
காண்பதலாதனவெல்லாங்காணுமலழிதருமே
மாண்பயிலுமாலறியாமலர்ப்பதத்தாய்புகன்றிதி
வீண்பயிலாகச்சுமையான்மிகநொந்தேன்விண்ணப்பம். (உ)

சிறந்தநிருக்கல்லாலிற்றிகழ்கின்றதெய்வமே
பிறந்திறவாப்பெற்றியனேபேதையேன்விண்ணப்ப
மறந்தவிரப்பாவழுமுமஃதொழியவறனெய்து
மிறந்தொழிவதெக்காலமெய்ஞ்ஞான்றுன்பதம்பெறுவேன். (ங)

பக்குவர்க்காய்க்கல்லாவின்பாங்கெழுந்தெய்வமே
தக்கவிராட்டிருவுருவாய்தமியேன்றன்விண்ணப்ப
மூக்குறும்புங்கடந்தவிடமுழுத்துரியநிலையென்ரு
லக்குறும்பைக்கடப்பவன்யாரவனேயப்பரப்பிரமம். (ச)

பொய்ப்பிரமையொழியநிருக்கல்லாலின்புடையெழுந்தோய்
செப்புமுறையறியாதசிற்றடியேன்விண்ணப்ப
மப்பிரமேயப்பொருளாமறிவென்னிலறிபவர்யார்
சுப்பிரமமுடனேறுன்தோற்றியுமென்றேறற்றுவே. (ஞ)

அருந்தவர்க்காய்க்கல்லாவினகத்திருந்தெய்வமே
புரங்கடந்தாற்றுரியநிலைப்பொற்பொதுவுங்கடந்தநி
யிருந்தபடியிருவென்றருளெழுயேன்விண்ணப்ப
நிரந்தரமாமென்றறியினிடேதமெனைவிதியென்னை. (ட)

வேதியர்க்காய்க்கல்லாவின்வீற்றிருந்தெய்வமே
போதமிலாப்புன்மதியேன்பொய்யாதவிண்ணப்பம்
பேதமிலையெனிற்பேதம்பெற்றனமெயென்பினும்பேதம்
போதுமோர்பிரானிதியெனிற்பூரணர்க்கேனிப்பொய்ம்மை. (ண)

ஆதலாலடியேனுக்ககந்தெளியவிடைதோற்றிக்
காதலாலடியேனைக்காப்பையெனக்கைதருவித்துச்
சீதரன்முன்னறியாததிருவடிக்கீழ்வீழ்ந்தலறிப்
போதமசைவறின்றூன்புரமட்டோன்புகலுமால். (கரு)

சத்தியமீதிதற்கையஞ்சாராதுசமூசயமா
மித்தையிதிலொழிந்துபோமிவ்விடைக்குவிடையில்லை
சுத்தகிளிப்பெயரோய்கேள்சுருதிமுடிவிலுஞ்சார
மெய்த்தமறையொன்றூலுன்விரிவொடுங்குமிஃதறிதி. (கஙு)

பாவாபாவாதீதம்பிரமோகமெனப்பகரு
மூவாதவாக்கியத்தின்முடிவறியின்மூன்மாணை
நீவாதபின்மாணையிரண்டிற்குநீண்டிருக்கு
மோவாதபரப்பிரமமீயாமென்றுணர்கண்டாய். (கசு)

(வே று.)

கேவலசகலமென்னக்கிளைத்தமூமாணையதன்னைக்
கேவலஞானத்தாலேகிழித்தறிவாகிநிற்பாய்
பூவலம்புரிந்தமாந்தர்புண்ணியதீர்த்தமாதி
யாவலாய்த்தானமாதியாகமாதியவிதாமால். (கஞ)

(வே று.)

நினைவழிப்பினதன்பின்னேநினையாமையெழுமத்தை
நினைவறியாவறிவுருநாமென்றவற்றினையனிற்பாய்
மனிதரறியாவிந்தமாமூதகுசேகாதயத்தைதத்
தனியிருந்துகாண்டியாற்சகங்கடந்ததுவத்தோயே. (கஎ)

காரணகாரியங்கடந்தகாரிப்பிரமநாமென்றே
யாரணநூற்புகன்றபடியனுபவிப்பாயருந்தவனே
காரியமேழ்காரணமேழ்கழறினுபாதிகளாருங்
காரியமுன்பாலுடைத்துக்காரணமக்கடவுடன்பால். (கஅ)

தேகமொடுபொறிகரணஞ்செறியுயிரோடெழன்பா
ராகிலுயிருபாதியிதாலகிலசனுபாதிசொலிற்
சோகமிலாச்சருவசிட்டிமுதற்சருவாந்திரியாமி
பாகமுறுஞ்சுகமுனிவகடையெழும்பரிந்தறியே. (கக)

இன்னணமாயுயிரரணக்கடந்தேதுரியிறையரணப்
பன்னுமறையின்படியேயகடந்திடற்பைங்கிளிப்பெயரோய்

சொன்னபரப்பிரமமயநீயாயேதான்றுமா
லன்னியமாயொருபொருளுந்தான்ருவேயனுபவத்தே. (கரு)

தேகமலென்பொறியல்லென்செறிகரணநானல்லென்
மூகபிராணனுமல்லென்முழுப்பிரமநானென்னச்
சோகமெனப்பாவிக்கிற்சுகமுனிவ:வுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறுமதிபோலவிளங்குமுன்றன்மதிதானே. (கசு)

சிட்டிமுதற்ருழிற்கெல்லாஞ்செப்பிடுனென்பரமென்ன
விட்டவைக்குச்சாக்கிநானெனில்விமலமடைகின்ருய்
வெட்டவெளிப்பெரும்பாழில்வீற்றிருக்கும்பரம்பொருணீ
யிட்டசெழுங்கதிர்போல்வையிருக்குமுனையறியாவே. (கன)

பாவனையெலாமிறந்தாற்பாழன்ருபரமேட்டி
பாவனையெலாமிருந்தாற்படிசகமன்ருவிரண்டு
மோவியமேதனின்னிலையமுபாதியறுசூனியமா
யோவியம்போனிருவிகற்பவுணர்வாய்நில்சுகமுனிவ. (கஎ)

(வே று.)

அறிவையன்றியறியப்படும்பொருள்
சிறிதுமில்லையெனத்தெளியாவிடின்
மறியுமைம்புலவாசைதத்திசைகளில்
பிறவிமைக்கடல்வீழ்வைபெருந்தவ. (கஅ)

(வே று.)

அனந்தகுணகலியாணவப்பிரமேயப்பொருளே
மனந்தமொருநிலையம்வகுத்தநந்திவாகனனே
தனந்தனியேயிருந்தாருந்தங்காரகாலத்தின்
முனைந்தபரவெளிக்கோயின்முக்கணின்ருலுய்ந்தேன். (உ ஏ)

(வே று.)

வேதகாரணன்புள்விலங்காகியு
மாதியந்தமறிந்தனரில்லையாற்
பேதபாவனைநீத்துப்பெருந்தகாய்ப்
பாதமாமுடிபற்றியதென்கோலோ. (உக)

(வே று.)

உளதிலதாம்பொருண்முடிவிலுறுபொருளேயான்கண்டே
னுளதிலதேதபொருளென்னுமுணர்விலிகள்காண்பாரா
வளவிலாப்பொருண்முடிவைக்கண்டேனின்னருட்கண்ணை
லளவிலாவானந்தம்பெற்றேறன்யார்பெறுவாரே. (உஉ)

காணைக்கண்கேளாதகாதுமூனைகழுநாப்
பூணைதபூடணமும்புனையாதபொற்றுகிலும்
வேணைதவேட்னைகயுமேல்வீழாதவிரிவியப்பு
மாணைதிநாமல்லாவறிவாதிதந்தனையே. (உக)

கைம்மாறுகாண்கிலேன்கடையுகவெந்தியாடி
பெய்ம்மாரிக்குதவியெவர்பெறவளிப்பார்பேருவனைகப்
பெம்மானேபணிந்திறைஞ்சும்பெரும்பேபெறற்கருடியென
மும்மாணைப்புரங்கடந்தசுகேதயமாமுனிபோனன். (உச)

மூன்றாம்வாக்கியம்-முற்றிற்று.

நான்காம் வாக்கியம்.

உண்ணேர்போன்முகம்வாடியுண்டிமேல்விழவின்றி
யுண்ணெடிப்பரம்பொருளேயுன்னியுலவாத
வெண்ணெதநெடுங்காலமிதுவதுவென்றேர்கின்ற
வெண்ணெதவெண்ணெமலாமழுவதனையிடக்கின்றனன். (க)

(வேறு.)

எத்தனைதாயைக்கண்டோமெத்தனைதமனைக்கண்டோம
மெத்தனைமனையைக்கண்டோமெத்தனைமகவைக்கண்டோம
மெத்தனையூனைக்கண்டோமெத்தனைபோனைக்கண்டோந்த
சித்தமேதிரும்பாயீசன்றிருவடிதானுமாறே. (உ)

(வேறு.)

வாமனேமேயென்கண்டாய்வையகத்திற்போயழுந்திச்
சாமளவுமென்னேயென்றுமாற்றஞ்செய்கின்றாய்த்
தூய்மனேமேயென்னேஞ்துணைப்பட்டாயாகிலென்போற
தேய்மதிபூர்சடையாவனையின்போறசென்றடைவேனே. (ங)

பொல்லாதபுலன்மரத்திற்போயேறிப்புகழிகழாம்
பொல்லாதகனியுண்டுபோதொழிக்கும்புன்குரங்கே
னல்லார்போம்வழிநாடிநால்வனைப்போலிருந்தக்கா
னல்லாய்நீயல்லையெனஞாலமுனைத்தூற்றுமே. (ச)

ஆக்கறக்குமந்நேரமகன்றாறுஞ்சென்றிரவாதே
கோக்களிடத்தேதசென்றுகுற்றேறவல்செய்கின்றாய்
மூர்க்கருறவேதடிமுயல்கின்றாய்முதுநெஞ்சே
போக்குவரவகன்றபரிபூரணனைப்புறகிட்டே. (ஞ)

போகாதபுலக்கடலிற்புக்கதனிற்பொருமியெழு
மாகாதநஞ்சினையுண்டந்தோகீயழிகின்றாய்
ஏகமனமேயுனக்குமுடிவுமொருக்காலுமுண்டோ
காகமுறக்காட்டிலுனக்கனன்றீடில்லன்கவலையாறும். (சு)

வினியமனங்கடவுதனவியாதனிட்டசாபமோ
பெரியபிராரத்தமோபிரமன்விதித்தனலிபியோ
கரியமனக்கள்ளாகீகவலைவனம்புகுகின்ற
யொருமொழியாலுனக்கட்டியுருட்டிவிடக்கான்பேனை. (எ)

அஞ்சுபுலன்வழியோடியலைகின்றமனமேவா
நஞ்சமுதமாயுண்டநாதன்பாற்போவோம்வா
தஞ்சமினிவேறில்லைசங்கரன்றாட்டஞ்சமன்றி
யுஞ்சிடவோர்நெறியில்லையோகியர்பாற்போவோம்வா. (அ)

பெரியவர்தந்தரிசனத்தாற்பெறுதபொருளொன்றுண்டோ
வரியவவர்மொழித்தடியாலடிக்கின்றென்வாமனமே
யொருபொழுதார்நெடியளவுநிற்பாயேலுயர்முத்திக்
கனைகாண்பேன்மெய்ஞ்ஞானக்கடவுளையுங்காண்பேனை. (க)

அகமுகமாயைத்தடக்கியாவெறுத்தியாநந்தச்
சுகமடைந்தசனகனெச்சென்றடைகின்றான்சுகமுனிவன்
பகலிரவும்பொருட்டேடிப்பரியவர்பாலடையாது
சகதியிடைக்கேழலெனத்தவமிலர்பாலடைகின்றார். (கo)

சனகனெனுமன்னவர்கோன்றனையழுகநாக்கினர்க்குண்டோ
மனசமுகமெனக்கேட்டுவாய்தனிலோழ்பகலு
மனதாகமின்றியேயவனிருப்பப்புரவலனு
நனிவாவென்றழைப்பவந்தான்ஞாலத்தையறத்துறந்தான். ()

பைந்தொடிசங்கமின்றிமற்றையபல்லுபசார
மங்கியற்றவேவிணைறவாழிதரிசனன்
புங்கவனேயெவ்வண்ணமிருக்கின்றாய்டுகறியென
விங்கறியேன்சுகவசுகமிரண்டுமென்றான்சுகமுனிவன். (உ)

அறிகின்றேறனறிவில்லெனனுதிலையங்கடந்தநிலம்
பிறிவறியசுவானுபவாதீதம்பிரமோகமென
மறுவின்மறைறகூறுமாவாக்கியத்தைக்கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்றவனுபவமுமனுபவமன்றுமன்றே. (கூ)

அவ்வறிவுங்கடந்தொளிருமறிவேமேதன்முயே
லிவ்வறிவுதிவணமாயிருப்பளவுந்தோற்றுவாஞ்
செவ்வறிவாய்நிற்பிற்றெரியுமதையென்செல்லேகன்
பௌவமடைந்தியெனவுன்படதோதமடங்கியமால். (கச)

நீயறியப்பட்டதலாநிட்டையல்லவதீதத்தே
போயறியுமறிவினையும்புகவிழுங்கிப்பூரணமாய்த்
தாயறியுங்குழவியினத்தனையனறியாவணம்போ
லாயபெரும்பாழறிவாரறியாதவனிர்வசனம். (கஞ)

உன்றங்தையுனைத்தருவுமுயர்முனிவனுனைத்தருவு
மன்றல்கமழ்கமலனுனைவாக்கியமுமகேதவ
ரன்றுனைத்தவாக்கியமும்யாதுனைத்தவருமபொருளு
மொன்றேறயாமையமிலேயுனையன்றிவேறில்லை. (கசு)

பேரூதபெரும்பேற்றைறப்பேசாதபெரும்பேச்சை
யூரூதகண்ணீருமுடையாதபேரன்பு
மாரூதவனுபவமுமனுகாதவனுகலுமாய்
மாரூனுங்காணுதமகத்துவத்திலழுந்துவாய். (கஎ)

பெறுபவன்யார்பேறியாதுபெசென்முன்சுகமுனிவ
னறிபவன்போயாகந்தத்தனுகூலமானபினர்ச்
செறிபிரமமென்முழியவிரண்டுல்லாத்திறத்தேதல்
பெறுபவன்யார்பேறியாதுபெசென்முன்பருந்சனகன். (கஏ)

காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழுறன்முன்சுகமுனிவன்
சேண்பயிலுமொளிக்கொளியாய்நிந்தாகிப்பரவான்மா
தான்பிரகாசித்தபினர்த்தானேதானுனையமயாற்
காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழுறன்முன்கனசனகன். (கஐ)

உண்பதியாதுண்பவன்யாருனையென்முன்சுகமுனிவன்
புண்பயிலுமுடல்பொருளும்பொன்முதவாவியுமந்
தண்புனலோடாரியற்குத்தத்தமெனவீந்தபின
ருண்பதியாதுண்பவன்யாருனையென்முவையர்சனகன். (உo)

பூசனையார்பூசகன்யார்புகலென்முன்சுகமுனிவ
னனைசெயலாநிராசையாயாநந்தமுங்கடந்த
வீசனுனுனீசனிரண்டற்றவெல்லையிலே
பூசனையார்பூசகன்யார்புகலென்டுகழ்ச்சனகன். (உக)

தோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்முன்சுகமுனிவ
னார்த்தமொடுமனவாக்குக்கதீதத்தேயளவிறந்த
சேத்திரத்திற்சிவமாகித்திறம்பாதநிலையத்திற்
றோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றுணைச்சனகன்.

மூத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்முன்சுகமுனிவன்
சித்தமலமிறத்தரியசிற்பரையுங்கடந்துபோ
யெத்திசையுமெப்பொருளும்யாமாகிநின்றிடத்தின் [ன்.
மூத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்முன்முதிர்சனக

(வேறு.)

கூர்கொண்டவாள்கொலைசெய்யுமோகொலைசெய்பவன்கையன்றியே
கார்கண்டலோபயிர்செய்வதுகதிர்கண்டலோவிழிகாண்பது
பார்கண்டியானிருவாதனைப்பயிர்செய்வதுமிறைகண்டலோ
தீர்கின்றநாளெஞ்ஞான்றுசொல்சிவயோகியேசிவயோகியே. (உ)

முன்பண்ணியவிருவாதனைமுதிர்சேதசிகன்விழியாலுரும்
பின்பண்ணியவிருவாதனைப்பிரமாற்பணைத்தாலெகு
மன்பொன்றியநாமச்சுதனென்கின்றபேராநந்தமேற்
றுன்பங்களாரின்பங்களார்சுகயோகியேசுகயோகியே. (உ)

(வேறு.)

ஐயமெனும்புறங்காட்டையட்டேனின்னருண்மொழியால்
வையகத்தினின்போன்றமாதவராவனவாழ்த்த
வுய்யுநெறியுணர்ந்தேனையுன்வரவெற்கிடைக்குமோ
செய்தவத்தாலுன்பாதத்தெரிசனையான்பெற்றேனே. (உ)

என்னெருவருக்கெருவரிவ்வண்ணந்தமிற்பேசிச்
சென்னெருடுங்குமாறன்னச்சித்திரிகன்கண்ணெனன்னக்
கன்றிறந்தவாவென்னக்கண்ணிழந்தான்கறியலனெனத்
துன்றியசுவபாலுபவத்தழுந்திறன்சுகமுனிவன். (உ)

வாழ்த்திடவும்வாயில்லைவணங்கிடவுஞ்சிரமில்லை
சூழ்த்திடவுமலரில்லைதொழுதிடவுங்கையில்லை
யேத்திடவும்பாவில்லையெதிர்த்திடலைரிசையில்லைப்
பார்த்தவிடந்தொறுமியானேயெனையானேபணிகின்றேனன். ()

பண்டைமறைமொழிப்படியேபரமபதமினிதணைக்கு
தண்டுதலில்வியாதமுனிமனங்குவியத்தானினைட்பத்

கண்டையொத்தமனங்குவித்துக்கனகவரைமீதடைந்தங்
கண்டொலாமறியாகமத்துவிதவீடற்றுன்ன. (உசு)

மாறுதவாசையெலாமனமாரத்துறந்துபோ
யெறுதருஞ்சிமலையினிதுறியிச்சகத்தை
நீறுக்கினினையாமனித்தியாகந்தழுற்றுன்
றேறுவென்போலியெலாத்தினமலையுந்தெரிவையர்க்கே. (கூ0)

காற்றிலாவிளக்கெளியோகண்ணுடிமண்டிலமோ
நீற்றெருளியோசார்க்காலநிறைமதியோநிறைவாமே!
தேற்றுறுபூங்கங்கையோதினாயற்றபாற்கடலோ
வாற்றரியதவமேறற்றசுகழுனிவனகமம்மா. (கூக)

ஆங்கவனைநினைதொறுமென்னகங்காரமதிக்கழியும்
பூங்கமலத்திருத்தாளையுள்குதொறும்படுகலுளவாந்
தீங்கறுமன்னவன்காதைதவிடுகவென்றீமையுகுங்
பாங்குடையோன்றுறவினைக்கும்பதியுமோபாரிடத்தே. (கூஉ)

ஐயாசையாருசையற்றவறிவுடையோனை
யையாண்டாயினுமன்றியாண்டேனுஞ்சாதித்துப்
பொய்யாவிற்றூலவர்க்குப்போதிக்கபுகழ்த்தியின்
பொய்யாரும்படுலகினையம்படுகுவர்புவியுள்ளளவும். (கூஙூ)

குக்குடம்போற்சற்றிடன்குப்பையைப்போற்சற்குரவன்
குக்குடம்போலாராயின்குருக்குப்பைக்குருக்காட்டு
மற்கடம்போற்றினிலோர்க்குமகிடம்போவிருப்போர்க்குங்
கற்கடகம்போல்வார்க்குமிற்றூலக்காட்டற்க. (கூசு)

ஆகு கிருவிருத்தம - கூகூ.

சுருதிசாரவிளக்கம் - மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வாக்கியம் - பிரக்கியானம்பிரமம்
இரண்டாம்வாக்கியம் - அகம்பிரமாஸ்மி
மூன்றாம்வாக்கியம் - தத்தெதாமஸி
நான்காம்வாக்கியம் - அயமாத்மாப்பிரமம்.

கூ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பன்னிரண்டாவது

சிந்தனை வெண்பா.

தகுதிணைமூர்த்தி துதி.

எணியைப்போலியாவனையுமேறவிட்டுமியானேறன்
சேரணியொப்புப்பல்லியொப்புச்சொல்லலா - நாணமற
வெல்லார்க்கும்போதித்தும்யானில்லெனன்செய்கேன்
கல்லாலாமுற்றுமெனைக்கா. (க)

குருவணக்கம்.

அம்மைமுலைப்பாலன்றழுதுபெறுஞ்செல்வ
வெம்மைப்புரக்கவந்தவீசனே - செம்மை
யரக்காம்பல்வாயிலைலாகமநுட்பத்தைத்
தரைக்காழிச்சம்பந்தாசொல். (க)

ஆகமங்கள்சொன்னபரப்பெல்லாமறச்சுருக்கி
யோகையுறச்சொல்வேலீயுற்றுக்கேள் - பாகமொரு
நாலாம்பருவமுறஞானதாகம்பிறக்கு
மேலாதுமற்றுரையர்க்கெல்லாம். (உ)

படைபிழைத்துப்போவார்போற்பலதபதைக்குமஞ்சு
முடலரவமென்றலறியோடு - நெடியளவும்
வீண்போதுபோக்காதுமெய்யடியார்தங்குழாங்
காண்போமோவென்றுருகுங்கால். (ங)

சருவபரிபூரணமாய்ச்சதானந்தசாய்
சருவபுவனங்களுந்தாமுமினறவன் - மருவிலுருட்
டிருமேனிகாண்டுவந்துதிருமோகத்தாலுன்
கருமேனிபொன்றிவிக்குங்கான். (ச)

பொன்னைப்பொருளைப்புகழைக்குறியாது
தன்னையளித்தவனைச்சற்குருவா - மின்னைமின்னும்
பொன்னீபொருளீயென்றேழுதுங்குருவெல்லா
மன்னியனைச்சற்குருவன்றும். (ஞ)

ஐயந்திரிவகற்றியான்மாலைக்காட்டியதற்
கையனருளையறிவித்து - மெய்யன்
திருவடியைக்காட்டிச்சிவோகம்பாவிக்க
வருள்செய்வொன்றானசருவாய். (ஞ)

உள்ளஞ்சுழலுயிர்சுழலூன்சுழலக்
கள்ளப்புலனிலனைக்காட்டாமே - யுள்ளத்திற்
கண்டாருங்காணுதகத்தாவைக்கைவிரலால்
விண்டாழக்காட்டுவிரகா. (எ)

கண்போலவான்மாகதிர்விளக்குப்போலாக்கை
விண்போற்சிவமதிபோல்விஞ்ஞானம் - விண்போற்ற
சூரியன்போல்மெய்ஞ்ஞானஞ்சூழிருள்போலஞ்ஞானம்
காரகைபோற்றத்துவங்கடான். (அ)

சரவசரந்தோறுஞ்சாக்கியாய்நிற்பன்
பரமசிவனெயப்படாதே - திரிபுனைக்கன்
றில்லாவிடமில்லையென்றதிருவாக்கு
கல்லாய்ந்தமக்கரணாக. (கூ)

சிவன்வேறுசீவன்வேறென்னுதேசிவன்
சிவன்கூறுசினைகூறுதேதகஞ் - சிவனிதயத்
தான்மாபிறந்தானன்னறம்மூகத்துணைமம்பூதந்
தான்பிறக்கக்காண்கிலாதான். (கஎ)

தேறினர்சித்தத்திருந்தார்சிவனென்னுரல்
வேறுபடுத்துவதேன்வீணரீ - மாறுபட்டுப்
பேசானதையெல்லாம்பிரமமென்னும்வேதாந்த
மாசையற்றூனீயையது. (கஅ)

சிவன்வேறுசீவன்வேறென்றிரண்டாய்ச்செப்பு
மவன்சிவனெயென்றுமறியாதான் - றவமில்லா
வுள்ளத்தார்க்கெய்துமோவுர்க்குருவியாகாச
மெள்ளப்பறக்கறியுமே. (கஉ)

அதுவேதீயாமென்றருமறைகள்சொல்லு
எதிர்சிவனேதீயாரூவென்னு - முதுசைவம்
வேறூவேறன்றூசொல்வேதியனேவிண்விசும்புந்
வேறூவேறன்றூவிளம்பு. (கங)

ஐம்பொறியுமைம்புலனுமைம்பூதமுமகற்றி
யின்பசிவதீயென்றூலைலாதோ - வன்பனே
மூத்திமுடிவீதன்றூன்மூன்னூலும்பின்னூல
மற்றநூலெல்லாமற. (கஊ)

தானேபரமாணற்றத்துவசாலத்திலே
யேனைபிறந்திறந்தேதனித்தானைகள் - மானைகேள்
நீபிறந்தநில்லையுண்மைநஞ்சுபுலனும்பொறியு
நீபிறந்தாற்போனிச்சயம். (கஎ)

கடத்திருக்குமாகாயமென்றகத்திச்செய்யு
ளுடற்குள்வருதுன்பமெலாமோட்டும் - விடற்கரிய

மன்னுமனேகாகார மென்றதிருவார்த்தை
யின்னேபிறப்பறுக்குமேண். (ககூ)

ஓரிடத்துநில்லாவுலகுயிரஞ்ஞானமிலை
யாரிடத்தினுண்டாயதண்ணலே - காரிடத்தின்
மின்னேரன்றுமாபோல்விளங்குமுயிர்ப்போதத்தின்
முன்னேரன்றுமென்னுமுமை. (கஎ)

ஒன்றுடனுந்தோய்வில்லானென்றவுனையாலே
யென்றும்பிறப்பறுத்தாயென்றுமே - யென்று
மிவனவனில்லானென்றவுனையென்கொல்
தவமிலர்க்குச்சொன்னமொழிதான். (கஅ)

அழுசோகம்பாவனையாலாருயிரின்போதச்
சுழுசயத்தையென்மொழியாற்றள்ளி - யிமையளவுங்
சட்டவுடலாகாமற்காமிகத்திற்சொன்னவண்ண
நிட்டையிலேநின்றுவிடுநீ. (கக)

மெய்கண்டான்வெண்காடனைக்குருச்சிற்றம்பலவன்
பொய்கண்டகண்டசுகர்பூரணர்க - ளவ்வாயு
முள்ளடக்கியான்றுயுணர்வாயுறங்கினர்போ
லுள்ளடங்கிடுமுணர். (உ0)

ஆட்பாலவாக்கருளுமென்றருளிச்செய்த
கோட்பாடிலையவருட்கோவே - தாட்பா
லணைந்தவுயிர்க்குவமையாதாமுன்னீருப்
பணைந்ததுபோலாமென்றறி. (உக)

எதுக்களாலுமென்றகடையாப்பைச்
சோதித்தார்க்கன்றேசுகவுதய - மாதுக்கம்
போக்குமருந்தெழுந்துப்பொய்க்கடலில்வீழ்பவர்போ
லாக்கமிழந்தேதனை. (உஉ)

தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லையென்ற
மோனமொழியொன்றின்முடிபறியா - யோனிதொறுஞ்
சென்றுபிறந்தெய்த்தேதன்சிவாயசிவவென்செய்கே
னென்றுகடத்தேறுவேனியான். (உங)

எழுவாய்ச்சிவங்காட்டியீற்றிலதுகாட்டு
முழுவாக்கியத்தின்முடிபறியா - விழுமைதுடை
யையுறுகாணெனையர்க்குலத்திற்பிறந்துங்
கைவருடிபுக்கியுமென்காய். (உச)

அறிவென்றறியாதவாணவமேனானச்
செறிவாயவென்னதீதின்டற்க - வறிவாய
வென்னச்சிவமாக்கியென்னறிவிலைக்காலும்
பின்னமறின்றுன்பிரான். (உ(நு)

மொழிந்தசிவசம்பந்தாமுப்பதுமோராறுங்
கழிந்தவிடத்தென்னையவன்கான்டேன் - கழிந்த

கருவிகளிற்கிவனெனக்காணுமதிசத்திற்
பரமசிவனீயுணரப்பார். (உசு)

கௌதனவெல்லாங்கேட்பித்தாயன்னைபோல்
மீளாதவாநந்தம்வேட்பித்தா - யாளுடைய
பிள்ளாயுனையன்றிப்பேய்த்தெய்வம்பேய்ச்சமயங்
கொள்ளெனவருளாக்குங்கோள். (உஎ)

சிந்தனையால்மாருத்திரோதமலநீங்கிப்
பந்தமகன்றுபனையாகிச் - சந்திரனை
யொத்தாவிக்குள்ளவுறுதுயரமொன்றின்றிச்
சுத்தான்மாவாகித்தெழு. (உஅ)

புத்தகப்பேயெயிற்சிற்றிலக்கிழப்போதென்ற
சித்தன்மொழியிற்றூற்குச்சித்தாந்தம் - வைத்த
பரப்பெல்லாநீத்துப்பழையசிவத்தோன்றூ
யிருப்பன்றேவாவிக்கியல். (உக)

எல்லாவுயிர்கட்குமின்பங்கொடுத்தலால்
எல்லாந்சிவனேயெயெண்ணலால் - எல்லாந்
சிவனுருவேயாமாற்றெவிட்டாப்பேரின்பந்
சிவனுருவமென்றுணர்விற்றேறர். (கூ0)

ஆகாயத்தன்னையளக்கமரக்காலெடனை
வாகாயமம்மரக்காற்குள்ளிருக்க - வாகாயங்
கண்டாலேயலந்தக்கருத்தேகருத்தாகிக்
கண்டாலதுவேகதி. (கூக)

பவனமாய்த்தோலடையாயென்றபத்துப்பாட்டுந்
சிவன்றூளடைவோர்க்குத்தெப்பங் - கவலை
யுருவழியச்செயன்னவுபதேசமன்றே
யொருபத்திருப்பாசுரம். (கூஉ)

ஞானசம்பந்தன்சொன்னதோடாறுமேத்துவா
ஞானசம்பந்தருமுரொன்ற - ஞானமொழி
யொன்றும்போதாதோதாசொல்லுள்ளமேயெப்போதுங்
நின்றநிருத்தாண்டகத்தினில். (கூஎ)

சீர்பூத்தவேதச்சிரப்பொருளையெல்லா
மோர்பூத்திருக்கடையாப்பென்ன - சேர்பூத்த
திருஞானசம்பந்தன்சீர்பாதநாளிக்
கருகனென்றியிலையாம். (கூஅ)

சமயம்விசேடருந்சத்தியநிர்வாண
மமைவிலபிடேகமாரு - லுமைபங்க
ருகமசித்தாந்தமறுதியஃதில்லாப்
பாகமுரூர்க்கியிற்பவம். (கூக)

சிந்தனைவெண்பா-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார்ச் சாத்திரம்.

பதின்மூன்றாவது

நிராமயவத்தாதி.

மெய்யைப்பொய்யென்றுன்வெளியைதல்லவீடென்றுன்
சைவத்துணைகாழிச்சம்பந்தன் - ஐயமற
நின்போதம்போமிடத்தேதீயேசிவமென்று
னென்போதத்துள்ளேயிருந்து. (க)

இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும்
பொருந்துமலமிம்மையிலேபொன்று - மிருந்தபடி
யெதென்றங்குன்னியிரண்டாட்டெவர்க்குண்டோ
போதமுண்டபின்னாடுகல். (உ)

டுகலிக்கரசேயுன்பொய்ப்போதம்போறற்
சகலமறுங்கேவலமுஞ்சாயும் - துகலாத
நல்வினையுந்தீவினையுமட்டமாமென்றுணைத்து
மொல்காவென்போதவொழுக்கம். (ங)

போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொல்சம்பந்த
ராதனேயுள்ளபடிகாட்டுவாய் - பேதா
யறிந்தவறிவெல்லாநாமென்றறிந்திட்டாங்கே
செறிந்தறிவாய்நிற்கிலிறுக்கோர். (ச)

தோன்றிலதிதானமெனச்சிந்தைதவிடாதையென்று
றேறுருவாயினையென்றவும்ப - றேறு
மறிவேயறிவென்றுனைவுறுக்கப்பா
லறியாமறிவையறிவால். (ஞ)

அறிவாலறியப்படும்பொருளேயாகிற்
பொறியாலறியப்புகாவே - பொறியாரக்
கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டதான்மெய்ஞ்ஞான
மூண்டதிருச்செவ்வாயாலுற்று. (ட)

உற்றுணரினீயெயுயர்பிரமமென்பதுவு
மற்றதிவண்முறையுகுப்பதுவு - முற்று
மிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேமெயன்முக்க.
சிறந்தசிகாழிவருமே. (ஙா)

மேவுதிருஞானசம்பந்தமேசிகனே
யோவிலெழுத்தஞ்சினையுமோதாய்கா - லாவியார்
பின்னிரண்டைடத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த
முன்னிரண்டைடக்காணுதன்முத்தி. (ஙி)

முத்திகடகத்தைதமாழிஞானசம்பந்தா
சத்திதிருவம்பலத்திற்முன்முறையச் - சுத்தவயிர்
காணமுயலகனைக்காலான்மிதித்தருளித்
தாணுகடம்புரிவான்முன். (ஙீ)

தாணைசிவமானசத்தியனுராகாகந்த
மோனநிலைசொல்காழிமுன்னேனை - ஞானிகடம்
முள்ளமாகாயமாயொன்முயவானந்த
வெள்ளமாய்நிற்குமவர்மெய். (ஙு)

நிராமயவுக்காதி - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பதினான்காவது

அறுபத்துநாலுசங்ஙை.

முதலாவது

பதிசங்ஙை.

சிவன்தானேதெய்வம்? இதரதெய்வங்கள் தெய்வமன்றோ? வேதாகமபுராண நீதிகளெல்லாம், சிவனே தெய்வமென்று சாத்தியமாய்ச்சொல்லும். அஃதன்றியும், வியாசபகவான் விட்டுணுவே தெய்வமென்று சொன்னதாவும் எதித்தலையும் தம்பித்துநின்றதுமே சாட்சி.—இதனால், (வியாசமர்த்தநாயனமாக) என்றுசிவனுக்குப்பெயர் வந்தது; ஆனால், சிவனேபரதெய்வமென்பதற்கு வசனம் உண்டோடா? உண்டு, எப்படி?

"சிவனெயொக்குந் தெய்வம்தேடினுமில்லை"—எனவும்,
"சிவனெனையாவுந் தேர்ந்தன்கண்ண"—எனும்,
"ஈசனெயொப்பவர் தேவரணைத்தினுடையாரேயா"—எனும்,
"ஈசனையன்றி யிசனையொருதேவில்லை
தூசனையன்றிப் புறம்பொருதோன்பில்லை"—எனும்,
"சிவமேமெய்ம்பரந் தெய்வந்சிகாராயநமோநமஃ"—எனவும் வரும். (க)

சிவனுக்குத்திருமேனி உண்டோடா இல்லையோ? உண்டென்றால் நம்மிலொருவர்; இல்லையென்றால் வேதாகமமில்லை; வழிபடுமாறுக் கருமில்லை; ஆனால், திருமேனியுண்டானதெப்படி? தியானத்திருமேனி மந்திரத்திருமேனியுண்டு. இதற்குவசனமுண்டோடா? உண்டு,—எப்படி?

"ஒருவயிற்றம்வாரா வுடம்புடையான்வந்தான்"—எனும்,
"வேதமொழிவிசும்பு மேனிசுடர்விழிமண்
பாதந்திருப்பா திருப்புலியூர்-நாதர்
பரமாம்பரமாம் பகிடலெண்டிக்குங்
காமாமலர்க் குயிர்ப்பாங்கால்"—எனும்,

"அருளே திருமேனி யான்மாத் திருமேனி
குருவே திருமேனி கொள்"—என்,

"சிவனுரு வருவமல்லன் சித்திலே டகித்துமல்லன்"—
எனவும் வரும். (உ)

சிவன் ஆணை? பெண்ணை? அலியோ? என்னில், சொன்ன மூன்றும் அன்றென்பதே சித்தாந்தம்; ஆனால்,

"பெண்ணுகி யாணு யலியாய் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணுகி மண்ணுகி"—என்று

வசனம் உண்டே என்னில்; அதன்பின்னே, "இத்தனையும்வே றுகி" என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்? ஆனால் ஒருவொரு ருக்கிரண்டு தன்மையுண்டோ? உண்டில்லையென்பது இரண்டும் பெத்தநிலை; இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"வாக்குமனமு மில்லாமலேலையங்
தேக்கியெனக்குச் சிந்தைதெளிவித்து"—என்,

"வாக்காலு மிக்க மனத்தாலு மெக்காலுங்
தாக்கா வுணர்வாய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவு தம்மூட் பிறியாமை தானே
குறிக்கு மருளால்கக் கொடி"—என்,

"வீணைப்சுழலுமெனக் கொருருவான விழியளித்துக்
கோணைகத்துள்ளொருகூத்தப்பிரானுண்டக்கூத்தப்பிரான்
ஆணுவதுமன்றுபெண்ணுவதுமன்றவியுமன்று
காணைக்கண்கொண்டினிக் காணியென்றுன்கச்சியேகம்ப
[னே"—என்,

"ஆணுவவியோ வரிணையோ வென்றிருவர்
காணைக்கடவுள்"—எனவும் வரும். (ஊ)

ஆனால் அந்தச்சிவன் எங்கேயிருப்பார்? கயிலாயம், காசி, காஞ்சி முதலிய தானத்திலிருப்பார். நாமருபமானபடியினால் முத்தி என்னமாய் முடியும்? ஆனால் எங்கும்வியாபி, சருவேந்திரியாமி, சருவபரிபூரணன், சருவலோகநாயகன், சருவசாட்சி, ஈஸ்வர சர்வபூதானமென்னும்வசனத்தால், சிவனெங்குமிருப்பதே சித்தாந்தமாயினும் பசுவுக்குப்பால், கால் கொம்பு, சரீரமெங்கும் இருந்தாலும் கன்னியத்தின்

வெளிப்படுமாறுபோலக் கயிலைமுதலிய தானங்களிலேயும், சிவக்கி யானிகள் சித்தத்திலேயும், வெளிப்படுவர். இதற்கு வசனம் உண்டோ உண்டு, எப்படி ?

"ணைபங்கணேற்றினர் திங்கள்சூடுவர்
பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரத்
தெங்குமாயிருப்பா ரிவர்கன்மையறிவாரார்"—என்பும்,

"சிவனறிக்குருவுருவள் சீவராசியை
சிவன்றனையறிந்திடாச் சீவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலைச் செடசித்தெங்கணுற்ற
சிவனிலாவிடுலுயிர் செகமற்றில்லையே"—என்பும்,

"வானத்கா னென்பாரு மென்கமற் றும்பர்கோன்
ரூனத்கா னென்பாருக் காமென்க-ரூனத்கால் [கா
முன்னருந்சத் தாலிருண்ட மொய்யொளிசேர் கண்டத்
னென்னெருந் சத்கா னென்பன் யான்"—என்பும்,

"விறகிற்றீயினன் பாலிற்படுநெய்போன்
மறையதின்றுளன் மாமணிச்சோதியா
னுறவுகொண்டெடு னுணர்வுக்கயிற்றினென்
முறுகவாங்கிக் கடையமுன்னிற்குமே"—னனவும் வரும். (சு)

ஆனால் அந்தச்சிவனுக்கு எண்குணமுண்டென்றல், ஒருகுண மும் இல்லாதவர் என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன் ? இல்லையென் பது பஞ்சகிருத்தியங் கடந்தவிடத்தில். ஆனால், எண்குணத்துக்கும் வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"தன்வயத்தவன் றூயவுடம்பினன்
ரூனியற்கை யுணர்வினனுருதல்
பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பினன்
பாசநீக்குதல் பேரருளாகுதல்
மன்னுமீறில வாற்றலுடைமையும்
வரம்பிலின்பமு மாஇயவெண்குணன்
மின்னெதாகச்சை வாகமமோதுமெம்
மீசன்ரூலை யெப்போதும்வனைக்குவாம்"—னனவும் வரும். (ஈ)

எல்லாஞ் சிவன்வசமாமோ ? என்னில், திரிபுரவிசயம் பண்ணுங்காலைச் சருவமுந்தன்வசமாய்த் தான்மீதியாய் நின்றபடியினுலும், ஆலபோசனஞ் செய்தபடியினுலும், உயிர்க்குயிராய் நின்று தொண்ணூற்றாறு கருவிகளையுமியற்றுதலாலும்,

"சருவதத்துவாதிபதியே சிவாயநமஃ"—என்று, வசனம் இருத்தலாலும், தன்வயத்தனென்னும் குணத்தகும். இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"அவனைசந்திடி லொருவனுவைசந்தி
மவனைசயாவிடி லனுவைசந்திடா
சிவன்சத்தியோ டறிம்செகம்விரிந்திருந்
சிவன்றனித்திடில் விரிசெகமொடுங்குமால்"—எனவும் வரும். (சு)

தூயவுடம்பினன் என்றது எவ்வாற்றால் வந்தது ? ஒருகருப்பாசயங்களிற் படாமையாலும், கனா, நினா, மூப்புமுதலிய இல்லாமையாலும், சர்வமும் அழிந்தும் தானழியாமையாலும், சிவன்நிர்மலதேகி என்று வேதமுறையிடுதலாலுமாம். இதற்குவசனமுண்டோ?உண்டு, எப்படி ?

"யோனிவழி யேயுதித்து யோனிவழி யேநினைந்து
யோனிவழி யேயொடுங்கு மூமர்காள்-யோனிவழி
வாரா வொருவனையே வந்திக்கால் யோனிவழி
வாரா வகையருளு வான்"—எனவும் வரும். (எ)

சிவன் இயற்கையுணர்வினன் என்பது எவ்வாறு ? எனில், தெட்சணமூர்த்தியாய்ச் சருவதேவர் மூனிவர்கணங்களுக்கு மௌனதேசியாநின்றபடியினுலும், தாருவதாரத்திலே விஷ்ணுவுக்கு ஐந்து நிக்கிரகமும், ஐந்து அநுக்கிரகமும் பண்ணினபடியினுலும், சிவசத்தியாய்நின்று உயிர்களின் அஞ்ஞானமங்களை அறிந்து ஊட்டிவிக்கையினுலும், எல்லாம் அறிந்துவேதமோதினைவித்தலினுலும், சூரியனைப்போல இயற்கையுணர்வுதகும். இதற்குவசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"அறிவிக்கக்குரவரில்லை யன்னையும்பிதாவுமில்லை
யறிவிக்கவையலொன்றில்லை யம்பலத்தாடியென்று
மறிவிக்குமம்மானேயென் றயனரிமுனிவரொல்லாஞ்
செறிவுடையடியனமைசெய்வார் திருப்புலிவனத்துளானே"—
எனவும் வரும். (ஏ)

சிவனுக்கு முற்றுணர்தல்வருமாறு எங்ஙனம்? என்னில், அண்ட ரண்ட பிரமாண்டங்கள்தோறுமுள்ள உயிர்களுக்குக் கன்ம, கரண, புவன, போகங்கொகுக்கையாலும், சிவதத்துவம், வித்யாதத்துவம், ஆத்மதத்துவமாக மூப்பத்தாறுதத்துவங்கள்தோறும் நின்று அறிவிக் கையாலும், அளவிறந்த கண்களுக்குள்ள செய்தியெல்லா மங்ஙங்கே போயறியாமல், எகமாய்நின்றறிகிற சூரியனைப்போல, முற்றுமுணர் வன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"எங்கஞறுமிருக்கையாலு மிருவினையருத்தலாலுற்ற
செங்கதிர்மதியமீனங் தேய்ந்திடாநிற்கையாலுற்ற
சங்கையொன்றின்றியெல்லாந் தானறிந்திருதலாலுற்ற
செங்கண்மாற்குதிகழீயே திருப்புலிவனத்துளானே"-எ-ம்,

"எங்குஞ்செவியுடையா யடியேற்கிரங்காயே"—எனவும் வரும். (கூ)

சிவனே பாசமோசகனென்றால் மற்றத்தேவதைகளுக்கு அடாதோ? என்னில், எவ்வழியாலும் அடாது. இராஜாவின்கண்ணுக்கும் வழியக்காரன்கண்ணுக்கும், சூரியனிருவோத்துரப்பதுபோலச் சிவ ராசிகள், மனிதர், தேவர்முதலியகண்ணுக்குச் சிவாதிக்கனை யன்றிப் பாசநீங்காது; ஆகையால், அநுக்கிரககாலத்தில் சிவனைமுன்னிட் டறிவிப்பன். தேவர்களுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்யார்? தேவேந்திர னுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்யார்? பிரமனுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண வர்யார்? விட்டுணுவுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்யார்? உருத்திரமூர்த்தி க்கு அநுக்கிரகம்பண்ணவர்யார்? ஆகையாலெல்லாவநுக்கிரகங்களும் சிவனேயென்றறி. ஒருகுழந்தைக்கு ஒருகுழந்தை, இதுதீது இது நன்மையென்று சொல்லுவதுந்தாயாநுக்கிரகமெனக்கொள்க. இதற் கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பண்டொருகாலங்தன்னிற் படைத்தசெயற்கருளிச்செய்தா
னன்றொன்றேகன்வழிபட்டேத்த வநுக்கிரகங்கள்செய்தான்
முன்றடுகன்றிருமால்போற்ற முத்திமோக்கங்கொடுத்தான்
முன்றிறற்படைவிடுசித்த திருப்புலிவனத்துளானே"—எ-ம்,

"ஆவுக்கும்படைவிக்குமுன்ன மநுக்கிரகங்கள்செய்தா
னாவிக்கும்வலியதனுக்கு நானைக்குமருளிச்செய்தான்
மூவர்க்குமுனிவர்கட்கு முதுக்குறையறிருருக்கும்
தேவர்க்குமூத்தியம்தான் திருப்புலிவனத்துளானே"—
எனவும் வரும். (கo)

சிவன் அருளோடு கலத்தலால் அவர் மகா காருண்ணியரோ யென்றால், அஃதெவ்வாற்றால் ? வருமாறு, பன்றிக்கு இரங்கிப் பால்கொடுத்தமையாலும், ஆனைக்கிரங்கி யிரையேயேவினபடியாலும், சர்வசிவதயாபரரானபடியாலும், காருண்ணியனென்பதற் கடையாளமாய் அத்தகாரியாதிகையாலும், இரக்கமெல்லாஞ் சிவகுணமேயாம். ஈயாமை, இரங்காமையெல்லாம் மலகுணமேயாம். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"பனைவடிவீசற்கான படியிரைம்பன்றிக்கன்றுக்
கருண்முலைகொடுத்தான்பின்னு மானைக்காயரிணையவிட்டா
குருவடிவாகிக்கல்லால் குறுகிணைதலாலே [ன்
கெரியருண்மூர்த்திபோலுந் திருப்புலிவனத்துளானே"—
எனவும் வரும். (கக)

சிவனுக்கு முடிவிலாற்றலுடைமை எங்ஙனம் ? என்னில், இராவணனைச்சிறுவிரலால் ஊன்றியபடியாலும், விட்டுணு மேகமாய்த்தாங்கிப்பொறுக்கமாட்டாமல் வெட்கிப்போனபடியாலும், ஒன்றுதொட்டு மேகவாகன கர்ப்பமானபடியாலும், ஊழிகாலையில், சங்காரகர்த்தாவாய்ச் சர்வத்தையுந் தகிக்கிறபடியாலும், பூமியைக் சேடன், சேடனைக்கூர்மங், கூர்மத்தைக் காலாக்கினி ருத்திரராய்த் தாங்குகிறபடியாலும், அளவிறந்த பலமுடையாவென்பதற்கு ஐயப்பாடுண்டோ ? இல்லை. இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"அரக்கனைமிதித்தலாலு மரிவெட்கிப்போனதாலு
மூருக்கனலாகியண்டம் யாவையுமொருக்கலாலுந்
சுருக்கமிற்புவியைத்தாங்கித் தாலமாயிருத்தலாலுந்
செருக்களவாற்றலுள்ளான் திருப்புலிவனத்துளானே"—
எனவும் வரும், (கஉ)

சிவனுக்குவரம்பி லின்பமுடைமைவந்து விளங்காட்டுமென்னில், சுக்சுரன் இன்பமயனேயாம். எங்ஙனமென்னில், வேதம், வேத்தியம், ஆத்மா, அனாத்மா, திருக்கு, நிரிசியம், இவற்றையறியாமற் சச்சிதானந்தமானபடியாலும், ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களுக்கப்பாற் பட்டிருக்கிறபடியாலும், இன்பமெல்லாம் விஞ்ஞதிறபூமியானபடியால் சம்பு என்ற நாமம்வந்தமையாலும்,

"சட்டோதினைக்கமனத்தழுதாற்சங்கரனே"—
என்றமையாலும்,

"நினைத்தேகாலுங்காண்டோறும் பேசுந்தோறெப்போது
மனைத்தெலும்புண்ணெக வானந்தத்தேன்சொரியும்"—

என்றமையாலும்,

முடிவில் இன்பனென்பதற்கையமே இல்லை.—அரிகரப்பிரமாதி, நாரதாதியிருடிகள், முனிகள், மனிதர், தேவர்கள், சர்வர்களுந்தியானிக்கிறபடியினல், சிவன் இன்பமயனேயாம். இன்பங்கொடுக்கிறவர், சிவனென்பதே வேதாகமசித்தாந்தம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"எல்லா வுயிர்கட்கு மின்பங்கொ டுத்தலினல்
எல்லாரு சிவனேயே யென்னலால்-எல்லாரு
சிவனுருவே யாமாறு நெவிட்டாத வின்பமுற்
சிவன்பா லிருக்குமெனத் தேர்"—என்பும்,

"இன்பத்துளின்பமாய் நின்னடியையுந்துவன்னாய்
துன்பத்துட்டுன்பநீக்கித் துறவிகடேங்கிநிற்பார்
பொன்பதுமத்தேதான்மாயன் புன்னெரியதுவங்கணைப்பார்
செம்பதுமத்தாள்காட்டாய் திருப்புலிவனத்துளானே"—

எனவும் வரும். (கஉ)

ஆனல் இச்சிவன் எங்கேயிருப்பார்? எங்கும் இருப்பதொன்று முன்னமே சொன்தேனுமே. எங்கும் இருந்தால் எனக்குத் தெரியவில்லையே? எங்கும் இருப்பவர்; நின் அறிவிலேயும் இருப்பர். எந்த அறிவிலே? சுட்டறிவுகெட்ட சுகாதித அறிவிலே. அந்த அறிவுவேறு நான் வேறே? அந்தவறிவே நீதான். அந்த அறிவே நானுயிருந்தால் எனக்குத்தெரியாதோ? வெகுமுகமானபடியினல் தெரியாது. அகமுகமானல் தெரியுமோ? அகமாய்ப்பார்த்துப் பின்டு கேள். ஆனல், அந்த அறிவுவேறுதாறே? அனுபவித்தால்தெரியும். அனுபவித்தவர் உண்டோடா? உண்டு, அவர்கள்யார்? சுகர், வாமதேவர், திருமூலர், நந்தி, சிவவாக்கியர், அப்பர், சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், சடகோபர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரி முதலியமகத்துக்கள் எல்லாம் அனுபவித்தவர்கள்; தின்றபண்டந் தீர்க்கிட்டாற்போல, அவர்கள் வாக்கியங்கள்காட்டும். இதற்கு வசனமுண்டோடா? உண்டு, எப்படி?

"சுகன் வாமதேவன் றுருவா சன்காதி
மகன்னந்தி தான் வெண்காடன் மாறன்-சகமாண்ட

பத்திரகிரி வான்றீகி பற்றற்றே முத்தியினை
யும்ரு ருறுக்கிவ ரொப்பார்''—என்.ம்,
''சிவனோ ரான் சிங்கையுட்கண்டவா றே''—என்.ம்,
''தேடிக்கண்டுகொண்டேன் றிருமாலோடு ரான்முகனும்
தேடியுந்தேடொணாத் தேவனெ யென்னுள்ளே
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்''—என்.ம்,
''உள்ளத்திலெளியையக் கண்டதுள்ளமே''—என்.ம்,வருரும்.

அறிவுக்கறிவாய் நிற்கின்றசிவம் எனக்கேகன்தெரியவில்லே? பஞ்ச பாசமறைப்பு. நான் அறிவானால் எனக்கேன்மறைப்பு ? சிற்றறிவா னபடியினலே ; இந்தச்சிற்றறிவுபேரறிவாமோ ? ஆகும். எப்படி ?

''ஓங்காரமான கலைசத்தமுதன்னிரம்
போங்காலை மீசனே யாம்''— என்று,

வசனம் இருக்கிறபடியினலே பேரறிவாம், ஆகிறத்துக்கு எது எத்தலாம் ? மாமிசபிண்டம், மச்திரபிண்டமாய்த் தேகம் இந்திரியம் அந்தக்கரணம் பிராணவாயு இந்தியேழுபாதியும் நீங்கினல்பேரறி வாகி, அச்சிவனைக்காண்பாய். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

''பிண்டமாமூடனனல்லேன் பிராணவாயுவுமானல்லேன்
கண்டவிந்தியமானல்லேன் கரணமோர்ரான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவேமாகனென் றுணர்குருபரு வம்வாய்ப்பின்
வண்டமிறைகொன்னிறுத்தாரான் மலரடிகாணலாமே''—
எனவும் வரும். (கூ)

இரண்டாவது

பாசகண்டனம்.

ஆத்மாக்கள் அளவிறந்தனென்றல் அளவிறந்தகாலம் அளவிறந்த உயிரும் முத்தியடைந்தும் ஒழியாமல் நிற்பானேன் ? இந்த ஆத்மாக்கள்பிறந்த இடந்தெரிந்தால் அந்தச்சங்கை ஒழியும்,

''நினையக்குறினைசெய்வானும்''
''சித்திலாதபோதுசிவனில்லே''—என்னவும்,

திருவாக்காலும், அகமேகமாய்த்தியானசமாதியில் கன்னைப்போக்கித் தானதுவாய் நிற்பின், அந்த நுட்பந் தெரியும். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"பாவமுமற்றமொத்துப் பக்குவம்பருவமுற்றிங்
காவியைம்புலனேப்பற்ற தகமுகமாகியென்று
மோவியம்போலநின்றங் குனைருனராமைமோக்கிற்
சீவனுஞ்சிவனுமேவுஞ் சிருப்புலிவனைத்துளானே"—
எனவும் வரும். (கசு)

ஆத்மாவிலே சிவன் எப்படியிருப்பர்? பூவும் வாசனையும்போலே இருப்பர். அத்தனை சமீபமாஞல் தெரியாதிருப்பானேன்? விடயவாதனையாலே. விடயமின்றிப்பார்த்தால் தெரியுமோ? உன்னைப்போலே வெகுபேர் பார்த்து,

"கரியன்கொல் செய்யன்கொல் காண்கின்றிலேனே"—
என்று,

அலர்தூற்றினர். ஆனல், காணப்படாதவபொருளோ? அன்று; காணும்வபொருளோ? அன்று; பின்னைத்தான் எவ்வழி? பார்க்கவேண்டுமென்னும் பசையற்றால் அன்னதற்குச் சொல்லுவேன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பாசபந்தமேதுவா பாசமுஞ்சேதகமுவா"—என்பம்,

"நினையறிவாயிருந்து நின்மலன்றன்னைநித்தி
மனமுருகுறாலாராய்ந்து பின்னைருமையங்குன்னை
யினைறவனேயெனக்குநாக்குன்ற டில்லையாவனென்றுகேட்க
வனைறவதுநாக்கேயென்ன வகந்தெளியானைப்போலும்"—
[என்பம்,

"வாக்கினன்மனத்தினன் மதிக்கொணாதசோதியைப்
பார்க்கவேறுறுவமென்றலோ பலதினைசகளோதினீர்
நோக்கிலாதநோக்கைநோக்கி நோக்கிநிற்கலில்லிரா
நேக்கிலாதநோக்குவந்து நோக்கநோக்கநோக்குமே"—
எனவும் வரும். (கஎ)

ஆத்மாவுக்குள்ளே சிவமும், சிவத்துக்குள்ளே ஆத்மாவும், சமவாயசம்பந்தமா யிருக்குமென்று ஆகமங்கள் சொல்ல, பஞ்சபாசங்களும் ஆத்மாவை மறைக்குமென்பது எப்படி? என்னின், ஒரு கடத்திலே நீர்விட்டு எரிக்குங்கால், அதிலே ஆகாசம் வியாபகமா யிருந்தும் அந்தத்தீ நீரைச்சுடுமென்றி ஆகாசத்தைச்சுடுமோ; ஆனல், ஆத்மா கண்டிப்போ? அன்று; அகண்டமென்று கண்டால் அந்தச்சங்கை

யில்லை. ஆத்மாவும் அகண்டமும், சிவமும், அகண்டமாஞல்பஞ்சபாசம் பின்னை யாருக்கு? இந்த விவேகமில்லாதவர்களுக்கு. இதற்கு வசன முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"ஒளிந்தேன்பிறவி யுறவென்னுமபாசம்
கழிந்தேன்கடவுளு ரானவனொன்றுனை
னழித்தாங்கினிவரு மாக்கழும்வென்றேடன்
செழுஞ்சாம்பலுடைய சிவனைக்கண்டேனே"—எனவும் வரும். (கஅ)

சிவத்துவக்கு ஒப்பு சூரியன், சிவனுக்கு ஒப்பு படிகமலை, பாசத்துக்கு ஒப்பு பஞ்சவண்ணங்கள். இப்படி அனேகதொடுத்து இன்னை வனையும் சிவம் உன்னவிட்டுப் பிரியவில்லை. இந்த ஆத்மலாபத்தை நான் எப்படி மறந்தேன்? சற்சங்கதி, சன்மார்க்கசந்தி, சிவாகமசம் பாடனம் இல்லாமையால் மறந்தாய். இப்போது குருதரிசனத்தால் எல்லாங் கிடைத்தவதன்றறி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"சுத்தப் படிகமுழச்சிச் சூரியனைச் சந்திரக்கா
லெத்தன்மைதக் கத்தன்மை பீசனிலை-யுற்றுற்றுப்
பாரா கவர்க்குப் பலமும் பலபிணியும்
போராது மெற்றுனன்று போம்"—எனவும் வரும் ()

சிவசம்பந்தம் எனக்கெப்படிவந்தது? சிவத்துவம் நீங்கிச் சிவ மெப்படியாவேன்? சிவசம்பந்தம் அறியாமையாலே. சிவசம்பந்தம் அறிவாலே. அந்த அறியாமை எங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. ஆனல், என்னை மறைத்த இருளை யான் அறியாமற்போகவேண்டியது என்னை? இந்த அஞ்ஞானத்தை என்னறக்குக் கடப்பேன்? இந்த மாயையாலே மூடுபட்டேன்! இந்த கர்மம் என்னை விடவில்லையே! என்பதனல் அறிந்தாயோ யில்லையோ. ஆனல் அறிவு எங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. அறியாமையும் அறிவும் ஒருசம்பந்தமாய் இருக்குமோ? இருக்கும். எப்படி? ஒரு கடலிலே விடமும், அமுதமும், பிறந்தாற்போலவும்; ஒருமரத்திலே ஈரமும், வெருப்பும், பிறந்தாற் போலவும்; ஒருகண்ணிலே வெகுமையும், இருளையும், பிறந்தாற்போல வும்; உன்னறிவிலே அறியாமையும், அறிவும், ஒன்முய்ப்பிறந்ததைக் கண்டுகொள்ளுதி. அந்த அறியாமை எதனால் இறந்தது? அறிவு மேலீட்டாலே. அந்த அறிவு எவ்வண்ணம்? நான் எவ்வண்ணம்? அதனை இரண்டாட்ட இடமில்லை. ஆனற்போம்வழியாது? (அறிவுஞ்

சிவனுமொண்ணனு அல்லவென்கிறவன்வாயில் மண்ணனு) என்கிற உல
கவசனமே சாட்சி. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"ஞானவமேலிடவாருயிர் கீழிட்டடங்கிலிற்கு
மானவங்கீழிடவாருயிர் மேலிட்டருளுருவாம்"—என்பும்,

"அறிவென் றறியாத வானவமே ஞானச்
செறிவாய வென்னேநீ தின்டற்க-வறிவாய
வென்னேச் சிவமாக்கி யென்னறிவி லெக்காலும்
பின்னமற நின்றருள் பிரான்"—எனவும் வரும். (உ0)

ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானியிலே மலசம்பந்தம், சண்டுக்குக் காளிதம் போலும், கடலுக்கு உவர்போலும், நெல்லுக்கு உமிபோலுமான தென்னில், ஆத்மா அறிவென்றால், மறைக்குமோ? சிற்றறிவானபடியி னலேமறைக்கும்; ஒளியைய இருள் மறைக்குமோ? மறைக்கும். சந்திராதித்தர்களை, இராகுகேது மறைக்கிறப்போலும்; நெருப்பை சாம்பல்மறைக்கிறப்போலும்; ஆகாசத்தை, மலைமறைக்கிறப்போலும். ஆனால், இந்தமறைப்புக்தான் வருவானேன்? நீபண்ணகன்மத்தால். நான் அவயவம் இன்றிநிரவயவமா யிருக்கக்கன்மத்தை எப்படிச்செய் தேன்? நிரவயவன் நானென்பதைமறந்து, அவயவம் நானென்னுங் கருத்தாற் கன்மம்வந்தது, அந்தக்கன்மத்தால் மாயையுண்டாச்சு, இந்தமாயையால் சர்வபதார்த்தமும் உண்டாச்சு. இதுபோமாறு? சிற்றறிவாகிய நீ, பேரறிவாய்நின்றருள்பசுபாசம் இல்லை. இதற்குவசன முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"அறிவுருவாயவென்னே யானவடமாதிகூடிட்
டிறிவறியாதநின்னேட் பிறித்துத்தான்முழுதுமாகி
நெறியினேமறைத்துப்பொல்லா நீசருக்கடிமையாகிச்
செறியிருணின்றதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே"
—எனவும் வரும். (உக)

சிவமேகுருவாய் வருமென்னில் விரோதஞானமாம்; உங்கள்சிவ னுக்குக் காலுங் கையும் உண்டோ என்னுந் தர்க்கம்வரும்.

"குருவேசிவமெனக் கூறினனெந்தை"—என்று,

வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்? ஆனால், சிவனேக்குரவனெனச் சிந்தியேலக்க அவமதியா லாழ்வைநிர்யத்து-என்று வசனம் இருப்பா னேன்? ஆனால், இதற்குவாயில்லை. தினிப்போமாறு? சிவஞானிகளோ

அதிட்டித்துக்கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுவர். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"அறிவுக்கறிவா யறிவிப்பான்சில்லோர்க்
கறிவுருவுகொண் டருளுவான்"—என்பும்,

"ஆட்டுவித்தா லாரொருவராடாதாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர்காணுதாரே
காண்பாராரார்கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே"—எனவும் வரும். (உஉ)

பதிதான், அநாதிபசுவும், பாசமும், அநாதியோ? சூரியன் உள்ளபோதேகண்ணும் அநாதி. கண்ணேமறைத்த இருளும் அநாதி. பதிதான் நித்தியம், பசுவும்பாசமும் நித்தியமோ? ஆதித்தன் உள்ளபோதேகண்ணும், கண்ணேமறைத்த இருளும் நித்தியம். ஒன்றுக்கே நித்தியப்பட்டம் அன்றி மூன்றும்நித்தியமோ? வெண்ணில், சிவனறிவிலே சிவனறிவு கலக்கப்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தை மறைக்கிறபடியிலே, பாசத்தைநித்தியம், அநாதியென்றது. ஆனால், இது தாரியமாச்சுது. தாரியங்கடந்த விடத்திலே ஆகமமும் எனக்கெட்டாதென்று சொல்லும்; வாழையடி வாழையாய் உலகத்தைமறைக்கலால், அநாதியென்றலும் ஆகமத்துக்குவிரோதமில்லை. வேதாந்தம் ஒன்றேயென்று சாதிப்பானேன்? அடியேனுக்கு அதுதெரியவில்லையே? தெரியப்படுத்துமென்றுகேட்கத் தேவையில்லை. வேதம்விரோதஞ்சொல்லுமோ? சொல்லாது. உன்போதம்போலல் எல்லாம் அவிரோதமாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"சுடரொளியாமென்றுமுள னென்றளவும்யாதுமுளனெ
ன்றறிவிலையிற்றரித்து நில்லாமல்"—என்பும்,

"பதிபசுபாச மெனப்பகர்மூன்றும்
பதியினைப்போற்பசு பாசமனாதி"—என்பும்,

"அறிவறிவென்ற வறிவுமனாதி
யறிவினைக்கட்டிய பாசமனாதி
யறிவுக்கறிவாம் பதியுமனாதி
யறிவுபதியிற் பிறப்பறுக்காதே"—எனவும்வரும்.

ஆத்மா ஒன்றென்று வேதாந்தஞ்சொல்ல, விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென்று அனேகமாக ஆகமஞ்சொல்லுவதேன்? வேதவழிபோனவன் ஆகமவழியிற்போகான்; வடக்கேபோகிறவனைக்

குக் காவேரிமகத்துவந்தெரியுமோ ; வதற்கே போகிறவனுக்குக் கங்கைமகத்துவந் தெரியுமோ ; அப்படிபோல்,

"முத்திபலவும்பகர்ந்தோம் பக்குவத்துக்கீடாய்"—

என்பதைப்பற்றில், சமுசயமாகத்தி. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி ?

"ஒன்றதேதேபலநூர் வழியாறதற்குள்"—என்பம்,

"ஒன்றென்றுசொல்பவர்சொன்னதுந்தெரிந்துசொல்லுகவாரியண்டோ,மென்றென்றுசொல்பவர் சொன்னதுந்தெரிந்துசொல்லுகவேத்தியன்பர், சென்றன்றுங்குருச்சிற்றம்பலநாடிசிவபுரத்தோர், னென்றென்றிதாமென்று சொல்லாதமுத்தியளிக்குனரோனே." ()

வேதம், வைதாந்தம், வைத்தியம், வேதமகாவாக்கியம், வேதாந்தமகாவாக்கியவிசாலம், வேத்தியப்பிரமம்; இப்படி, வேதபண்டிதர்கள் வெகுமுகமாகச்சொல்ல, ஆகமவாக்கியமே பிரதானமென்று மூற் சொல்லிய வேதத்தை நிந்திப்பானேன் ? சத்துவமசி, சித்துவமசிக்கும், அது நீயாதலால், சிவம் நீயாதலால், என அர்த்தம் வகமே ; இதற்கு அத்தாட்சி ; அங்கயற்கண்ணி, மீனாட்சி, இடைச்சி, கோனாட்சி, வெள்ளிமலை, ரசிதமலை, காஞ்சி, கச்சி, காசி, வாரணாசி, வெண்காடு, சுவேதவனம், வேதாரண்ணியம், மறைக்காடு. இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"அதுவேவீ யாணையென்றமறைகள் சொல்லு
மெதிர்சிவனே நீயாரு யென்னை-முதுநூலும்
வேறேறுவே றன்றேறுசொல் வேதியனே விண்விசும்படும்
வேறேறுவே றன்றேறு விளம்பு"—என்ம,

"தன்னேரிலிடொரு தற்சிவக்கோழியே
பின்னேரில்லுருப் பெற்றியையாடியே
மன்னுமாலையும் காலையுதிபட
வன்னாரில்லுரு வாகுவனுனோயே"—எனவும் வரும் ()

ஆத்துமாவே சிவமென்பது சித்தாந்தமானால், சிவமென்றும், பிரமமென்றும், அரிகரப்பிரமாதிவென்றும் பலவாய் வருவானேன் ? உபாசிகன், உபாசனையால் வேறுவேறுரூபினை. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி ?

"காவேரியொன்று காஸ்வாய்நூற்றெட்டு
மன்னெண்றுபாண்டம் வரும்பலவாகி
விண்ணெண்று ஆகாயம் வேறுவேறுகு
மாவியுமிவ்வண மாய்ந்துகொள்வீரோ"—என்று,

வசன மிருக்கிறபடியிலேலே சங்கையில்லை. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"என்னகத்துளென்னோ னெங்குமோடிநாடினே
னென்னகத்துளென்னோ னறிந்திலாமையானதா
னென்னகத்துளென்னோ னறிந்துமெய்தெளிந்தபின்
என்னகத்துளென்னையன்றியாதுமொன்றுங்கண்டிலேன்"
—எனவும் வரும். (உசு)

இவன் அறிவு, சிவன் அறிவிலே கலந்தால் மலம், மாயை, எக்காலும் இல்லையா? இல்லை. எப்படியில்லை? மத்தியான சூரியனை அந்தராத்திரி மறைக்குமோ; நீரிலே முழுகினவனை நெருப்புச் சுடுமோ; மச்சுவினக்கை வாயு அலைக்குமோ; அதுபோலாமென்று அறி. ஒருகாலுஞ் சிவன் கலந்ததென்றால், ஒருகாலம் பிரிந்ததுண்டோவென்னு மாற்றம் வருமேயென்னில், குருடனுக்குக் காசத்தடைமாத்திரமேயன்றி, அவன் கண்ணுக்கு பிரகாசம் ஒருகாலம் வரவுபோக்குநாத்தி. ஒளியிருந்தால் மறைப்பு வருவானேன்? அப்பிரகாசமா யிருக்குங் காசம் நீங்கப்பிரகாசிக்குமெனக்கொள்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"குருடர்க்குமுன்னே குடிகொண்டிருந்ததென்
கோலமல்கு"—என்னும்,

"அறிவுங்கரணமும்போ யானந்தபூரணத்தைத்
குருடன்விழியொளிபோற் கூடாமற்கூடினமே"—என்னும் வரும். (உஎ)

உடலுக்கு - மூலம் இந்திரியம்; இந்திரியத்துக்கு - மூலம் பிராணன்; பிராணனுக்கு-மூலம் கரணம்; கரணத்துக்கு-மூலஞ் சிவன்; சிவனுக்கு-மூலஞ் சிவன்; சிவனுக்கு-மூலஞ் சிவனே. இச் சிவனே இவைகளைப் பிரேரிக்கிறபடியிலேலே, சிவன் அல்லாதது எல்லாஞ் சிவன்போலத் தோற்றும்; ஆகையால், எல்லாஞ் சிவம் என்பதும், நானே பரப்பிரமமென்பதும், இக்கருத்தைப்பற்றி வந்தன. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"உடம்பினைச்சிவமேயென்ப ருடம்பிற்குழுலமோராற்
றிடம்படுபிரானன்றுனே கத்தனென்றுணைப்பரஞ்சு
மடம்பெறுமிந்தியத்தை மதியென்பரிவைக்குழுலம்
திடம்படநின்னைக்காணர் திருப்புலிவனத்துளானே"—
(உஅ)

எனவும் வரும்.

தத்துவ மூப்பத்தாறும் ஆத்மாவுக்கு விடயஞானம். இந்தத் தத்துவம் ஆத்மா அல்ல. ஆத்மதத்துவம் அசுத்தமாயை. வித்தியாதத்துவம் ஆத்மா அல்ல. ஆத்மதத்துவம் அசுத்தமாயை. வித்தியாதத்துவம் சுத்தமாயை. சிவதத்துவம் அசுத்தாசுத்தமாயை. ஆத்மதத்துவம் அசுத்தாசுத்தமாயை. சிவதத்துவஞ் சுத்தமாயை. ஆத்மதத்துவம் சுத்தமாயை. வித்தியாதத்துவஞ் சந்திரனைப்போல, வம்சட்சத்திரங்களைப்போல, சிவதத்துவஞ் சூரியனைப்போல, ஒருமாயையிலே மூவிதமாயிருப்பதை ப்படி? அத்தாட்சி, கருப்பஞ்சாற்றிலே வெல்லம், சர்க்கரை, கற்கண்டு உண்டானதற்போலவும்; மண்ணிலே இரும்பு, வெள்ளி, பொன்னுண்டானதற்போலவும்; இப்படிமும்மாயையும் ஒன்றுக்கொன்றுமேலுகாண்க. இந்த மும்மாயையுமே மூப்பாழுமானபடியினல் தத்துவாதீதன் ஆத்மாவென்று வேதஞ்சொல்லும். இந்தத் தத்துவத்தோடே ஆத்மாக் கூடுவானென்? கூடாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியம் இல்லை. பஞ்சகிருத்தியம் இல்லாவிட்டால் என்ன? உன்னைக்கேட்டோ ஈசுரன் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவான்; ஈசுராக்கினை அறியப்படாதென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பூதமுங்கரணம் பொறிகளைம்புலனும்
பொருந்தியகுணங்களோர் மூன்று
காதமுங்கடந்தவெளியிலே நீயுகாணுமாய்
நிற்குகா ளுளதேகா"—எனவும் வரும். (உக)

ஆத்மா, சுதந்தரனன். தத்துவஞ் சடம், சடத்தையுஞ் சித்தையுங் கூட்டிவைக்கிறவர் சிவன். இந்தச் சிவன், என் சடசித்தைப் படைத்தார்? திருவிளையாட்டு. சடமுஞ் சித்துஞ் சிருட்டிக்குமுன்னே, எப்படி யிருக்கும்? பழைய பரமசிவமா யிருக்கும். ஆனல், எல்லாஞ் சிவமென்னலாமோ? அதுக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனல், ஆண்டவன் அடிமையில்லையோ? அனுபவித்துப்பார். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"நன்றுகண்டூரிது நமச்சிவாயப்பழந்
தின்றுகண்டார்க்கது தித்திக்கவாறே"—என்னும்,
"அனுபவத்தறிவதன்றி யளவையாலறியக்கூடாச்
சனகனைச்சாக்கிசொன்னற் சருவருமொப்புக்கொள்வர்

மனமொருபாலேவிட்டின் மலரடிநோக்கும்வஞ்சர்
தினமலரிடுஞ்வேண்டாத் திருப்புலிவனத்துளானே''—
எனவும் வரும். (கூ0)

ஆத்மாவை யெப்படியறியப்படும்? ஆத்மாவே பிடிபடாமற்போ ஞல் சிவம் எப்படிப் பிடிபடும்? சோத்திராதியால் சத்தாதிகளை யறி யப்படுதலாலும், உசுவாசம் நிசுவாசம் வாங்கிவிடுகிற படியினுலும், சுந்திராதித்தர்கள் தோன்றி யொடுங்குகிறபடியினுலும், இதற்கெல் லாம் பிராணதாரியா யிருக்கிறவனே ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவைவிடச் சிவமில்லையோ? விலாங்கு சம்பந்தம்போல உண்டு. அதெப்படி?

''ஆமடிகெட்டேனே-பாம்படி
யல்லடிகெட்டேனே விலாங்கடி''—என்பதுபோல.

வெகு முகத்திற் சிவனையும், அகமுகத்திற்சிவனையும் தோற்றும். இந்த வித்தை நானெங்குங் கண்டதில்லையென்னில், வேதாகம வீதி யிலேபோனுற் காணலாம். இதற்கு அத்தாட்சி,

''ஆமடிகெட்டேன்பாம்பீதன்றுகெட்டேன்
விலாங்கென்னுமோ குடியம்போலுமுளன்''—என்ம,

இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''காதெவனேலேகேட்குங் கண்ணெவனேலேகானு
மோதுநாவெவனேலுண்ணுமுடலெவனேலேயோரு
மோதுமூக்கெவனென்மோக்கு மூச்செவனேலேயோதும்
போதெவனுற்போய்மீளு மவனடிபோற்றுகிற்பாட்''—
எனவும் வரும். (கூக)

எகமோ, துவிதமோ, அத்துவிதமோ, சிவ சிவாகாத்திரியோ, மூத் திரிச்சயார்த்தம் எப்படி? என்னில், எகமென்றுல், ஆண்டவனடிமை என்கிற குணம் வரத்தேவையில்லை. துவிதமென்றுல் அயிக்கமுத்தி கூடாது. கலப்பென்னின், ஒருவீட்டிலிரண்டு பயித்தியக் காரரில்லை யென்பதேயாம். சிவனுமில்லை சிவனுமில்லையென்னில், அனீச்சுரவா தியாய் முடியும். ஆனற் போம்வழி? (நிட்டையிலே நட்டமானேன்) என்னு மகாவாக்கியத்தாற் காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''நீரினைமுழுகிநே னினைறையவுண்டவன்
வாரமிருமதன் போன்றுமாமையன்

நீர்சிவயோகத்திற் நிலைத்திருப்பர்க
ளாரவர்பெருமையை யளக்கற்பாலரே''—என்பும்,

''அண்ணலுழையிரும் வெறணவணர்ந்தா லெயிக்கியமுத்தி கூடாவா, லெண்ணலுழையிரு மென்றனவணர்ந்தா லாண்டவனடிமையின்றாகு, மண்ணலுழையிரு மிரண்டலெவென்றா மன்றனினோயுறவாகு, மண்ணலுழையிரு நாத்திபென்றலைக்கி லெனீச்சுரவாதிகீயாமால்''—எனவும் வரும். (கூஉ)

ஆத்மாசுதந்தரபோதரை? வசுதந்தரபோதரை? எனினில், ஆகமம் முத்தியில் சுதந்தரபோதனென்று சொல்லும். வேதம் பெத்தமுத்தியிரண்டிலுஞ் சுதந்தரபோதனென்று சொல்லுமாலில், சுபாவசித்தாந்த மேதென்னில், அனுபவத்திற் காண்க. மூன் சொன்ன வேதாகமஞ் சொல்லவில்லையோ? எனினில், தற்போதத்தே சிவம் தான் இல்லாமையே யதற் கடையாளமென்றும், அகந்தத்துவா சுத்தபவா வென்றும் சொல்லும். ஆனல், அது தெரிகிறவழி எப்படி? எனினில், உன் சித்தம் சுதந்தியானத்தில் அழுந்திஞல் அன்னறக்குத் தெரியும். தெரிந்தவந்து, உலகர்க்கு உபதேசம் பண்ணக்கடவா மென்னும் ஆசையை விடக்கடவாய். இதற்கு வசன முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''காணுதகாட்சினைக் கேளாதகேள்வினைப்
பூணுதபூணினைப் போற்றுதுகாசே''—என்பும்,

''அனைபவத்தன்றிலேறறியொணு
வினையுடனம்புலியாடவாவே''—என்பும்,

யனுவினுக்கனுவதாய்நின்ற
சோர்மனையயறிக்தம்புலியாடவாவே''—எனவும்வரும்.()

மூன்றுவது

பாசசங்கை.

ஆணவமலத்துக்கு அனேக சத்தியும் சிவனுக்கு இரண்டு சத்தியுமாயின், ஆணவமுயர்ந்து சிவந்தாழுமோ? எனினில், சிவந்தாணையறிகிற சத்தியொன்று, சருவாத்மாக்களுக்கும் அறிவிக்கிற குணசத்தியொன்று. ஆணவத்துக்கு அனந்த சத்தி அனந்தாத்மாக்களை மறைக்கிறபடியினலே, பெருங்குலத்தானென்னும் பேர் புலையனுக்கு வந்த

மையால், அவனுயர்ந்தாரே இல்லை. அதுபோலவா மென்றறி. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"சிவத்தினுக்கிரண்டுசத்தி திமிரத்துக்கனந்தசத்தி
சிவத்தினுக்குயர்ந்ததென்பர் தெளிவிலாமாந்தரெல்லாஞ்
சிவத்தின்றன்றன்மையெல்லாந் திமிரமேமறைத்தலாலே
சிவத்தினையறிந்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே"

—எனவும் வரும். (கச)

இந்த ஆணவமலம் அருவமோ? உருவமோ? இரண்டுமல்ல. உருவமென்னிற்கண்ணுக்குத் தெரியவேண்டும். அருவமென்னின் மறைக்கமாட்டாது. பின்னதான் போம்வழி? பாசம் உண்டென்று முன் சொன்னதும், ஆசாரியன் இல்லையென்று பின் சொன்னதும், ஆசாரியன். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"அறிவறியாமைதன்னை யன்றுகானறியேனின்றுங்
குறியுறக்காணேனினின்றன் கூத்தாட்டலிருந்தவாறென்னே
மறிமழுக்கரத்தாயுன்றன் மலரடிகாணநோக்கிச்
செறிபலமுனிவர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே"

—எனவும் வரும். (கஎ)

இந்த ஆணவமாதிய பஞ்ச பாசங்களும், நித்தியமென்று சிவாகமஞ் சொல்லுமெனில் கூடாது. எப்படி? ஒரு வேதம் பஞ்சபாசங்களும் அநித்தியமென்று சொல்லிற்று; பின்னொருவேதம் ககனரவிந்தம், வந்தியாடுத்திரன், சசவிஷாணம்போல அனுபவத்திலே பஞ்சபாசமில்லையென்று சொல்லிற்று; நாலாம் வேதம் மாயையேயில்லை, இருக்கிறதெல்லாம் பிரமமேயென்றுசொல்லிற்று; அட்டாவக்கிரகர் தன்முய்வயிற்றிலிருந்துகொண்டதகப்பனைநோக்கி, (எல்லாம் மாயையென்கின்ற வாய் எல்லாம் பிர்ம்மமென்று சொல்லாதோ)—வென்று, திருவுளம் பற்றினபடியாலும், பஞ்சபாசங்களுமில்லையென்பதே சித்தாந்தமென்னில்; உண்டாயிருந்ததென்பதுவதத்திரியும். ஆகையால், இல்லையுண்டென்பதிரண்டும் அனுபவத்திலே தோன்றுமென்பதே சித்தாந்தம். விபகாரத்துக் கொப்பக் காட்டென்னில், அனுபவம் விபகாரத்துக் கெட்டாது. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"இல்லையெனுமாயையி லிட்டனைநீ
பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே"—எ-ம்வரும்.()

மலம், மாயை, கன்மம், ஒருகுணமோ ? பலகுணமோ ? மலம்-மறைக்கும் ; மாயை-விளக்கும் ; கன்மம்-விகாரப்படுத்தும். மலம் அறிவை மறைக்குமோ? மனத்தைமறைக்குமோ? மனத்தைத்தான் மறைக்கும். அறிவை மறைக்குமென்று வசனமிருப்பானேன் ? மனமும் அறிவின் சம்பந்தமானபடியினல் அங்ஙனஞ் சொல்வாருமுளர் ; செனனமரணப்படுவது மனந்தானே ? ஆத்மாவோ ? ஆத்மாதான். செனனமரணப் படுவதென்றால், அனுபவி யொப்புக்கொள்ளான். செனனம் - கருவியிற்றோய்தல் ; மரணம்-கருவியைநீங்கல் ; நரகம்-ஆயாசம் ; சொர்க்கம்-அநாயாசம். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ? சுருதிசார முற்றிலுங்காண்க. (கஎ)

இந்தக் கண் நானல்ல ; கண்-சடம் ; நான்-சித்து ; கண்ணைக்கொண்டறிகிறது-மனம் ; மனத்துக்குச்சாட்சி-நான் ; கண்ணும்-விடயமும் - மனமும்-மாயை, நான்-அறிவு, என்பெயர்-ஆத்மா. இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"கண்ணைவலைலேகாணும்"—என்பம்,

"காளத்தியானவனென் கண்ணுளானே"—என்பவரும்.()

இந்தச் செவி நானல்ல ; செவி-சடம் ; நான்-சித்து ; செவியைக்கொண்டறிகிறது-மனம் ; மனத்துக்குச்சாட்சி-நான் ; செவியும் விடயமும்-மனமும்-தூலம் ; நான் சூக்குமம், என்பெயர் ஆத்மா. இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"காதலைலேகேட்குமே"—என்பம்,

"சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி"—என்பம் வரும். ()

இந்தத் தொக்கு நானல்ல, இது சடம், நான் சித்து, தொக்கால் பரிசத்தையறிகிறது-மனம், இந்த மனத்துக்குச்சாட்சி-நான், இவையெல்லாமிறந்தாலும் நானிறவாதபடியினலே நான் சின்மாத்திரன். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"உடலெலைலேயோரும்"—என்பம்,

"உடற்சக்காத்தி னுயிர்ப்பையுங்காட்டி"—என்பம் வரும்.()

இந்த ஆக்கிராணம் நானல்ல, இது சடம், நான் சித்து, ஆக்கிராணத்தைக்கொண்டு கந்தத்தையறிகிறது-மனது, அந்த மனத்துக்குச்சாட்சி-நான், எனக்குச்சாட்சி-சிவம், இந்த சிவம் வேறு நான் வேறல்ல ; ஆக்கிராணமும், கந்தமும்,மனசும் அழிய நானழியாமல்சிவத்தை முன்னிட்டுப் பாசத்தை பின்னிட்டபடியால், நான் சிதானந்தனாயன். இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"மோதுழுக்கெவனென் மோக்கும்"—எனவும் வரும். ()

இந்தநாக்கு - நானல்ல, நான்-சித்து, நாக்கு-சடம், நாக்கைக் கொண்டு ருசியையறிகிறது-மனம்; இந்த மனத்துக்குச்சாட்சி-நான், எனக்குச்சாட்சி - சிவம், இந்தச் சிஷ்டியையும், ருசியும், மனமும் அழிய நான் அழியாதபடியால் நான் நித்தியானந்தன்.—இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"ஓதுநாவெவனுலுண்ணுமெம்"—எனவும் வரும். (சஉ)

பிராணவாயுவும் நானல்ல, பிராணன்-சடம், நான்-சித்து, பிராணனைக் கொண்டறிகிறது-ஆத்மா, அந்த ஆத்மாவே-நான், இந்தப் பிராணனும், மனதும் அழிய, நான் அழியாதிருக்கிறபடியால், நான் சருவானந்தன். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"மூச்செவனுலேயோதும்"—எனவும் வரும். (சஊ)

இந்த மனமும் நானல்ல, புத்தியும் நானல்ல, அங்காரமும் நானல்ல, சித்தமும் நானல்ல, அந்தக்கரணம்-ஆத்மாவுக்கு மந்திரி, பிராணன் - பிரதானி, ஆத்மதத்துவம் - தாசிப்பணை, வித்தியாதத்துவம்-சிற்றணி, சிவதத்துவம்-பேரணி, காயமே-அரண்மனை, இப்படி சாகிரமாதி தானமாகிய உத்தியானவனங்களிலே சம்சாரிபோலச் சஞ்சரிப்பன்; ஞானக்கண்ணினுற் பார்க்கிறவர்களுக்குத் தோற்றப்படுவன்; ஊனக்கண்ணினுற் பேரற்றப்படான்; ஆத்மா இன்னனென்று என் தோற்றப்படவில்லை? தோற்றியுங் கன்மத்தால் தோற்றப்படவில்லை; நீயார், என்னில், நான்தான், நீயார் என்னில் யாருமில்லை, என்பவனே ஆத்மா, இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"நானொன்றுளாப்பவனே நாடிலுந்தவான்மாவா
நாநானென்றுணக்குக் கயல்வேறோர்நாக்குண்டோ
நானேநீநீநானென நானைமுனைடியமாணைக்க
நானேவெதப்பொருளை நாட்டுவதற்கையமிலை"—

எனவும் வரும். (சக)

ஆணவம்-இருள், மாயை-விளக்கு, கன்மம்-கருக்கறை வெள்ளியோ-வென்று மயக்கஅறிவு; கண்-ஆத்மா, சூரியன்-சிவம், பகல்-சகலம், இரா-கேவலம்; இப்படி அனுதிதொடுத்து இன்றளவும் வரும். சற்குரு ஞானதீக்கையால் சகலகேவலம்அறும்; அறவே ஞானசூரியன் உதயமாம்; ஆகவே ஆணவவிருள் நாசத்தையடையும்; அடையவே மாயை-விளக்கவியும், அவியவே-ஐயந்திரிபு அறும், அதனால் ஆத்மா சுவானுபவத்தைப்பெறும், பெற்றால் வேறுபடுமே யென்னில், வே

நிலாமையைக்கண்டதே பெற்றதெனக்கொள்க. இருள் சூரியனில் மறைந்தாற்போல, ஆணவம் சிவத்தில் அடங்கும் எனக்கொள்க; இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"சருவக்கியாதேனுத்தரமேயாம்"—எனவும் வரும். (சுநி)

சிவத்தைவிட ஆத்மாவென்று நாமம் வருவானேன்? சிருட்டியால்; ஆனல் சிருட்டிக்குமுன் சிவராசியில்லையோ? இல்லையென்றே வேதஞ்சொல்லும்; வேதாந்தத்துக்கு மேலான ஆகமம், உண்டென்று சொல்லுகின்றதே; அது பூருவகாண்டத்திற் சொல்லும்; உத்தரகாண்டத்தில் வேதஞ் சொன்னபடியே சொல்லும்; இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"சாலமோன்முதலறிவுடையாமுனைவுருவாகிழுவருருவிற், சாலவுமாசிமையங்கலாறினுருவாகி நின்றகழுலோன், முதலழுமேலவின்னேணுருவேதழுமென்முளாயோராவினிலுமேற், பாலனுமாயவற்கோர்பாமாயழுந்தியவணுகமக்கோர்சரனை"

[—என்பும்,

"திக்கேடதூர்வமாத்மா யேகமேவா"—என்பும்,

"சிருட்டிக்குமுன்னையினல்லாற் சிவமென்றுசெப்புமனை
சிருட்டிக்குப்பின்னையிற் சேறபட்டான்சிறுசிவனென்ற
சிருட்டியைமீக்கிச்சிலோகமென் பாலனைச்சாத்தாலுற்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமாணன் றிருக்கச்சிலேகம்பனே"—

எனவும் வரும் (சுசு)

ஆனல் ஆத்மசிவத்தை வந்துப்பிரகாரம் அறியவைக்கலாம்? என்னில், வனத்தின் வள்ளிமுதலின் நுனியைப்பற்றி அதன் மூலம்பற்று வானைப்போல, வசனத்தைப்பற்றி-வாக்கு, வாக்கைப்பற்றி-மனது, மனதைப்பற்றி-புத்தி, புத்தியைப்பற்றி-ஆங்காரம், ஆங்காரத்தைப் பற்றிச்-சித்தம், சித்தத்தைப்பற்றிச்-சீவன், சிவனைப்பற்றிச்-சிவம், இப்படி யறியவைப்பாயாக. அறியவைக்கிறவன் யார்?

"அவனருளாலே யவன்றாள்வணங்கி"—என்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"வெள்ளநீர்சடையர்போலும் விரும்படியார்க்கெளியர்போலும்
உள்ளதேயுருகிநின்றன்று குவப்பவர்க்கன்பர்போலும்[லும்
கள்ளமேல்வினைகளெல்லாங் கரிசறுத்திடுவர்போலு
மள்ளலாய்படுனைமேய வாலங்காட்டடிகளாமே"—எனவும் வரும். (சுஎ)

தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாத்திரவாசனை இந்த மூன்றுக்கும் விபரம்; தேகவாசனை-பூப்பிரதக்கணமுதலிய செய்யவேண்டுமென விருப்பம்; லோகவாசனை-தன்னை யுலகமறிக்க நடித்துப் புகழ்விரும்பி யிகழ்விலக்கல்; சாத்திரவாசனை-அநந்தசாத்திரங்களு மறிவோமென்றல்; தேகவாசனை யாவது-சருவஞ்சிவமயஞ் சகத்து என்கிற விவேகத்தால் நசிக்கும்; லோகவாசனை-அரிகரப்பிரமாதிக ளையும் புகழ் இகழ்விடாதென்பது சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும்; சாத்திரவாசனை-ஆத்மக்கியானஞ் சற்குருகடாக்ஷத்தால் அன்றி விளங்காதென்பது, சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும்; சாத்திர விருப்பம்-எவனுக்ஞானோடா அவனுக்கு அனுபவங் கொசுக்காலத்தினையாலு மிவ்வி என்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம் உண்டோடா? உண்டு, எப்படி?

"உத்தமமீசுரத்தியானம் மத்திமமாகமசாத்திரமோ
கோகனிட்டங்கீதாகாயா வாதார்த்தம்பசுலட்சனம்"
—எனவும் வரும்.

(சுஅ)

ஆத்மா-குருடன், குருடி-ஆணவம், கோல்-சரீரம், கோல் கொடுத்திழுப்பான்-ஆசாரியன், சூரியன்-சிவம், படுகுழி-நரகம், மேடு-சுவர்க்கம், கோயிலுக்கிழுத்தால்-கொளத்துக்குப்போவெனன்பதே சிவபோதம், (அரவானிருந்தறுக்குது-ஆனிருந்தாலாவுது) என்னும் வசனத்தால் ஈசுரன் உண்டு; அவனால், சகசாலமுண்டென்பதே சித்தாந்தம்; (எங்குஞ் சிதம்பரம்-பொங்கிவழியுது) என்னும் வசனத்தால், அகமுகமாயிதேரர்க்கு அக்கணமே பந்தபாசங்களும் விடுபடும். இதற்கு வசனம் உண்டோடா? உண்டு, எப்படி?

"இருட்டறைமூலை யிருந்தகுமரி
குருட்டுக்கிழவனைக் கூடல்குறித்துக்
குருட்டுனைதீக்ஷிக் குணம்பலகாட்டி
மருட்டியவனை மணம்புணர்ந்தாளே"—எனவும் வரும்.

சூரியனுக்குள்ளே-மேகம், மின்னல், இடி, இந்திரதனுசு, மழை முதலிய அஞ்சுந் தோன்றிறற்போலச் சருவசூனியசிவத்தில் ஆணவம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை, திரோதாயி அஞ்சுமலமுந் தோன்றியவாறுகாண்க. சிருட்டிகாலத்திற் றோன்றிச் சங்காரகாலத்திற் சிவனிடத்தெப்படி இல்லாதேபோம்? கார்காலத்திற் சூரியனிடத்திலே தோன்றிய-அஞ்சுங் கோடையில் மறைந்துபோனது சூரியனிடத்திலேயே யென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம் உண்டோடா? உண்டு, எப்படி?

"சோற்றுவதெல்லா மின்னிடத்சோற்றும்
சோற்றம்பிரிந்தி மேற்றுச்சுடர்முனே"—என்ம,

"மன்னுமாலையமேனி வாணும்னைவயமும்
பின்னைமுமடினைமும் பெருகிச்சிவணும்
பன்னுமானைவமுதற் பாசமியானைவயு
முன்னுமிச்சிவத்தினை டயுதித்தெகாங்குமால்"—

எனவும் வரும். (ஙo)

சோற்றமுமொக்கமுஞ் சிவத்திலே கூடாதென்று சிவாகமஞ் சொல்லுமேயென்னில், நீ ஆகமக்கைகண்டால் முற்றுந் தெரியும்; ஆஃதெங்ஙனம்? அங்ஙனம் பூர்வகாண்டத்திற் சொல்லும்; உத்தர காண்டத்தில் வைதற் சொன்னபடியே சிவத்திலே உம்பத்திலயஞ் சொல்லும்; மாயையிலே உம்பத்திலயமென்னில்,

"ஏழுபாரழுகட லிபங்களெட்டுவெற்புடன்
சூழும்வானகிரிதாடங்கித் சூழுமேழுலகமும்
வாழுமால்விசும்பிறை பிரமவண்டம்யானையு
மூழியாளெனிக்குளே யுதித்துநின்றொருங்குமே"—

என்றும், வசனம்வரக் கணக்கில்லை; சர்வ பரிபூரணர், சர்வ காரணர், சர்வலோகநாயகர், சர்வசிவதயாபரர், சர்வகாரியகாரணர், சர்வஞானகாரணர், சர்வதேவசிகாமணி என்று சிவத்துக்கு நாமம் வரக் கணக்கில்லை. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"தினைதுணைகுமிழுமியல்லாந் தினைகடற்றோன்றுமாபோ
லுனையுயிர்மாயையாதிக்கை யுனைதிடமுதிக்கக்கண்டேன்
பனைதிருவுருவுமாகிப் பசுத்தொறுக்குழியிருந்த
திருமறுமாய்பன்றோற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே"—

எனவும் வரும். (ஙக)

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மயேசுவரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிரமா, இந்த நவசத்தபேதமுஞ் சிவபேதமுஞ் சத்திபேதமுமாம். சரீரபேதமெல்லாஞ் சத்தி; ஜீவபேதமெல்லாஞ் சிவம் என்று, திவ்வியாகமஞ் சொல்லும்; அதற்குமுன்னே வேதமுஞ்சுமும். இந்தவேதாகமக் கண்கள்பெற்ற நாதாக்களுஞ்

"சத்தியாலுதும்முடற்றயங்குசீவனுட்சிவம்
பித்தர்காளிதற்குமேம்பிதற்றலாவதில்லையே"—என்று,

சொல்லியிருக்கிறார்கள். எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதங்தோறும் பிறந்திறக்கிறவன் இவன் சிவனேவாறே ? சிவனுக்கு உற்பத்தி லயமில்லையென்று சிவாகமஞ் சொல்லும் ; ஆதற் கென்னை மரண மாருக்கென்னில், மனுஷ்யத்தன்மை ஆகமசித்தாந்தம் ; இது எப்பேதசொல்லியிருக்குதென்னில், சர்வக்ஞியானேத்தி தந்திரஞ்சிந் யாகமத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"தேகமாதுமையாள்கூறு சிவனின்கூறதான
லாகமாய்ப்பிறந்திறப்ப தாவனவனேயலாமே
லாகனவிடபதூர்தி மனமெனவறிந்துதெளன்டேன்
மேகவாலயத்தைகீங்காத் திருப்புலிவனத்துளானே"—

எனவும் வரும்.

(நஉ)

அறுதியிலே பாசம் பசுவை யெவ்வண்ணம்வந்து பற்றிக்கொண்டது ?

"மால்கொடுத்தாவினைவத்தார் மாமனறக்கூடினோ"—

என்பதனால், அறுதியிலே சுசரசங்கற்பத்தை யுன்பொய்ப்போதத்தால் அறியப்படாதே என்னில், ஒருபரிகாரம் பரிகண்ட குழந்தைக்கு விகாரமுமுண்டானற்போல அறுதியிலேமலம்வந்து பொருந்திற்றென்னில், ஆத்மாநிர்வயமே அனைவயமே வென்றுரைத்த சங்கைவருஞ். சந்திரனிடத்திலே யிருக்கிற களங்கத்தை முயலென்றும், மானென்றும், ஆலவிருட்சமென்றும், பூமிச்சாயையென்றும் பலவாய்ச்சொல்லுவதன்றிப் பிரத்தியட்சமே பிடிபடாமல் மயங்குமென்னில், அறுதியிலே விளைந்த விருத்தாந்தம், நீ சிவமாய்நின்றுந் தெரியுமன்றிச் சிவனுய் நின்றுபார்க்குமளவுந் தோன்றுதென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம் உண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"*அறுதியின்மலம்வந்தெனவோ தியதுதாமதற்குமுன்ன
மறுதிகளிலாதவாறு மலமுடான்மைமந்தன்போலத்
தறுதலின்சத்தியாலே தனுகரணங்கள்வந்து
பிறுதிறிற்பெற்றுப்பின்னர்ப் பிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுற்
செறுதிபன்னுழிபட்டேடத்தும் திருப்புலிவனத்துளானே"—

எனவும் வரும்.

(நஊ)

சிவராசி, சிவசம்பந்தமானல் பின்னர்ப் பாசசம்பந்தப்படுமோ ? படாது. பரமமுத்தனனல் பிராரத்தம் அனுபவிக்கிறவன் சுகதுக்க

* இஃது ஐ அடிக்செய்யுள்.

ப்படாதே ? படும் பட்டவனல்ல ; கண்டுங் கண்டவனல்ல ; கேட்டுங்கேட்டவனல்ல ; பார்த்தும் பார்த்தவனல்ல ; உண்டும் உண்டவனல்ல ; மோந்தும் மோந்தவனல்ல ; என்று சர்வக்கியாதீதத்தரஞ் சொல்லும். இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"கடலிலேகலந்தவாறு கதியினடைப்பின்வந்தாலும் [ரு
கடலினுட்டன்னைமருன்றுக் கலைகையனதிலோக்கண்டோ
முடலிடமிருந்துமுன்னை முறைங்கியமுலாவினின்றும்
கிடலுனைடருனியன்றே றிருப்புலிவனத்துளானே"

—எனவும் வரும். (நச)

சிவமும்-சீவன் முத்தர்களும், நூலும்-வாசனையும், மணியும்-ஒளியும், நீரும் - தட்பமும், நெருப்புந்-தூதும்போலுமென்னில் ; இவை இரண்டபடாதோ ? இவைகளென்றுக்ரூரிய வுவமைகளென்பதே சித்தாந்தம். ஒன்றென்பதும் விளக்கையென்னில்,

"இரண்டபட்டதிரிற் குரங்குங்குடியிரா"—என்றும்,

"மதியுங்கதிருமென்ற பட்டதமாலவாகிய டுன்னியதினம்"

—என்றும்,

"கன்டனைங்கண்டியுங் கலந்தான்றபட்டார்"—

என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இக்கவசனங்களெல்லாம் விலக்கு; ஆனால், அனுபவத்தில் ஒன்றென்ற அனுபவமும் விலக்காம். அனுபவத்துக்கெல்லாம் ஒன்றென்பதே சருவமதசம்மதம். இதுதர்க்கத்துக்கடாது. இதற்கு வசனமுண்டோ ? உண்டு, எப்படி ?

"ஒன்றுபுலகினைத்து மானர்தாமே
யூறிதேனாறுபி யுபசரித்தாரதாமே"—என்றும்,

"ஒன்றுபுலகினைத்து மானையென்றப்பலுனி
பொன்றுமொழியாற் புகன்றிருக்கப்-பொன்றுத
முத்தியிலு முன்முதலு முண்டென்றனைத்தலைவன்
பித்தமுறுத்தை சையாதீ தே"—என்றும்,

"ஒன்றிரண்டல்லதென்றுஞ் சொன்றினே யொன்றும்பற்றி
நன்றுதீதென்னுநிற்குந் நானிகளுள்ளக்கோயி
லென்றுநிற்கினியதென்றேறுவினடவிடாதிருந்தெம்மான்
சென்றனடையாதசெல்வத் திருப்புலிவனத்துளானே"—

எனவும் வரும். (நந)

பஞ்சபாசங்களும் பஞ்சஞானங்களாற்றனிக்கனி கீங்கும்; பஞ்சகிருத்தியமாவது சொற்சொரூபம், பரசொரூபம், புருடார்த்தசொரூபம், உபாயசொரூபம், விடோதிசொரூபம். சிவதூலடையதாயதி சிவகாமி என்றாற்போல, ஆத்மாவுக்கு ஆத்மதாயதி யென்றுண்டானது. அது சிவத்தோடு கலந்தபோதும் உண்டோ? என்னில், அப்போது அவனே யிவனும், அவனே யிவனுமாம். அது என்போலவென்னில், சந்திரனும், சந்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியனேடொன்றி அது இதுவாய் நிற்றல் போலவென்றறி. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பாசத்தூய்மைபோதத்தேதாகிம் பதித்திடப்பசுவாய்நின்பாசம்
காசற்றவிரியாய்போலவ்கலந்துநின்றிநில்லை
யாசற்றதீயும்காணு மன்னியபரிசினமையாலே
தேசத்தாற்பரவலான திருப்பரிவினத்துளானே"—என-ம்,

"சண்டியமாயாவிருள்கெட வெப்பொருளும்விளங்கத்
தண்டியதேசாதினையாதீனவனுக்கு சொல்லவல்லனல்லன்"—
எனவும் வரும். (இசு)

ஒருமனிதன், பரமசிவ சொரூபமாவது அதிசயமன்றியடாதே? அகமந்த சொன்றால் உனக்கேதன் சமீபமும்; ஆகமமே, சிவன்சிவ சிவன்சிவ ஆண்டவனடிமைக் கழுவுவாரார்தென்று சொல்லுமே. அதுவெல்லாம் பூர்வகாண்டம்; உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஒரு குளவியாற் கிடத்தப்பட்ட கிடத்தவும்போய்க் குளவிசித்தனை முற்றுமுற்றக் குளவியான தன்மையும், ஒரு பாடானைந்து சிற்பனால் வைதாங்கப்படி செய்யத் தெய்வமான தன்மையும், ஒருவிழல் ஆறு தமாவாசிப் பிடிங்கிப்பிடிங்கி நட வினாமிச்சியான தன்மையும்போல,

"சிவன்தீக்ஷையாலுந்சிவதானத்தாலும் சிவமாவன்"—
என்று,

சர்வக்ரியாசரியாதரம், தேவிகாலோத்தரம், வாதுளாகமமுதலியனவைசித்தாந்தப்படுத்தும்; ஆகையால், பூர்வகாண்டம் பொருளல்ல; பொருளென்னில்-உனக்குறுபவுகாலுந் சமீபமில்லையென்பது வாதம் தரியும். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"கிட்படுகிடாகல்ல கேழ்கிளர்குளவியாலே
யாட்படவதுகாணை தசியம்போலுமம்ம

நாட்படப்பிணிக்குகாயே னைதனிக்கடலெய்துத்துயர்
கேட்படச்சிவமதுதானேன்ற நிருப்படலினைத்துளைசீனே"—

[ரசிய,

"பக்ஷசமன்டொதுப்பிலே டுறுப்பிடைதிக்குசீலை சிலை
னிக்குலும்பிலோர்திட நிலோர்தலைவ்வைமாயிலம்
பக்ஷசமன்வலிருந்திடப் பறம்புதுளைப்பிடாயிலம்
பிச்சர்காளகிங்கிலீர் பிரமனிருந்துசீலைபோ"—எனவரும்.

(கூ)

இவன்முத்தான் உலகத்தினை கடிதும் கடலைன் எப்படி யிருப்பர் பார்? தாமரையிலையும் தண்ணீரும் போலும் பிணைபோலுறுதியிலாதும், மும்பழமும் நெல்லிபோலும் நிற்பர். அதனை விளக்கையன்றுபோலாகும் நற்குற்றமோ? பிரமர்த்தகன்மம் பொறித்திறமாம்; தெளிவு பொறியின்மென்னில், மாயமாதியாம் முடியும்; மெய்ஞ்ஞான பொறியுமுண்டு னின், மனத்துக்கு வாயும் வயிறு முண்டுபோலன்றும் சாலைமாறும். ஆறற் சிந்தாந்தமெப்படி? தெளிந்தான் பொறியின்றி. பிறப்பு மெ றப்பனடவது மனது. அதெப்படி? முத்தாடி, மூன்று விரல் சுற்றி ரம்பண்ணுறைகயில் கலியாணவம்மத்தற் கண்டாற்போற், பிரமரந்த்ர மிலேசமும் அனடவன். தனக்குமையிற்றி பிறப்பு அது சுத்தாசுத்த வதுபோலவும், ஒரு காரம் திப்பற்றிக்கொண்டு, மூன்று காரம் பிரதி டையன்னி இரண்டுக்குறைந்து சாதிக்கலாகாதபடி, அதனை விளக்குவோம். பிரமரந்த்ர மென்றது; இதற்கு வாசகமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பங்கயப்படாசனை யெனும்பொய் பிறப்பறுவர் புதியவன்ன
மங்குலகத்தறுகாலுறும் குறையாதுமனமும்பிளவாகும்
சிங்கமெனவேபிறவுமிந் நிலமேலுள்ளதிறத்தினோர்
லங்குமுறுவர்கதுங்கமறிவிலாமையாலுறுவர்"—கா.

"பங்கயப்படாசனை நிகர் நிற்பிறப்பறுப்பர் புதியவன்ன
சங்கையெனியிற்பிறவுறு முலகநிற்குமுறைபோல்
தங்கமனைப்பிறவுறுமுயிர் முலகநிற்குமுறைபோல்
விங்கினைவதேபரனின்வாழ்வாமெனுரிய்வுபோலுமே"—

எனவும் வரும். (கூ)

இந்தச்சிவஞானத்தைப்பற்றி மனதிலிருத்தி, பாவிக்கியம், காணத்-சிவகாணம், சிவ

சோகம்பாவனை, பூனை-சமதரிசனம், அநாட்டானஞ்-சிவோகம், சந்தியாவந்தனம்-மகாவாக்கியம், வந்தனைவழிபாடு-தற்பரிசனம், சமாதி-சிவதரிசனம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"வடிவிலாவடிவினின்ற மனமிலாத்தகாழில்குயிற்றி
யடிமுடியில்லாதவோரான வாரமூதுவல்விதிற்போர்
படிகுறியதனையபெண்டீர் பாற்றாரியதனையணைமக்கள்
செடியுடையாக்கைகவேண்டார் திருப்புலிவனத்துளாரே"

—எனவும் வரும். (கூக)

சிவாநானிகள் பஞ்சாக்கரத்தின் முத்தியானந்தம் பெற்றிருப்பதெப்படி? என்னில், ஈகாரமாகிய மாயையை நாமல்லவென்றகழுவா மனமூவி, மகாரமாகிய வாணவமலறப்பு நீங்கி, யகாரமாகிய வாத்மதரிசனம்பண்ணி, வகாரமாகிய தாயைக்கண்டு, சிகாரமாகிய பிதாவைத் தாயாற் கண்டுங் காணுமற் சுவாநுபவத்தி லழுந்திநிற்பர்கள். அழுந்தல்வேற்றுமையைக் காட்டாரோதா? என்னில், அழுந்தலென்றது ஒப்பனை. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"ஈகாரத்தின்மயலிலாநா வாவினனறுக்கிப்பின்னர்
மகாரத்தின்மறப்பனைபோமே மணிபெனமதியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழியேசென்று மாயைனறியாதெங்குநுந்
சிகாரத்தைதக்கண்டோடின்றற் றிருப்புலிவனத்துளாரே"

—என்னும்,

"மந்திரமாவதுமந்தெழுத்தேயத்தமந்திரத்தி
னந்தமிரண்டுமுள்ளடக்கி யிரண்டுடன்வழியனைடத்து
முந்துமிரண்டுடன்வழிபையத் திறந்துயர்முத்திகந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன் கவிக்கச்சியேகம்பனே"—

எனவும் வரும். (கூ0)

சற்போக்கே சிவமாய்த் தானில்லாமையே அதற்கடையாளமாய்க் கண்டமகத்துக்கள், நிருகடனதரிசனங்கண்டிருக்கும் வண்ணஞ் சொல்லில், ஆனந்தழுந்தி கடனத்துக் காடரங்கம் ஆத்மாவாக, ஆத்மா அதிபட்சை உதிபட்சையென்று மிரண்டு கண்களையுமூடி நிர்வாணபதத்தை நினையாமல் நினைப்பதே கடனதரிசனம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"சோகமிலாவாக்கைபெற்று நுண்ணறிவுடையராகித்
தாயிறவாவினியதின்சோக் சமாதியிற்கானமாட்டார்

மானையடால்வகுக்கப்பட்ட வடிவினடநின்னைக்கானைச்
சேயராயரற்றுகின்றூர் திருப்புலிவனைத்துளாரே''—
எனவும் வரும். (சுக)

திவஞானியைப் பிரார்த்தம் வாதிக்குமோ? வாதியாதோ? வெகு முகத்தில் வாதிக்கும்; அகமுகத்தில் வாதியாது. அகமுகமானல் வெகுமுகம்வருமோ? அதுதான் பிரார்த்தவாசனை. இந்த வாசனை கிருஷ்ணர், ராமர், சுகர், வாமதேவர், காந்தி, பிருங்கி, வசிட்டர், வான்மீகி இவர்களிடத்திலுக்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''வனைமத்தபடியெல்லா மனுபவிப்பதன்றியே
யுனைமக்குரியேயாலு மொழிக்கமுடியாவே''—என்ம,

''ஆறியாலு மயலுமறிகிலா
வேனைமடங்கலோ யன்றியிருநிலத்
தானைமலென்றவு ருண்கதகாலோசெலாய்
மானைமோன்ற டலர்ந்துளதாமரே''—என்ம,

''தனலொகலைவாராயின் சார்தராவினையிரண்டும்
தனலொகலைத்தலோலை சார்தருமினையிரண்டு
மனமொழிகாயமூன்ற மவனைமுத்தினாயினிற்பச்
சினமயலகன்றேரார்போற்றும் திருப்புலிவனைத்துளாரே''
—எனவும் வரும். (சுஉ)

சிவயோகிகன் சிவாலயதரிசனம், குருதரிசனம், சங்கமதரிசனம், செய்வாரோ? சிவனை ஆலயமாகவும், சிவமே குருவாகவும், அறிவே டனைகவும் தரிசிப்பர்; தன்னைச் சிவாகாரமாவதே சங்கமமாகவுந் தரிசிப்பர்; சிவாலயமாகவுந் தரிசிப்பர்; இப்படி மூவகைப்படுமோ? என்னில், உபசாரமன்றிச் சுபாவத்தில் ஒன்றேயாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''குறியறிவாகுங்கோயில் குறிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேமெல்லா மறிவெனக்கண்டுகொண்டேடன்
றறியெனவுடலுங்கண்ணுற்ற சமாதியிலிருக்குங்காலச்
செறிபவமினியெற்குண்டோ திருப்புலிவனைத்துளாரே'
—எனவும் வரும். (சுக)

சிவயோகிகள் சிவதரிசனம் பண்ணுவாரோ? பண்ணினின், மன வாக்குக்காயம் அசையாதோ? அசைந்து மசையாத நிலையிலிருப்பர். போகம்-போக்கியம், சாமி-சாமியம், சாக்தி-சாக்தியம், இரண்டுவகுப் புமின்றி நித்தியானந்த துரியத்தில் தேகபரியந்தம் வரவும்போக்கு மிருக்கும்; ஜீவகயாவ், வழிபடுதேவானைக்குறித்துச் சினகரமே தேக மென்றும், சிவமே தாமென்றும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைப்பர். பஞ்ச பாசங்களுக்குந் சாட்சிகாயகர் காமானபடியால், அந்த அனைந்தானந் தத்தை என்னென்று சொல்லுகேன். கடைசாரஞ் சிவாத்மாவே பர மாத்மா; பரமாத்மாவே சிவமாஞற் சைவசித்தாந்தம் ஒப்புக்கொள் ளுமோ? பூர்வகாண்டத்திற்குத் தள்ளுபடி; உத்தரகாண்டத்திற்குச் சம்மதம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"வானகமன்னைகம் வலைக்குநிரியிணை
நானிகள்வாய்மொழி காம்பலகேட்டிணங்
தானெனிவமலோற் றனிச்சிவம்வெறிலை
மோனநிலையிதுக் மகயழுழுட்டுமே"—எ-ம்,

"மசவசித்தாந்தமெல்லோர் தானவனுகிற்றல்
மையறுவேதாந்தித்த மற்றதுகானெயென்ன [லாபகுந்
லுய்வகைக்கிரண்டுமென்பதென் சிறுதியென்னுயிர்க்கி
செய்தசற்குரவனீயே திருப்படிவனைத்துளாரென்"—
—எனவும் வரும்.

(சுசு)

இந்த அறுபத்துநாலு சங்கையும், அறுபத்துநாலு கலைக்கியானமும் இதற்கு யோக்கியம்; நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள் இதனுள் பஞ்ச பாசத்தினிற்றும் விடுபடுவர்.

சிவயோகிவாக்கு நான்மறைவேதம்,

அறுபத்துநாலுசங்கை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பதினைந்தாவது

தசவழக்குச்சிற்றவினை.

சிற்தனையென்பது, ஆகமவாக்கியங்களாயுள்ளவை. அஃதெதற்கானை ? எகசிற்கானை, துவிகசிற்கானை என்றிருவிதம். அதில், துவிகசிற்கானை யொழிப்பான்பொருட்டு எகசிற்கானை வற்னவாம். இதற்குச் சாமியம் ;

"சிற்தனையைத்தற்தென்னைச் சிவமாக்கியாண்டானை
சிற்திக்கச்சிற்திக்கத் தர்ப்பனத்தைகவினைக்க
வற்திடுமவ்வொளிபோல மருவியரனுளத்தே
வரவரவற்திடுவன் பின்மலமானதுறுமே"

பிரகமற் திருமேனிகாண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியில்லை ; எங்ஙனம் ? என்னில், ஆகாசமே பிர்மத்துக்குச் சரீரமென்று வேதற்குசொல்லும். அஃதன்றியும், அனைதி தொடற்து இற்றை வனையுற் சிவனுருவமாய் வரக்கண்டோமில்லை. ஆனல், அட்டமூர்த்தி, அண்ணுமலை யென்பதும், மற்திரசொரூபி யென்பதும் பொய்யோ ? என்னில், அஃதெல்லாம் தியானமாத்திர மன்றிப் பயன்படாதேயென்னில். உன்னைப்போலக் கண்டிதப்பட்டு மலசரீரியாய்க் காமாதிகுற்றங்களோடுங் கூடநின்றால், அப்போதிவன் தான் சிவனென்றறிவை ; இந்த அறிவையாதோ உனக்குப் போதித்த வர் ! அவரே குருட்டுக்குரு, நீயே குருட்டுச்சீடன் போதாய் ! இந்த வழமதியாலேயன்றோ பிறந்திறந்தாய் ; ஆகையாற் சிவனுக்குத்திரு மேனி யுண்டென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம் ;

"அருளேதிருமேனி யான்மாத்திருமேனி
குருவேதிருமேனிக் ளெகள்"—

"அறிவுக்கறிவா யறிவிப்பான்சில்லோர்க்
கறிவுருவுகொண் டருளுவான்
எங்குமிலையென்பா ரிதயந்தொறுமறிவா
யெங்குமிருப்பா னெம்மிறை"—

(காதவித்துகளாதீத நமோநமஃ வேதமந்திரசொரூபாய நமோநமஃ)
என்னுந் திருவாக்குகளா லறியக்கடவாய்.

துவிதநிலை யுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டாகில், இந்தச் சிவனேயன்றி ஆத்மாக்களில்லை ; எங்ஙனம் ? என்னில், சருவவேதாகமங்களோடாறுமாய் நின்று உண்ணல் உதித்தல்முதலிய காரியாங்களைச் சிவனே செய்வன். அன்றியும்சுருதி "சரீரபின்னம், பரமாத்மனேகம்" என்றுசொன்னலையால் ஆத்மா நாத்தி ; ஆனல், உன்பெயர் மாயாவாதியோ ! அனீச்சுரவாதியோ ! இருபெயரும் உனக்கே சரும் ; இந்தச்சொல்லை மதியாலேயன்றே,

"மாயாவாதமெனுங் கன்மேகமாருதஞ் சூழ்ந்தழித்தார்க்கு" —என்று,

மாணிக்கவாசகரால் தூற்றப்பட்டாய், மதிகேடனே ! உயிருண்டு நாசகொர்க்கஞ் சிவனுக்கோ ? சிவனுக்கோ ? சிவனுக்கே ஆனற் சிவனெங்கே ? நீதான். என்றுக்கெனக்குண்டோ விஸ்வாலோயா ? என்னில், உண்டில்லையென்பதே நாக்கென் றறிந்தாற்போலச் சிவனேயறிவாய். மூடனைச் சிவாத்மாவென்றும், விவேகியைப் பரமாத்மாவென்றும், சொல்லுகையாலும் சிவனுண்டு. கருவிலேயாவுக்கூடனேத உயிர்க்குப்பிறப்பு ; கருவிலைப் பிரிந்தபோத உயிர்க்கிறப்பென்ற றறி ; சரசிலேமயிருண்டானதுபோல, நாபன்மார் உள்ளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது. உள்ளங்கையிலே மயிர் கொத்துக்கொத்தாய் முளைக்கிறதுபோல, உன்னறிவிலே உயிரில்லையென்று மதிக்கப்பட்டது. உன்கண்ணறி யுடையமைக்கேற்கக் கழறினோ. கோட்டான் சூரியனில்லையென்றால் ஆர்தானெறைப்புக்கொள்வார் ; இதற்குத்தாமியம்,

"ஊடமெனைளியில்லையெனி னெறைப்படலாகாதுதாடா
லேமவுயிரின்றென்பாரில் உலகுவருதலானுமுரு
தோன்றிநின்றழி முத்தொழிலுளதுணரும் [சுட்டாயத்
சிவனுண்டவுணரும் சிவனுருண்டாங்
கறிவினேமறைக்கு மவிச்சையுமுளதே
உடலிழந்தழுதீரோ உயிரிழந்தழுதீரோ [ங்கண்டீ
உடலிழந்தழுதீராகில் உடனவனையன்றுங்கண்டீ நின்றறி
ருயிரிழந்தழுதீராகி யுயிர்தானையன்றுங்காணீ நின்றுங்
[காணீர்" —என்பும்,

"இல்லையுயிரென்றுனைக்கு டுனைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனே யுயிர்தான்றிடவு
நல்லமலர்மனம்போலுயிர் நாதனுகனென்றுமென்றுரான்
கல்லிற்புறப்பட்ட கையுடையான்கச்சியேகம்பனே"—

(உளதிலதென்றலியத்திரதனுவினானம) என்றுந் திருவாக்கால் அறியக்கடவாய்.

நிரதிகையாணவவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு; ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்தி லாணவமலமறக்கு மென்பது கூடாது. என் கூடாது? ஆத்மா சுயம்ஜோதி, அகரீரி, அழமி, அவிகாரி, நிரமயன், அகண்டாகண்டன்; ஆகையாலாணவ மலமா யாது. உன் பெயர் அகம்பிரமவாதியென்றையர்தேசர் சொல்லுவர்; கெடுவாய்? பிரமன், நான் பிரமமென்று பட்டபாடும், புருடோத்தமன், நான் பிரமமென்று பட்டபாடும், புராணங்களிற் கேட்டறிந்தாயில்லையோ! ஆகையால், உன்கருமமே கட்டளைக்கல்லாயிற்று. போதாய்! இந்த மதியைக்கொண்டுன்பிழைத்தாய்! இத்தனைகோரணிக் கிடங்கொடுத்தநீ அருந்தானம்! குழந்தையைப் பராக்குச் செய்வதுபோல, நாடோறு முன்னை விடயப்பராக்குச் செய்வதானவம்; அன்றியும், (உன்றனைக்குக்கதிவந்திலையோ; வென்னுமவையச்சொல்லாறு மறியக்கடவாய்; இதற்குச் சாமியம்,

"அன்னியத்தையுய்காட்டிய நன்னியத்தைநத்தான்
மறைக்குமென்னே மலத்தினியல்"—

அன்னியமானவற்றையுணர்த்தி யன்னியமாய் நிறைந்த வறிவதியாமையாணும் மலமிலை மாயை மறைக்குமென்னில்,

"மலருணமறைத்தல் மாயையினாக்க
லுளடுக்கெனவங்கிய வரனின்வாலுள
திலையிலையென்னல் சுவலைச்சொல்லே"—

ஆனல், இந்த மலம் அறதியோ? ஆதியோ? அறதியென்னில் நீங்காது. ஆதியென்னின் நீங்கிப் பின்னுமாவரிக்கும். பாலுக்கு வெண்மையும், காரிக்குக் கறுப்பும் இயற்கை. சுக்கிலாம்பரத்துக்கு அழுக்கேறல்செய்கை; ஆனல், இந்த இருதலைக்கொள்ளிக் கிடைப்பட்டயான் போம்வழி, பன்னிரண்டுவருடங் குருக்கிடை.

சதுர்த்தி மாயைவழக்கு.

மாயையேயில்லை; எவ்வாற்றானில்லை? சருவம்பிரமமயமென்று சுருதிசொல்லும்; அதன்றியுங் காணப்படுவன, கேட்கப்படுவன, உண்

பன, உடுப்பன, கலியாண, நிரியாண முதலியவெல்லாம் பிரமமென்று என்னலுபவத்துக்கே யொக்கும்போலும்; ஆயின்முன்னே ஒரு சர்வ சீவதயாபரக்கொக்கு நாமமாத்திரஞ் சிறப்ப, வரி, குளம், மடிக்கள், குட்டையிலுள்ள மீனெல்லாந் துய்த்த கதையை விளக்க, நீயும் அவி காரவாதிப் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு, கிருட்டினவிலாசபுத்தகத்தைக் கைப்பிடித்து, மேலுந் சர்வாதமாக்களும் போம்வழி தூர்த்தனை. மாயையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறதும் வனிதையருபத்தைக் கிலே சிங்குவைப்படுவதும் உனக்கேதெரியும். மத்திமப்பேதாய்! தற் போதச் சிவன் மற்ற நாதாக்கள் அனுபவரிலையை யறியாது பிதற்று கின்றனை. உன் கருமமே கட்டோக்கல்லாயிற்று. சாமியம்,

"ஒருமலைமுழக்கு மிருவினைத்தொகுகு
மும்மலச்செருக்கு நால்விதவாக்கு
மைவகைப்புலனு மாறுவகைக்குற்றமு
மற்றுலன்றி யறிவாகாயே"—என்ம்,

"மாயையேயுடலுமாகும் யானையுமாயையாமே"—என்ம்,

"ஆசையாவிந்தமாயை யறிவினோடுமுழுதாலுழுது
தேகமேயான்மாவென்றகு சேயினைமடவார்தங்கள்
போகமேமோக்கமென்றும் புந்நியத்தினிடபன்னலுற்
சோகம்பாவனையாயிந்தைதும் தொலைப்பர்கள் சிவன்முத்தர்"

என்னுங் கிருவாக்காலு மாயையுண்டென்றறி. இந்த மாயை அறிவை மறைக்குமன்றி விளக்காதென்னில்,

"ஆனைவந்தி லேகிடங்கு வாருயிர்க்குக் காயமெனைய்
தோனைவிளக் களித்து தோமாதேனை-யானைவழு
மாக்கையும்வைய் தென்னைநிக மல்லற் படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா"—

என்னுங் கிருவாக்காற்றெளி. ஆகிலிந்த மாயையெங்கே பிறந்தது? என்னில், மனதிலே பிறந்தது. அந்த மனதெங்கே பிறந்தது? என்னில், வியாழவட்டங் குருக்ஷை.

பஞ்சமி கன்மவழக்கு.

கன்மமே கர்த்தா; கர்த்தாவொருவன், வேறன்பதில்லை. பிற க்கப்பண்ணுவதுங்கன்மமே, பாலவியளவனவிருத்தம் நோய் சாக்காடு முதலியன பண்ணுவதுங்கன்மமே. இக்கக் கன்மத் தலையொத்தகால

த்தில் கன்மமே முத்தியைக்கொடுக்கும். இந்த கன்மநுட்பந் தெரி யாதவர் கர்த்தா கன்மக்கயிற்றிலே யாட்டுவிப்பானென்பர்; ஆயின் உன்பெயர் கர்மவாதியென்றும், காலவாதி சகாதரனென்றும், கேட் டிருப்போம் பேதாய்! இந்த வஞ்சமதியைக்கொண்டல்லோ அனேக காலம்பிறப்பை வளர்த்தாய்! தெரிந்தும் தெரியாதவன், கற்றறிமோ ழிதீயே, கங்ஙகையை யடித்தும் கழியிடைமுழுக்கு குனைத்தவன்,

"அறம்பாவமென்னு மருங்கயிற்றும்பட்டி"—

என்னுந் சுருதிதெரிந்தும் தெரியாதனதி விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற் றிடை வீழ்பவனீயே, உனக்கொப்பு வாரிபுடைசூழ்ந்த வையகத்து ளில்லை. கெடுவாய்? பூர்வசன்மத்திற்செய்த விருட்டும் வெறுப்பும் சடமாகையாலும், அதை யுனக்கு குசிக்கப்பண்ணிப் பொசிப்பிக்கி றவோ கர்த்தா. எனக்குக் கன்மமில்லையோ கர்த்தாவில்லையோ வென் னும் வழக்கச்சொல்லாற்றளி. ஆனலந்தக் கன்மஞ் சாகாரமோ? நிராகாரமோ? என்னில், சாமியம்,

"அருவாயவல்வினைதோ யடையாவென்னை
மாவடிதுன்றுறை யுறையுமமரதோதே"—

என்னுந் திருவாக்காற்றளி. கன்மத்துக்குச் சடமுஞ் செயலு முண்டோ? என்னில், சாமியம்,

"கன்மமம்வியாதிகடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப்பண்ணுஞ் செயல்"—

ஆனலிந்த கன்மம் நாசமடையுமோ? நித்தியமடையுமோ? என் னில், சாமியம்,

"மாயப்பிறப்பறுத் தானென்னடானெனல்வல்வினையின்
வாயிற்பொடியட்டிப் பூவல்லிகாய்யாமோ"—என்,

"ஊழாய வுடம்புன்ன வுடம்பாலிங் கூழுன்று
காழுஞ் வினையாற் சகுமுன்று-காழ்கொண்ட
வித்துமா மும்போல வீயா தொருக்கால
முத்தியிலே வீயு முவ"—என்,

"சுந்தந் திருநோக்காற்போமம் பிராரத்தங் கணலோடேகும்
விருஞ்சுமாகாமியங்கள் விளங்கனுபவத்தால்வீயும்
செருஞ்சயான்செய்தலொருஞ் சிவன்செய்தன்றேதறி
மருஞ்சனவினைத் திறங்கள் வந்துனச்சந்தியாவே"—என்,

"முன்னை வருவினை யெல்லாந் தின்மூக்கினாகொண் டெரித்தேன், பின்னை வருவினை யெல்லா மருளிற்பிரித்தவிட்டேன், றின்னுடம்வினை யினை யெல்லாந் சிவார்ப்பணஞ் செய்தொழித்தே, னின்னமெனைக்குப் பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே"

இக்கருத்தா ஞசமடையுமென்பதெரித்தாக்கம். ஆயின், இக்கக் கன்மம் ஆதியோ? அனாதியோ? என்னில், குருக்கினை. கன்மத்துக்குப் பிறப்பிறப்பெங்கே? என்னின், உன்னவுடலத்திற் றோன்றியுமன்றி, நிருவசனம் வசனத்துக் கெட்டாதென்றறி. கன்மம் நினைத்தாலுந் தின்டிறலுந் தொழிலினாலும் வரும்,

"உன்னலொருகால் பின்னினைத்தலிருகாலை தனைத்
துன்னன்முக்காலொன்றே தொழில்"—

நிரிதரண மனைகயாதுரைத்தின் கன்மம் பற்றுதென்பதெரிந்தாக்கம். சாமியம்,

"விருப்புவெறுப்பற்ற வேதமொழிப்படி மெய்யுனர்ந்து
மரிப்பைச்சனிப்பையு மற்றொளியாகியமாதவர்பாற்
குருப்புச்சிலையெனுங் காலனும்வந்தென்செயக்கடவர்
திருப்பைம்புழுப்பற்றுங்கொல்லோ திருந்தச்சியேக
ம்பனே"—எனவும் வரும்.

தொழில் யுராதிவழக்கு.

சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களும், ஆன்மாவை யநாதியிலே பற்றிச் செப்புங் காளிதமும், உலருந் சுழுத்திரமும், மணியு மாசுணமும், உடியுந் தண்டிலமும், காசுமும் விழியும்போலப் பசுவையு மறைத்துப் பதிவையு மறைக்கும். கண்ணினாத்தா னிருண்மறைக்கது, கதிரையு மறைக்குமோ? என்னில், இவனுக்குப் பதிமுகங் தெரியாவண்ணை மறைப்பது பாசமானவமலம் மறைக்கும்; ஆன்மா, அநாதி, சுகரூபி, நிராகாரன், சிவசம்பந்தரைவ் எப்படி மலம் மாயை கன்மம்வந்து நிரானைமானது? என்னில், முயற்கொம்பும், ஆகாசத்தாமனைப்பூவும், வந்தியுத்திரனும், கானற்சலமும், தாணுபுருடனும் போல மலம், மாயை, மாமாயை, கன்மம், திரோதாயி யென்று வேதருவதான்ரவ், உனக்தேன் அநாதி சங்கையவரும்; ஒருத்தினையப் பேய்பிடித்தவதற்று ஐந்தாமாகச் சொல்லவே, அவள்பேயானபிற்பாடு பூசாரி ஆட்டி, அடித்து, அபாத்தினையபாத்தினையாக்கித் தெய்வத்தைச் சரனின்

மேல்வைத்துப் பேப்போனதென்னவே, என்போலே தெய்வமிருக்கிறதென்பதுபோலச் சிவான்மசம்பந்தம் போக்கிச் சிவத்துவம் வருவித்தபின், சிவத்துவம் வந்தவழியும் பேய்வந்தவழியும் விசாரிப்பதுவும். குழந்தையை யுறங்கென்று பிட்டத்தைத் தட்டத்தட்ட வுறங்காது சிரனைசக் கிளப்பிறற்றுமென்செய்வான். அதுபோலச் சிவன் சிவத்திலே யுறங்கினால், அதறிவழக்குத் தெரியுமென் றுசாரியன் சொல்லச்சொல்லி நிரட்டித்துப் போதந் தலையைக்கிளப்பும். இதற்குச் சாமியம்,

"முன்டிகன்னேடனில்லை பாசம்பசுபதிமும்முதலும்
பின்டிகன்னேடனில்லை யென்னைகன்மாயம்"—என்பு,

"இல்லேயெனுமானையாயி லிட்டேனோ
பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலேயே"—என்பு,

"மையாதகண்ணியு மைத்துருத்தாற்றமுப்வாழ்வுற்றசெத்தி
லையானின்மாயையுரு வெளிக்தோற்றம்போலானதெல்லா
மெய்யாயிருந்தது காட்சியல்லாட்சியல்லவெற்றவெறும்
பொய்யாய்ப்பறங்கையாய்க் கனவாய்மெல்லப்போய்விட்
டேற்று"—எனவெம்வரும்,

ஆனால், மிச்சமதியென்றால் ஆகமசித்தாந்தம் என்னமாய் முடியும்? மலசத்தியிறக்கும், மலம் அப்பிறகாசமா யிருக்குமென்றதுக்கு சாட்சியா? எங்கதப்பன் சுத்துக் தெய்வமா யிருக்கிறானென்றும், வீமனைநிந்த யாகை ஆகாயத்திலே தொற்றியென்றென்றுய்விழுபின் றைக்குமென்றும், இந்த மரத்திலே பேயிருந்தது இப்போது சிறிது காலமா யிறந்திருக்கிறதென்றும், கலியுக ஆந்தியத்திலே கற்கோழி கூவுமென்றும், பொய்வழக்குப் பலவிதம். இதுபோலாமென் றறிவாய். இருள் போனபிறகு இருட்டுன்னடன்னில், சொல்லளவன் றிப் பொருளில்லை. உண்டே? என்னில், உனக்குண்டனக்கில்லை என்பதெதித்தாந்தம். பெத்தான்மாவுக்குண்டு, முத்தான்மாவுக்கில்லை. வாயுடுத்துக்குவடிவுண்டு, ஆகாசத்துக்குவுமில்லை; சாமியம்,

"தானைவற்றல் வாயுவாகாசம்பிரின்னு
மனைவற்றல் முன்வாயுவாம்"—என்பு,

"ஆனையுற்றுற்றினை னகாமமாமம்
வானையுற் றுனீயேயரன்"—என்வெம்வரும்,

ஆனல், முத்தனைபின் மலசம்பந்தமுமன்டோ ? உதிக்கபிறவு இருட்டுண்டோ ? இல்லை. உதியாததற்குமுன் இருட்டுண்டோ ? உண்டு. இல்லையென்பது நீ அனுபவியாயானல் அகமுகமாய்ப் பார்த்தறிதி. நிருவாகக்கம் பட்டபிற்பாடு, பஞ்சபாசங்களுந மில்லையென்று, வேதாகமப்படி பிரத்தியேகான்மா சிவோகம் என்றறிவே சைவசித்தாந்தம். (பாசமென்னவிலவொன் காலமெந்தானோ) என்னல், சமூசயாத்மாவா மென்றறி. இதற்குச் சாதியம்,

"சிவன்வே றுசீவன்வே றென்றன் றிரண்டாய்ந்தாறு
மவன்செனனமரணத்தை யனுவணுகவிரை
லத்துவிதபாவனையை முத்தனிப்படன்" —என்ம,

"ஆன்மாவேபரமசிவமென வுன்னைமையாக
வறிகின்றனவனைந்த வவத்தையனுடயினுயிர்
வான்மாவேபரமுத்தி யெளிதனுடையுயிர்த்த
வான்மலபாசத்தைபொத்த லோபம்வேறில்லை" —என்ம,

"சீவன்சிவலிங்கமாகத் தெளிந்தவர்தம்
பாவஞசிக்கும் பரிசு" —என்ம,

"ஆறிலுவன் றுனையறிந்த லானந்த போதச்
செறிவும்பொய் யானவத்திற் சேர்வும்-பிறிவும்பொய்
யாணவித வகிதத் தாட்டுங் கருவிகளிற்
போணலும் பொய்பொய்பொய் பொய்" —என்ம,

"ஆறிந்தவிடத்தில்லை யறியாமைதன்னோட்
பிறிந்தபிறவும் போசல்பிணையன்றே" —என்ம,

சத்தபடிக சங்காசமாய்ப் பஞ்சபாசங்களுந மதிடத் தில்லையென்று பாவிக்கப்படுவதே சித்தாந்தம்.

சத்தமி சமயவழக்கு.

சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம், மகாவிரதம், உலகாயுதம், புத்தம், சமணம், வைணவம், மாயாவாதம், அனீச்சுரவாதம் ஆகப் பன்னிரண்டுமதம். இந்தப் பன்னிரண்டுங் கடந்தவனே சிவன்முத்தன் ; சமயசாத்திரம், சமயதீக்ஷாட்டிப்பு, சமயதீக்ஷை இவைகளெல்லாம் மனம்படுத்தக் கட்டிய வுபாயசாத்திரம் ; காமார் தமக்குப் பதியானவனுரும் ஞானங்களே சமயாதிகுணானம் ;

இந்த ஞானத்தால் சுகர், வாமதேவர், வசிட்டாதி, கபிலரீறாய இருடிகளனும், சம்பந்தர்முதல் மாணிக்கவாசகரீறாய மகத்துக்களனும், மூத்தியடைந்தார்கள். ஆகையால்,

"தன்னையறியுமறிவே யறிவன்றிப்
பின்னையறிவதறி வேயறிவாமே"—என்னும்,
திருமூலர் வாக்கியமே வாக்கியம்.

"உலகுசமயங்க ளொவ்வாதசாத்திரமாய்
கலகக் கடல்"—என்றதற்கு சரியெனக்கும்,

"அன்றென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றொன்றே டொவ்வா துனைத்தா லு-மென்று
மொருதனையே நோக்குவா ருள்ளத் திருக்கு
மருதனையே நோக்கி வரும்"—என்-ம்,

"பன்னிருசமயத்தோரும்பணிந்திடாப்பரபரத்தை"—என்-ம்,

"தன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே-நின்றநிலை
தானேதான் றத்துவத்தீர் சம்பந்தத்துங் காக்கைக்குப்
போனற்போற் றோன்றும் பொருள்"—என்றது,

கருனைக்கையானம்மைத் தூக்கினமையா னல்லனென்றுங், தூக்காமையாற் றீயனென்றும், நானே பரப்பிரமமென்றும், வத்துவன்றி யாத்மா விவ்வுலையென்றும், மனைவாக்குக் காயத்துக் கெட்டாமையா லிவ்வுலையென்றும், ஈச்சுரனின்றே றிரவுபக லுளனேவாவென்னு மைதீகத்தாலாமெயென்றுங், கூறும் பற்பல சமையிகள் கோரணிக்கூத் தாவுமாகாதே. சுபாவமா யித்தனைக்கு மிடங்கொடுத்த வறிவேனின்ற நிலை; யதுவே தான் இந்தவுறிவாய்நின்று சமயப்பேய்களை நோக்கா மலேறுக்கித் தத்துவவிசாரனை பண்ணுந் தத்துவத்தீர் சம்பையபறத் தொருவன்கட்டை நாணின்று நெடியமரத்தால் கட்டுவோமோ, நீர்ப் பாம்பால் கட்டுவோமோ, அன்றி விலாங்குமீறற் கட்டுவோமோ, நீண்டகற்றாழைற் கட்டுவோமோ, வென்றூவி திணைக்குங்காலை, யாத்தனைவ னனைத்தையுங் கட்டுவதற் சம்பேபவென்னவுங் கேளாது, நெடுந்தூரம்போனனைப் போன்றனைவாம்; தன்னைத்துறந்து பொருள் காணவேண்டி நீர் போந்தபோக்கென்றநிசயித்தனவா மென்றவாறு. இதற்குச் சாமியம்,

"தானேசிவமல்லாற் றனிச்சிவம்வேறில்லை"—என்-ம்,

(அந்தெழுத்தும்பாவினையு மவனைப்போன்றன) என்னும், வையச்செல்,

"சிவச்சிவோ சிவோசிவாசற் சிவோகேவலசிவா"—என்றும்,

"அறிவு திரிவித்துக் கப்பா லறிய
மறிவே சிவமதுவே யீயா-மறிவொன்றிக்
கண்டோருங் காணுக் கதியை * மழபாடிப்
பண்டாரங் காணும் பரி"—என்பதனு,

மழபாடிப் பண்டாரமே ? யிச்சமயாதீதப் பரமாகியழுத்தி காணக்கடவாய். ஆன்மதத்துவ வறிவும் வித்தியாதத்துவ வறிவுந் சிவதத்துவ வறிவுமாய மூவகைத் தத்துவசாலத்துங் கப்பாலறியப்பட்ட சுபாவவறிவே சர்வவுபாதி சூனியமாகிய சிவம். அந்தச்சிவமீயாம். இதற்கோ னையப்பாடில்லை. மகாவாக்கியமும் மிஃதே ; ஐயறிவுதீமாரறிவா யொடுங்கிய யோகீஸ்பராருந் தன்னுங்காணுத முத்தியை யென்றறிவித்ததா மென்றவாறு. அறிவு திரிவிதமென்பதைச் சாத்திரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி யென்கிறமாம். இதுவுமதீத-அறியுமறிவே சிவ மென்றது தாலவருத்தநி தியாயம்போலுத் தாலவறிவைக் காட்டிச் சூக்குமவறிவை மூன்றையுஞ் சாக்கியாய்க் கண்டதுவே நீயென்றதாட்டியது:(அறிவொன்றிக்கண்டோருங் காணுக்கதி) என்றது அறிவாலறியும்பொருளல்லவென்றதாம். காணும்படி யென்றது, மாயாவாதியைப் போன்று வாசாப்பிரமமாய்ப் போகாமையென்பதாம் ; சாமியம்,

"நீருக்குட்டம்பம்போ னின்னறிவினின்றுகோப்
பாருட்கண்கொண்டு பரி"—என்றும் வருந்.

அட்டமி ஞாதுருஞானை ஞேயவறுத்து.

ஞாதுரு-ஆன்மா, ஞானம்-ஆன்மாவிலுளடைய தசேந்திரிய ஞானம், ஞேயம்-ஈச்சுரன். இந்த ஈச்சுரனுலே தசேந்திரிய ஞானத்தை ஆன்மா வறியும். இந்த ஞானம் முத்தியிலுமுண்டு. கூடாதென்னில் முத்தியின்ப மனுபவிக்கிற வான்மாவுமில்லை. ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும் நன்று எல்லா மில்லாமற்போகிறதே சுபாவமுத்தி ;

"அவனுமாகா னுமெய்ம்முயங்கி யனுபவிக்குமளவிலே
யவனுமில்லாகா னுமில்லை யாருமில்லையானதே"—என்று,

---

* மழபாடிப் பண்டாரம் என்பது சிடனதுபெயர்.

சுருதியிருக்கிறதென்னில், சுருதிக்குப் பொருடெரியாமல் யாருமில்லையென்றாய், நேயத்தழுந்தினவிடம் எல்லாமிறவா திறந்திருக்கும். அஃதெங்ஙனம் ? என்னின், ஒருத்தியை ஆலிங்கனம் பண்ணிய ஒருவன் காட்டிற் புலிமுதலிய மிருகங்கள் குறுகினுங் காணெனென்னுங்கதையே சாட்சி. ஆனலித்தக் காரணத்தோடு முத்தியை யடைவதோ ? என்னில், முத்தியென்பதுகைலாயம் வைகுந்தம் பொன்னெயில் வட்டமுதலிய தானமன்று, ஆனற் பின்னைத்தா னெது ? என்னில், தானே முத்திதானம். பெத்தக்காரணம்போய் முத்திக்காரணமாதலே இறவாதிறத்தல். மூடன் ஞானியானல் மூன்மூடனையிருந்தசேந்திரிய வத்தக்காரணமெங்கேயோடிப்போனது ? போகவில்லை. எவ்வண்ணம் ? என்னில், தேவதத்தன் நியாயம்போலா மென்றறி. சாமியம்,

"ஆனந்தாதி மென்றறியாவறிவிலிக
ளானந்தந்தேடி யலையும்"—ஆனல்,

ஒரு பாடாணத்தைச் சிற்பன் றெய்வவுருவாக்கினல் மூன் பாடாணமுண்டோ ? இல்லையோ ? இல்லையென்னிற் கைக்குத்தட்டுபடாமற்போகவேண்டும். குனுங்கி கற்பிலே மறைந்துநின்றுற்போலப் பாடாணத் தெய்வவுருவின் மறைந்திருக்குமென்றறி. அங்ஙன மறையாதுண்டோ ? என்னில், பாடாணத்தியானமேயில்லையாலும், முத்திசத்தியாலும், நினைக்குமிடத்துத்தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும், இல்லையென்பதே சித்தாந்தம். இதுபோலும் அதுவென்றறி. வான்மீகி, வதிட்டர், மதங்கர், கபிலர் கதையே சாட்சி. நதிமூலம், ரிஷிமூலம், குருமூலம், ஸ்ரீமூலம் அறியக்கூடாது. சாமியம்,

"எல்லாருங்களிதுளக்க விரும்பையிரும்பொன்னைக்கி
நல்லார்கடொழுந்தேவாய் மாட்டுகின்றநாயம்போற்
கல்லாதபுலைபேணைக் கருணையாற்கைடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரப்பிரம மாக்கினையென்போல்வந்தே"—

எனவும்வரும்.

நவமி தெய்வவழக்கு.

தெய்வமென்பது பொது ; தெய்வத்தை யார்கண்டவர் ? கயிலாயம், பொன்னெயில்வட்டம், ஸ்ரீரங்கம், திருப்பாற்கடல், சதகாநாதம், இவை ஒருகாலந்தான்றும் ஒருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒருதெய்வமாகியும் போகியும்வரும். ஆனற் றெய்வநிச்சய மில்லையோ ? என்னில், தெய்வநிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு நாமேசித்து, சிதாநந்தன், திவ்வியசொரூபனென்று கண்டவன் எந்தத்தெய்வத்தை

வணங்குவான்? எந்தத் தெய்வத்தையும் வணங்கான். ஆகையால், சிறுபிள்ளைகள் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப் பெரிய பிள்ளைகளுந் தெய்வத்தை யாராதனை பண்ணுவார்களென் றறி. தனைக்குத்தானே மரம், கல், மிருத்திகை தாம்பிரமென்று தெரிந்தும் (நாட்டோடே நவலையோகும்) என்கிற ஐதீகத்தைப் பற்றி மயங்குவமென்றறி. சாமியம்,

"அத்தேவர்தேவரவர் தேவரென்றீங்யார்
பொய்த்தேவரைபேசிப்புலம்புகின்ற தூதலைத்தே"—என்.,

"தூவும்புனைகயம்புனலும் பொருதேடிநீத்
தேவைமனமெய்க்கும் தினம்"—என்.,

(சிவோகஞ்சிவோகம்) என்று வேதாகமங்கள் சொல்லுவதே பிரமாணம். சைவபுராணத்திற் சர்வசாட்சி சிவோகமென்று சொல்லும். தீனைகளிலும் பிரத்தேகான்மா சிவோகமென்று சொல்லும்; ஆகையாலிதுவே சித்தாந்தம். வேதசித்தாந்தமும் மிதுவே;

"உள்ளமேபீட முணர்வே சிவலிங்கந்
தெள்ளியாரா லேற்சிக்குமாறு"—என்.,

"சிவன்சிவலிங்கமாகத் தெளிந்துவக்கள்
பாவநசிக்கும் பரிந்து"—என்.,

"புன்புலாவியாக்கை புனாபுனாகனியப்
பொன்னெங்கோயிலாய்ப் புகுந்தென்"—என்.,

"உள்ளமேகோயிலா யுள்ளுமென்னுள்ளமே"—என்.,

இப்படி அனந்தந் சாமியமுண்டு. அநுபவிக்கேதெளியும். மற்றையர்க்குத் தெளியாதென்பதே சித்தாந்தம். லகலாயம், வைகுந்தம், பொன்னெயில்வட்டம், இவை கற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவிலில்லை. உண்டென்னில் அநுபவியன்று. ஆகையால் (தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லை) என்னுந்திருவாக்கே எறுகடைசி ஆகமசித்தாந்தம்.

தசமி துறவிவழக்கு.

துறவாவது பற்றறத்துறத்தல். கன்மத்தை நீங்கலாவதெப்படி? பட்டினத்தார், பத்திரகிரி, சுகர், வாமதேவர், சடபரதர் முதலாயினோர் பற்றறநிற்றல். அமைத்தபடியன்றி யாராலுந் துறக்கப்படாதோ?என்னில், உயிர்க்குணமாகிய காமாதிகளடங்கிநிற்பதே துறவு; அவை யடங்காமனிற்பதே சமூசாரம்; அறிவாகி நிற்பதே துறவு; ஆகமாய் நிற்பதே சமூசாரம்; எத்தை யெவன்முன் துறந்தான்; ஸ்ரீகளத்துறந்தான் ஸ்ரீமாயை யானபடியிலலே துறந்ததுபோய் துறந்திருப்பாரில்லாம் வீடேனே? என்னில்,

"புலவுநாய்க்குறிகாணினும் புருடர்நெருங்கவப்பர்"—

ஆகையால், புறப்பரிசமன்றி அகப்பரிசமுண்டென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற்றுறவறமில்லையோ? என்னில், இல்லையென்றல் வேதாகமம் ஒப்புக்கொள்ளாது. ஆகையால், துறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்க வகுத்தனவாம். இதற்குச் சாமியம்,

"துறப்பார்மற்றப்புரவில்லா ருறற்பாலை
வூட்டாகழியு மெனின்"—எ-ம்,

"வூனைழுத்துறந்தா லுயர்துறவியானைவையன்றி
யூழிருக்கநீ துறவியோ"—

ஆகையால், சித்தாந்தம் கண்மநீக்கமே துறவு; கண்மசம்பாடனமே சமூசாரம். காமாதிகளிற் பற்றறத்துறத்தலாவது,

"கண்டவின்பமேமீளவுங் காண்கின்றதொருநாட்
கொண்டகோலமேமீளவுங் கொள்கிறதுவந்து
கண்டகாட்சியேமீளவுங் காண்கின்றதன்றுல்
விண்டமேலைவர்நாணுறு தொழிலோவெறுத்து"—

என்னுங் கருத்தைப்பற்றிவரும் உபாதியேயாம். பிருங்கிமாமுனிதீர்த்துறந்தும்பின்பட்டபாடுசகமேயறியும்; சிவக்கூறு-சிவம். தேகக்கூறு-சத்தி; ஆனபடியிலையே, சிவத்தையெங்கக்காலமுஞ் சத்தினீங்காதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்,

"எத்திறனின்றுணீசனத்திறமவனுநிற்பன்"—ஆனதால்,

பார்ப்பான்-பார்ப்பாத்தி, ராசா-ராசாத்தி, லைசியன்-லைசியச்சி, சூத்திரன்-சூத்திரச்சி, இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சத்திக்கூறு கண்டுகொள்க. இல்லத்தான் பாசபெந்தமென்றுந் துறவி ஞானபெந்தமென்று முலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமை காண்பதன்றிக் கன்ம வேற்றுமையின்று. மரணகாலத்திலே மதிவேற்றுமையால் நல்லார் பொல்லாரொன்று மதிப்பதன்றிப் பிணவேற்றுமையின்று. அதுபோலச் சனவேற்றுமையின்று. சாமியம்,

"பிறப்பொக்குமெல்லாவுயிர்க்குமுந் சிறப்பொவ்வாச்
செய்தொழில் வேற்றுமையால்"—

ஞானம்வந்த ஞான்றுதுறவறமாயினுந் தகும். அகண்டாகார ஞானத்தை இல்லறமுந்துறவறமும் மறையாதென்பதேசித்தாந்தம்.

"செத்துப்பிறந்துழல்பினைக்கைச் சின்மயனன்முத்தினையைப்,புத்தியிடைப்புனைதத்தருளிப் பொன்றுவித்துப் பொருணின்முடிவைப், பத்துவழக்கினுந்தேற்றிப் பரமபதமெற்களித்தா, னத்துவிதமெழுவாயி னமைத்தசிவப்பெயரோனே"—

எனவும்வரும்.

சகவழக்குச்சிந்தனை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாட்சாத்திரம்.

பதினாறுவது

குருமரபுசிற்சுவை.

பதி பசு பாசமென்னுமூப்பொருளுக்குட் பதிமுதலாய்ச் சொல்வதோ? பாசமுதலாய்ப் பகரவேண்டியதோ? என்னின், பாசம் பசுபதியென்பது பெத்தநிலை; ஆகையால், பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து பசுக்குள்ளே பதி மறைந்துநின்றமையாற் பெத்தமென்றது. முத்திநிலை-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளே பாசமறைந்து நின்றமையான் முத்தியென்றது. பதி பசுவாகப் பசு பதியாகப் பாசங் கழன்ற தோற்றமும், பின்னிட்ட பரமுத்தியிற் பதியன்றிப் பசு பாசங்கழன்ற அநுபவத்தாற்காண்க. சாட்சி-மகுடாகமம்,

"சிவச்தீவோதீவோதிவா சற்தீவோதேகலைதிவா"—ஆனல்,

பாசமென்பதியாது? பசுவெந்தக்காரணத்தாற் பாசமெந்தப்பட்டான்? பசுவையும் பாசத்தையு மீறின்ற பதியாவதியார்? இந்தச் சங்கைமுடிச்சை யவிழ்த்துக்காட்டினதே முத்தியெனப்படும். அதுக்கிரகமுறையிற் பசு பாசம் பதியெனப்படும். ஆகையாற், சாட்சி (பசுவாவதுதானன்மா, அப்பசு அசுதந்தரன், தான் பகர்சின்மாத்திரன், மலகாடிதன் மலத்தான்மூடன்) என்னுந் திவ்வியாகமத்தால் அறிக;

"பாசபத்தநேதசிவா பாசமுத்தநேதசதாசிவா"—என்ம,

வாக்கியத்தால் நான் மூடனென்னும்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசவெந்தத்தினலேசிவனும் பாசம்போனல்சுதனும்) என்னுந் திருவாக்கினுமறிக.

ஆணவ வழக்கு.

அனாதியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்று; செயற்கைச் சம்பந்தமே. சிவனுண்டானபோதே சிவத்துவமுண்டாயிற்று. ஒளருண்டானபோதே புலச்சேரியுண்டாகுற்போலும், சூரியனுண்டானபோதே நீருண்டாகுற்போலும், செம்புண்டானபோதே களிம்புண்டாகுற்போலும், மேகமுண்டானபோதே மழையுண்டாகுற்போலும் இப்படி அனாதிமுறைமையுண்டு. அதுகுறித், சிவன் சிவனை நோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப் பாசியென்னும் பெயர்வந்

கது. கள்ளப்பார்வையாற் கள்ளனென்றுற்போலவும், விகடத்தால் விகடனென்றுற்போலவும், சாதுவிணற் பசுவென்றுற்போலவும், விதரணையால் பார்ப்பானென்றுற்போலவும், இப்படியும் அனந்தமுவமையுண்டு ; ஆனல், இஃதொருதால் தீர்வுமுண்டோ ? உண்டு. எங்ஙனம் ? விசுவாமித்திரன் பிரமரிஷியாறற்போலும், ருஷ்ருங்க அருந்ததியாறற்போலும், அத்திமரம் தேவதையாறற்போலும், சிவஞானசிவஞானவன். சாட்சி,

"தினசயாருந்தெம்பிரதக் குளினையயிற்பொன்னதுபோற்
சிவனேமெய்ந்நானத்தாற்சிவத்துவத்தைத்பெறுமே"
—என்றும்,

"பன்முருப்பிரதத்திறற் பகர்ம்பொருமைபோன்
மன்டலத்தனின்மனிதருற்ற சிவமயமாவார்"—என்னும்,

வாக்கியங்களாலுமறிக. (சிவத்துவமதி-சிவோகமஸ்மி-சிவோயமஸ்தி) இது அநுக்கிரகமுறைமையனக்கொள்க. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூன்றுவாக்கியத்துங்காண்க. தன்மை குரு சிவனனையே யிருக்கின்றேறனென்பதாம். நீடன் தானுன்னை நீ சிவமானுய் என்பதாம். படர்க்கை சர்வமுமாமோவென்னச் சருவமுற்ற சிவமாயேயிருதாம். படர்க்கை சர்வமுமாமோவென்னச் சருவமுற்ற சிவமேயென்பது வாக்கியத்திறதென்பதாம். நான் நீ யடங்கலுற்ற சிவமேயென்பது வாக்கியத்திறதென்பதாம். பேதசித்தாந்தி இதைக் கைக்கொள்ளான். சரிதையத்திற்காண்க. பேதசித்தாந்தி இதைக் கைக்கொள்ளான். சரிதை நிரியை யோகத்திலுள்ள விருப்பத்தாலெனவறிக. (அபுருடாகாரம்தரதென்மாகாம் விவேகமதிதுல்லபம்) என்னுஞ் சுருதிகளாலுமறிக.

மாயை வழக்கு.

மாயையேயானமானவை மறைக்குமென்னின், மறையாது விளக்கைப்போல் விளக்குவதேயன்றி மறையாதென்பதே துணிவாயின், மறைக்குமென்று நூல்களிற் சொல்லுவானேன் ? மாயை மயக்கஞ் செய்தலின் மறைப்பென்றுஞ் சொல்லலாம். சாட்சி,

"ஆக்கையுங்குருவான தாசனே"—என்றும்,

"மாசற்றிகாள்கை மனத்திலடக்கினை
ஈசனைக்காட்டு முடம்பு"—

என்றதனாலுமறிக. நிரோதானசத்தி, மாயையானமையான மறைப்பென்றுங் கொள்ளலாம்.

கன்ம வழக்கு.

கன்மம் அனந்தியே சிவனுக் குண்மையாகுமென்னில், அது சற்குரு சந்நிதானத்திலே நீங்குகிறபடியினலே, எப்படி யனந்தியென்று

சொல்லலாம். செயற்கையென்னில்மீண்டுவருட். ஆனற்போம்வழி? மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு; மாயையுண்டானபோதே கன்மமுண்டு; எப்படிப்போவென்னில், பசியுண்டானபோதேவிகாரமுண்டு; விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானதுபோவென்றறி. சிவனுக்கு மல மாயை கன்ம மென்றும் அநாதியியற்கையன்று; அநாதி செயற்கையென்றே சித்தாந்தம். சன்னலும்புக்குவெளுப்பும், கரிக்குக்கறுப்பும் அநாதியியற்கை. செம்புக்குக் களிதுமும், நெல்லுக்குமியும் அநாதிசெயற்கை யெனக்கொள்க. சாட்சி,

"களிம்பறுத்தானெங்கள் கன்னனுதனைந்து"—என்பும்,

"நெல்லிற்குமியுநிகழ்செம்பினிற்களிம்புமற்
சொல்லிற்புதிதன்று தொன்மைமையே"—என்பும்,

"மாயைமலமீங்கியரன்மலமடக்கிமிருப்பன்
மாயுகசுவாலுடவமருவிக்கொன்றே"—என்னுமம்,

திருவாக்கினுமறிக.

திருமேனிகொண்ட வழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டென்னில், மல மாயைய கன்மமுண்டு; என்னதியாவனென்னுந் தொருக்குமுண்டு; உண்டாகவே கம்மைமப் போலக் கலியாணமும் நிரியாணமு முண்டாம். எவ்விதத்திறுக்கூடாது. அஃதெங்ஙனம்? என்னில், சிவன் அப்பிரமேயனென்றும், நிரவயனென்றும், நிராமயனென்றும், அகாயனென்றும், அநிந்திதனென்றும், சைதன்யனென்றும், சுகாதனென்றும் வேதந்தொல்லையால், திருமேனி யில்லையெனில்கூடாது. அஃதெங்ஙனம்? என்னில் திருமேனியில்லாவிட்டால் வேதமில்லை; வேதமில்லாதபோதே பிரமாதிதேவதைகளில்லை; தேவதைகளில்லாதபோதே கன்மமில்லை; கன்மமில்லாதபோதேமழையில்லை; மழையில்லாதபோதே பிரபஞ்சமில்லையாய்முடியும். ஆனற் திருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னில், சாட்சி யொவ்வாதிருப்பானேன்? எப்படி?

"சிவனுருவருவுமல்லன்சித்திதேரைடசித்துமல்லன்"—என்பும்,

"ஆனல்லாற்பெண்ணுமல்லாதிரைகவிரட்டனரே"-என்பும்,

"பெண்ணேரைடானென்று பேசற்கரியவன்"—என்பும்,

"ஒருகாமமேமாருருவ மொன்றுமிலார்"—என்றிட்,

இப்படி அனந்தமுலவையுண்டு. சனகாதிகளுக்குபதேசிக்கவிரும்பி யமாய்க்கொண்ட திருமேனியும், தனஞ்சயனுக்காக வனசரவடிவாய்

விற்றழும்புபட்ட திருமேனியும், மார்க்கண்டேயருக்காக லிங்கோற்பவமூர்த்தியாய்வந்த திருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைந்த திருமேனியும் பொய்யோ? மெய்யே. ஆனவிகன் கருத்து ரகியசம்பந்தம். சமுத்திரத்தில் குமிழியெழும்பி நின்றழுங்குவதுபோலச் சீவகாருண்ணியத்தாற் காருண்ணியமே திருமேனியனைக்கொண்டு பிரமாதிகளைச் சிருட்டிப்பன்; பிரமாதிகளால் அகிலநிகிலப் பிரபஞ்சங்களையும் சகல வேதமாதிய நூல்களையுந் சிருட்டித்துப் பழைய பரமசிவனைப் நிற்பன். மகத்துக்களிடத்தும், சூரியனிடத்தும், அக்கினிச் சிகையினிடத்துந் தியானத் திருமேனியாயே யிருப்பன். தியானமே திருமேனியன்றி வேறில்லையோ? வென்னில், இல்லை. சாட்சி,

"மனமுன்னே யேகாவணமாய்ச் சாற்றினன்"—என்பும்,

"உமையலா துருவமில்லை"—என்பும்,

"இலங்கியவிருசுடருந்திருநயனமீறிலடியிலாவெண்டிசைச்
திண்டோடா, ணிலந்திருவடிநீள்புனலாடைநீண்மருவுந்தழனின்
னுதற்செந்தீ, கலந்தெழுமாருதநாசியிற்காற்று கதிவெளியெ
ல்லாந்திருவுருவாணல், வலுந்தெய்வமெதுங்கேவணங்குவதெங்
கே மாலயனறியாமன்றிணளாடி"—என்னும்,

திருவாக்கிணையுமறிக. மானுமழுவு மறைத்தாச் சிவமே ஆசாரிய ராய் வருமென்னில், வானந்திரண்டுருவாய் வருமோ? வராது. ஆனற் போம்வழி? காருண்ணியத்தால் அதிட்டித் தருக்கிரகிப்ப னெனவறிக. இதே யாகமசித்தாந்தம்.

அநாதி வழக்கு.

ஆத்மாவை அநாதியிலே மலம்வந்து சம்பந்தப்பட்டதென்னில், அநாதி யாத்மாவென்றும், நிரவய ஆத்மாவென்றுங் கூறும் வேதவாக்கியம் பொய்யாம். ஆனற் பிறப்பிறப்பு, நரக சொர்க்கம், நல்வினை தீவினை, வெறுப்பு விருப்பு, போக்கு, வரவு, சரியை யாதிபாதம், சாலோகாதிபத முத்திகள், இந்தியாதியுஞ் சிவன் தனக்குச் சிருட்டித்துக்கொண்டாரோ உனக்குச் சிருட்டித்துவைத்தாரோ வென்னும் வாதம் வரும். ஆனல், (நான்பிறந்தகாலம் நீயும் பிறந்தாயென்றும். நானிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தாயென்றும்.)

"இன்பமுந்துன்பமு மில்லாவனையுள்ளாவே"—என்பும்,

"சேடனருளாப்புருவும் சேய்கினைற்றில்வீழாவிக்
கூடவிழுந்தாயின்ற்றாய்" — என்று,

இப்படி அன்றேனென்னிய வாசிரியம் வருமேயன்னில், இந்த அன்றேனென்ய வாசிரியமே காடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அநுபவ காலத்திற் காணலாம். குருக்கினை டை. ஆனல் நிச்சயத்துக் கெட்டா தென ? எட்டும். சாட்சி,

"நீக்கிழுனெனினைத்தன்னெனு
நிலாவனைக்குரம்மைபயிற் டிகப்பி பய்நு" — என்,

"அருங்கற்பினைகற்பித்தானன்டா
யாள்வாரிலி மாடாவேதினை" — என்,

"மால்கொடுத்தாவினைத்தார் மாமனைக்காடனை" — என்,

"தானினைழுன்டனைடத்தானைம், நிற்தாதன்டொன்னைடக்கே"

— என்,

"வழிக்குலைப்பது வான்முயல்கின்றை
னென்னைப்போலென்னைப் பாவிக்யமாட்டேன்" — என்,

"என்னைவகுக்கிலையேயிடும்மைபத்திடப்பாதுசெலே" —

என்றும், இப்படி அனைத்தமைமயுன்டாயிதும், அனைபகைகாலத்தன்றி தெரியவாராது. ஆயிற் சித்தாந்தமென்னமாய் முடியும் ? என்னில், ரகசியசம்பந்தம். உலகெலாம்படைத்தான், உயிரையும்படைத்தான் ; உலகழுந்திதியோ ? உயிர்முந்திதியா ? என்னிற், பசுவின்தாம் பிரண்ட மொருகாலத் தெழுந்தாற்போலும், ஆனும் பெண்ணுமொரு காலத்திற் பிறந்தாற்போலும், சிவன் சிருட்டிலீலைபம் நம்போதமையக் குகளாற் காணப்படாதாயினும்,

"நிஷ்கேடூர்வமாத்மாயேதமேவா" — என்,

"காலமோள்கணநூறி படையாழுனேகவுருவாய்" — என்,

"ஒருவனையுலகேத்தின்றதாளோ ஓருருவாழுவமானதாளோ" —

என்றும், இத்திருவாக்குகளால், வேமைகண்ட கனவுபோன்ற தென்னலுபவத்துக்கே யாக்கும்போலுந் தோற்றுகிறது. ஆகையால்,

"உருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி" —

"சேடனருளாப்புருவத் தேய்கினைற்றில்வீழாவிக்
கூடவிழுந்தாயின்ற்றாய்" — என்று,

இப்படி அன்றேனென்னிய வாசிரியம் வருமேயன்னில், இந்த அன்றேனென்ய வாசிரியமே காடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அநுபவ காலத்திற் காணலாம். குருக்கினை டை. ஆனல் நிச்சயத்துக் கெட்டா தேகா ? எட்டும். சாட்சி,

"நீக்கிழுனெனினைத்தன்னெனு
நிலாவணைக்குரம்மையிற் டிகப்பி பய்நு" — என்,

"அருங்கற்பினைகற்பித்தான்ன்டா
யாள்வாரிலி மாடாவேதினை" — என்,

"மால்யெகுத்தாவினைத்தார் மாமனைக்காடனை" — என்,

"காணினைழுன்டனைடத்தானைஃநிற்தாதன்டொன்னைடத்தே"

— என்,

"வுநிக்குலைப்பது வான்முயல்கின்றை
னுன்னைப்போலென்னைப் பாவிக்யமாட்டேன்" — என்,

"என்னைவகுக்கிலையேயிம்மைபத்திடப்பாதுசெலே" —

என்றும், இப்படி அனைத்தமுமையன்டாயிதும், அறிவுகாலத்தன்றி தெரியவாராது. ஆயிற் சித்தாந்தமென்னமாய் முடியும் ? என்னில், ரகசியசம்பந்தம். உலகலாம்படைத்தான், உயிரையும்படைத்தான் ; உலகமுந்தியோ ? உயிர்முந்தியா ? என்னிற், பசுவின்தாம் பிரண்டமொருகாலத் தெழுந்தாற்போலும், ஆனையும் பெண்ணுமொரு காலத்திற் பிறந்தாற்போலும், சிவன் சிருட்டிலீலைபம் நம்போதமையக் குகளாற் காணப்படாதாயினும்,

"திஷ்டேபூர்வமாத்மாயேதமேவா" — என்,

"காலமோள்கணுநூறி படையாமுனேகவுருவாகி" — என்,

"ஒருவனையுலகேத்தின்றதாளோ ஓருருவாமுருவமானதாளோ" —

என்றும், இத்திருவாக்குகளால், மனமைகண்ட கனவுபோன்ற தன்னனுபவத்துக்கே யொக்கும்போலுந் தோற்றுகிறது. ஆகையால்,

"உருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி" —

"உண்ணுதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி
யோகாகேவேக முணர்ந்தாய்போற்றி"—என்னும்,

திருவாக்கினால் சிவனிருவிரு முத்தியினும் புரிந்தானென்பதே கூடாது. கூடுமென்றுசொல்லிற்றே ? அதுவு முபசாரமென்றறிய வும். பின்னை யார்தான் புரிந்தார் ? என்னில், சாட்சி,

"ஓப்பொடுபரியுந்தாகமுச்சாசுந்சுகதுக்கங்க
டார்பரியங்கனேபோகந்தன்மமுமதன்மந்தானு
நீப்பறியாதபுத்திநிகழ்குணமாகுமத்தை
யாத்துமன்குணமேயென்பராயிக்கவாதத்திலே"—

(உண்டுறங்கியபின்னை விடிந்தகாலையுண்ணவேயில்லை) யென்று சாதித்தாற்போலும், சுத்தவீரனுக்கு உயுத்தியகளத்தி னிரியாணக் கிலேசம் மறைந்துநின்றுற்போலும், இருவிதமுத்தியிற் பிராரத்தம் நின்ற நேர்மைகாண்க.

குருமாபுரிந்தனை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பதினேழாவது

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்திய சிட
னே மகாவாக்கியோபதேசமே யுபதேசம். ஆனலிதற்குமேலில்லை
யோ? இல்லை. உன்னுபோலத்தோன்றுகிறதே! என்னில், (விநாச
காலே விபரீதபுத்திதோன்றும்) அது உன்னிடத்திற் றோன்றியதெ
ன்றறி. மகாவாக்கியத்தில் அடியேயனுக்குச் சிரத்தாபத்தியென் வரவி
ல்லை? அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனலிதன்றி அநுபவம் இல்லை
யோ? வேதாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ரிஷிகளுக்கும், மூனிக
ளுக்கும், சனகாதிகளுக்கும், தட்சணுமூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்
குமாத்திரமே சம்மதமில்லை. எனக்குமாத்திரஞ் சம்மதமில்லாமற்
போவானேன்? நீபண்ணினகன்மம், (புத்திகன்மாநுசாரணி) என்று,
வசனமிருக்கிறபடியினலே, இது சம்மதப்படவில்லை. ஆனல் எப்
போது இதற்குக்காலம்? என்னில், அந்தக்கன்ம மொழிந்தகாலத்
தில். ஒழியுங்கால மெக்காலம்?

"சற்சங்கத்துவே நிர்ச்சங்கத்துவம்
நிர்ச்சங்கத்துவே நிர்மோகத்துவம்
நிர்மோகத்துவே நிர்ச்சலநித்தம்
நிர்ச்சலநித்தே சிவன்முத்தா"—என்னும்,

ஒழுங்குவந்தகாலத்தில், கன்மமொழியும். ஒழியவே, மகா
வாக்கியத்தில் விசுவாசம்வரும். சிவாகமத்தில் விருப்பில்லாதவனுக்
குச் சிவன்மேல் விருப்பில்லாததுபோலும், சந்தானத்திலே விருப்ப
மில்லாதவனுக்குத் தாரத்தின்மேலே விருப்பமில்லாததுபோலும்,
வேதவிருப்பற்றவனுக்கு, வேதவாக்கியவிருப்பெங்ஙனம்வரும். சிவம்
நீயானுய் என்றமாத்திரத்திலே முத்திவருமோ? இன்னம் இதிலும்
அதிதநிலை யில்லையோ? என்னில், இம்மாத்திரம் அறிவுடைய வன
க்கு, மகாவாக்கியஞ் சொன்ன நீசனுக்கு, ஜனனமரணம் பற்றற
தெனக்கொள்க;

"குருப்ரம்மாகுருவிஷ்ணு குருதெய்வம்மமேஸ்வரா
குருசாட்சாத்பரப்ரம்மம் தஸ்மீஸ்ரீகுருவேநமஃ"—என்று,

வியாழவட்டங் காத்திருந்தபின், இவன் கருத்து வெகுமுகமோ அகமுகமோ, சந்தேகமே அசந்தேகமே, தர்ச்சனமே, சர்ச்சனமே வென்றுசோதித்து, வேதாந்த விசுவாசம் வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச் சர்வக்கியாரோணத்தரமுகமாக, உபதேசம் பண்ணிஞல் அன்றே பசுமரத்தாணியாம். இவ்வழிபாடின்றிய உலகச் சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக்குறித்தும், பந்துவைக்குறித்தும், கன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோஜனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணிஞல், (வரகிலேமுளைத்தசெங்கல் கலையதானவாறு போல்) அபக்குவன் வாய்ப்பறையறைந்து, தோட்டிக்கு மூத்தாணையிருவரும் அதோகதியையடைவது சித்தம்; ஆனல், சுவாமி? இந்த மகாவாக்கியத்தான் முத்திபெற்றவருண்டோ? என்னில், அநாதிமுதலிற்றைறவனைக்கும் மோட்சமடைந்தவர்களெல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலேயாமென்றறி; இத்தனைவிசுவாசமுமக்கேனென்பாயேல், உன் சமூசயத்தைப்பற்றி வந்தனைவறிக. முதற்பதம்-பரம்; இரண்டாம்பதம்-ஆன்மா; மூன்ரும்பதம்-அயிக்கியம்; முதற்பதத்தில் மாயைநட்டம்; இரண்டாம்பதத்திற் கன்மநட்டம்; மூன்ரும்பதத்தில் ஆணவநட்டம்; இப்படி யநுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம்,

"சம்பதத்துச்சம்புவுக்கும் தொம்பதத்துப் பண்புனைத்தும் பெருமானே"—என-ம்,
"வழுக்கையறவிவாருகணைக்கையருளியபெருமானே"—என-ம்,
"தெளியத்தெளியப்பவளச்சடிலச்சிவனுக்கொருசொற்புகல்வோனே—என்றும்,

(அன்றுணைத்த சத்தமே சத்தம்) என்று குறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இஃதேயாம். மகாவாக்கியமறிந்தவனே ஞானி. மற்றையமந்திரங்களறிந்தவன் ஞானியன்ரே? என்னில்,

"சத்தகோடிமகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரனே"—

என்றமையால், அந்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம். இது தவிர்ப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபைமுத்திநெறியல்லவோ? என்னில்,

"முத்திபலவும்பகர்ந்தோம் பக்குவத்துக்கீடாய்
முத்தியதிகாரிக்குச்சொன்னமுத்திகுகன்கேள்"—என்னும்

திருவாக்கா லவைகளைத்தள்ளி,

"ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப் பற்றிலைப்பதையேன்"—என்
பதையேகொள்வாயாக.

மகாவாக்கியத்திற் றிரிசியங்கிருக்குமற்றுல், ஆன்மாவும் ஆனன்
மாவுங் காணக்கடவாய். கண்டு உன்னதுபவப்படியாய்ப் பிழைத்
தேன் உய்ந்தேன் கடைத்தேறிப்போனேனென்று தேறித் தேறினே
மென்பதையு மறந்துபோனதே சமுசயநிவிர்த்தி. இங்ஙனஞ் சமுச
யநிவிர்த்தியானதற் கடையாளஞ் சிவோகம்பாவனை மின்னல் மின்
னித் தோன்றுவபோலவாய், அகத்தி னடித்துக்கொண்டிருக்கும்.
ஆனல் நான் சிவனே? பின்னைத்தா னராய்நினைத்தா யறிவில்லாய்.
ஓஓநாயே! ஓஓபேயே! ஓஓமூடா! ஓஓமூர்க்கா! ஓஓபயலே! என்று
விளித்தால், இத்தாதிகளிலும் வெறுப்பையடைந்து, ஓஓசாமி! ஓஓ
சற்குரு! ஓஓசைதன்னியா! ஓஓசங்கரா! என்று விளித்ததில் சந்
தோடம் வந்தமையால், நீயே சிவனென்பதற்குச் சமுசயமேயில்லை.
அவிரோதயம்,

"உன்னை யொருவ ணயர்சாமியென் றுணைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சி யங்கே யெய்திணை-பின்னொருவன்
பாவி பசுவென்றுற் பதைபதைப்பா யாகையிற்
சீவனல்ல நீயே சிவன்"—

இந்த மகாவாக்கியம் பொருளல்லவென்பாருமுண்டோ? என்
னில், அவனைக்கூடாமல் அவர் வாய்மொழி கேளாமற்போவதே சற்
காரியம். இதுபொருளல்லவென்கின்ற புத்தி யெவனுக்கிருக்கிறதோ
அவன் கற்பகோடிகாலங்களினு மோட்சமடையானென்பதே சித்தா
ந்தம்; இதிற்கு ஈஸ்வரவாக்கியமுமுண்டு. சர்வக்கியாரோத்தரத்திற்
கண்டுகொள்க. சுப்பிரமண்ணியருக்குச் சிவன் கயிலாசபர்வதத்தி
லெழுந்தருளி யநுக்கிரகம்பண்ணி யேறுகடைசியில் மகாவாக்கியோ
பதேசம் பண்ணித் திருவுளம்பற்றியது,

"ஒருவசனமாகவே முடிந்தபொருளுணர்த்தோ மொன்று
கக் காண்பதுமேகாட்சி யின்னுமம்பலவாய்ப், பெருவசனமாக
நீபலபடக்கேட்டாலும் பின்னுமாம்நிகழ்த்துவது மிக்கவுப

தேசன், குருவசனஞ்சமுதாயம் பலபொருளுரைம்விளக்குந் தமி
மாறுதேகமாய்த்தானேதானாகி, நிருவசனமாய் ஞானதேமான
மென்றுடின்றி நில்லாத நிலையன்றி நின்றநிலைநிலையே'',—
ஆணையால்,

இதுவே கடனாசாரம். இப்படி நீயும் அநுபவப்படக்கடவாய். (க)

நீயே சிவம்; நானெப்படி சிவம்? அறியாமை அறிவு இரண்டுக்
குஞ் சாட்சி சைதன்னியமானமையால். நீயா? நானுஞ்சிவமாயே
போனேன். எப்படி? உமக்குற்றபடி. இந்தச்சாசாரங்களா? சர்
வம்ப்ரம்மமயம். இன்னங் கேட்கவேண்டுமோ. நானர்? நானே.
நீயார்? நீயே. இதற்கு அவிரோதம். ஆகமம்,

''சிவோசிவோ சிவோசிவா சற்சிவோகேவலசிவா''—
''ஆத்மசர்வஞ்ஞானங் கேவலஞ்சங்கமஸ்தலம்''—

அத்துவிதம் நீ; துவிதஞ் சரீரபந்தம். மகாவாக்கியத்தில் அசி
பதத்துக்காகவந்தது அத்துவிதம். அதற்கு இரண்டல்லவென்பதே
சித்தாந்தம். அதனைத் துவிதக்கலப்பென்பாருமுளர். எதுவென்ற
தநுபவத்திற்கேசரி, விவகாரத்தடாதென்பது கண்டுகொள்க,

''சிவனுஞ்சிவனுமேவேறு நிருப்படிலினைத்தானாமே''—

என்பதைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு ஐயந்திரிபு நிர்காலத்துமில்லை.
டித் தேவிகாலோத்தரத்தில் (நித்தனும்பரமீசனென்னும் பாசுரத்
தாற் றெளியக்கடவை.

(உ)

அநுபவசந்திரிகை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பதினெட்டாவது

திருமுகப்பாசுரம்.

நேரிசை-வெண்பா.

சத்தம் பிறவா விடமேச மாதிநிலை
சத்தம் பிறந்திடமே சங்கநிலை-சத்தம்
பிறவா விடமேதா வத்தைப் பிடியென்று
னறவானை னெம்பலவா ணென்.

(எ-து) சூக்குமைமநாதந் தோன்றுதவிடமேசமாதிநிலை, சூக்குமை நாதந்தோன்றினவிடமே தத்துவக்கூட்டமாகிய பிரபஞ்சநிலை, நாதந் தோன்றுதவிடத்தையே யெவ்வழியாலு மிறுகப்பிடியென்றான், புன்னணியழூர்த்தியாகிய வம்பலவாண னெமதாசாரியன். (க)

இரண்டாம்பதம்.

அந்த வினைத்த தறியாயோ வென்ற மையா
லந்த வினைத்த தறையுங்கா-லத்தனர்
நாதந் கடந்தசிவ னெனென்ற னைர்மினென
வோதுவித்தா னெம்பர்க்கன் றுற்று.

(எ-து) அநாதிமூத்தன் ஆதியிலே அநிநிமைந்தர்க்கு நாதாதீதப் பரமசிவமாவது நாமேயென்று திருவாய்மலர்ந்தைத மறந்தாயோவச் சோ! என்றமையா லைத நாடிச்சொல்லுமிடத்துச் சிவப்பிரமை வத்தமென்னும் புராணத்திற் றிருவுளம்பற்றியது. (உ)

மூன்றாம்பதம்.

அன்றினைத்த சத்தமே சத்தமிதி லேயமிலை
யொன்றே பரமதுகீ யுற்றுணரி-லென்று
நாமேனீ நீநாமே யென்றுனக்கு நாகவின்றே
மோனமொழிக் குண்டோ மொழி.

(எ-து) முன்னமே தீட்சாக்கிரமத்திலே அக்கினியாகாயஞ் சாட்சி யாகச்சொன்ன மகாவாக்கியமே வாக்கிய மிதி லேயப்படவேண்டாம்; சொன்னேன் சொன்னே னென்றமையால் எகம்பரம். அப்பரமே

சீவனுகிய நீ. அதை ஆராயின், என்றைக்கும் நித்தியமாயுள்ளதானே நீயென்றும் நீயே நானென்று மூனக்குப் பாவுடனே சொல்லாமற் சொல்லிஞையே ; பின்னரும் பேதுற்றுச் சமுசயாத்மனேகேட்டால் மௌனமொழிக்குப் பின்னு மிரண்டா மொழியுண்டோ வில்லை யென்பதாம்.

(கூ)

காலாம்பதம்.

சலனமிலாச் சித்சுரு சாங்குசித்த மன்றே
மலமாயை கன்மமெலா மான்ட-நிலையன்றே
பெத்த மகன்றிடமும் போனாந்தப் பெருக்கு
முத்தமமா னன்முத்தி யும்.

(எ-து) சஞ்சலங்களில்லாத சுசித்தமேசங்கிலிட்ட சித்தத்தையுஞ் சொலினசித்தத்தையுங் கோரசித்தத்தையுங் கடந்தசாங்குசித்தமாகையால், ஆணவமாயை காமியமிறந்தநிலையாம் ; அந்த நிலையேமறைப்பெல்லா நீங்கினவிடமும் மறைப்புநீங்கவே யீச்சுரன் வேறல்ல நாமே யீச்சுரனென்னும் போரானந்தம் அபரிமிதமாய்ப் பெருகும் பெருக்கமுஞ் சர்வோத்தமமா யெல்லாம் விடுபட்ட சற்சுகமுத்தியு மென்றதாம்.

(ச)

ஐஞ்சாம்பதம்.

சித்தமே சுத்தசிவ மென்றதிரு வார்த்தை
முத்திக்கு வித்தா மொழியன்றே-பெத்தமொழி
சீவனே யெல்லா மிறந்தசிவ மென்னும்
பாவனை தீதமொழி பார்.

(எ-து) சித்தமேசர்வமுங்கழன்ற சிவமென்று திருவாய்மலர்ந்தது சாதகராயனுட்டிக்கு மெம்போவிகட்கெல்லா மோட்சத்துக்கு வித்தாகியமொழியல்லவோ ; ஆவரணநீங்கிய சிவாத்மனே சர்வமுங்கழன்ற சிவமேயென்னும் பாவனைக் கதீதமொழியென் றனுபவித்துப் பார்ப்பாய் மானைக்கனே.

(ஞ)

சத்தம் பிறந்திடத்தே சகலகலை யும்பிறக்கு
மத்த னுனைத் தறியாயோ-வன்றுனைத்த
சத்தமே சத்தற் சஞ்சலமொன் றில்லாத
சித்தமே சுத்த சிவம்.

(எ-து) சூக்குமைச்சத்தம் பிறந்தவிடமே சகல கலைக்கியான மாதி யாகப்பிறக்குமென்று சிவன் சொன்னத்தையுமறிந்துமறியாமல் மறந்

தையோ, அன்றுநாம்சொன்ன வாக்கியமே வாக்கியம், சந்தேகப்பட வேண்டாம்; நிர்க்சுஞ்சலமான வாத்மாவே சர்வவுபாதி சூனியரான பராபரவத்து. (சு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

"நாற்றமிகும் பூமாலை நற்குரங்கின் கைக்கொடுத்தாற்
போற்றிமணங் கொள்ளாவாம் புத்திதனக் கில்லாமை
வேற்றொருவர் காணுத வேதாந்தத் துட்பொருளைத்
தேற்றமிலி கைக்கொடுத்தேன் றேறுவதே தேறுதே."

(எ-து) மணமிகுந்தபுட்மாலையை நல்லகுரங்கின்கையிலே கொடுத்தால், பாராட்டி யாக்கிராணித்தறியாவாம்; கூர்ந்தபுத்தி யின்மையி னாலே தானும் பயனடையாது பிறரும் பயனடையாது எறிந்தாற் போலச் சரியை கிரியாயோகத்தா ரறியக்கூடாத வேதமுடிவிற் சிறந்தவுட்பொருளாகிய வுபநிடதமகாவாக்கியத்தை யச்சோ தெளிவில்லாத மாணாக்கன்கையிலே கொடாது கொடுத்தேன் றேறித்தெளிவாரே தேறுதொழிவாரே வென்று சந்திரசேகரசுவாமிகள் நியம்பகருக்கு மத்தியார்ச்சுனத்திற் நிருவுளம்பற்றியதா மறியக்கடவாய். ()

சத்தம் பிறவாவிடமே, அத்தனுனைத்ததறியாயோ, அன்றுனைத்தசத்தமே, சலனமில்லாச்சித்தஞ், சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம்பிறந்திடத்தே, நாற்றமிகும்பூமாலை, இவையின்முதலந்தம் ஆதி. கடையிரண்டும் அநாதி. (அ)

திருமுகப்பாசுரம்-மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சரித்திரம்.

பத்தொன்பதாவது

அதிகாரப்பிள்ளையாட்டவலை.

சிவஞான மோகத்தாக மீதூர்ந்த அதிகாரப்பிள்ளை, ஈசனர் யாரை என்னை மறைத்திருக்கும் பாசமியாதென்னுஞ்சீசாரமீக்கொண்டு கேட்கக் காரணஞானக் கண்ணுடையோன் சித்தாந்த மகாவாக்கியம் விவகரிக்கும்படி. சிவம் காரணனெனின்னை காரணமென்ன சீயுஞ் சிவம் எப்படியென்ன ஞானதீக்கையால், திருநோக்கால், திவ்வியபார்வனையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசத்தால், சிவமாரணையென்ன எனக்குள்ளடான அநாதிபாசசிவ மெங்குமுண்டோவென்ன அச்சிவமானது, பூதவுடலதிகங்கடோறு முண்டென்ன. விந்தவாக்கியத்தாலுய்ந்து போனெனென்ன மூனந்தமாக் கடலழுந்திய மாணைக்கலுக்கு மீட்டும் வற்புறுத்திமேற்கூறுவார்.

முதல்லாக்கியஞ் சத்து, இரண்டாம்வாக்கியஞ் சித்து, மூன்றும்வாக்கியம் ஆனந்தம் ; முதல்வாக்கியத்தான் மலநாசனம், இரண்டாம்வாக்கியத்தாற் கன்மநாசனம், மூன்றும்வாக்கியத்தான் மாயை நாசனம் ; முதல்வாக்கியத்தால் சுத்தசிததீக்கம், இரண்டாம்வாக்கியத்தாற் பிராரத்தீக்கம், மூன்றும்வாக்கியத்தாலாகாமியதீக்கம் ; முதல்வாக்கியம் பிரமா, இரண்டாம்வாக்கியம்விஷ்ணு, மூன்றும்வாக்கியம் உருத்திரன் ; முதல்வாக்கியம் ஞாதுரு ஞானஞேயமிறந்தநிலை, இரண்டாம்வாக்கியந் தற்போக்கு, மூன்றும்வாக்கியம் ஞானகேவலம், இதற்குச் சாமியம், பதிபசுபாசவிளக்கம்,

“சிவத்துவமசிபதவாக்கியமித்துமிபதவாக்கியமத்
துவத்துதிவாக்கிய”—மென்னுந் திருவிருத்தம்,

முதல்வாக்கிய விசேடம் வருக்குதும். சிவனர் ? சிவனர் ? உபாதியொழிவிற் கூடாமற்கூடலொக்காணுதி. இரண்டாம்வாக்கியம்விசேடம்வருக்குதும். சர்வமுங்கழன்ற சிவம், சர்வமுங்கழன்ற நான், சர்வமுங்கழன்றனேன். சர்வாணந்த வுற்றிற் பிரளயமுதிக்காற்போன்ற தன்மைகண்டையோ ? கண்டேன்,

“கண்டேனவர்திருப்பாதங் கண்டறியாதனகண்டேன்”—

சுவாலையூநிக்குச் சாமியம் வருத்தனம். மூன்றும்வாக்கிய விசே டம் வருக்குதும். சர்வமுங்கழன்ற சிவன், டுதுவெளநிகங்கடாது மூளன்,

"டுல்லுயிர்க்குப்டூட்சி டுணர்த்தாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனகேயபோற்றி"—

"உனாசருமெண்டத்தாகாள்ரு நாறுயிராமாம்யாளரிடதும்
நினாசாப்படைத்தலைற்றி ணையிர்க்குயிராயங்கங்கே நிற்பா
ன்கோயில்"—

சிவாலையூநிக்குச் சாமியம் வருத்தனம். வாக்கியமேன்மை விசி ட்டம் வருக்குதும்,

"*சிவத்திதாமசியென்னும் திருவாக்காலென்றன்
பவத்தைநசித்த பரனே"—

(எ-து) சத்தியதிருவாணதீக்கையிற்செவிப்புலன்வழி வாதுளாகமத் தண்டாகிய மகா வாக்கியார்த்தத்தால் சிவம் நீயாருய் என்று திரு வாய்மலர்ந்து என்னுடைய வெழுவகைத்தோற்றப் பிறப்பை நாசம் பண்ணிய மேலோனே,—அவத்தையிலே என்பது,—நீழலவத்தை யிலேயும் மேலாலவத்தையிலேயுஞ் சுத்தாவத்தையிலேயும்,—நீவ னென்றும், கேவலத்திற் சேதனனென்றும்; என்பது,—நீவாத் மாவென்றும், அந்தராத்மாவென்றும், பூதாத்மாவென்றும், அறிதி கேவலத்திற் சேதனையாபக னென்றன்பதே சித்தாந்தமென்றும், அசேதனன், சிதாபாசன், சதசத்தன், அகர்த்தா, ஆமயன், ஆணவ மூடன், அசிந்தியன் என்று பலவாற்றானுமுவந்த பாவனைகள் போமா பகர். என்பது,—நான் மூடன், நான் கிருசிக்கியன், நான் சத்தன், நானுவலன், நான் பாவி, நான் சமூசாரி, நான் பிறப்பவன், நான்றப் பவன், நான் சிக்காழியிலேபிறந்தேன், சிதம்பரத்திலே வளர்ந்தேன், திருவாரூரிற்செல் நிறப்பேனென்னு மளவிறந்த பாவனைகள் போ மாறறியாது புலம்புகின்றேறற் குய்வண்ணங்காட்டி யுபாயஞானத்தா லுளவாகுமுபதேச ஞானமாத்திரத்தாற்போமாறு திருஞானசம்பந்த நாதனே திருவாய்மலர்.

"*சிவத்தெர மசியென்னுங் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பரனே-அவத்தையிலே
சிவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனென் றென்றும்
பாவனைகள் போமா பகர்"—

"¶ பொன்மலையைச்சார்ந்த சிறுகாக்கைப்புள்ளினங்க
டன்னிறமுமன்றிமையாய்ச் சாருமால்"—.

(எ-து) மகாமேருவென்னுஞ் சாம்பூநதமாகிய வாயிரத்தெண் மாற்றுப் பொன்மலையிற்சேர்ந்த சிறிய காக்கைப்பக்கிகள் பொன்மய மாய்ப் பின்ற சிறகினப்பினில்லாமையாய்ச் சாம்பூநதமாய்ச்சார்ந்த தன்மையைப்போன்று,

"———————————— முன்னவனைச்
சேர்ந்தாருமன்னைச் சிவோகம்பாவித்தலோ
லாய்ந்தவனே"—

(எ-து) உபாதிகுணிய சிவனையுபாதிகுணிய சற்சிவனுய்ச் சேராமற் சேர்ந்தாரும் பரமவித்திரமாகிய சிவோகஞ் சிவோகமென்று பன்முறையாற்பயிற்றித்தியானம் பண்ணலாலே பலதூலையுமாய்த்து மகாவாக்கிய சிரவணப்படாதசமுசயாத்மனை,—ஆமாறறி, என்பது, இந்த இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் சமுசயநிவிர்த்தி யடைந்து அது நீயானவண்ணஞ் குப்பக்காட்டுக் காக்கை நாவென்று நினையாத வண்ணம் போன்று என்றல் நீ யானனதன்மையு முன்னிவத்தன்மையையு மிவ்வணமென் றறியாதறிந்துணர்ந் திங்கிலேயிலேநிற்பாய் அழுக்கழுவாக்கியசிரவணத்தாற் சிவபாவனையைக் கழற்றி,

"*சோர்சிவோயமத்தி யென்னைந்திருவாக்காற்
போரானையெல்லாம் பிரித்தேதானே"—

(எ-து) அழியாத சிறப்புடைய சிவன் தூதபௌதிகங்களோறு மூண்டென்று திருவாய்மலர்ந்த பிரமனன், சுதந்திரியன், வைதியன், சூத்திரனிலும், பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு வாகாசந்திலுஞ் சந்திரன் சூரியனுத்மாவிலும், பூமி யந்தரம் பாதாளத்திலு, மாண்பெண்ணெலியிலும், விருப்பு வெறுப்பு வொதுமலிடத்திலு, மிருக்கக்காட்

"¶ பொன்மலை யைச்சார்ந்த சிறுகாக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமு மன்றிமையாய்ச் சாருமால்-முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்னைச் சிவோகம் பாவித்தலோ
லாய்ந்தவனே யாமா றறி"—

"*சோர்சிவோயமத்தி யென்னைந் திருவாக்காற்
போரானை யெல்லாம் பிரித்தேதானே-ஆராத
வன்பாலுன் பாதத்துங் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி-
லென்புருகும் பத்தியுமெற் கீ.

டியனித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தைக் காட்டியதனே,—ஆரத வன்பால் என்பது,—இந்த மூன்றும்வாக்கியத்தா லானைசக்கிழங்கை யகழ்ந்தெடுத்து வல்லபத்தை நிஜனங்கமாத்திரத்தெழுந்து வன்னைப்பாழாக்காமை லவ்வன்பால்,—உன் பாதத்துக் கர்ச்சனையுமற்றிரண்டு, லென்புருகும்பத்தியு மெற்பி னென்பது, சாதிகள் நிற்பாதங்களைக் கர்ச்சனையும் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலேயுஞ் சரமூர்த்திகளாகிய சங்கமத்தினிடத்திலேயுங் கடின வெலும்புகளெல்லா முருகும்படிக்குச் சிவபத்தியு மடியார்பத்தியு மாயாவாதினையப்போலப் பாழ்போகாமலனைக் கருக்கிரகம்பண்ணக்கடவாய். வாக்கியமேன்மை விசிட்டம் வருதனம்.

வாக்கியநித்தாந்தம் வருக்குதும். மூதற்பதம் சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிட்களமாய், நிர்மலமாய், யனந்தானந்தமாயிருக்கும். இதற்குச் சாமியம் ; பதி பசு பாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம்,

"நிராமயமாய் நிட்டகளமா நிர்மலமாய்"—

என்ற நிருவிருத்தம், இரண்டாம்பதம். சராசரமயமாய் நிர்ம லோதகமாய் அகளங்கமாய் அபிவிர்த்தியாய்ச் சாங்குரித்தமாய்ச் சுரி ர்ப்பூதமாய்ச் சுத்தபடிக சங்காசமாயிருக்கும் ; இதற்குச் சாமியம்; பதி பசு பாசவிளக்கம். பசுவிலக்கணம்,

"ஆன்மாசுத்தன் சதாநித்தன்"—

என்ற நிருவிருத்தம். மூன்றும்பதஞ் சுதேகாதயமா யிரண்ட ற்றவின்பமாய்த் தடையற்ற வானந்தமாய்க் சருசயனுசமாயிருக்கும்; இதற்கும் சாமியம் ; பதி பசு பாசவிளக்கம். நிர்மலாவத்தையில்,

"போக்கிலவாவிலை டுனாக்கையிலை"—

யென்னுந் நிருவிருத்தம். வாக்கியநித்தாந்தம் வருத்தனம். மேல் வாக்கியவிசேடம் வருக்குதும்,

"ஆக்கையே தானென்ன றபிமானி யாகிவிக்கு
மோக்கமிலை யென்ற மூடிப்பிக்கும்-பூக்கமழும்
பூங்குழலா ரின்பப் புனரியையமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம்"—

(எ-து) ஆக்கையே யாதமாவன்றிப் பிரத்தியகாத்மாநாத்தி யென்ற நிறுவைப்பிரித் தபிமானிப்பட்டங்கட்டு மகாவாக்கியத்தால் வரும் மோட்சானந்த நாத்தியென்ற சித்தாந்தப்படுத்திப் பூவார்ந்த வழகிய வளகபாரத்தையுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகிய வின்ப

வள்ளத்திலை மெய்யாகவழுத்தி முழுகப்படுத்தும். எக்காலமும் வேளதலில்லாத வானைமலம் பிரகமவாக்கியத்தி லதிபதத்திற் காண்பாய். இத்தப்பிரகாரத்தைத் சிவஞானப்பிரகாசத் தண்மையிற்கண் ஒதினியக்கடனை. பதி பசு பாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதேசமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிரகசியம், சிவாகமக்கிமாலை, இத்தலைமுழு மொருவகாத்தாயிருக்கும். இவற்றிற் பதி பசு பாசவிசாரணையும், உண்மைநிட்டையும், சககாரியவிசேடமும், குருசரத்தையும், மகாவாக்கியமும், தீட்சாக்கிரமமும், ஞானோபதேசமும், ஆகமநித்தாந்தமும் காணக்கடனை. சத்திய நிருவாணதீக்கை யில்லாதவர்க் கிந்தமார்க்கம் போதிக்கில் நீரகந்தமாலை யதட்டிதேனன் சாருங்கதியடனை ;

"புண்ணுடையே நீப்போனை போன்றழுக மெய்ந்நானக் கண்ணுடைய வள்ளல்படிகம் காண்போனை-யென்ணுடை வுந்தெழுத்தி னுண்ணை யறிவேனை வாங்கதுட் [பி பிந்தெழுத்தை நீப்பினறிவேனை."—

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவதனை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாட்சாத்திரம்.

இருபதாவது

மரபட்டவணை.

உபதேசமாடு

இதுகாண்ணபாரம்பரை.

(சிவமேவம்பரந்தெய்வம்) என்னுயிர்கருத்தைப்பற்றித் தெய்வ
மென்பதோர் சித்தமுண்டாகிச் சிவனெனை யாளுந்தோன்றினன் றோறிய
காலைத் தேயத்துளதோன்றித் தேயத்திற் சிறந்த சினகரத்துளதோன்
றலென்றி மனந்தடுமாறி மயங்கியகாலை யறிவிடைமறைந்த வமல
னேர் குருவாய்ப் புவனியிற் சுவடிதண்டிப் போதித்த வான்மொழி
க்கு அருத்தம் பூகப்பழிப்பிலும் பொறியறவுணர்த்தலு மந்தக்கரண
வதக்கழிமுடிவிலும் கண்டோனைவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதனகண்
டோன் கண்டபெருமிதத்தா னிறும்பூதிட்டமாலையணிதலை யலர்தூற்
றுக் கூற்றுக்குணஞ் சிலவருமாயிற்று,

"நாடுநாரண னென்றுகனென்பவர்
தேடியுந்திரிந்தும் காணவல்லரோ
மாடமாளிகை சூழ்திருவேங்கடம்
நாடதாகமென் னெஞ்சுளிருக்கவே"—

என்றுரின்னும் பற்றுக்

"தேடிக்கண்டுகொண்டேன் திருமாலையும்நான்முகனையும்
தேடியுந்தேடொணாத் தேவனெம்மானை
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்"—.

என்னுமிக் கூற்றுக ளுபதேசமாடு.

வைதிகமாடு.

வையச்சொல், வழக்கச்சொல், வேதச்சொல், விதிச்சொல் இந்
நான்காலும் வற்புறுத்திக் கூறுவான் றொடங்கினர். உலகவெறுப்பு
மூடல்வெறுப்பு மீக்கொண்ட மாணாக்கனுக்கு ஞானதேசிகர் திட்டா
ந்தமுகத்தால் அனித்தியதரிசனம் வையச்சொல் மேல்வைத்துக் கா
ட்டுகிறவண்ணனம், (நடலைவாழ்வுஞ் சுடலைக்குழியிருப்புமென்றும்,

காணப்பட்டதெல்லா மழியப்பட்டதென்றும், சாகாதகாட்டி லோலை வாங்கிவந்தோமா விம்லையையென்றும், இன்னறைக்கோ காலைக்கோ வின்னமலை காழிலைதக்கோவென்றும், வரவிட்டவன் றரவிட்டால் நில்லாதேகையென்றும், நிலத்திலெழுந் தடுவன்ன நிலத்திலே மடியுமென் றும், நெத்திருந் தாரின்னறைக்கு நீரூரென்றும், நிட்டனைவிழுங் குவொட்டனைப்போம்) என்றும், இவ்வாறு வருமனைத்தையைச் சொல்லாற்றெளியக்கடனை. இந்தச் சரீரம் நீயல்ல; நீயசரீரி. அதாயன் ஆத்மாவென்று வேதம்வருமாகனமாகச் சொல்லும். இது என்னறுபவத்துக்குப் பற்றாவில்லேயே யென்பாயேல், வழக்கச்சொல்லாற் றெளியக்கடனை. (நான்சாட்சியாயிருக்கிறனென்றும், தன்னை விடப்பிரபஞ்சமில்லையென்றும், காரணப்பிரிவின்று தனமாய்ச்சொரியுதென் றும், அந்தெழுத்தும் பாவனையு மவனே யிவனென்றும், தானே சிவ மல்லாற் றனிச்சிவம் வேறில்லையென்றும், சிவனுக்குந் சிவனுக்குந் மூகற்சிகாரச்சுழியாகிய நீயன்றி வேற்றுமையில்லை) யென்றும்,

"அறிவேசிவமென் றறிந்திலாய்கெடல்லோ"—

வென்றும், இவ் வழக்கச்சொல்லால் ஆத்மா நானென்றறியக்கடவாய். இங்ஙனஞ் சொல்லிய வாறபவும் சம்பவமாகவில்லேயே யென்பாயேல், வேதச்சொல்லாற்றெளி, அஃதெங்ஙனம் ? என்னில்,

"பாசபந்தமேதிவா பாசமுத்தேதசதாதிவா"—என்றும்,
"நிட்டேடூர்வமாத்மா யேதமேவா"—என்றும்,
"சரீரபின்னம் பரமாத்மனேதம்"—என்றும்,
"ஏகப்ரம்மம்"—என்றும்,
"சர்வசாட்சி சிவோதம்"—என்றும்,
"பிரத்தேதகாத்ம சிவோதம்"—என்றும்,
"சமஸ்தம்பாசசால முன்மஸ்தம்பாதிவா"—என்றும்,
"சிவோதாதா சிவோபோக்தா"—என்றும்,
"அன்னம்ப்ரம்மா ரசேசர்விஷ்ணு
போக்தாதேவோ மகேஸ்வரா"—என்றும்,
"கர்த்தாபோக்தா சொரூத்தை"—என்றும்,

ஆயிரமுகத்தாலு மகலச்சொல்லிய வேதச்சொல்லா லீசரருண் டென் றறியக்கடவாய். சமுசய மென்னாவிட்டு நீங்கவில்லேயே யென்பாயேல், விதிச்சொல்லவேண்டுமாறு வரும். அதன்றற்சமுசயம் நீங்கக்கடவாய். அஃதெங்ஙனம் ? என்னில்,

"சிவஜோதிரைப்பு மெனியாகுகை"—எனும்,
"தன்சோயம்நிக்கும் தானிறுங்தானே"—எனும்,
"தேனைம்பேதமினிச் சிக்கறுவிளிந்தனம்
போய்மலைம்றும் பொருளாயிருந்தானே"—எனும்,
"தானேயாயிதேயாகாறுய் காறுசேவுப்பொருளாயு
காடாவிடாயிதேறுதே காயென்மாயக்கடலேறு"—எனும்,
"நிச்சமென்னெருநின்மன்னி யாறுகின்றனேனே"—எனும்,
"நீராயுருங்கியென் றுருயிராய்நின்றுனே"—எனும்,
"யாறுவுங்காறுபொழிந்தாசை யாதுமெலாய்ந்துறுகோறுசை"—
"போனாறு மீதேனே"—எனும், [எனும்,
"என்னைகத்துளென்சோயன்றி யாதுமிலானென்றுகண்டிலேன்"—
"போவழுமறுணிலாத்தப் பக்குவம்படாருவழுற்றிங் [எனும்,
காவினையம்டிபுலசோப்படற்று தகுழுகமாகியென்று
மோவியம்போன்றிட்டங்க ணுனைருணாராணமேபோக்கிற்
சிவணுந்சிவணுவம்வேறேறு திருப்டிபிலனைத்துளாதேனே"—

என்றும், இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த மாற்றத்தால், நீயே அறிவறியாமை இரண்டிற்குஞ் சாட்சியாகையால், இந்த அறிவாய்ச் சதாகாலமும் நிற்கக்கடவாய். சாமியம்,

(பிர்மசாரியர் விரதமக்கினியில் வீழ்தல் பின்போதகக் கிரிகை யொடு பிரவுகாதிவிர்த்தி, புரியுமருச்சுனைகள் வனைபாய்தல்சுழிபாய் தல் புண்ணியபாவங்க ளருணியம்முபவாசந், தெரிசிவன்முத்தணைக்கு மேவண்டுவதேதயில்லை சிவருசானவழுதபானம் பண்ணிக்கொண்டு, பர திருட்டிதக்கன்மத்தி லகப்படாதென்றும் பரமசிவனைப்போல நிக்தலை யிருப்பன்.)

சைவமாடு.

ஆத்மாவைச் சிவனென்று சொல்லப்படுமோவென்னுஞ் சமூச யத்துக்குச் சிற்பன்முதலிய வுவமைகள்வருமாறு; சிற்பன், சிலை, தெய் வம் என மூன்றும். இதிற் சிற்பனைப்போல ஞாதாசாரியர், சிலையைப்போலச் சிவன், தெய்வத்தைப்போலப் பரமசிவம். சிற்பன் சிலையைத் தெய்வவுருவாய்த் தியானித்துச் சாங்கோபாங்கயமாய்ச் சிற்ப நூலைத் தழுவிச் செய்தலையாற் சிலையென்பது மறைந்து சிவமென்பது பிரகாசித்ததாம். ஆகையால், சிவபாவனையை யதார்த்தமாய்

விடக்கடவன். சிவபாடாணத்தைச் சிவமேலிட்ட வாசாரியா கிய சிற் பன் சிவபாவனையைச் சேர்த்து மகாவாக்கியத்தாற் சிவம் நீயா ணென்றமாத்திரத்தே சிவமான தன்மையாற் சிவபாவனையை யெப் பாலும் நாத்தியென்பதே சித்தாந்தம். வேடச்சேரி, வேடர், ராசாப் பிள்ளை, வேட்டைவனம், வேட்டைநாய், வேடக்கோலம், ஆக-சு. வேடச்சேரி-யஞ்ஞானம், வேடர்-பஞ்சதன்மாத்திரை, ராசாப்பிள் ளை-ஆத்மா, வேட்டைவன-முலகம், வேட்டைநாய்-அந்தக்கரணம், வேடர்கோலம்-சரீரம்; ஆத்மாவாகிய சிறுபிள்ளை, அஞ்ஞானமாகிய வேடச்சேரியை முன்னவினையா லடைந்து, நாம் மைதன்னியனென் பதை மறந்து, வேட்டைவனமாகிய வுலகத்தையடைந்து, வேட் டைநாயாகிய வந்தக்கரண வசத்தணைத் தசேந்திரிய துவாரத்தி ணல் வேட்டைக்காரராகிய தன்மாத்திரையோடுங்கூடித் தயிலதாரை ப்பிரவாகனுதிய வேடக்கோலச் சரீரத்தைத் தழுவிச் சிவாத்மாவி வென்னும் நாமஞ்சிறப்பவந்தான். இது போமாறு. ஞானவரசன், ஞா னவேட்டையாடிவான்காலக்கண்டு, சிவராச வேடப்பிள்ளாய் நீ ரம்மினத்தாய்; அஞ்ஞானவிளமையா லென்னைமறந்தாய்; என்வண் ணமே நின்வண்ணம் அன்னியர்வண்ணம் நின்வண்ணமன்று. அந் தக்கரண ஞானிசம்பாடன மூனக்கடாதென் றநுக்கிரகித்தார். மை தன்னியத் தராபதியாக்கின தன்மைபோலச் சிவவேடு நீக்கங் கண்டு கொள்க. சாமியம்,

"மன்னையுமறந்துமிக்க வனசரவழிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையுமறந்தைதம்போத வெயினர்தம்வழிவமாகி
யுன்னையுமறந்தால்நீயென் னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே"

"மன்னவன்றன்மகன்வேட நிடத்தேதங்கிவளர்ந்தவனை
அறியாது மயங்கிநிற்பற்"—

"தாணக்கி மழாடிக்கீழ்வைப்பன்"—

கன்மவொப்பு. நல்வினையுந் தீவினையு மொன்றுகக்காண்பது. அஃதெவ்வாற்றுனென்னில், பொன்விலங்கும், இருப்விவிலங்கும் பிரகாசம் அப்பிரகாசம்வேறன்றித் துக்கமிரண்டிற்குஞ்சரி. பொன் விலங்கைப்போலப் புண்ணியம். இருப்புவிலங்கைப்போலப் பாவம். விலங்கார்ப்புண்டவனைப்போலச் சீவன். விலங்கைப் பூட்டினவனை ப்போலச் சிவன். துக்கத்தைப்போல அஞ்ஞானம். இந்த அஞ்ஞா னத்துக்குச் சாட்சிபூதம் நாமென்றறியின் அஞ்ஞானமுமில்லை. நல்

வினதிவினையாகிய விலங்குமில்லை. அதற்குமுன்னே நரகசார்க்க முமில்லை. இதற்குச் சாமியம்,

"ஒன்றுடனும்நாய்வில்லான் என்றுநினைந்
தடிக்கடியும்பிரமமென நோக்குதலேயியல்பதாமே"—
"நித்தனைம்பரமீசன் யானென்றுநிச்சயிக்கின்
முத்தனலனெனினிலை மவன்முத்தனும்"—
"பூவும் புகையுங் கொண்டேத்திப் புறம்பே போய்ப்
பாவனையால் வளர பரிதிழப்ப-ராவா
நமையுறப் பார்க்கிற் றெய்வ நாமேயா மென்று
தமையுறப் பாராதவர்க டாம்"—

"ஆகாமல்லவிந்த வைம்பொறிநாமேயல்ல
வேகனேநாமென்றுன்னை மிருடிகளிதயத்துள்ளாய்
பாகமாமுமைமணாள பசுபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமுத்திவேண்டும் திருப்புலிவனத்துளானே"—

மாயையென்பது மனம். இந்த மனமாயையிலே அண்டபிண்டம் அரிகரப்ரம்மாதி நவந்தருபேதமும் முண்டாயிற்று. இந்த மனஞ்சற்குரு கடாட்சத்தா லிறந்தபோது எல்லாமிறந்தது. அறிவாய்நின்றுல் மனமில்லை. மனமாய்நின்ற லறிவில்லை. அறிவே சிவம்; சிவமேயறிவு; மனமே மாயை; மாயையே பிரவஞ்சம்; பிரவஞ்சமே சரீரம்; சரீரமே தத்துவம்; தத்துவமே நாதம்; நாதமே விந்து. இப்படி சிருட்டிமார்க்கங் காணக்கடவை. சாமியம்,

"அறிவினிலைகடமுண்டாகி யகந்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாயை பிரவஞ்சமாயைதன்னின்
மறிவுலகத்திணைக்ஷை வந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிகராதருளிச்செய்யாய் திருப்புலிவனத்துளானே"—

ஆகாசவுவமைகள் வருமாறு. ஆகாசம், கடங்கள், கடாகாசம், கடசலம், கடசலவழுக்கு, ஆக-ந. ஆகாசம்போலச் சிவன். கடகங்களைப்போலச் சரீரம். கடாகாசம்போல வாத்மா. கடசலத்தைப்போல வந்தக்கரணம். கடசலத்தழுக்குப்போலப் பஞ்சபாசம். இந்தச் சிருட்டிக்குச் சங்காரமுண்டோ? உண்டு, எப்படி? சூரியன் சந்நிதானத்தில் சலம்வறண்டு அத்தோடே அழுக்கும்போம். கடாந்தத்திற் கடாகாசம் மகாகாசமாம். புண்ணியபாவம் நானிக்குண்டோ?

பஞ்சபாசங்களும் பஞ்சஞானங்களாற்றனித்தனி நீங்கும்; பஞ்சஞானமாவது சொற்சொரூபம், பரசொரூபம், புருடார்த்தசொரூபம், உபாயசொரூபம், விசீரார்ஹிசொரூபம். சிவத்துடையதாயதி சிவகாமி என்றாற்போல, ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாதியி யென்றண்டானது. அது சிவத்தோடு கலந்தபோதாயும் உண்டோ? என்னில், அப்போது அவனே யிவனும், அவனே யிவனுமாம். அது என்போலவென்னில், சந்திரனும், சந்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியமேறலடான்றி அது இதுவாய் நிற்றல் போலாமென்றறி. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பாசத்தாற்பாசத்தோடுபந் தித்திடப்பசுவாய்நின்றபாம்
காசற்றவிழியார்போலக் கலந்தபின்பிரிவதில்லை
யாசற்றகீயும்வாளு மன்னியமின்னையாலே
தேசத்தாற்பரவலான திருப்பரிவினைத்துளானே"—எ-ம்,

"சன்மடியமாயாவிருள்கெட வெம்பொருளும்விளங்கத்
தன்மடியதேசாதிகளினவதுற்று சொல்லவல்லனல்லன்"—
எனவும் வரும். (இசு)

ஒருமனிதன், பரமசிவ சொரூபமாவது அநிசயமன்றியடாதே? அகமந்த சொன்றால் உனக்தென் சமேசயம்; ஆகமமே, சிவன்வேறு சிவன்வேறு அண்டவனடிமைக் கழிவுவாரா தென்று சொல்லுமே. அதுவெல்லாம் பூர்வகாண்டம்; உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறேனன் கேள். ஒரு குளவியாற் கீடத்துக்குக் கீடத்துவம்போய்க் குளவிசித்தவன முற்றமுற்றக் குளவியான தன்மையும், ஒரு பாடாணைந் சிற்பரல் வைதாங்கப்படி செய்யத் தெய்வமான தன்மையும், ஒருவிழல் ஆறு அமாவாசிப் பிடிங்கிப்பிடுங்கி நட வில்லாமிச்சியான தன்மையும்போல,

"சிவன்தீக்ஷையாலுந் சிவஞானத்தாலும் சிவமாவன்"—
என்று,

சர்வக்கியாதேஜத்தரம், தேஜிகாலாத்தரம், வாதுளாகமமுதலியவைசித்தாந்தப்படித்தும்; ஆகையால், பூர்வகாண்டம் பொருளல்ல; பொருளென்னில்-உனக்குறுபவதாலுந் சமீபமில்லையென்பது வாதம் கிரியும். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"கிட்படுகீடமல்ல கேழ்த்தினாற்குளவியாலே
யாட்படவதுகாணனை தந்திசயம்போலுமம்ம

நாட்படப்பிணிக்குநாயே னுரைநிற்கஞ்செய்குற்றம்
சேட்படச்சிலமுதானென் றிருப்படிவினைத்துளனோ"—

[ரசம்,

"பச்சைமன்னிடைதுப்பிலே படுறப்பிடைதிக்குலே"னிலை
னிச்சலும்நிலைநோற்றிடை நிலைநற்குலன்னைமையிலம்
பச்சைமன்னலைநிருந்திடை பறைத்துதுப்பினமையிலம்
பிச்சர்கானலநிற்றிலீர் பிரமனிருந்துபேயலதே"—எனவரும்.

(கூவ)

இவன்முத்தான் உலகத்தோரை மதிக்கும் மதிகெட்டவன் எப்படிப் பட்டான்? தாமரையிலையும் தண்ணீரும் போல் பிணைந்தும் பிணையாதும், புலம் பெண்ணில், மாயாவாதியாய் மறைந்து; மனத்தால் பெண்ணை நினைந்து, மனத்துக்கு வாயும் வயிறு முண்டென்னும் சாலைகளையும். ஆறுற் றிந்தான்தவமெப்படி? தொகுத்தான் பொருள். பிறப்பு மோ றப்பதடைவது மனது. அதெப்படி? அத்தனாகி, அருமை மகளை நம்பண்ணுவதில் கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு, பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கிலேசமும் அடைவான். தனக்குமையினின்று பிறந்த குழந்தை மகளை வதுபோலவும், ஒரு நாளும் நீப்படாத்திலிருக்கையில், அருமை மகள் பிரிந்து அடைபண்ணினி இரண்டுபெற்று வரிசையாய்ப்பார்த்து மகிழ்ந்து அரசனைப்போலவுமாம். பிள்ளைகளை; இதற்கு வாய் முண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"பங்கயப்பாதனை யெண்ணாப் பண்பரைப் பற்றிலவெள்ள
மங்குலைவாதத் துரைத்தன துரைவாத முளவெனிலாய்
சிங்கமெனவே செகுத்தெடுத்தி நிற்கோமக்கள் பிறர்நிற்கென
லெங்குமுறாவுற்சுக துக்க மறிவாமை யாமன்னவுற்ற"—சரம்,

"பங்கயப்பாதனை நினைவை நிற்பரைப் பற்றிலவெள்ளம்
சங்கையெனினிப்பவத்திருட் டுணைசுகவெனினிலையாம்
அங்கமணைப்பாம்பிருட்டுணைக் குலைவெனவாவெனிலாம்
விங்கினைவேபோனின்மோழையாமொழிப்பவர்சிலேமம்பலே"—

எனவும் வரும்.

(கூ)

இச்சிவஞானத்தைப்பெற்றவனைச்சிவஞானியும், கரணத்-சிவகரணனும், சிவஞா-சிரியனும்-சிவதீக்கையும்,

சோகம்பாவனை, பூஜை-சமாதானம், அதிட்டானஞ்-சிவோகம், சந்தியாவந்தனம்-மகாவாக்கியம், வந்தனைவழிபாடு-தற்புருஷசனம், சமாதி-சிவதரிசனம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"வடிவிலாவடிவினின்று மனமிலாத்தியாழில்குயிற்றி
யடிமுடியில்லாதவோரானை வாரமுதவல்லதெடுத்தோர்
படிகுறியதனையபெண்டீர் பாற்றாரியதனையணைமக்கள்
செடியுடையாக்கைகவேண்டார் திருப்புலிவனத்துளானே"

—எனவும் வரும். (நிசு)

சிவானந்தானிகள் பஞ்சாக்கரத்தின் முத்தியானந்தம் பெற்றிருப்பதெப்படி? என்னில், நகாரமாகிய மாயையை நாமல்லவென்றகழுவா மனழுவி, மகாரமாகிய வாணவமலைறப்பு நீங்கி, யகாரமாகிய வாத்மதரிசனம்பண்ணி, வகாரமாகிய தாயைக்கண்டு, சிகாரமாகிய பிதாவைத் தாயாற் கண்டுங் காணுமற் சுவானுபவத்திலழுந்திநிற்பர்கள். அழுந்தல்வேற்றுமையைக் காட்டுவதோ? என்னில், அழுந்தலென்றது ஒப்பனை. இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"நகாரத்தின்மயலைநானவாவினைறுக்கிப்பின்னர்
மகாரத்தின்மறைப்பைமாமே மனமிலெனுமதியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழிபோலென்று மாலையனறியாதெங்குநின்ற
சிகாரத்தைதக்கண்டோடின்றனற் றிருப்புலிவனத்துளானே"

—என்னும்,

"மந்திரமாவதுமந்தெழுத்தேயத்தமந்திரத்தி
னந்தமொருளாயுங்காட்டி யிரண்டுடன்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டுடன்வழிந்தையத் திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன் கவிக்கச்சியேகம்பனே"—

எனவும் வரும். (கூ0)

கற்போதக்தே சிவமாய்த் தானில்லாமையே அதற்கடையாளமாய்க் கண்டமகத்துக்கள், நிருகடனதரிசனங் கண்டிருக்கும் வண்ணஞ் சொல்லில், ஆனந்தழுந்தி கடனத்துக் காடரங்கம் ஆத்மாவாக, ஆத்மா அதேபட்சை உதேபட்சையென்று மிரண்டு கண்களையுமூடி நிர்வாணபதத்தை நினையாமல் நினைப்பதே கடனதரிசனம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"தேகாயிலாவாக்கைபெற்று நன்னனறிவுடையராகித்
தாயிறவாதினியதின்னோச் சமாதியிற்கானமாட்டார்

மானையடால்வகுக்கப்பட்ட வழிவிடைநின்னைக்கானைச்
சேயராயரற்றுகின்றார் திருப்புலிவனத்துளாரே''—
எனவும் வரும். (சுக)

சிவஞானியைப் பிரார்த்தம் வாதிக்குமோ? வாதியாதோ? வெகு முகத்தில் வாதிக்கும்; அகமுகத்தில் வாதியாது. அகமுகமானால் வெகுமுகம்வருமோ? அதுதான் பிரார்த்தவாசனை. இந்த வாசனை கிருஷ்ணர், ஸ்ரீராமர், சுகர், வாமதேவர், நந்தி, பிருங்கி, வசிட்டர், வான்மீகி இவர்களிடத்திலுண்டா. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''அனைத்தபழியெல்லா மறுபவிப்பதன்றியே
யுனைமக்குரியோனுலு மொழிக்கமுடியாதே''—என்றும்,

''ஆழியானு மயனுமறிகிலா
வேணிமாயங்கனே யன்றியிருநிலத்
தாணிமாவென்றவ ருண்கிலாகோலாசலாய்
மாணிமாதோன்ற லுலர்ந்துளதாழிலே''—என்றும்,

''தூணிலாதகலவாரசின் சார்தராவினையிரண்டும்
தூணிலாதகலத்தலாலே சார்தருந்வினையிரண்டு
மனமொழிகாயமூன்ற மவனைமுத்தினையினிற்பச்
சினமயலகன்றோர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளாரே''
—எனவும் வரும். (சுஉ)

சிவயோகிகன் சிவாலயதரிசனம், குருதரிசனம், சங்கமதரிசனம், செய்வாரோ? சிவனை ஆலயமாகவும், சிவமே குருவாகவும், ஆன்மாவை டனாகவும் தரிசிப்பர்; தன்னைச் சிவாகாரமாவதே சங்கமமாகவுந் தரிசிப்பர்; சிவாலயமாகவுந்தரிசிப்பர்; இப்படி மூவகைப்படுமோ? என்னில், உபசாரமன்றிச் சுபாவத்தில் ஒன்றேயாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு, எப்படி?

''குறியறிவாகுங்கோயில் குறிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேமெல்லா மறிவெனக்கண்டுகொண்டேன்
றறியெனைவுடலுங்கண்ணுற்ற சமாதியிலிருக்குங்காலச்
செறிபவமினியெற்குண்டோ திருப்புலிவனத்துளாரே'
—எனவும் வரும். (சுக)

சிவயோகிகள் சிவதரிசனம் பண்ணுவாரோ? பண்ணினின், மன வாக்குக்காயம் அசையாதோ? அசைந்து மசையாத நிலையிலிருப்பர். போகம்-போக்கியம், சாமி-சாமியம், சாக்கி-சாக்கியம், இரண்டுவகுப் புமின்றி நித்தியானந்த துரியத்தில் தேகபரியந்தம் வரவும்போக்கு மிருக்கும்; அதையால், வழிபடுவோனைக்குறித்துச் சினகரமே தேக மென்றும், சிவமே தாமென்றும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைப்பர். பஞ்ச பாசங்களுக்குந் சாட்சிகாயகர் தாமானபடியால், அந்த அனாதானந் தத்தை என்னென்று சொல்லுகேன். கடைசாரந் சிவாத்மாவே பர மாத்மா; பரமாத்மாவே சிவமானற் சைவசித்தாந்தம் ஒப்புக்கொள் ளுமோ? பூர்வகாண்டத்திற்குத் தள்ளுபடி; உத்தரகாண்டத்திற்குச் சம்மதம். இதற்கு வசனம் உண்டோ? உண்டு, எப்படி?

"வானகமன்னைகம் வீளக்குதிரியிலை
நானிகள்வாய்மொழி காம்பலகேட்டிலை
தானேசிவமலாற் றனிச்சிவம்வேறிலை
மோனநிலையிதுக் கையமுமுட்டிலே"—எடம்,

"நசவசித்தாந்தமெல்லாந் தானவறுகிற்றல்
லமையறுசைவசித்த மற்றதுதானேயென்ன [லாபகுந்
லுய்வகைக்கிரண்டுமென்மன்றென் றோதியென்னுயிர்க்கி
செய்தகற்றானேயே திருப்புலிவனத்துளானே"—
—எனவும் வரும்.

(கூக)

இந்த அறுபத்துநாலு சங்கையும், அறுபத்துநாலு கலைக்கியாணமும் இதற்கு யோக்கியம்; நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள் இதனைப் பஞ்ச பாசத்தினின்றும் விடுபடுவர்.

சிவயோகிவாக்கு நான்மறைவேதம்,

அறுபத்துநாலுசங்கை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலமயம்.

வள்ளலாற்சாத்திரம்.

பதினைந்தாவது

தசவழக்குச்சிற்றவினை.

சிற்சனையென்பது, ஆகமவாக்கியங்களாயுள்ளவை. அஃதெதற்சனை? எகசிற்சனை, துவிகசிற்சனை என்றிருவிதம். அதில், துவிகசிற்சனை யொழிப்பான்பொருட்டு எகசிற்சனை வந்தனவாம். இதற்குச் சாமியம்;

"சிற்சனையைத்தற்றெதன்னைச் சிவமாக்கியான்டானை
சிற்றிக்கச்சிற்றிக்கத் தற்ப்பணைத்னைகவினைக்க
வற்றிடமவ்வொளிபோல மருவியாரணவளத்தே
வரவரவந்திலென் பின்மலமானதறுமே"

பிரகமந்திருமேனிகாண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியில்லை; எங்ஙனம்? என்னில், ஆகாசமே பிர்மத்துக்குச் சரீரமென்று வேதஞ்சொல்லும். அஃதன்றியும், அனைதி தொடுத்து இற்றை வரையுஞ் சிவனுருவமாய் வரக்கண்டோமில்லை. ஆனல், அட்டமூர்த்தி, அண்ணுமலை யென்பதும், மந்திரசாலரூபி யென்பதும் பொய்யோ? என்னில், அஃதில்லாம் தியானமாத்திர மன்றிப் பயன்படாதேயென்னில். உன்னைப்போலக் கண்டிதப்பட்டு மலசரீரியாய்க் காமாதிகுற்றங்களோடுங் கூடநின்றால், அப்போதிவன் தான் சிவனென்றறிவை; இந்த அறிவையாரோ உனக்குப் போதித்த வர்! அவரோ குருட்டுக்குரு, நீயே குருட்டுச்சீடன் போதாய்! இந்த வழமதியாலேயன்றோ பிறந்திறந்தாய்; ஆகையாற் சிவனுக்குத்திரு மேனி யுண்டென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்;

"ஆருளேதிருமேனி யான்மாத்திருமேனி
குருவேதிருமேனிக் கொள்"—

"அறிவுக்கறிவா யறிவிப்பான்சில்லோர்க்
கறிவுருவுகொண் டருளுவான்
எங்குமிலையென்பா ரிதயந்தொறுமறிவா
யெங்குமிருப்பா னெம்மிறை"—

(காதவிக்குகளாதிக காமோகமும் வேதமந்திரசொரூபாய காமோகமும்) என்னுங் திருவாக்குகளா லறியக்கடவாய்.

துவிதநிலை யுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டாகில், இந்தச் சிவனேயன்றி ஆத்மாக்களில்லை ; எங்ஙனம் ? என்னில், சருவவேதாகமங்களுக்கோடாறுமாய் நின்று உண்ணல் உதித்தல்முதலிய காரியங்களைச் சிவனே செய்வன். அன்றியும்சுருதி "சரீரபின்னம், பரமாத்மனேகம்" என்றுசொன்னமையால் ஆத்மா காத்தி ; ஆனல், உன்பெயர் மாயாவாதியோ ! அனீச்சுரவாதியோ ! இருபெயரும் உனக்கே சுகும் ; இந்தச்சொற்சை மதியாலேயன்றோ,

"மாயவாதமென்னுமுருத்சன்மாருருத்ர சுழித்தழிக்கார்க்கு"—என்று,

மாணிக்கவாசகரால் தூற்றப்பட்டாய், மதிகேடனே ! உயிருண்டு காசகொசார்க்குஞ் சிவனுக்கோ ? சிவனுக்கோ ? சிவனுக்கே ஆதற் சிவனெங்கே ? கீதான். என்றுக்கெனக்குண்டோ விஸ்லேயா ? என்னில், உண்டிஸ்லையென்பதே காக்கென்ற நிந்தாற்போலச் சிவனேயறிவாய். மூடனைச் சிவாத்மாவென்றும், விசேவிசையப் பரமாத்மாவென்றும், சொல்லுகையாலும் சிவனுண்டு. கருவியோடுகூடினதே உயிர்க் குப்பிறப்பு ; கருவியைப் பிரிந்ததே உயிர்க்கிறப்பென்ற நி ; சரசிலே யுயிருண்டானதுபோல, காயன்மார் உள்ளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது. உள்ளங்கையிலே மயிர் வெளுத்துக்வெளுத்தாய் முளைக்கிறதுபோல, உன்னறிவிலே உயிரில்லையென்று மதிக்கப் பட்டது. உன்கண்ணறி யுடையமக்கேற்கக் கழறினோ. சொட்டனென் சூரியனில்லையென்றால் ஆர்காவனைப்புக்வெள்வார் ; இதற்குத்தாமியம்,

"ஊடமெனைளியில்லையெனி லெனைப்புவோராமற்றதுபோல
லேமவுயிரின்றென்பாரில் உவனுவரைதுவெளுமுளாரு
தோன்றிநின்றழி முந்தாறிலனவதனைம் [சொட்டாய்த்
சிவனுண்டவனைம் சிவனுமுண்டாம்
கறிவினைமறைக்கு மவிச்சையபுளதே
உடலிழந்தழுதீரோ உயிரிழந்தழுதீரோ [ங்கன்மு
உடலிழந்தழுதீராகில் லுடலுனையன்றுங்கன்மு நின்று
ருயிரிழந்தழுதீராகி லுயிர்தனையன்றுங்காணீ நின்றுங்
காணீர்"—என்பும்,

"இல்லையுயிரென்றனைக்கு முனைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவுமேனயுயிர்தான்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர் நாதனுமன்றுமென்றுரைக்கல்
கல்லிற்புறப்பட்ட கையுடையான்கச்சியேகம்பனே"—

(உளதிலதென்றலியியற்றிரகனுவினான்மா) என்றுந் திருவாக்கால் அறியக்கடவாய்.

நிரதியையானவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு; ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்தி லானமமனறக்குமென்பது கூடாது. என் கூடாது? ஆத்மா சுவையுஞ்சோதி, அசரீரி, அருமி, அவிகாரி, நிரமயன், அகந்தாகந்தன்; அதுகையாலானவமறையாது. உன் பெயர் அகம்பிரமவாதியென்றையர்ந்தோர் சொல்லுவர்; கெடுவாய்? பிரமன், நான் பிரமமென்று பட்டபாடும், புருடோத்தமன், நான் பிரமமென்று பட்டபாடும், புராணங்களிற் கேட்டறிந்தயில்லையோ! அதையால், உன்கருமமே கட்டளைக்கல்லாயிற்று. கேதாய்! இந்த மதியைக்கொண் டெங்ஙன்பிழைத்தாய்! இத்தனைகோரணிக் கிடங்கொதுத்தசேத அருஞ்ஞானம்! குழந்தையைப் பராக்குச்செய்வதுபோல, நாடோறு மூன்னவிடயப்பராக்குச் செய்வதானவம்; அன்றியும், (உன்றனைவத்துக்கசதிவத்தநில்லையோ; வென்னுமவையச்சொல்லானு மறியக்கடவாய்; இதற்குச் சாமியம்,

"அன்னியத்தைதுக்காட்டிய கன்னியத்தைதத்தான்
மறைக்குமென்னே மலத்தினியல்"—

அன்னியமானவற்றையுணர்த்தி யன்னியமாய் நிறைந்தவறிவதியாமையானும் மலமிலை மாயை மறைக்குமென்னில்,

"மலகுணமறைத்தல் மாயையினைக்க
லிளாடுக்கொருங்கிய வரனின்யாலுள
தலையிலையென்னல் சவலைச்சொல்லே"—

ஆனல், இந்த மலம் அறுதியோ? ஆதியோ? அறுதியென்னில் நீங்காது. ஆதியென்னின் நீங்கிப் பின்னுமாவரிக்கும். பாலுக்கு வெண்ணையும், காரிக்குக் கறுப்பும் இயற்கை. சுத்திலாம்பரத்துக்கு அழுக்கேறல்செய்கை; ஆனல், இந்த இருதலைக்கொள்ளிக் கிடைப்பட்டயான் போம்வழி, பன்னிரண்டுவருடங் குருக்கிடை.

சதுர்த்தி மாயைவழக்கு.

மாயையேயில்லை; எவ்வாற்றானில்லை? சருவம்பிரமமயமென்று சுருதிசொல்லும்; அதன்றியுங் காணப்படுவன, கேட்கப்படுவன, உண்

பன, உருப்பன, கலியாண, நிரியாண முதலியவெல்லாம் பிரமமென்று என்னறிபவத்துக்கே யொக்கும்போலும்; ஆயின்முன்னே ஒரு சர்வ சீவதயாபரக்கொக்கு நாமமாத்திரஞ் சிறப்ப, எரி, குளம், மதிக்கள், குட்டையிலுள்ள மீனெல்லாந் தூய்த்த கதையை விளக்க, நீயும் அவி காரவாதிப் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு, கிருட்டினவிலாசபுத்தகத்தைக் கைப்பிடித்து, மேலுந் சர்வாத்மாக்களும் போம்வழி தூர்த்தனை. மாயையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறதும் வினையதருபத்தத் திலே சிங்குவைப்படுவதும் உனக்கேதெரியும். மத்திமப்பேதாய்! தற் போதச்சிவன் மற்ற நாதாக்கள் அறிபவரிலையை யறியாது பிதற்று கின்றனை. உன் கருமமே கட்டோக்கல்லாயிற்று. சாமியம்,

"ஒருமலைமுழக்கு மிருவினைத்தொடரு
மும்மலச்செருக்கு நால்விதவாக்கு
மைவகைப்புலனு மாறுவகைக்குற்றமு
மற்றுலன்றி யறிவாகாயே"—என்றும்,

"மாயையேயுடலுமாகும் யாவையுமாயையாமே"—என்றும்,

"ஆசைகயாவித்தமாயை யறிவினைமுழுதுமழித்
தேகமேயான்மாவென்றுந் தெய்வமுமடியார்களும்
போகமேமோக்கமென்றும் புத்தியைத்திரிபுசெய்து
சோகம்பாவனையாவிற்றைதும் பிதாலப்பர்கள் சிவன்முத்தர்"

என்னுந் திருவாக்காலு மாயையுண்டென்றறி. இந்த மாயை அறிவை மறைக்குமன்றி விளக்காதென்னில்,

"ஆனவத்தி லேகிடந்த வாருயிர்க்குக் காயமெனுங்
கோனவிளக் களித்து கோமானை-யானைவழு
மாக்கையும்வெம் பிறன்னாதிக மல்லற் படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா"—

என்னுந் திருவாக்காற்றெளி. ஆகிலிந்த மாயையெங்கே பிறந்தது? என்னில், மனதிலே பிறந்தது. அந்த மனதெங்கே பிறந்தது? என்னில், வியாழவட்டங் குருக்ஷை.

பஞ்சமி கன்மவழக்கு.

கன்மமே கர்த்தா; கர்த்தாவொருவன், வேறன்பதில்லை. பிற க்கப்பண்ணுவதுங்கன்மமே, பாலையளவனவிருத்தம்நோய் சாக்காடு முதலியன பண்ணுவதுங்கன்மமே. இந்தக் கன்மந் தூலையாத்தகால

த்தில் கன்மமே முத்தியைக்கொடுக்கும். இந்த கன்மநுட்பந் தெரி யாதவர் கர்த்தா கன்மக்கயிற்றிலே யாட்டுவிப்பானென்பர்; ஆயின் உன்பெயர் கர்மவாதியென்றும், காலவாதி சகோதரனென்றும், கேட் டிருப்போம் பேதாய்! இந்த வஞ்சமதியைக்கொண்டல்லோ அனேக காலம்பிறப்பை வளர்த்தாய்! தெரிந்தும் தெரியாதவன், கற்றறிமோ ழிதீயே, கண்ணகலை யகத்தும் கழியிடைமுழ்குங் குணத்தவன்,

"அறம்பாவமிமன்று மருங்கயிற்றுப்கட்டி"—

என்றருந் சுருதிதெரிந்தும் தெரியாஞனி விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற் றிடை வீழ்பவனீயே, உனக்கொப்பு வாரிபுடைசூழ்ந்த வையகத்து ளில்லை. கதிவாய்? பூர்வசன்மத்திற்செய்த விருப்பும் வெறுப்பும் சடமாகையாலும், அதைபுனக்கு ருசிக்கப்பண்ணிப் பொசிப்பிக்கி றவோ கர்த்தா. எனக்குக் கன்மமில்லையோ கர்த்தாவில்லையோ வென் றும் வழக்கஞ்சொல்லாற்றினி. ஆதலந்தக் கன்மந் சாகாரமோ? நிராகாரமோ? என்னின், சாமியம்,

"அருவாயவுள்வினைதோ யடையாவன்னை
மாவதுண்ணுறை யுளைறையுமமாதோறே"—

என்றருந் திருவாக்காற்றினி. கன்மத்துக்குச் சடமுன்று செயற முண்டோ? என்னில், சாமியம்,

"கன்மமியாதிகடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப்பண்ணுறுந் தியல்"—

ஆதலிந்த கன்மம் நாசமுடையுமோ? நித்தியமுடையுமோ? என் னில், சாமியம்,

"மாயப்பிறப்பறுத் தான்டானென்வல்வினையின்
வாயிற்பொடியட்டிப் பூவல்லிகாய்யாமோ"—என்,

"ஊழாய வுடம்புன்ன வுடம்பாவிங் கூழுண்டு
காழும் வினையாற் சகுமுண்டு-காழ்கொண்ட
வித்துமா மும்போல வீயா தொருக்காலு
முத்தியிலே வீயு முளை"—என்,

"சுந்தித்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தங்கணுலோடுகும்
விருசுமாகாமியங்கள் விளங்கணுபவத்தால்வீயுந் [ன்
செருசயான்செய்கதெல்லாருந் சிவன்செய்கதென்றுதேறி
மருந்சோனைவினைத்திறங்கள் வந்துனைச்சுந்தியாவே"—என்,

"முன்னைவருவினையெல்லாந் தின்றுதீர்த்தனைகொண்டெரித்தேன், பின்னைவருவினையெல்லா மருளிற்பிரித்தவிட்டேன், றின்னுடம்பினையினையெல்லாந் திவாய்ப்பனைந் செய்தாழித்தே தை, னின்னமெனைக்குப் பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே"

இக்கருத்தா ருசமடையுமென்பதெதிர்த்தாக்கம். ஆயின், இந்தக் கன்மம் ஆதியோ? அனாதியோ? என்னில், குருக்கிடை. கன்மத்துக்குப் பிறப்பிறப்பெங்கே? என்னின், உன்னவுடயத்திற் றெரியுமன்றி, நிருவசனம் வசனத்துக் கெட்டாதென்றறி. கன்மம் நினைத்தாலுந் தின்றுதீரலுந் தொழிலனையாலும் வரும்,

"உன்னலொருகால் பின்னுனைத்தலிருகாலநினைத்
துன்னன்முக்காலொன்றே தொழில்"—

நிருகரண மலையாதுநிற்பின் கன்மம் பற்றுதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்,

"விருப்புவெறுப்பற்ற வேதமொழிப்படி மெய்யுனர்ந்து
மிருப்பைச்சனிப்பையடி மற்றெருளியாகியமாதவர்பாற்
குருப்புச்சிலையறுங் காலறும்வந்திதன்செயக்கடவர்
தெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோ நெடுங்கச்சியேக
ம்பனே"—எனவும் வரும்.

தொழிற் யுகநிலைழுக்கு.

சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களுஞ், ஆன்மாவை யநாதியிலே பற்றிச் செப்புங் காளிதமும், உலருந் சுழுத்திரமும், மணியு மாசுணமும், உடியுந் தண்டிலமும், காசமும் விழியும்போலப் பசுவையு மறைத்துப் பதிவையடி மறைக்கும். கண்ணினைத்தா னிருளன்மறைத்தது, கதிரையு மறைக்குமோ? என்னில், இவனுக்குப் பதிமுகங் தெரியாவண்ணம் மறைப்பது பாசமானவமலம் மறைக்கும்; ஆன்மா, அனாதி, சகலருடி, நிராகாரன், சிவசம்பந்தஞானல் எப்படி மலம் மாயை கன்மம்வந்து நிரானமானது? என்னில், முயற்கொம்பும், ஆகாசத்தாமரைப்பூவும், வந்தியுத்திரனும், கானற்சலமும், தானையுருடனும் போல மலம், மாயை, மாமாயை, கன்மம், திரோதாயி யென்று வேதருவென்றலு, உனக்தேன் அனாதி சங்கைகவருஞ்; ஒருத்தியைப் பேய்பிடித்தவென்று ஐதிகமாகச் சொல்லவே, அவள்பேயானபிற்பாடு பூசாரி ஆட்டி, அழைத்து, அபோக்கியை போகத்தியையாக்கித் தெய்வத்தைச் சரசென்

மேல்வைத்துப் பேப்போனதென்னவே, என்போலே தெய்வமிருக்கிறதென்பதுபோலச் சிவான்மசம்பந்தம் போக்கிச் சிவத்துவம் வருவித்தபின், சிவத்துவம் வந்தவழியும் பேய்வந்தவழியும் விசாரிப்பதுவம். குழந்தையை யுறங்கென்று பிட்டத்தைத் தட்டத்தட்ட வுறங்காது சிரனைச் சினப்பிறுப்பதுபோலச் சிவான்மசம்பந்தம் சிவத்திலே யுறங்கினால், அதற்கிடைக்குத் தெரியுமென் குசாரியன் சொல்லச்சொல்லி இரட்டித்துப் பேதகந் தலையைக்களைப்பும். இதற்குச் சாமியம்,

"முன்டுகண்டேனில்லை பாசம்பசுபதிமும்முதலும்
பின்டுகண்டேனில்லை யென்சொகண்மாயம்"—என-ம்,

"இல்லேயெனுமானையயி லிட்டேனே
பொல்லேலெனறியானை பொறுத்திலேயே"—என-ம்,

"மையாகண்ணெரிய மைத்தருந்தாற்றமுவாழ்வுற்றசெந்தி
லையானின்மானையழகு னெளிற்றோற்றம்போலானெதல்லா
மெய்யாயிருந்தது கூட்டெல்லாங்காட்டெல்லெற்றவெறும்
பொய்யாய்ப்படுங்கையுமாய்க் கனவாய்மெல்லப்போய்விட்
டேற்று"—எனவும்வரும்,

ஆனால், மித்தையென்றால் ஆகமநித்தாந்தம் என்னமாய் முடியும்? மலசத்தியிறந்தும், மலம் அப்பிறகாசமாயிருக்குமென்றதுஞ் சரியோ? என்தகப்பன் சித்துக்குத்தெய்வமாயிருக்கிறானென்றும், வீமனெறிந்தயாலை ஆகாயத்திலேதாற்றிமுன்வெறுன்றுய்விழுமின் றைறக்குமென்றும், இந்தமரத்திலே பேயிருந்தது இப்போது சிறிதுகாலமாயிறந்திருக்கிறதென்றும், கலியுக ஆரம்பத்திலே கற்கோழி கூவுமென்றும், பொய்வழக்குப் பலவிதம். இதுபோலாமென்றறிவாய். இருதல் போனபிறகு இருட்டுன்டென்னில், சொல்லளவன்றிப் பொருளில்லை. உண்டே? என்னில், உனக்குண்டெனக்கில்லை என்பதேதித்தாந்தம். பத்தான்மாவுக்குண்டு, முத்தான்மாவுக்கில்லை. வாயுபூதத்துக்கு வடிவுண்டு, ஆகாசத்துக்கதுவுமில்லை; சாமியம்,

"ஆசையற்றால் வாயுவாகாசம்பிரன்ன
மாசையற்றால் முன்வாயுவாம்"—என-ம்,

"ஆசையுற்றாற்றிரை ணாகாரமாமமத்த
வாசையற் றாணீபெயராதன்"—எனவும்வரும்,

ஆனல், முத்தனனபின் மலசம்பந்தமுமன்டோ? உதிக்கபிறரு இருட்டுண்டோ? இல்லை. உதியாதகதற்குமன் இருட்டுண்டோ? உண்டு. இல்லையென்பது நீ அனுபவியாயானல் அகமுகமாய்ப் பார்த்தறிதி. திருநோக்கம் பட்டபிற்பாடு, பஞ்சபாசங்களுந மில்லையென்று, வேதாகமப்படி பிரத்தியகானமான சிவோகம் என்றறிவுசைவ சித்தாந்தம். (பாசமென்னவிலவென் காலமெந்தானை) என்னல், சமுசயாதமாவா மென்றறி. இதற்குச் சாதியம்,

"சிவன்வே றுசீவன்வே றென்றறிவாய்க்காறு
மவன்செனனமரணத்தை யடைவனையுயிரை
லத்துவிதபாவனையை முத்தனாகிப்பன்" —என்ம,

"ஆன்மாவேபரமசிவமென வுன்னையாக
வறிகின்றனவனைந்த வவத்தையடையிலுயிர்
வான்மாவேபரமுத்தி யெளிதடையுமிந்த
வான்மலபாதத்தைதொத்த லொபம்வேறில்லை" —என்ம,

"சீவன்சிவமெங்குமாகத் தெளிந்தவர்தம்
பாவநிக்கும் பரிந்து" —என்ம,

"அறிவென் றுனையறிந்த லானந்த போதத்
செறிவும்பொய் யானவத்திற் சேர்வும்-பிரிவும்பொய்
யானவித வெந்தத் தாட்டுங் கருவிகளிற்
போனலும் பொய்பொய்பொய் பொய்" —என்ம,

"அறிந்தவிடத்தில்லை யறியாமைதன்னைப்
பிறிந்தபினும் போசல்பினையுமன்றே" —என்ம,

சுத்தபடிக சங்காசமாய்ப் பஞ்சபாசங்களுந நமதிடத்தில்லையென்று பாவிக்கப்படுவதே சித்தாந்தம்.

சுத்தமி சமபவழக்கு.

சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், வாமம், லைரவம், மகாவிரதம், உலகாயுதம், புத்தம், சமணம், வைணவம், மாயாவாதம், அனேக்சுரவாதம் ஆகப் பன்னிரண்டுமதம். இந்தப் பன்னிரண்டுங் கடந்தவனே சிவன்முத்தன்; சமயசாத்திரம், சமயஅனுட்டிப்பு, சமயபேதவகை இவைகளெல்லாம் மனம்படுக்கக் கட்டிய வுபாயசாத்திரம்; காமார் நமக்குப் பதியாரெனவரும் ஞானங்களே சமயாதிகுணானம்;

இந்த ஞானத்தால் சுகர், வாமதேவர், வசிஷ்டாதி, கபிலரீறாய இருடிகளும், சம்பந்தர்முதல் மாணிக்கவாசகரீறாய மகத்துக்களும், முதிதியடைந்தார்கள். ஆகையால்,

"கன்னெயறியுமறிவே யறிவன்றிப்
பின்னெயறிவதுவே பேயறிவாமே"—என்னும்,
திருமூலர் வாக்கியமே வாக்கியம்.

"உலகிலச்சமயங்க ளொவ்வாதசாத்திரமாய்
கலகக் கடல்"—என்றதுந்ச சரியெனக்கும்,

"அன்றென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றொன்றோ டொவ்வா துடனாத்தா லுனைத்தாலு-மென்று
மொருதனையே நோக்குவா ருள்ளத் திருக்கு
மருதனையே நோக்கி வரும்"—என்-ம்,

"பன்னிருசமயத்தோருமும்பணிந்திடாப்பரபரத்தை"—என்-ம்,

"கன்றென்றுங் தீதென்று நானென்றும் தானென்று
மன்றென்று மாமென்று மாகாதே-நின்றநிலை
தானேதான் றத்துவத்தீர் சம்பந்தத்தும் காக்கைக்குப்
போலுற்போற் றோன்றும் பொருள்"—என்றது,

கருணைக்கையானம்மைத் தாக்கினமையா னல்லனென்றுங், தாக்காமையாற் றீயனென்றும், நானே பரப்பிரமமென்றும், வத்துவன்றியாத்மா வில்லையென்றும், மனவாக்குக் காயத்துக் கெட்டாமையாலில்லையென்றும், ஈக்சுரனின்றே விராவுபக லுளனேவாவென்னு மைதிகத்தாலாமெயென்றுங், கூறும் பற்பல சமையிகள் கோரணிக்கூத்தாமுமாகாதே. சுடாவுமா யித்தனைக்கு மிடங்கொடுத்த வறிவேவின்றநிலை; யதுவே தான் இந்தவுறிவாய்நின்று சமயப்பேய்களை நோக்காமலேவுக்கித் தத்துவவிசாரணை பண்ணுந் தத்துவத்தீர் சம்பையபுத்தொருவன்கட்டை நானின்று நெடியமரத்தால் கட்டுவோமோ, கீர்ப்பாம்பால் கட்டுவோமோ, அன்றி விலாங்குமீறற் கட்டுவோமோ, கீண்டகற்றாணற் கட்டுவோமோ, வென்றுவி திகைக்குங்காலை, யாத்தனைவ னனைத்தையுங் கட்டுவதற் கம்பேபயென்னவுங் கேட்டது, நெடுந்தூரம்போனனைப் போன்றனைவாம்; தன்னைத்துறந்து பொருள் காணவேண்டி நீர் போந்தபோக்கென்றநிசயித்தனவா மென்றவாறு.

இதற்குச் சாமியம்,

"தானேசிவமல்லாது மனிச்சிவம்வேறில்லை"—என்-ம்,

(அஞ்செழுத்தும்பாவினையு மவினைப்போன்றன) என்னுமிடம், வையற்சொல்,

"சிவச்சீவோசீவோசிவாசற் சீவோகேவலசிவா"—என்பும்,

"அறிவு நிரிவிகற்றுக் கப்பா லறியு
மறிவே சிவமதுவே யீயா-மறிவொன்றிக்
கண்டாருங் காணாக் கதியையு * மழுபாழ்
பண்டாரங் காணும் பழ"—என்பதனுள்,

மழுபாழ்ப் பண்டாரமே ? யிதேசமயாதீதப் பரமாகியழுத்தி காணக்கடவாய். ஆன்மதத்துவ வறிவும் வித்தியாதத்துவ வறிவுந் சிவதத்துவ வறிவுமாய மூவகைத் தத்துவசாலத்துக் கப்பாலறியப்பட்ட சுபாவவறிவே சர்வஜ்ஞ சூனியமாகிய சிவம். அந்தச்சிவமேயீயாம். இதற்கோ னையப்பாழில்லை. மகாவாக்கியமும் மிஃதே ; ஐயறிவுதீமாரறிவா யொடுங்கிய யோகீஸ்பராதிகள் கண்டுங்காணாத முத்தியை யென்றறிவித்ததா மென்றவாறு. அறிவு நிரிவிதமென்பதைச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி யென்கிறமாம். இதுவுமேல்-அறியுமறிவே சிவமென்றது தாலவருத்தநியாயம்போலத் தாலவறிவைக் காட்டிச் சூக்குமவறிவை மூன்றையுஞ் சாக்கியாய்க் கண்டறிவே சீயென்றகாட்டியது:(அறிவொன்றிக்கண்டாருங் காணாக்கதி) என்றது அறிவாலறியும்பொருளல்லவென்றதாம். காணும்பழியென்றது, மாயாவாதியைப் போன்று வாசாப்பிரமமாய்ப் போகாமையென்பதாம் ; சாமியம்,

"நீருக்குட்டம்பம்போ னின்னறிவினின்றுசோப்
பாருட்கண்டொன்றும் பரிக்கு"—என்றும்,

"எங்குநினைந்தாலே யெகமிரண்டென்றதே
யெங்குமாய்நீகண்டிரு"—என்றும் வரும்.

அட்டமிநாதநாதனான நேயவாதம்.

நாதநாது-ஆன்மா, நாதம்-ஆன்மாவினுடைய தகேசந்தினிய நாதம், நேயம்-ஈச்சுரன். இந்தஈச்சுரனுலே தகேசந்தினிய நாதத்தை ஆன்மா வறியும். இந்தநாதம் முத்தியிலுமுண்டு. கூடாதென்னில் முத்தியின்ப மனுபவிக்கிற வான்மாவுமில்லை. ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும் நன்று எல்லாமில்லாமற்போகிறதே சுபாவமுத்தி ;

"அவனுநானுமெய்ம்முயங்கி யனுபவிக்குமளவிலை
யவனுமில்லைநானுமில்லை யாருமில்லையானதே"—என்று,

---

* மழுபாழ்ப் பண்டாரம் என்பது சிடனதுபெயர்.

சுருதி யிருக்கிறதென்னில், சுருதிக்குப் பொருடெரியாமல் யாரு மில்லையென்றாய், நேயத்தழுந்தினவிடம் எல்லாமிறவா திறந்திருக்கும். அஃதெங்ஙனம் ? என்னின், ஒருத்தியை ஆலிங்கனம் பண்ணிய ஒருவன் காட்டிற் புலிமுதலிய மிருகங்கள் சூறுகிறுங் காணென்னலுங்கதையே சாட்சி. ஆனவித்தக் காரணத்தோடு முத்தியை யடைவதோ ? என்னில், முத்தியென்பதுலகலாயம் வைரூந்தம் பொன்னெயில் வட்டமுதலிய தானமன்று, ஆனற் பின்னைத்தா னெது ? என்னில், தானே முத்திதானம். பெத்தக்காரணம்போய் முத்திக்காரணமாதலே இறவாதிறத்தல். மூடன் ஞானியானால் மூன்மூடனையிருந்தசேர்ந்திரிய வந்தக்காரணமெங்கேயோடிப்போனது ? போகவில்லை. எவ்வண்ணம் ? என்னில், தேவதத்தன் நியாயம்போலா மென்றறி. சாமியம்,

"ஆனந்தாமென் றறியாவறிவிலிக
ளானந்தந்தேடி யலையும்"—ஆனால்,

ஒரு பாடாணத்தைச் சிற்பன் றெய்வவுருவாக்கினால் மூன் பாடாணமுண்டோ ? இல்லையோ ? இல்லையென்னிற் கைக்குத்தட்டுபடாமற்போகவேண்டும். குனிந்து கற்பிலே மறைந்துநின்றுற்போலப் பாடாணந் தெய்வவுருவின் மறைந்திருக்குமென்றறி. அங்ஙன மறையாதுண்டோ ? என்னில், பாடாணத்தியானமேயில்லையாலும், முத்திசத்தியாலும், நினைக்குமிடத்துத்தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும், இல்லையென்பதே சித்தாந்தம். இதுபோலும் அதுவென்றறி. வான்மீகி, வசிட்டர், மதங்கர், கபிலர் கதைகளே சாட்சி. நதிமூலம், ரிஷிமூலம், குருமூலம், ஸ்ரீமூலம் அறியக்கூடாது. சாமியம்,

"எல்லாருங்களிதுளக்க விரும்பையிரும்பொன்னைக்கி
ரல்லோர்கடொழுந்தேவாய் நாட்டுகின்றருநாயம்போற்
கல்லாதபுலையேனைக் கருணையாற்கடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரப்பிரம மாக்கினனெம்போல்வந்தே"—

எனவும்வரும்.

நவமி தெய்வவழக்கு.

தெய்வமென்பது பொது ; தெய்வத்தை யார்கண்டவர் ? கயிலாயம், பொன்னெயில்வட்டம், ஸ்ரீரங்கம், திருப்பாற்கடல், சகநாதம், இவை ஒருகாலந்தோன்றும் ஒருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒருதெய்வமாகியும் போகியும்வரும். ஆனற் றெய்வநிச்சய மில்லையோ ? என்னில், தெய்வநிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு நாமேசித்து, சிதாநந்தன், திவ்வியசொரூபனென்று கண்டவன் எந்தத்தெய்வத்தை

வணங்குவான்? எந்தத் தெய்வத்தையும் வணங்கான். ஆகையால், சிறுபிள்ளைகள் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப் பெரிய பிள்ளைகளுந் தெய்வத்தை யாராதனை பண்ணுவார்களென் றறி. தனக்குத்தானே மரம், கல், மிருத்திகை சாம்பிரமென்று தெரிந்தும் (நாட்டோடே நவிலையோடும்) என்கிற ஐதீகத்தைப் பற்றி மயங்குமென்றறி. சாமியம்,

"அத்தேவர்தேவரவர் தேவரென்றிங்னம்
பொய்த்தேவரைபேசிப்புலம்புகின்ற பூதலத்தே"—என்.

"பூவும்புனலுமபுனலும் பொருதூடிப்
பேதனைமனமுக்கும் தினம்"—என்.

(சிவோகஞ்சிவோகம்) என்று வேதாகமங்கள் சொல்லுவதே பிரமாணம். சைவபுராணத்திற் சர்வசாட்சி சிவோகமென்று சொல்லும். தீனைகளிலும் பிரத்தேகான்மா சிவோகமென்று சொல்லும்; ஆகையாலிதுவே சித்தாந்தம். வேதசித்தாந்தமும் மிதுவே;

"உள்ளமேபீட முணர்வே சிவலிங்கந்
தெள்ளியாரா லேற்சிக்குமாறு"—என்.

"சிவன்சிவலிங்கமாகத் தெளிந்தவர்கள்
பாவநசிக்கும் பரிந்து"—என்.

"புன்புலாவியாக்கை புனாபுனாகனியப்
பொன்னெங்கோயிலாய்ப் புகுந்தென்"—என்.

"உள்ளமேகோயிலா யுள்ளுமென்னுள்ளமே"—என்.

இப்படி அனந்தஞ் சாமியமுண்டு. அனுபவிக்கே தெளியும். மற்றையர்க்குத் தெளியாதென்பதே சித்தாந்தம். கைலாயம், வைகுந்தம், பொன்னையில்வட்டம், இவை கற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவிலில்லை. உண்டென்னில் அனுபவியன்று. ஆகையால் (தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லை) என்னுந்திருவாக்கே எறுகடைசி ஆகமசித்தாந்தம்.

தசமி துறவிவழக்கு.

துறவாவது பற்றறத்துறத்தல். கன்மத்தை நீங்கலாவதெப்படி? பட்டினத்தார், பத்திரகிரி, சுகர், வாமதேவர், சடபரதர் முதலாயினோர் பற்றறநிற்றல். அமைத்தபடியன்றி யாராலுந் துறக்கப்படாதோ?என்னில், உயிர்க்குணமாகிய காமாதிகளடங்கிநிற்பதே துறவு; அவையடங்காமனிற்பதே சமூசாரம்; அறிவாகி நிற்பதே துறவு; ஆகமாய் நிற்பதே சமூசாரம்; எத்தனை யெவன்முன் துறந்தான்; ஸ்ரீகளத்துறந்தான் ஸ்ரீமாயை யானபடியிலேலே துறந்ததுபோய் துறந்திருப்பாரெல்லாம் வீடே? என்னில்,

"புலவுநாய்க்குறிகாணினும் புருடர்மெச்சுவப்பர்"—

ஆகையால், புறப்பரிசமன்றி அகப்பரிசமுண்டென்பதே சித்தாந்தம். ஆணற்றுறவறமில்லையோ ? என்னில், இல்லையென்றல் வேதாகமம் ஒப்புக்கொள்ளாது. ஆகையால், துறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்க வகுத்தனவாம். இதற்குச் சாமியம்,

"துறப்பார்மற்றப்புரவில்லா ருறற்பால
வூட்டாகுறியு மெனின்"—எ-ம்,

"வுணைறத்துறந்தா லுயர்துறவியாவையன்றி
யூழிருக்கநீ துறவியோ"—

ஆகையால், சித்தாந்தம் கன்மநீக்கமே துறவு ; கன்மசம்பாடனமே சமூசாரம். காமாதிகளிற் பற்றறத்துறத்தலாவது,

"கண்டவின்பமேமீளவுங் காண்கின்றதொருநாட்
கொண்டகோலமேமீளவுங் கொள்கிறதுவந்து
கண்டகாட்சியேமீளவுங் காண்கின்றதென்றுன்
விண்டமேலவர்நாணுற வெதாழிவதோவெறுத்து"—

என்னுங் கருத்தைப்பற்றிவரும் உபாதியேயாம். பிருங்கிமாமுனி தீர்த்துறந்தும்பின்பட்டபாடுசகமேயறியும்;சிவக்கூறு-சிவம்.தேகக் கூறு-சத்தி ; ஆனபடியிலையே, சிவத்தையெங்கக்காலமுஞ் சத்தினீங் காதென்பதே சித்தாந்தம். சாமியம்,

"எத்திறநின்றுனீசனத்திறமவனுநிற்பன்"—ஆனதால்,

பார்ப்பான்-பார்ப்பாத்தி, ராசா-ராசாத்தி, வைசியன்-வைசியச்சி, சூத்திரன்-சூத்திரச்சி, இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சத்திக்கூறு கண்டுகொள்க. இல்லத்தான் பாசபெந்தமென்றுந் துறவி ஞானபெந்தமென்று மூலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமை காண்பதன்றிக் கன்ம வேற்றுமையின்று. மரணகாலத்திலே மதிவேற்றுமையால் நல்லார் பொல்லாரென்று மதிப்பதன்றிப் பிணவேற்றுமையின்று. அதுபோலச் சனவேற்றுமையின்று. சாமியம்,

"பிறப்பொக்குமெல்லாவுயிர்க்குமுற் சிறப்பொவ்வாச்
செய்தொழில் வேற்றுமையால்"—

ஞானம்வந்த ஞான்றெந்தவறமாயினுந் தகும். அகண்டாகார ஞானத்தை இல்லறமுந்துறவறமும் மறையாதென்பதேசித்தாந்தம்.

"செத்துப்பிறந்துழல்பினைக்கைச் சின்மயமன்முத்தினையைப்,புத்தியிடைப்புனைதத்தருளிப் பொன்றுவித்துப் பொருண்முழுனைவப், பத்துவழக்கினுந்தேற்றிப் பரமபதமெற்களித்தா, னத்துவிதமெழுவாயி னமைத்தசிவப்பெயரோனே"—எனவும்வரும்.

சகவழக்குச்சிந்தனை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பதினாலாவது

குருமடுச்சருக்கம்.

பதி பசு பாசமென்னுமூப்பொருளுக்குட் பதிமுதலாய்ச் சொல்வதோ ? பாசமுதலாய்ப் பகரவேண்டியதோ ? என்னின், பாசம் பசுபதியென்பது பெத்தநிலை ; ஞானத்தால், பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்து பசுக்குள்ளே பதி மறைந்துநின்றமையாற் பெத்தமென்றது. முத்திநிலை-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளே பாசமறைந்து நின்றமையான் முத்தியென்றது. பதிபசுவாகப் பசுபதியாகப் பாசங் கழன்ற தோற்றமும், பின்னிட்ட பரமுத்தியிற் பதியன்றிப் பசு பாசங்கழன்ற அநுபவத்தாற்காண்க. சாட்சி-மகுடாகமம்,

"சிவச்தீவோதீவோதிவா சற்தீவோதேவலெனிவா"—ஆனல்,

பாசமென்பதியாது ? பசுவெந்தக்காரணத்தாற் பாசமெந்தப்பட்டான் ? பசுவையும் பாசத்தையு மீறினின்ற பதியாவதியார் ? இந்தச் சங்கைமுடிக்கை யமிழ்த்துக்காட்டினதே முத்தியெனப்படும். அதுக் கிரகமுறையிற் பசு பாசம் பதியெனப்படும். ஆகையாற், சாட்சி (பசுவாவதுதான்மா, அப்பசு அசுதந்தரன், தான் பகர்சின்மாத்திரன், மலதாடிதன் மலத்தான்மூடன்) என்னுந் திவ்வியாகமத்தால் அறிக ;

"பாசபத்தநிவா பாசமுத்தநசதாநிவா"—என்ம,

வாக்கியத்தால் தான் மூடனென்னும்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசபெந்தநிலைசிவமும் பாசம்போனல்முத்தமும்) என்னுந் திரு வாக்கினுமறிக.

ஆணவ வழக்கு.

அநாதியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்று ; செயற்கைச் சம்பந்தமே. சிவனுண்டானபோதே சிவத்துவமுண்டா யிற்று. ஒளருண்டானபோதே புலக்சாரி யுண்டாறற்போலும், சமுத்திரமுண்டானபோதே நீருண்டாறற்போலும், செம்புண்டான போதே களிம்புண்டாறற்போலும், மேகமுண்டானபோதே மழை யுண்டாறற்போலும் இப்படியனாதிமுறைமையுண்டு. அதுதற், சிவன் சிவனே நோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப் பாசியென்னும் பெயர்வந்

கது. கள்ளப்பார்வையாற் கள்ளனென்றூற்போலவும், விகடத்தால் விகடனென்றூற்போலவும், சாதுவிறற் பசுவென்றூற்போலவும், விதரணையால் பார்ப்பானென்றூற்போலவும், இப்படியும் அனந்தமு வமையுண்டு ; ஆனல், இஃதொருகால் தீர்வுமுண்டோ ? உண்டு. எங்ஙனம் ? விசுவாமித்திரன் பிரமரிஷியாறற்போலும், ருணுங்கு அருந்ததியாறற்போலும், அத்திமரம் தேவதையாறற்போலும், சிவஞானசிவஞானவன். சாட்சி,

"தினசயாருந்தெம்பிரதக் குளினையயிற்பொன்னதுபோற்
சிவஞானமெய்ந்நானத்தாற்சிவத்துவத்தைத்பெறுமே"
—என்றும்,

"பண்டிரும்பிரதத்திறற் பசும்பொனுமாபோன்
மண்டலத்தனின்மனிதருந் சிவமயமாவார்"—என்றும்,

வாக்கியங்களாலுமறிக. (சிவத்துவமறி-சிவோகமம்பமி-சிவோயமஸ்தி) இது அநுபந்திரகமுறைமையனக்கொள்க. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூன்றுவாக்கியத்துங்காண்க. தன்மை குரு சிவஞானமேயிருக்கின்றேனென்பதாம். நீடன் நானுன்னை நீ சிவமாணய் என்பயிருக்கின்றேனென்பதாம். படர்க்கை சர்வமுமாமோவென்னச் சருவமுந் சிவமாயேயிருதாம். படர்க்கை சர்வமுமாமோவென்னச் சருவமுந் சிவமாயேயிருக்கிறதென்பதாம். நான் நீ யடங்கலுந் சிவமேயென்பது வாக்கியத்தினாயத்திற்காண்க. பேதநித்தாந்தி இதைக் கைக்கொள்ளான். சாரிதினாயத்திற்காண்க. பேதநித்தாந்தி இதைக் கைக்கொள்ளான். சாரிதை கிரியையோகத்திலுள்ள விருப்பத்தாலெனவறிக. (அபுருடாநாம்நரதென்மாநாம் விவேகமதிதுல்லபம்) என்றுஞ் சுருதிகளாலுமறிக.

மாயை வழக்கு.

மாயையேயானன்மாயை மறைக்குமென்னின், மறையாது விளக்கைப்போல் விளக்குவதேயன்றி மறையாதென்பதே துணிவாயின், மறைக்குமென்று நூல்களிற் சொல்லுவானேன் ? மாயை மயக்கஞ் செய்தலின் மறைப்பென்றுஞ் சொல்லலாம். சாட்சி,

"ஆக்கையுங் குருவான தாசனே"—என்றும்,

"மாசற்றவிகாள்கை மனத்திலடக்கினை
ஈசனைக்காட்டு முடம்பு"—

என்றதனாலுமறிக. திரோதானசத்தி, மாயையானமையான மறைப்பென்றுங் கொள்ளலாம்.

கன்ம வழக்கு.

கன்மம் அநாதியே சிவஞக் குண்மையாகுமென்னில், அது சற்குரு சந்நிதானத்திலே நீங்குகிறபடியினலே, எப்படி யநாதியென்று

சொல்லலாம். செயற்கையென்னில்மீண்டுவருகிறேம். ஆனற்போம்வழி? மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு; மாயையுண்டானபோதே கன்மமுண்டு; எப்படிப்போலென்னில், பசியுண்டானபோதேவிகாரமுண்டு; விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானதுபோலென்றறி. சிவனுக்கு மல மாயை கன்மமுன்றும் அநாதியியற்கையன்று; அநாதி செயற்கையென்றே சித்தாந்தம். சுண்ணாம்புக்குவெளுப்பும், கரிக்குக்கறுப்பும் அநாதியியற்கை. செம்புக்குக் களிதுமும், நெல்லுக்குமியும் அநாதிசெயற்கை யெனக்கொள்க. சாட்சி,

"களிம்பறுத்தானெங்கள் கன்னலுதனைந்து"—என்பும்,

"நெல்லிற்குமியுநிகழ்செம்பினிற்களிம்புமற்
சொல்லிற்புதிதன்று தொன்மைமையே"—என்பும்,

"மாயைமலாதீங்கியரன்மலைமடக்கிமிருப்பன்
மாருதசுவாலவபமருவிக்கொன்றே"—என்னும்,

திருவாக்கிலுமறிக.

திருமேனிகொண்ட வழக்கு.

சிவனுக்குத் திருமேனியுண்டென்னில், மல மாயை கன்மமுண்டு; என்னையாவனென்னுஞ் சொருக்குமுண்டு; உண்டாகவே நம்மைமப் போலக் கலியாணமும் நிரியாணமுமுண்டாம். எவ்விதத்தினுங்கூடாது. அஃதெங்ஙனம்? என்னில், சிவன் அப்பிரமேயனென்றும், நிரவயனென்றும், நிராமயனென்றும், அகாயனென்றும், அநிந்திதனென்றும், சைதன்யனென்றும், சுகாதனென்றும் வேதஞ் சொல்லுகையால், திருமேனி யில்லையெனில்கூடாது. அஃதெங்ஙனம்? என்னில் திருமேனியில்லாவிட்டால் வேதமில்லை; வேதமில்லாதபோதே பிரமாதிதேவதைகளில்லை; தேவதைகளில்லாதபோதே கன்மமில்லை; கன்மமில்லாதபோதே மழையில்லை; மழையில்லாதபோதே பிரபஞ்சமில்லையாய்முடியும். ஆனற் திருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னில், சாட்சி யொவ்வாதிருப்பானேன்? எப்படி?

"சிவனுருவருவுமல்லன்சித்திரேனடசித்துமல்லன்"—என்பும்,

"ஆனல்லாள்பெண்ணுமல்லாவதிகையவிட்டனனே"-என்பும்,

"பெண்ணேணுடாவனென்றுபேசற்கரியவன்"—என்பும்,

"ஒருநாமமேமாருருவமொன்றுமிலார்"—என்றும்,

இப்படி அனந்தமுலவையுண்டு. சனகாதிகளுக்குக்குருவாகவெடுத்த

விற்றழும்புபட்ட திருமேனியும், மார்க்கண்டேயருக்காக லிங்கோற் பவமூர்த்தியாய்வந்த திருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைந்த திருமேனியும் பொய்யோ ? மெய்யே. ஆனலிதன் கருத்து ரகசியசம்பந்தம். சமுத்திரத்தில் குமிழியெழும்பி நின்றழுங்குவதுபோலச் சீவகாருண்ணியத்தாற் காருண்ணியமே திருமேனியெனக்கொண்டு பிரமாதிகளைச் சிருட்டிப்பன் ; பிரமாதிகளால் அகிலாண்டப் பிரபஞ்சங்களையும் சகல வேதமாதிய நூல்களையுஞ் சிருட்டித்துப் பழைய பரமசிவனைப் நிற்பன். மகத்துக்களிடத்தும், சூரியனிடத்தும், அக்கினிச் சிகையினிடத்துந் தியானத் திருமேனியாயே யிருப்பன். தியானமே திருமேனியன்றி வேறில்லையோ ? வென்னில், இல்லை. சாட்சி,

"மன்றமர்ன்கேவான்சரடாய்த்
தன்னையேகாவணமாய்ச் சாற்றினன்" —என்பும்,

"உமையலா துருவமில்லை" —என்பும்,

"இலங்கியவிருசுடருந்திருமயனமீறிலடியிலாவெண்முடைசத்
தினிடோ, ணிலந்திருவடிநீள்புனலாடைநீர்மருவுந்தழனின்
னுதற்செந்தீ, கலந்தெழுமாருதகாசியிற்காற்று கதிவெளியெ
ல்லாந்திருவுருவாணல், வலுந்செய்வதெந்தேவனைக்குவிதெந்
தே மாலயனறியாமன்றினாடி" —என்னும்,

திருவாக்கினையுமறிக. மானுமழுவு மறைத்துச் சிவமே ஆசாரியராய் வருமென்னில், வானந்திரண்டுருவாய் வருமோ ? வராது. ஆனற் போம்வழி ? காருண்ணியத்தால் அதிட்டித் தநுக்கிரகிப்பனெனவறிக. இதே யாகமசித்தாந்தம்.

அநாதி வழக்கு.

ஆத்மாவை அநாதியிலே மலம்வந்து சம்பந்தப்பட்டதென்னில், அநாதி யாத்மாவென்றும், நிரவய ஆத்மாவென்றுங் கூறும் வேதவாக்கியம் பொய்யாம். ஆனற் பிறப்பிறப்பு, நரக சொர்க்கம், நல்வினை தீவினை, வெறுப்பு விருப்பு, போக்கு, வரவு, சரியை யாதிபாதம், சாலோகாதிபத முத்திகள், இத்தியாதியுஞ் சிவன் தனக்குச் சிருட்டித்துக்கொண்டாரோ உனக்குச் சிருட்டித்துவைத்தாரோ வென்னும் வாதம் வரும். ஆனல், (நான்பிறந்தகாலம் நீயும் பிறந்தாயென்றும். நானிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தாயென்றும்.)

"இன்பமுந்துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே" —என்பும்,

"சேடனருளைப்பெருகுஞ் சேய்நினைந்தில்லீழளவிற்
கூடவிழுந்தாயின்னுணர்ப்" —என்று,

இப்படி அன்னேனென்னிய வாசிரியம் வருமையென்னில், இந்த அன்னேனென்ய வாசிரியடீகாடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அதுபல காலத்திற் காணலாம். குருக்கிளை. ஆனல் நிச்சயத்துக் கெட்டா தென? எட்டும். சாட்சி,

"நீக்கிருளன்னெனினத்தன்னெறி
நிலாவணைக்குரம்பையிற் டுகப்பெய்தா" —என்,

"அருங்கற்பினைகற்பித்தான்றடா
யாள்வாரிலி மாடாவேதினை" —என்,

"மால்வெகுத்தாவினைவித்தார் மாமறைக்காடனே" —என்,

"தானனைமுன்படைத்தானஃதறிந்தானென்பொன்னடிக்கே"
—என்,

"வீறித்தலைப்படுவான்முயல்வின்றே
லுன்னினைப்போலென்னினைப்பாவிக்குமாட்டேன்" — என்,

"என்னைவகுத்திலையேயிரும்பைபத்திடம்யாதுசொலே" —

என்றும், இப்படி அனந்தமுமையுன்டாயிறும், அறுபதகாலத் தன்றி தெரியவாராது. ஆயிற் சித்தாந்தமென்னமாய் முடியும்? என்னில், ரகசியசம்பந்தம். உலகலாம்படைத்தான், உயிரையும்படைத்தான்; உலகழுந்தியோ? உயிர்முந்தியோ? என்னிற், பசுவின்தகாம் பிரண்டமொருகாலத் தெழுந்தாற்போலும், ஆணும் பெண்ணுமொரு காலத்திற் பிறந்தாற்போலும், சிவன் சிருட்டிவல்லபம் நம்போதமயக் குகளாற் காணப்படாதாயினும்,

"இவ்வேடனூன்வைதாமாயகமேவை" —என்,

"காலமுமாள்கருணாநிதி படையாமுனைகவருவாயி" —என்,

"ஒருவனையுலகேத்தின்றுகாளை ஒருருவாமான
காளை" —

என்றும், இத்திருவாக்குகளால், வாலைமைகண்ட கனவுபோன் றவன்னலுபவத்துக்கே யொக்கும்போலுந் தோற்றுகிறது. ஆகையால்,

"உருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கி யொளித்தாய்போற்றி" —

என்பதனல், இச்சங்கை தீராலாம். ஆயினின்ன மிதற்கோ ருறு திப்பாடுவ்லையோ? என்னில், அவன் கற்பித்தசித்தமலம் நீங்கிறை லொழிந்து அறியப்படா தியார்க்குமென்பதே சித்தாந்தம். சிவத்துக் குள்ளேசிவன், சிவனுக்குள்ளே சிவத்துவம்; இந்தச்சிவத்துவத்தைச் சத்திபதிந்த காலத்தில், சிவம் ஆசாரிய மூர்த்தமாய்வந்து அறுவகை தீக்கைகளாற் சிவத்துவத்தை நீக்கி யில்லாமையாக்கி நின்றதேயன னென்ற மகாவாக்கியத்தாற் றன்மயமாக்கிய சித்தவித்தையை வேதந் தானெப்படிசொல்லும்? ஆகமந்தானெப்படிசொல்லும்? மகத்துக் கள்தா னெப்படிசொல்லுவார்கள்? சொல்லாமற் சொல்லியிருக்கு மென்பதேசித்தாந்தம். அவன்முன்னிவன் கற்பிக்கப்பட்டவனென்று கொள்வதே அநுபவசம்பந்தம்.

பிராரத்த வழக்கு.

பிராரத்தம் மூவகைப்படும். அவ்வெதங்ஙனம்? என்னின், பௌதீகம், ஆத்மீகம், தெய்வீகம். இன்னமொருபிரகாரம். இச்சையாபிரா ரத்தம், அனிச்சையாபிராரத்தம், பரேச்சாபிராரத்தம், விருப்பு, வெறுப்பு, நாதமல், இப்படி யநேகவிதமாயும் விரிந்திருக்கும்; இந்தப் பிராரத்தத்தைப் பெத்தத்திலே சீவனநுபவித்தான். முத்தியிலே சிவனநுபவித்தான் என்னில், சீவன் விகாரியாகையாற் புசித்தான்; சிவன் அவிகாரியாகையாற்புசியான்; சீவன்முத்தன் புசித்தவெல்லாஞ் சிவன் புசித்தவென்று வேதாகமங்கள் பிரத்தியட்சமாய்ச் சொல்லுகி றதே? என்னில், பத்திகாண்டத்திற் சொல்லும். ஞானகாண்டத்தில் கர்த்தா போக்தா சீவனுக்கே ஒழிந்த சிவத்துக்கில்லையென்பதே சித் தாந்தம். ஆனற் சித்தியாகமத்திற் (சிவோதாதா சிவோபோக்தா) வென்றுசொல்லுவானேன்? என்னில், அதுசம்மதமே. சீவன்முத்தி யுங்கடந்த விதேகமுத்திக் கதே சித்தாந்தம். விதேகமுத்தியிற் சிவத் துவமில்லையோ? என்னில், உண்டில்லையென்பதை யுன்னநுபவத்திற் கண்டுதெளி. ஆனவிந்த விதேகமுத்தியடைந்த நாயன்மாருண்டோ? என்னில், உண்டு. யார்? என்னில், சுந்தரர் தான் (சுந்தராபோக மெய்வண்ணமிருந்துதெதன்னப் படுக்கைமெத்தை யறியுமோ படுப்பானீ யறிவை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். திருநாவுக்கரையர் தான் (நின்னையார் பிறரன்றி நீயேயாரையர்) என்னத் திருவுளமகிழ்ந் ததும் ஒக்கும்; சம்பந்தமூர்த்தி தான் (நிலையவனென துனைதனது னை) யென்னத் திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். ஆனல், இந்த அநுப வத்தால் புசிப்பான் சிவனென்று சொல்லலாமே? என்னில், அந்நிலை க்கே ஒழிந்த மற்றைறய நிலைக்குத் தகாதென்பதேசித்தாந்தம்;

"உண்ணைதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேத முணர்ந்தாய்போற்றி"—என்னும்,

திருவாக்கிறல் சிவனிருவிதமுத்தியிலும் புகிந்தானென்பதே கூடாது. கூடுமென்றுசொல்லிற்றே? அதுவு முபசாரமென்றறிய வும். பின்னை யார்தான் புகிந்தார்? என்னில், சாட்சி,

"ஓர்ப்பொருபசியுந்தாகமுச்சாசுந்தூக்கங்க
டார்பரியங்கனைபோகந்தன்மமுமதன்மந்தாவு
நீப்பறியாதகடுத்திநிகழ்குணமாகுமத்தை
யாத்துமன்குணமேமெயென்பாயிக்கவாதத்திணைலே"—

(உண்டுறங்கியபின்னை விடிந்தகாலையுண்ணவேயில்லை) யென்று சாதித்தாற்போலும், சுத்தவீரனுக்கு உயுத்தியகளத்தி னிரியாணக் கிலேசம் மறைந்துநின்றுற்போலும், இருவிதமுத்தியிற் பிராரத்தம் தின்ற நேர்மைகாண்க.

குருமாபுகிந்தனை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதினேழாவது

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்திய சிவனே மகாவாக்கியோபதேசமே யுபதேசம். ஆனவிதற்குமேலில்லையோ? இல்லை. உண்டுபோலத்தோன்றுகிறதே! என்னில், (விநாசகாலே விபரீதபுத்திதோன்றும்) அது உன்னிடத்திற் றோன்றியதென்றறி. மகாவாக்கியத்தில் அடியேனுக்குச் சிரத்தாபத்தியென் வரவில்லை? அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனவிதன்றி அநுபவம் இல்லையோ? வேதாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ரிஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும், சனகாதிகளுக்கும், தட்சணைமூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்குமாத்திரமே சம்மதமில்லை. எனக்குமாத்திரஞ் சம்மதமில்லாமற் போவானேன்? நீபண்ணினகன்மம், (புத்திகன்மாநுசாரணி) என்று, வசனமிருக்கிறபடியினாலே, இது சம்மதப்படவில்லை. ஆனல் எப்போது இதற்குக்காலம்? என்னில், அந்தக்கன்ம மொழிந்தகாலத்தில். ஒழியுங்காலமெக்காலம்?

"சற்சங்கத்துவே நிற்சங்கத்துவம்
நிற்சங்கத்துவே நிர்மோகத்துவம்
நிர்மோகத்துவே நிற்சலநித்தம்
நிற்சலநித்தே சிவன்முத்தா"—என்னும்,

ஒழுங்குவந்தகாலத்தில், கன்மமொழியும். ஒழியவே, மகாவாக்கியத்தில் விசுவாசம்வரும். சிவாகமத்தில் விருப்பில்லாதவனுக்குச் சிவன்மேல் விருப்பில்லாததுபோலும், சந்தானத்திலே விருப்பமில்லாதவனுக்குத் தாரத்தின்மேலே விருப்பமில்லாததுபோலும், வேதவிருப்பற்றவனுக்கு, வேதவாக்கியவிருப்பெங்ஙனம்வரும். சிவம் நீயானாய் என்றமாத்திரத்திலே முத்திவருமோ? இன்னம் இதிலும் அதிதனிலை யில்லையோ? என்னில், இம்மாத்திரம் அறிவுடைய வனக்கு, மகாவாக்கியங்ஙன சொன்ன நீசனுக்கு, ஜனனமரணம் பற்றறுவதனக்கொள்க;

"குருப்ரம்மாகுருவிஷ்ணு குருதெய்வம்மமேயஸ்வரா
குருசாட்சாத்பரப்ரம்மம் தஸ்மீஸ்ரீகுருவேநமஃ"—என்று,

வியாழவட்டங் காத்திருந்தபின், இவன் கருத்து வெகுமுகமோ அகமுகமோ, சந்தேகமே அசந்தேகமே, தர்ச்சனமே, சர்ச்சனமே வென்றுசோதித்து, வேதாந்த விசுவாசம் வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச் சர்வக்கியாரோத்தரமுகமாக, உபதேசம் பண்ணிஞல் அன்றே பசுமரத்தாணியாம். இவ்வழிபாடின்றிய உலகச் சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக்குறித்தும், பந்துவைக்குறித்தும், கன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோஜனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணிஞல், (வரகிலேழுளைத்தசெந்நெல் களையதானவாறுபோல்) ஆபக்குவன் வாய்ப்பறையறைந்து, தோட்டிக்கு மூத்தாணியிருவரும் ஆதாகதியையடைவது சித்தம்; ஆனல், சுவாமி? இந்த மகாவாக்கியத்தான் முத்திபெற்றவருண்டோ? என்னில், அநாதிமுதலிற்றைறவனைக்கும் மோட்சமடைந்தவர்களெல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலேயாமென்றறி; இத்தனைவிசுவாசமுமக்கேனென்பாயேல், உன் சமுசயத்தைப்பற்றி வந்ததெனவறிக. முதற்பதம்-பரம்; இரண்டாம்பதம்-ஆன்மா; மூன்ரும்பதம்-அயிக்கியம்; முதற்பதத்தில் மாயைநட்டம்; இரண்டாம்பதத்திற் கன்மநட்டம்; மூன்ரும்பதத்தில் ஆணவநட்டம்; இப்படி யநுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம்,

"சம்பதத்துச்சம்புவுக்கும் தாம்பதத்துப் பண்புணர்த்தும் பெருமாளே"—என்றும்,

"வழக்கையறவொருகணக்கையருளியபெருமாளே"—என்றும்,

"தெளியத்தெளியப்பவளச்சடிலச்சிவஞக்கொருசொற்புகல்வோனே—என்றும்,

(அன்றுணாத்த சத்தமே சத்தம்) என்று குறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இங்கேதியாம். மகாவாக்கியமறிந்தவனே ஞானி. மற்றையமந்திரங்களறிந்தவன் ஞானியன்ரோ? என்னில்,

"சத்தகோடிமகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரணே"—

என்றமையால், அந்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம். இது தவிர்ப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபைமுதலியல்லவோ? என்னில்,

“முத்திபலவும்பகர்ந்தாம் பக்குவத்துக்கீடாய்
முத்தியதிகாரிக்குச்சொன்னமுத்திகுகன்கேள்”—என்னும்

திருவாக்கா லவைகளைத்தள்ளி,

“ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப் பற்றிலுய்பவதேயென்”—என்
பதேயெகொள்வாயாக.

மகாவாக்கியத்திற் றிரிசியந்திருக்குமற்றுல், ஆன்மாவும் ஆனன்
மாவுங் காணக்கடவாய். கண்டு உன்னதுபவப்படியாய்ப் பிழைத்
தேன் உய்ந்தேன் கடைத்தேறிப்போனேனென்று தேறித் தேறினே
மென்பதையு மறந்துபோனதே சமுசயநிவிர்த்தி. இங்ஙனஞ் சமுச
யநிவிர்த்தியானதற் கடையாளஞ் சிவோகம்பாவனை மின்னல் மின்
னித் தோன்றுவபோலவாய், அகத்தி னடித்துக்கொண்டிருக்கும்.
ஆனல் நான் சிவனே? பின்னைத்தா னராய்நினைத்தா யறிவில்லாய்.
ஓஓநாயே! ஓஓபேயே! ஓஓமூடா! ஓஓமூர்க்கா! ஓஓபயலே! என்று
விளித்தால், இத்தாதிகளிலும் வெறுப்பையடைந்து, ஓஓசாமி! ஓஓ
சற்குரு! ஓஓசைதன்னியா! ஓஓசங்கரா! என்று விளித்ததில் சந்
தோடம் வந்தமையால், நீயே சிவனென்பதற்குச் சமுசயமேயில்லை.
அவிரோதயம்,

“உன்னை யொருவ ஞயர்சாமியென் றுனைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சி யங்கே யெய்திஞய்-பின்னைருவன்
பாவி பசுவென்றுற் பதைபதைத்பா யாகையிற்
சீவனல்ல நீயே சிவன்”—

இந்த மகாவாக்கியம் பொருளல்லவென்பாருமுண்டோ? என்
னில், அவனைக்கூடாமல் அவர் வாய்மொழி கேளாமற்போவதே சற்
காரியம். இதுபொருளல்லவென்கின்ற புத்தி யெவனுக்கிருக்கிறதோ
அவன் கற்பகோடிகாலங்களினு மோட்சமடையானென்பதே சித்தா
ந்தம்; இதிற்கு ஈஸ்வரவாக்கியமுமுண்டு. சர்வக்கியாரேத்தரத்திற்
கண்டுகொள்க. சுப்பிரமண்ணியருக்குச் சிவன் கயிலாசபர்வதத்தி
லெழுந்தருளி யநுக்கிரகம்பண்ணி யேறுகடைசியில் மகாவாக்கியோ
பதேசம் பண்ணித் திருவுளம்பற்றியது,

“ஒருவசனமாகவே முடிந்தபொருளுணர்த்தா மொன்று
கக்காண்பதுவேகாட்சி யின்னுமம்பலவாய்ப், பெருவசனமாக
நீபலபடக்கேட்டாலும் பின்னுமாம்நிகழ்த்துவது மிந்தவுப

தேதசன், தருவசனஞ்சமுதாயம் பலபொருணம்விளக்குந் தமாரூதேதமாய்த்தானேதாணுகி, நிருவசனமாய் ஞானமோனமென்றபின்றி நில்லாத நிலையன்றி நின்றநிலைநிலையே''—ஆணையால்,

இதுவே கடாசாரம். இப்படி நீயும் அநுபவப்படக்கடவாய். (க)

நீயே சிவம்; நானெப்படி சிவம்? அறியாமை அறிவு இரண்டுக்குஞ் சாட்சி சைதன்னியமானமையால். நீயா? நானுஞ்சிவமாயே போனேன். எப்படி? உமக்கற்றபடி. இந்தச்சாசாரங்களா? சர்வம்ப்ரம்மமயம். இன்னங் கேட்கவேண்டுமோ. நானா? நானே. நீயா? நீயே. இதற்கு அவிரோதம். ஆகமம்,

''சிவோசிவோ சிவோசிவா சற்சிவோகேவலசிவா''—

''ஆத்மசர்வபூதாணங் கேவலஞ்சங்கமஸ்தலம்''—

அத்துவிதம் நீ; துவிதஞ் சரீரபந்தம். மகாவாக்கியத்தில் அசிபதத்துக்காகவந்தது அத்துவிதம். அதற்கு இரண்டல்லவென்பதே சித்தாந்தம். அத்தைத் துவிதக்கலப்பென்பாருமுளர். எதுவென்ற அநுபவத்திற்கேசரி, விவகாரத்தடாதென்பது கண்டுகொள்க,

''சிவனுஞ்சிவனுமென்னேறு நிருப்படிவினைத்தானானே''—

என்பதைத் தடைப்பிடித்தோர்க்கு ஐயந்திரிபு திரிகாலத்துமில்லை. டித் தேதவிகாலோத்தரத்தில் (நித்தனும்பரமீசனெனன்னும் பாசுரத்தாற் றெளியக்கடவை:.

(உ)

அநுபவசந்திரிகை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பதினெட்டாவது

திருமுகப்பாசுரம்.

நேரிசை-வெண்பா.

சத்தம் பிறவா விடமேச மாதிநிலை
சத்தம் பிறந்திடமே சங்கநிலை-சத்தம்
பிறவா விடமேதா வத்தைப் பிடியென்று
னறவானை னம்பலவா னென்.

(எ-து) சூக்குமைமநாதந் தோன்றுதவிடமேசமாதிநிலை, சூக்குமை நாதந்தோன்றினவிடமே தத்துவக்கூட்டமாகிய பிரபஞ்சநிலை, நாதந் தோன்றுதவிடத்தையே யெவ்வழியானு மிறுகப்பிடியென்றான், புன்னெறியழுத்தியாகிய வம்பலவானை னெமதாசாரியன். (க)

இரண்டாம்பதம்.

அத்த னைனைத்த தறியாயோ வென்ற னையா
லத்த னைனைத்த தறையுங்கா-லத்தனை
நாதங் கடந்தசிவ னெனென் றனைர்மினென
வோதுவித்தா னெம்பர்க்கன் றம்று.

(எ-து) அநாதிமுதற்றன் ஆதியிலே அநிநிமைத்தர்க்கு நாதாதீதப் பரமசிவமாவது நாமேயென்று திருவாய்மலர்ந்ததை மறந்தாயோவச் சோ! என்றையமா லெந்த நாடிச்சொல்லுமிடத்துச் சிவப்பிரமை வத்தமென்னும் புராணத்திற் றிருவுளம்பற்றியது. (உ)

மூன்றாம்பதம்.

அன்றனைத்த சத்தமே சத்தமிதி லேயமிலை
யொன்றே பரமதுநீ யுற்றணரி-லென்று
நானேநீ நீநானே யென்றனக்கு நாகவின்றோ
மோனமொழிக் குண்டோ மொழி.

(எ-து) முன்னமே தீட்சாக்கிரமத்திலே அக்கினியாகாயஞ் சாட்சியாகச்சொன்ன மகாவாக்கியமே வாக்கிய மிதி லேயப்படவேண்டாம்; சொன்னேன் சொன்னே னென்றையமால் எகம்பரம். அப்பரமே

சிவனுகிய நீ. அதை ஆராயின், என்றைக்கும் நித்தியமாயுள்ளதானே நீயென்றும் நீயே நானென்று முனக்குப் பரிவுடனே சொல்லாமற் சொல்லினேமே ; பின்னரும் பேதுற்றுச் சமுசயாத்மனேகேட்டால் மௌனமொழிக்குப் பின்னு மிரண்டா மொழியுண்டோ வில்லை யென்பதாம்.

(ஈ)

காலாம்பதம்.

சலனமிலாச் சித்தஞ் சாங்குசித்த மன்றே
மலமானைய கன்மமெலா மாண்ட-நிலையன்றே
பெத்த மகன்றிடமும் பேரானந்தப் பெருக்கு
முத்தமமா னன்முத்தி யும்.

(எ-து) சஞ்சலங்களில்லாத சுசித்தமேசங்கிலிட்ட சித்தத்தையுஞ் சொலினசித்தத்தையுங் கோரசித்தத்தையுங் கடந்தசாங்குசித்தமாகையால், ஆணவமாயை காமியமிறந்தநிலையாம் ; அந்த நிலையேமறைப்பெல்லா நீங்கினவிடமும் மறைப்புநீங்கவே யீச்சுரன் வேறல்ல நாமே யீச்சுரனென்னும் பேரானந்தம் அபரிமிதமாய்ப் பெருகும் பெருக்கமுஞ் சர்வோத்தமமா யெல்லாம் விடுபட்ட சற்சுகமுத்தியு மென்றதாம்.

(உ)

ஐஞ்சாம்பதம்.

சித்தமே சுத்தசிவ மென்றதிரு வார்த்தை
முத்திக்கு வித்தா மொழியன்றே-பெத்தமொழி
சிவனே யெல்லா மிறந்தசிவ மென்னும்
பாவனை தீதமொழி பார்.

(எ-து) சித்தமேசர்வமுங்கழன்ற சிவமென்று திருவாய்மலர்ந்தது சாதகராயனுட்டிக்கு மெம்போவிகட்கெல்லா மோட்சத்துக்கு வித்தாகியமொழியல்லவோ ; ஆவரணநீங்கிய சிவாத்மனே சர்வமுங்கழன்ற சிவமேயென்னும் பாவனைக் கதீதமொழியென் றனுபவித்துப் பார்ப்பாய் மாணைக்கனே.

(ஊ)

சுத்தம் பிறந்திடத்தே சகலகலை யும்பிறக்கு
மத்த னுனைத் தறியாயோ-வன்றுனைத்த
சுத்தமே சுத்தஞ் சஞ்சலமொன் றில்லாத
சித்தமே சுத்த சிவம்.

(எ-து) சுக்குமைச்சுத்தம் பிறந்தவிடமே சகல கலைக்கியான மாதி யாகப்பிறக்குமென்று சிவன் சொன்னத்தையுமறிந்துமறியாமல் மற்

தையோ, அன்றுநாம்சொன்ன வாக்கியமே வாக்கியம், சந்தேகப்பட வேண்டாம்; நிர்க்சஞ்சலமான வாத்மாவே சர்வவுபாதி சூனியரான பராபரவத்து. (சு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

"நாற்றமிகும் பூமாலை நற்குரங்கின் கைக்கொடுத்தாற்
போற்றிமணங் கொள்ளாவாம் புத்திதனக் கில்லாமை
வேற்றொருவர் காணுத வேதாந்தக் குட்பொருளைத்
தேற்றமிலி கைக்கொடுத்தேன் றேறுவதே தேறுதே."

(எ-து) மணமிகுந்தபுட்மாலையை நல்லகுரங்கின்கையிலே கொடுத்தால், பாராட்டி யாக்கிராணித்தறியாவாம்; கூர்ந்தபுத்தி யின்மையி னாலே தானும் பயனடையாது பிறரும் பயனடையாது எறிந்தாற் போலச் சரியை கிரியாயோகத்தா றறியக்கூடாத வேதமுடிவிற் சிறந்தவுட்பொருளாகிய வுபநிடதமகாவாக்கியத்தை யச்சோ தெளிவில் லாத மாணாக்கன்கையிலே கொடாது கொடுத்தேன் றேறித்தெளிவா னே தேறுதொழிவாரே வென்று சந்திரசேகரசுவாமிகள் கிரியம்ப கருக்கு மத்தியார்ச்சுனத்திற் கிருவுளம்பற்றியதா மறியக்கடவாய். ()

சத்தம் பிறவாவிடமே, அத்தனுணைத்தறியாயோ, அன்றுணைத் தசத்தமே, சலனமில்லாச்சித்தஞ், சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம்பிறந் திடத்தே, நாற்றமிகும்பூமாலை, இவையின்முதலுந்தும் ஆதி. கடை யிரண்டும் அநாதி. (அ)

திருமுகப்பாசுரம்-மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலாச்சாத்திரம்.

பத்தொன்பதாவது

அதிகாரப்பிள்ளையாட்டவருணை.

சிவஞான மோகத்தாக மீதூர்ந்த அதிகாரப்பிள்ளை, ஈசனர் யாரை என்னை மறைத்திருக்கும் பாசமியாதென்னும்வீசாரமீக்கொண்டு கேட்கக் காரணஞானக் கண்ணுடையோன் சித்தாந்த மகாவாக்கியம் விவகரிக்கும்படி. சிவம் காரணனெனின்னை காரணனென்ன நீயுஞ் சிவம் எப்படியென்ன ஞானதீக்கையால், திருநோக்கால், திவ்வியபார்வையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசத்தால், சிவமாரணையென்ன எனக்குண்டான அநாதியாகசிவ மெங்குமுண்டோவென்ன அஃசிவமானது, பாசவபாசநிகங்களேடாறு முண்டென்ன. விந்தவாக்கியத்தாலுய்ந்து போனேனென்ன ஞானந்தமாக் கடலழுந்திய மாணாக்கனுக்கு மீட்டும் வற்புறுத்திமேற்கூறுவார்.

மூதல்லாக்கியஞ் சத்து, இரண்டாம்வாக்கியஞ் சித்து, மூன்றாம் வாக்கியம் ஆனந்தம் ; மூதல்வாக்கியத்தான் மலநாசனம், இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் கன்மநாசனம், மூன்றாம்வாக்கியத்தான் மாயை நாசனம் ; மூதல்வாக்கியத்தால் சுத்தாதீக்கம், இரண்டாம்வாக்கியத்தாற் பிராரத்தநீக்கம், மூன்றாம்வாக்கியத்தா லாகாமியநீக்கம் ; மூதல்வாக்கியம் பிரமா, இரண்டாம்வாக்கியம்விஷ்ணு, மூன்றாம்வாக்கியம் உருத்திரன் ; மூதல்வாக்கியம் ஞாதுரு ஞானஞேயமிறந்தநிலை, இரண்டாம்வாக்கியந் தற்போக்கு, மூன்றாம்வாக்கியம் ஞானகேவலம், இதற்குச் சாமியம், பதிபசுபாசவிளக்கம்,

"சிவத்துவமசிபதார்த்தமத்துவமிபதார்த்தமத்தி
ரவத்துநிவாக்கிய"—மென்னுந் திருவிருத்தம்,

மூதல்வாக்கிய விசேடம் வருக்குதும். சிவனர் ? சிவனர் ? உபாதியொழிவிற் கூடாமற்கூடலெக்காணுதி. இரண்டாம்வாக்கியம்விசேடம்வருக்குதும். சர்வமுங்கழன்ற சிவம், சர்வமுங்கழன்ற நான், சர்வமுங்கழன்றனேன். சர்வானந்தவளற்றிற் பிரளயமுதித்தாற்போன்ற தன்மைகண்டையோ ? கண்டேன்,

"கண்டேனவர்திருப்பாதங் கண்டறியாதனகண்டேன்"—

சுவாலையூநிக்குச் சாமியம் வருத்தனம். மூன்றும்வாக்கிய விசே டம் வருக்குதும். சர்வமுங்கழன்ற நிவன், பூதவிளநிகங்கடாது மூளன்,

"டுல்லுயிர்க்குப்பூட்சி டுணர்த்தாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்ற கனிவேபோற்றி"—

"உளாசருமெண்டத்தாகாள்ரு நாழுயிராமாம்யாளிபேதும்
நினாசாப்பனைடத்தவற்றி ணையிர்க்குயிராயங்கங்கே நிற்பா
ன்கோயில்"—

சிவாலையூநிக்குச் சாமியம் வருத்தனம். வாக்கியமேன்மை விசி ட்டம் வருக்குதும்,

"*சிவத்தினாமசியென்னும் திருவாக்காலென்றன்
பவத்தைநசித்த பானே"—

(எ-து) சத்தியதிருவாணதிக்கையிற்செவிப்புலன்வழி வாதுளாகமத் தண்டாகிய மகா வாக்கியார்த்தத்தால் சிவம் நீயாருய் என்று திரு வாய்மலர்ந்து என்னுடைய வெழுவகைத்தோற்றப் பிறப்பை நாசம் பண்ணிய மேலோனே,—அவத்தையிலே என்பது,—நிழாலவத்தை யிலேயும் மேலாலவத்தையிலேயுஞ் சுத்தாவத்தையிலேயும்,—சிவ னென்றும், கேவலத்திற் சேதனனன்றென்றும்; என்பது,—சிவாத் மாவென்றும், அந்தராத்மாவென்றும், பூதாத்மாவென்றும், அனாதி கேவலத்திற் சேதனவியாபக னன்றென்பதே சித்தாந்தமென்றும், அசேதனன், சிதாபாசன், சதசத்தன், அகர்த்தா, ஆமயன், ஆணவ மூடன், அசிந்தியன் என்று பலவாற்றானுணர்ந்த பாவனைகள் போமா பகர். என்பது,—நான் மூடன், நான் சிற்சித்தியன், நான் சத்தன், நானுவலன், நான் பாவி, நான் சடமுசாரி, நான் பிறப்பவன், நானிறப் பவன், நான் சீர்காழியிலே பிறந்தேன், சிதம்பரத்திலே வளர்ந்தேன், திருவாரூரிற்சென் றிறப்பேனென்னு மளவிறந்த பாவனைகள் போ மாறறியாது புலம்புகின்றேறற் குய்வண்ணங்காட்டி யுபாயஞானத்தா லுளவாகுமுபதேச ஞானமாத்திரத்தாற்போமாறு திருஞானசம்பந்த நாதனே திருவாய்மலர்.

"*சிவத்தினா மசியென்னும் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பானே-அவத்தையிலே
சிவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனன் றென்றும்
பாவனைகள் போமா பகர்"—

"¶பொன்மலையைச்சார்ந்த நிறுகாக்கைப்புள்ளினங்க
டன்னிறமுமங்கிறமாய்ச் சாருமால்"—

(எ-து) மகாமேருவென்றுஞ் சாம்பூநதமாகிய வாயிரத்தெண்
மாற்றுப் பொன்மலையிற்சேர்ந்த நிறைய காக்கைப்பக்கிகள் பொன்மய
மாய்ப் பின்ற நிறமும் நினைப்பினில்லாமையாய்ச் சாம்பூநதமாய்ச்சா
ர்ந்த தன்மையைப்போன்று,

"———————————முன்னவனைச்
சேர்ந்தாருமண்ணைச் சிலாகம்பாவிக்கலா
லாய்ந்தவனே"—

(எ-து) உபாதிகுனிய சிவனையுபாதிகுனிய சற்சிவனைச்சே
மம் சேர்ந்தாரும் பாமவித்திரமாகிய சிலாகஞ் சிலாகமென்று பன்
முறையாற்பயிற்றித்தியானம் பண்ணலாலே பலதாலேயுமாய்த்து மகா
வாக்கிய சிரவணைப்படாதசூழுசயாத்மனை,—ஆமாறறி, என்பது, இந்த
இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் சூழுசயநிவிர்த்தி யடைந்து அது நீயான
வண்ணஞ் சுப்பக்காட்டுக் காக்கை காமென்று நினையாத வண்ணம்
போன்று என்றல் நீ யானனதன்மையு முன்சிவத்தன்மையையு மிவ்
வணமென் றறியாதறிந்தணர்ந் திங்கிலேயிலேநிற்பாய் அழுக்கழுவாக்
கியசிரவணைத்தாற் சிவபாவனையைக் கழற்றி,

"*சோரர்சிலேடையமத்தி யென்னைந்திருவாக்காற்
போரானைசெல்லாம் பிரித்தேகானே"—

(எ-து) அழியாத சிறப்புடைய சிவன் தூதுபளதிகங்கடோறு
முண்டென்று திருவாய்மலர்ந்த பிரமணன், சுதந்திரியன், வைதி
யன், சூத்திரனிலும், பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு வாகாசந்திரவுந் சந்
திரன் சூரியனுதயமாயிலும், தூமி யந்தரம் பாதாளந்திரவு, மாண்டெ
ண்ணலியிலும், விருப்பு வெறுப்பு வெகுமலிடந்திலு, மிருக்கக்காட்

"¶பொன்மலை யைச்சார்ந்த நிறுகாக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமு மங்கிறமாய்ச் சாருமால்-முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மண்ணைச் சிலாகம் பாவிக்கலா
லாய்ந்தவனே யாமா றறி"—

"*சோரர் சிலேடையமத்தி யென்னைந் திருவாக்காற்
போரானைச் செல்லாம் பிரித்தேகானே-ஆராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி
லென்புருகும் பத்தியுமெற் கீ.

டியனித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தைத் தாட்டியதானே,—ஆராத வன்பால் என்பது,—இங்ஙனும்வைத்தியத்தா லாணைக்கிழங்கை யகழ்ந்தெடுத்த வல்லபத்தை நிஜனங்கமாத்திரத்தெழுந்த வன்னைப் பாழாக்காமலல்வன்பால்,—உன் பாதத்துக் கர்ச்சனையுமற்றிரண்டி, லென்புருகும்பத்திய மற்றி னென்பது, சாதிகள் நிற்பாதங்களைக் கர்ச் சனையும் நிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலேயுந் சரமூர்த்திகளாகிய சங் கமத்தினிடத்திலேயுங் கடின வெலும்புகளெல்லா முருகும்படிக்குச் சிவபத்திய மடியார்பத்திய மாயாவாதினையப்போலப் பாழ்போகாம லெனக் கதுக்கிரகம்பண்ணக்கடவாய். வாக்கியமேன்மை விசிட்டம் வருத்தனம்.

வாக்கியநித்தாந்தம் வருக்குதும். மூதற்பதம் சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிட்களமாய், நின்மலமாய், யனந்தானந்தமாயிருக்கும். இதற்குச் சாமியம்; பதி பசு பாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம்,

"நிராமயமாய் நிட்டகளமா நின்மலமாய்"—

என்ற நிருவிருத்தம், இரண்டாம்பதம். சராகாயமாய் நின்ம லோதகமாய் அகளங்கமாய் அபிவிர்த்தியாய்ச் சாங்குசித்தமாய்ச் சுசி ர்ப்பூதமாய்ச் சுத்தபடிக சங்காசமாயிருக்கும்; இதற்குச் சாமியம்; பதி பசு பாசவிளக்கம். பசுவிலக்கணம்,

"ஆன்மாசுத்தன் சதாநித்தன்"—

என்ற நிருவிருத்தம். மூன்றாம்பதஞ் சுகோதயமா யிரண்ட நாவின்பமாய்த் தடையற்றவானந்தமாய்க் சமுசயனுசமாயிருக்கும்; இதற்கும் சாமியம்; பதி பசு பாசவிளக்கம். நின்மலாவத்தையில்,

"மோக்கமிலவரவிலை புனராக்கையிலை"—

யென்னுந்திருவிருத்தம். வாக்கியநித்தாந்தம் வருத்தனம். மேல் வாக்கியவிசேடம் வருக்குதும்,

"ஆக்கையே தானென்ற றபிமானி யாகிவிக்கு
மோக்கமிலை யென்றே முடிப்பிக்கும்-தூக்கமழும்
தூங்குழலா ரின்பப் புனரியையமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம்"—

(எ-து) ஆக்கையே யாதிமாவன்றிப் பிரத்தியகாத்மாநாத்தி யென்ற றறிவைப்பிறித் தபிமானிப்பட்டங்கட்டு மகாவாக்கியத்தால் வரும் மோட்சானந்த நாத்தியென்றே நித்தாந்தப்படுத்திப் பூவார்ந்த வழகிய வளகபாரத்தையுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகிய வின்ப

வள்ளத்தினை மெய்யாகவழுத்தி முழுகப்படுத்தும். எக்காலமும் வஞ்சகமில்லாத வாணவமலம் பிரகமவாக்கியத்தி லடிபதத்திற் காண்பாய். இந்தப்பிரகாரத்தைத் சிவஞானப்பிரகாசத் தான்மையிற்கண் டுதெளியக்கடவை. பதி பசு பாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதேசமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிரகசியம், சிவாகமக்கச்சிமாலை, இந்தவேழு மொருவகாத்தாயிருக்கும். இவற்றிற் பதி பசு பாசவிகாரணையும், உண்மைநிட்டையும், சகசாரியவிசேடமும், குருசிரத்தையும், மகாவாக்கியமும், தீட்சாக்கிரமமும், ஞானோபதேசமும், ஆகமநித்தாந்தமும் காணக்கடவை. சத்திய நிருவாணதீக்கை யில்லாதவர்க் கிந்தமார்க்கம் போதிக்கில் நீரழுந்துமானவை யதட்டிதேன் சாருங்கதியடைவை ;

"புன்னெறிடலை நீப்பதே போன்றுத மெய்ந்நானக் கண்ணெறியடைய வள்ளல்படிகங் காண்பதே-வென்னெறியை வற்செழுத்தி னென்னையறிவதே வாங்குகுறிட் [பி பிற்செழுத்தைப் பின்னெறி சேர்தே."—

அதிகாரப்படலம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளற்றிலை மெய்யாகவழுத்தி முழுகப்படுத்தும். எக்காலமும் வேதாகமவில்லாத வாணவமலம் பிரகமவாக்கியத்தி லதிபதத்திற் காண் பாய். இத்தப்பிரகாரத்தைச் சிவஞானப்பிரகாசத் தன்மையிற்கண் டதெளியக்கடவை. பதி பசு பாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதே சமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிரகசியம், சிவாகமக்கச்சிமாலை, இத்தகவழு மொருவிகாத்தாயிருக்கும். இவற் றிற் பதி பசு பாசவிகாரணையும், உண்மைநிட்டையும், தசகாரியவி சேடமும், குருசிரத்தையும், மகாவாக்கியமும், தீட்சாக்கிரமமும், ஞா னோபதேசமும், ஆகமசித்தாந்தமும் காணக்கடவை. சத்திய நிருவா ணதீக்கை யில்லாதவர்க் கிந்தமார்க்கம் போதிக்கில் நீரகந்தமாலை யதட்டிதேனன் சாருங்கதியடையை ;

"புன்னெடிலை நீப்பேனை போன்றுகை மெய்ந்நானைக் கண்ணெடிலை யள்ளல்படிதங் காண்பேனை-வென்னெடிலை வற்செழுத்தி னென்னை யறிவேனை வாங்குகழல் பிற்செழுத்தைப் பின்னெளிவி லேனை."—

அதிகாரப்பிள்ளையட்டகவிரை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலாபம்.

வள்ளலாச்சாரத்திராம்.

இருபதாவது

மாபட்டவணை.

உபதேசமாடு

இதுகாண்ணபாரம்பணை.

(சிவமேவம்பரந்தெய்வம்) என்றுய்கருத்தைப்பற்றித் தெய்வ
மென்பதோர் சித்தமுண்டாகிச் சிவனெனை யாளுந்தன்னின் றறிய
காலைத் தேயத்துளதேனைவன்றித் தேயத்திற் சிறந்த சினைகாத்துளதேனை
வென்று மனந்தமாறி மயங்கியகாலை யறிவினைடமறைந்த வமல
னேர் குருவாய்ப் புவனியிற் சுவடிதீண்டிப் போதித்த வான்மொழி
க்கு அருத்தம் பூதப்பழிப்பிலும் பொறியறவுணர்த்தலு மந்தக்காரண
வகக்கழிமுடிவிலும் கண்டோனைவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதனை கண்
டோன் கண்டபெருமிதத்தா னிறும்பூதிட்டமாலையனிலை யலர்தூற்
றுக் கூற்றுக்குணஞ் சிலவருமாயிற்று,

"காடுநாரண னென்முகனென்பவர்
தேடியுந்நிரிந்தும் காணவல்லரோ
மாடமாளிகை சூழ்திருவல்லியம்பலத்
தாடுபாதமென் னெஞ்சுளிருக்கவே"—

என்றுரின்னும் பற்றுந்

"தேடிக்கண்டுகொண்டேன் நிருமாலொடுநான்முகனையும்
தேடியுந்தேடொணாத் தேவனையென்னுள்ளே
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்"—.

என்னுமிக் கூற்றுக வுபதேசமாடு.

வைதிகமாடு.

வையச்சொல், வழக்கச்சொல், வேதச்சொல், விதிச்சொல் இந்
நான்காணும் வற்புறுத்திக் கூறுவான் றொடங்கினர். உலகவெறுப்பு
மூடல்வெறுப்பு மீக்கொண்ட மாணாக்கனுக்கு ஞானதேசிகர் திட்டா
ந்தமுகத்தால் அனித்தியதரிசனம் வையச்சொல் மேல்வைத்துக் கா
ட்டுகிறவண்ணமும், (நடலைவாழ்வுந் சுடலைக்குழியிருப்புமென்றும்,

கணப்படுதலை மறியப்படுதென்றும், சகசகடதி லோலவாங்கிவக்கோமோ விஸ்லேடியலென்றும், இன்னறக்கோ கனாக்கோவின்னமனோ கரழினைக்கோவென்றும், வரவிட்டவன் றரவிட்டால் நில்லாதேயென்றும், நிலத்நிலெழுந்தபூனன்ன நிலத்நிலே மடியுமென்றும், நெத்நிருந் தாரின்னறக்கு நீரூரனென்றும், நிட்டனைவிழுந்து வொட்டனைப்போம்) என்றும், இவ்வாறு வருமனந்தவையச் சொல்லாற்றெளியக்கடவை. இந்தச் சரீரம் நீயல்ல; நீ யசரீரி. அகாயன் ஆத்மாவென்று வேதம்வலருவசனமாகச் சொல்லும். இது என்னதுபவத்துக்குப் பற்றாவில்லேயே யென்பாயேல், வழக்கச்சொல்லாற்றெளியக்கடவை. (நான்சாட்சியாயிருக்கிறனென்றும், கன்னவிடப்பிரபஞ்சமில்லையென்றும், காணப்படின்ற தனமாய்ச்சாரியுதென்றும், அந்தெழுத்தும் பாவனேயு மவனே யிவனென்றும், காணே சிவமல்லாற் றனிச்சிவம் வேறில்லையென்றும், சிவனுக்குந் சிவனுக்குந் மூகற்சிகாரச்சுழியாகிய நீயன்றி வேற்றுணையில்லை) யென்றும்,

"அறிவேசிவமென்ன றறிந்திலாய்கொல்லோ"—

வென்றும், இவ் வழக்கச்சொல்லால் ஆத்மா நானென்றறியக்கடவாய். இங்ஙனஞ் சொல்லிய வாறுபவும் சம்பவமாதலில்லேயே யென்பாயேல், வேதச்சொல்லாற்றெளி, அஃதெங்ஙனம் ? என்னில்,

"பாசபத்தநேதசிவ பாசமுத்தநேதசிவ"—என்றும்,
"நிட்டேடதூர்வமாத்மா யேதமேவ"—என்றும்,
"சரீரபின்னம் பரமாத்மனேதம்"—என்றும்,
"ஏகப்ரம்மம்"—என்றும்,
"சர்வசாட்சி சிவோதம்"—என்றும்,
"பிரத்நேதகாத்ம சிவோதம்"—என்றும்,
"சமஸ்தம்பாசசால முன்மஸ்தம்பாசிவ"—என்றும்,
"சிவோதாதா சிவோதேபாக்தா"—என்றும்,
"அன்னம்ப்ரம்மா ரசேர்விஷ்ணு
நேபாக்தாநேதேவ மநேஸ்வர"—என்றும்,
"கர்த்தாநேபாக்தா செஸர்த்தண"—என்றும்,

ஆயிரமுகத்தாலு மகலச்சொல்லிய வேதச்சொல்லா லீசரருண்டென்று றறியக்கடவாய். சமுசய மென்னவிட்டு நீங்கவில்லேயே யென்பாயேல், விதிச்சொல்லவேண்டுமாறு வரும். அதனற்சமுசயம் நீங்கக்கடவாய். அஃதெங்ஙனம் ? என்னில்,

விடக்கடவன். சிவபாடாணத்தைத் சிவமேலிட்ட வாசாரியா கிய சிற் பன் சிவபாவனையைச் சேர்த்து மகாவாக்கியத்தாற் சிவம் நீயா னென்றமாத்திரத்தே சிவமான தன்மையாற் சிவபாவனையை யெப் பாலும் நாத்தியென்பதே சித்தாந்தம். வேடச்சேரி, வேடர், ராசாப் பிள்ளை, வேட்டைவனம், வேட்டைநாய், வேடக்கோலம், ஆக-சூ. வேடச்சேரி-யஞ்ஞானம், வேடர்-பஞ்சதன்மாத்திரை, ராசாப்பிள் ளை-ஆத்மா, வேட்டைவன-முலகம், வேட்டைநாய்-அந்தக்கரணம், வேடர்கோலம்-சரீரம்; ஆத்மாவாகிய சிறுபிள்ளை, அஞ்ஞானமாகிய வேடச்சேரியை முன்னவினையா லடைந்து, நாம் சைதன்னியனென் பதை மறந்து, வேட்டைவனமாகிய வுலகத்தையடைந்து, வேட் டைநாயாகிய வந்தக்கரண வசத்தணைந்த் தசேந்திரிய துவாரத்தி னல் வேட்டைக்காரராகிய தன்மாத்திரையோடுங்கூடித் தயிலதாரை ப்பிரவாகனுதிய வேடக்கோலச் சரீரத்தைத் தழுவிச் சிவாத்மாவெ ன்னும் நாமஞ்சிறப்பவந்தான். இது போமாறு. ஞானவரசன், ஞா னவேட்டையாடுவான்காலக்கண்டு, சிவராச வேடப்பிள்ளாய் நீ நம்மினத்தாய்; அஞ்ஞானவிளைமையா லென்னைமறந்தாய்; என்வண் ணமே நின்வண்ணம் அன்னியர்வண்ணம் நின்வண்ணமன்று. அந் தக்கரண ஞானிசம்பாடன முனக்கடாதென் றறுக்கிரகித்தார். சை தன்னியத் தராபதியாக்கின தன்மைபோலச் சிவவேடு நீக்கங் கண்டு கொள்க. சாமியம்,

"மன்னையுமறந்துமிக்க வனசரவழிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையுமறந்தைதம்போத வெயினர்தம்வழிவமாகி
யுன்னையுமறந்தால்நீயென் னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே"

"மன்னவன்றன்மகன்வேட ரிடத்தேதங்கிவளர்ந்தவனை
அறியாது மயங்கிநிற்பற்"—
"தாணைக்கி மழாடிக்கீழ்வைப்பன்"—

கன்மவொப்பு. நல்வினையுந் தீவினையு மொன்றுகக்காண்பது. அஃதெவ்வாற்றுனென்னில், பொன்விலங்கும், இருப்விவிலங்கும் பிரகாசம் அப்பிரகாசம்வேறன்றித் துக்கமிரண்டிற்குஞ்சரி. பொன் விலங்கைப்போலப் புண்ணியம். இருப்புவிலங்கைப்போலப் பாவம். விலங்கார்ப்புண்டவனைப்போலச் சீவன். விலங்கைப் பூட்டினவனை ப்போலச் சிவன். துக்கத்தைப்போல அஞ்ஞானம். இந்த அஞ்ஞா னத்துக்குச் சாட்சிபூதம் நாமென்றறியின் அஞ்ஞானமுமில்லை. நல்

வினைதீவினையாகிய விலங்குமில்லை. அதற்குமுன்னே நரகஞ்சார்க்க
முமில்லை. இதற்குச் சாமியம்,

"ஒன்றுடனும்நாய்வில்லான் என்றுநினைந்
தடிக்கடியும்பிரமமென நோக்குதலேயியல்பதாமே"—
"நித்தனும்பரமீசன் யானென்றுநிச்சயிக்கின்
முத்தனலனெனினு மவன்முத்தனும்"—
"பூவும் புகையுங் கொண்டேத்திப் புறம்பே போய்ப்
பாவனையால் வளர பரிதிழப்ப-ராவா
நமையுறப் பார்க்கிற் றெய்வ நாமேயா மென்று
தமையுறப் பாராதவர்க டாம்"—

"ஆகாமல்லவிந்த வைம்பொறிநாமேயல்ல
வேகனோகமென்றுன்னு மிருடிகளிதயத்துள்ளாய்
பாகமாமுமைமகளை பசுபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமுத்திவேண்டுந் திருப்புலிவனத்துளானே"—

மாயையென்பது மனம். இந்த மனமாயையிலே அண்டபிண்
டம் அநிகரப்ரம்மாதி நவந்தருபேதமும் முண்டாயிற்று. இந்த மனஞ்
சற்குரு கடாட்சத்தா லிறந்தபோது எல்லாமிறந்தது. அறிவாய்நின்
றுல் மனமில்லை. மனமாய்நின்ற லறிவில்லை. அறிவே சிவம்; சிவமே
யறிவு; மனமே மாயை; மாயையே பிரவஞ்சம்; பிரவஞ்சமே சரீ
ரம்; சரீரமே தத்துவம்; தத்துவமே நாதம்; நாதமே விந்து. இப்
படி சிருட்டிமார்க்கங் காணக்கடவை. சாமியம்,

"அறிவினிலகமுண்டாகி யகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாயை பிரவஞ்சமாயைதன்னின்
மறிவுலகத்திணைக்கை வந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிகராதருளிச்செய்யாய் திருப்புலிவனத்துளானே"—

ஆகாசவுவமைகள் வருமாறு. ஆகாசம், கடங்கள், கடாகாசம்,
கடசலம், கடசலவழுக்கு, ஆக-ரு. ஆகாசம்போலச் சிவன். கடகங்
களைப்போலச் சரீரம். கடாகாசம்போல வாத்மா. கடசலத்தைப்
போல வந்தக்கரணம். கடசலத்தழுக்குப்போலப் பஞ்சபாசம். இந்
தச் சிருட்டிக்குச் சங்காரமுண்டோ? உண்டு, எப்படி? சூரியன் சந்
நிதானத்தில் சலம்வறண்டு அத்தோடே அழுக்கும்போம். கடாந்தத்
திற் கடாகாசம் மகாகாசமாம். புண்ணியபாவம் நானிக்குண்டோ?

வில்லையோ ? உண்டென்றால் எல்லையுக்காண். அதுவுமுண்டோ ? அன்று. பின்னையெப்படி ?

"இன்பமுந்துன்பமு மில்லாதேனையுள்ளானென"—

என்பதைத்பற்றி வந்ததாம்,

"மெய்யைப்பொய்யென்றுன் வினையாலல்ல வீடென்றுன்
சையத் துணைகாரணிச் சம்பந்த-மோயாமற
றின்போதந்தம் போமிடத்தே நீயே சிவமென்று
னென்போதுந் தான்வேறு பிரிந்து"—

(எ-து) மெய்ப்போர்கொண்ட சரீரம் நீயல்ல அது பொய்யென்றுன், இருவினைமாலையு மிறந்தவிடத்திற் பிரகாசித்து நானிபமே னன்மையுடைய வீடென்றுன், சைவசமயத்துக்குரியானமன்னன் சாழிச் சிவஞானசம்பந்தசுவாமியென வையந்திரிபுக வறுக்கும்படிக்குத் தற் போதப்போதக்கே நான் தற்போதமீட்சியே நீயென்றுன், சன்னறிவி னுள் வளருந்தருணியிருந் தென்றவாறு. (இது தற்போதக்கே சிவமென் றுகூறியது.)

(க)

"இருந்த படியிருந்தா வினையுருவுங் தோன்றும்
பொருந்துமல மிம்மையிலே பொன்று-மிருந்தபடி
யேதென்றய் குன்னியிரன்ன டாட்சிவைார்க் குண்டோ
போதமுனக்ட டின்னா டுகல்"—

(எ-து) சிருட்டிக்குமுன்னுள்ள சடாவஸ்தன்னியமாயிருந்தில் சுகாதீத சிவந்தோன்றும், தோன்றியவங்ஙலேயே யாதிசம்பந்தமான வாணவ நசிக்கும். இங்ஙனமன்றி இருந்தபடி யெவ்வன்னமென்று போதக்ஷகபாற் றடவி யாங்தென்றுங் தட்டுப்படானையா லென்தெ ய்யக்கடவேன் றெய்வமேயென்று தெய்வத்தை வநாந்து தோத்திர மாதியவற்று லிரன்டுபடுத்துவார்க்கு எங்ஙனமுண்டாம், தானப்பா லுன்ட சம்பந்தடின்னாப் டுகலிடமென்றவாறு. (இது போதத்தை யழிக்குமுபாயங் கூறியது.)

(உ)

"டுகலிக் காரசையுன் பொய்ப்போ தும்போதுல்
சகலமறாய் கேவலமுற்ற சாயு-மகலாத
நல்வினையும் தீவினையு நட்டமா மென்றுனைாத்து
மொல்கா வென்போத வொழுக்கம்"—

(எ-து) டுகலியென்றுந் திருப்பதுக்காரசாகிய சம்பந்தசுவாமி, உன் பொய்ப்போத மிறந்துபோதலில் நினைப்பு மறப்புங்கெடும்,

கெடவே சகலங்கெடும், சகலங்கெடவே கேவலமுமிறக்கும், இறக்க வேயிரண்டறப்பின்னியகலாத நல்வினை நாசமாம். அதற்குமுன்னே னவினையு நாசமடையுமென்று நியனைத்த நிருவாய்மொழியைச் சிரத் தையற்கொள்ளாத வென்போதத்துக் கென்கொலோ பிரவிர்த்தி யேயடைதன்றி நிவிர்த்தியடையில்லை யென்றவாறு. (இது அறிந் (க) தமறியாமையைக் கூறியது.)

"போத வொழுக்கமென்ற பொன்றுங்கொல் சம்பந்த
நாதனே யுள்ளபடி நாட்டுவாய்-பேதா
யறிந்த வறிவெல்லா நாமன்றறிந்திட் டாங்கே
செறிந்தறிவாய் நிற்கிலிறுஞ் சேர்"—

(எ-து) பிரவாகனுநியாய் பொய்ப்போத வொழுக்க மெக்கால மிறக்குங்கொல்லோ சம்பந்தசுவாமி சித்தாந்தப்படி நாட்டவேண்டு மென்ற வின்னணப்பத்துக்கு விடை. யறிவில்லாத சீடனே கேள் நிரு வியனறிவெல்லாருஞ் சுபாவ னைதன்னியமாகிய நாமல்லவென்று நியதி கனாந்து, நின்ற சுயம்பிரகாசத் திருக்கே நாமென்றறிவாய் நிற்பா யேற் போதங்கெடுவதன்றிப் பிறவேதுக்க ளெத்தாலுங்கெடாதென் பது தானேயாயிற்றென்றறிவா யென்றவாறு. (இது போதநிரியாண (ச) வொதக்கங் கூறியது.)

"தேதநிலதி தூரமெனச் சிந்தைதவிடா தைதயென்று
நேரருவா யிசனயென்ற வும்ப-னேரு
மறிவே யறிவென்று னெவ்வறிவுக் கப்பா
லறிவேயா மறிவை யறிவால்"—

(எ-து) விசாரிக்கி லிங்ஙனந்து சொல்லிப்போந்த வறிவு வெகு தூரம் எமக் கெட்டமாட்டாதெயென்று சித்தத்தைச் சோரவிடாதே யென்றருளிச்செய்தான். நிருவெழுகூற்றிருக்கையி லொருருவாயி னையென்ற ஞானசம்பந்தனே, அவனருளிச்செய்த நியாதோவை ன்னிற் சுவைத்தையும் விசாரித்தறிகின்ற னைதன்னியமே னைதன்னி யமென்றுனைதற்கப்பா லதுபவமில்லை. னைதன்னியவறிவைக்கொண் டறியவென்றென்றவாறு. (இது னைதன்னியத்துக்கு மேலதுபவ மில் (ஞ) லையென்றறிவித்தது.)

"வறிவா லறியப் படும்பொரு ளாயகிற்
பொறியா லறியப் டுகாவா-பொறியாக்
கண்டதெலா மாயையெனக் கண்டறித்தான் மெய்ந்நா
முண்ட திருச்செல்வாயா னுற்று"—

[ன

(எ-து) பிரமேயமாய்ப் பூரணவத்துப் பிரமாணமாகாதோ வாறல் இந்திரியகாட்சிக்குத் தூரமல்லவேயென்ற வினாவிற்குவிடை. இந்திரியத்துக்கெட்டிய பொருள்களெல்லாந் நிரிசியமாயையென்று கண்டித்து விலக்கினன் மெய்ஞ்ஞானப்பாலைப் பானம்பண்ணின திருச்செவ்வாயா னங்ஙனெழுந்தருளி வந்தென்றவாறு. (இது நிரிசியமாய்க் காணப்பட்டவையெல்லா மாயாகாரியமென்றது.) (கூ)

"உற்றுணரி னீயே யுயர்பிரம மென்பதுவு
மற்றசிவன் றூயவ் வகுப்பதுவு-மூற்று
மிறந்த விடத்திரண்டு மேகமே யென்றான்
சிறந்த சீகாழி வருதே"—

(எ-து) சிறப்பையுடைய சீகாழி ஞானசம்பந்த தெய்வம்பொருந்தி விசாரிக்குமிடத்துத் தத்துவமசி மகாவாக்கியமும், சிவத்துவமசி மகாவாக்கியமும், வேதாகமம் வகுத்தகிரமஞ் சமயவாதிகளுக்குச் சம்மதப்படாது. மாயாபோதமும் மஞ்ஞானமும் நீங்கிச் சிவபோத மிறந்தவிடத்திலும், தத்துவங்களு மாணவமலமும் நீங்கி யாண்மபோத மிறந்தவிடத்திலும், வேதவாக்கியமு மாகமமகாவாக்கியமு மாணிக்கமும் ஆதனமும் போலாமென்று ணென்றவாறு. (இது மகாவாக்கியவிசேடமுஞ் சமயாதீத விசேடமுங் கூறியது.) (எ)

"தேவே திருஞான சம்பந்த தேசிகனே
யோவிலெழுத் தஞ்சினையு மோதாய்கொல்-லாவியார்
பின்னி ரண்ணைடத் தள்ளிப் பிரியாத வானந்த
முன்னிரண்ணைடக் காணுதன் முத்தி"—

(எ-து) தேவனே திருஞானசம்பந்தனென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமது ஞாணசாரியனே யோர்காலத்து மொழிவின்றிய அஞ்செழுத்தி னுண்மையைத் திருவாய்மலர்ந் தருளிச்செய்யவேண்டுமென்ற விணவுக்கு விடை. யகாரமாகிய வாத்மாப் பின்னகிய நகாரமகாரங்களைத் துக்கவேதுவென்று தள்ளி, மூன்னகிய வகாரசிகாரங்களை விட்டுப் பிரியாதது வானந்தவேதுவென்று தழுவிக் காணுந் முத்திநிச்சயமென்ற தென்றவாறு. (இது பஞ்சாக்கரத்தின்முத்தி நிலை கூறியது.) (அ)

"மூத்தி நடனத்தை மொழிஞான சம்பந்தா
சத்திதிரு வம்பலத்திம்மூன் மூணைய்ச்-சுத்தவுயிர்
காணமுய லகனைக் காலான் மிதித்தருளிக்
காணுநடம் புரிவன் மூன்"—

(எ-து) மோட்ச தடனதரிசினத்தை யான் காணத் திருவாய்மல ர்ந்தருளவேண்டுங் திருஞானசம்பந்த தேசிகனேயென்ற விளவுக்கு விடை. வகாரமாகிய சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே சிகாரத் திருமேனி யோடுங் கூடினவனு யகாரவுயிராகிய சுத்தாத்மாக்கள் தரிசிக்கும் பொருட்டு ஆனவமாகிய மூயலகனே யொருபாதத்தி லூன்றி மாயை யை யொருபாதத்தா லுதைப்பான் றவாகந்தத் தாண்டவராயர்தடன தரிசனத்தைக் காண்பாயென்றவாறு. (இது பஞ்சாக்கர சொரூபமா கியதிருவம்பலதரிசன தடனத்தைக் கூறியது.) (சு)

"தானே சிவமான சத்தியனூ நாகந்த
மோனநிலை சொல்காழி மூன்னேனே-ஞானிகடம்
மூள்ளமா காயமா மொன்றுய வாகந்த
வெள்ளமாய் நிற்குமவர் மெய்"—

(எ-து) உனை சம்பந்தங்களெல்லா மொருவி ஞானசம்பந்தப் பட்டுச் சத்தியனூனைத்தைப் பெற்ற மௌனயோகிகள் நிறைவு நிலையைச் சொல்லவேண்டுங் காழித்துரைச்சாமியென்ற விளவுக்கு விடை. ஞானிகளுடைய வுள்ளமொன்றையும் பற்று தாகாசம்போ ன்று நிற்கும், அவாள் சரீரம் எகபரிபூரண வானந்தமேலிட்ட பிர வாகமாய்நிற்கு மென்றவாறு. உள்ளமாகாயமென்றது பாசத்தினை. மெய்யானந்த வெள்ளமென்றது சுகப்பேற்றை. (இது அனைந்தோர் தன்மையையு மானந்தப்பேற்றையுங் கூறியது.) (கo)

இந்த நிராமய வந்தாதியின்கண் மூன் சொல்லிப்போந்த சிந் தனை யதிகாரப்பின்னையட்டவனை குருமரபு திருமுகப்பாசுர முதலிய வற்றின் கருத்தெல்லா மடங்கக் காண்பாயாக. (ஒன்றுய்முனைத்தெ ழுந் தெத்தனையோகவடுவிட்டு) என்னுங் கருத்தைப்பற்றி விவேக வுவமைகள் வருமாறு. மனமொன்று, மனத்தைத்தவிர ஆங்காரமா திகளில்லை இந்தமனந் தானை-நசு-சுசு-கoo அ - கச - அ-ரு-சு-ங எண்கின்ற தத்துவங்களாயும் விரியும். இந்த மனத்தையே சீவனென் பதும், போதமென்பதும், உள்ளமென்பதும், விவேகமென்பதும், அறிவென்பதும், வெகுமுகத்தி லித்தனையும், அகமுகத்திற் சைதன் னியமென்பதும், பிரமமென்பதும், சிவமென்பதும், இத்தனையும், ஒரு புருடனைத்தானே நன்மையா னல்லவென்றும், தீமையாற் றீய னென்றும், இரண்டுமொத்த கருத்தான் ஞானியென்று வருவது போலும். சாமியம்,

"மனைக்கா மேனை முத்தினை மானை னும்மேனை னை
மனைக்கா மேனை நீலனை மாறை கவீசனை
மனைக்கா மேனை விக்கினை மாறைட்டமானை னை
மனைக்கா மேனை பின்னினை மாறை மேனை"—

"டிக்கினியாய்ப்பொறிகளாகிப் டிலன்களாய்ப்டுகமாகிக்
கக்கனைய்க்காமமாகி குணைக்களாய்க்காடியாகிப்
படக்கனைய்முக்கனைகிப் டேனையாய்டேனைகின்ற
சிக்கனைய்கின்றுகின்னே திருப்டிலிவனைத்துளாகேன"—

மேலாத்மா சடமென்பானைப்பற்றி விபரீகவுவமைகள் வருமாறு. ஆத்மா சடம் அசடம் பிறப்பிறப்படைவனென்பது சித்காந்தமன்று. (யதார்த்தவாதி வெகுசனத்திரோதியென்றும்,)

"வையகத்திலுண்ணைமதன்னே வாய்திறக்கலுற்றினே
னையனைவைத்தெதன்னெகாலோ நமச்சிவாயமாதுனே"—என்பும்,

சகலகுணசம்பன்னே வைகுணனின—என்பதுபோல, ஆத்மாவை பிடிபடாதேதயாறுற் சிவத்தைப் பிடிப்பேனென்பது அபத்தம். அதற் கருவமாக்கை கருவமாத்மா. ஆதியாக்கை யறுதியாத்மா. பிரகாசமாக்கை யப்பிரகாசமாத்மா. இப்படி அனந்த சாமியமுண்டு,

"தன்னையருச்சிக்குத் தானிருந்தானே"—
"அறிவையறிவதுவெபொருளெனவருளியவெருமானே"—
"சிவனுஞ்சிவனுமேவேறு திருப்டிலிவனைத்துளாகேன"—
"அறியுமறிவேசிவமுமாம்"—

"கல்லருவத் திற்பிறந்து கல்லொனைச்சேர்ந் தெதாழுகி
கல்லறிவு பெற்றுவாடிய கன்மானை-கல்லை
சிவம்வேறே றென்றெனன்னாமிச் சிந்தகலாய் கற்குச்
சிவமென்ற நீயே சிவம்"—

"ஒன்படதுவாய்தலார்க்கு ஆனிலாலொனாக்காய
தன்படிலைமச்சோராகுந் சுகதுக்கத்தேவுசோராக
முன்பிறேனுறவோராகு முற்றுநீயிருந்தெதன்னே
செம்பொனார்மாதுநீகு திருப்டிலிவனைத்துளாகேன"—
"பல்லுயிராய்ப் பார்தொறு தின்றுய்போற்றி
பற்றியுலகை விடாதாய்போற்றி"—

இன்னெஞ் சமுசயமுண்டாறுற் சர்வக்கியாதேணக்காரத்திற் சமு சயநிவிர்த்தி கண்டுகொள்க. ஆதிமூலமென்றழைத்த யானைக்குமுன் வந்தார்; தூணிலுமிருப்பன் துரும்பிலுமிருப்பனென்ன வந்தார்; துருபதைக்கு மானாத்துகில் கொடுத்தார்; அருச்சுனனுக்கு மெய் ஞ்ஞானம் போதித்தார்; கல்லாலின்கீழ் சனகாதியருக்குப் போதித் தார்; மூப்புரதகனம்பண்ணி மூவரைக் காத்தார்; மார்க்கண்ட ருக்காக வந்தவன்யார்; தேவர்களுக்கு ஞானம்போதித்தார்; ஆகாச த்தி லாகாயபுருடனெய் நின்றவன்யார்; நான்கு முகத்தாலும் நான்கு வேதத்தைப் புகன்றவன்யார்; இந்த வதிட்டானத்தைப் பற்றிச் செய்வதெல்லாம் பராபரவத்துவே யென்றறிந்து அநிகரப்பிரமாதிக னென்னும் பிணக்கை யுள்ளபடி விடக்கடவை. இதற்குச் சாதியம்,

"மூலமென்றழைத்த மூளக்கொம்பியா னை
வருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தவனெவ னே
தூணிலுமிருப்பன் துரும்பிலுமிருப் ப
னெனைமழைசொல்லுக் கெதிர்த்தவனெவ னே
துகிலுரிகாலத் துருபதன்மகட் கு
மானத்துகிலாய் வருத்தினனெவ னே
வருச்சுனர்க்காக வமரிடையிருந்தா ங்
குணர்மெய்ஞ்ஞான மூனைத்தவனெவ னே
வவனேபிரம மென்றறிமன்னே"—

"யல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகி ப்
பொல்லாவஞானம் புரிந்தவனெவ னே
மாமலிவில்லாய் வலியவர்புரங் க
ளோரெழுவொருங்கி நின்றழுவனையு ம்
சேவடிகீழுலிற் சேர்த்தவனெவ னே
காலனைமாட்டிக் கவின்சிறுபால ன்
மரணத்தவிர்ப்பான் வந்தவனெவ னே
வவனேபிரம மென்றறிமன்னே"—

"அதிதிதன்னைமந்த ரலமருகாலி ப்
பிரமகீனைதனைப் பேசினனெவ னே
சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங் கி
மறலினையடூனிந்த வாதனெவ னே

வரன்முறையுலகம் வியன்மலையிறுதிக்
ருரன்முகத்திருந்து ருரன்மனையனைத்து
றுபகிடத்தி லொளிக்குவனென
வவனேயியம மென்றுமென்னே”—

தீக்கைவிபரம் வருமாறு : சமயம்—தீரத்துறத்தல் ; விசேடம்—பற்றறுநிற்றல் ; நிருவாணஞ்—சிவன்றானுதல் ; ஆசிரியகம்—ஆசிரை மென்பனைதியுமறத்தல். பஞ்சசிருத்திய விபரம் வருமாறு : அநுக்கிரகம்-சோகம்பாவினை ; திரோபாவம்—மூன் சிவரையிருந்தேனமென்பனை மறத்தல் ; சங்காரம்—சூலதேகத்திரவபிமானம், தேகாபிமானம், பசுசாத்திரவஞ்சட்டிப்பு, இன்னதேசம், இன்னவருணம், இன்னசன்சாதி, இன்னசிருத்திய மென்பனை யறவம்விதித்தல் ; திதி—சற்சனசகவாசம், சிவாகமென்பனை நாடோறும் பயிறல் ; தோற்றம்—அண்டானண்டபகிரண்டம் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகர் தாமாய்நிற்றல் ; சிவகாருண்ணியம்-சிவாநுக்கிரகம், சிதத்திரியபதிகரணம், சுவாஞ்சூதிகம், என்குணம் இலையுடைத்தாதல் ; சுதந்தியாறும் வருமாறு : சுதந்தம்-உட்கரணசுத்தி புறக்கரணசுத்தி ; பற்விகாம்பு—நிதானம் ; ஸ்தானம்-நாம் நிராமயமென்று மகாவாக்கிய சிரவணம்பன்னல் ; அநுட்டானம்-நாமநிலவென்பனை மறவாமை ; நாவமங்குமிருக்குஞ் சைதன்னியமென்று விதட்சணைலுர்த்தியைத்தியானித்தல் ; போசனம்-விசுவத்தைதையல்லாஞ் சாப்பிட்டுத் தான் மீதியாய்நிற்றல் ; நிரிகரணசுத்தி வருமாறு : மனம், வாக்கு, காயம் நாம் சைதன்னியமென்று தோறலே மனசுத்தி ; நாம் சைதன்னிய மென்பதற் கடையாளமாகச் சிவாகம்பாராட்டலே வாக்குசுத்தி ; நாம் சைதன்னியமென்பனை மறவாமல் அங்காகரங்கியாசங்களால் வினக்கலே காயசுத்தி ; இதற்குச் சாதியம்,

“மானிடராக்கை வழிவழிவலிற்க
மானிடராக்கை வழிவழிதாசில
மானிடராக்கை வழிவழிகம்பர
மானிடராக்கை வழிவழிருக்கூத்தே”—

விபூதி, ருத்திராட்சம், சடை, சின்முத்திரை, சமாதி, மவ்காரம், கும்பிடு ஆக வேழுக்கும் விபரவம் ; விபூதி-பசுமலமாகிய பசுபோதத்தை நீருக்கித் தரித்தல் ; ருத்திராட்சம்-சைதன்னியம் நானென்பதற் கடையாளமாகச் சோகம்பாவித்தல் ; சடை-அவரவரென்னுமநுபவத்திநிற்றல் ; சின்முத்திரை-சிவனுக்கு நீவனுமென்றுதல் ; சமாதி-

நான் கைதன்னியல்பென்பதையுமறிந்தும் ; கமஸ்காரம்-நானும் நீயா
ய்ப்போனை னென்றுறுதிசெய்யுமுரை ; ரும்படி(த)-ஆவிதான் கெடுத்
அந்நிலைமையேனையென்னல் ; தலைநிற்க பூர்த்திக்கு விபரம் : தல
மென்றது நான் ; நிற்குமென்றது தன்னைத்மபோதம் ; பூர்த்தியென
ன்றது சுபாவ கைதன்னியம் ; (ஆவிவிங்குபோடமா யமர்ந்தகிலாய
மே) என்றது மிக்கருத்தைகுப்பற்றி வந்தனையாம் ; நிருக்கு-நிரிசிய
விபரம் : நாணப்பட்டதல்லா மாலையாளைபடியா லலை யினைத்தும்
நிரிசியம் ; நான்பது யாதெனாரு கைதன்னியமுண்டோ வதுவே நிரு
க்கு ; வைதாகம மிரண்டுங்கருத்தென்றே விரண்டோ வென்பதற்கு
விபரம் : வெறுத்தான் மலமேலறு கயிலாசம் வேறுண்பாரும், சித
ம்பரம் வேறு புண்டரீகபுரம் வேறுண்பாருமில்லை ; அதுபோலும்
இந்த வைதீகசைவமுமென்க. ஆகாசம்போ லாத்மா, சந்தி
ரன்போ லாத்மபோதம், நட்சத்திரங்கள்போ லாத்மசத்திகள். பக
லேப்போல சகலாவத்தை, இரவைப்போலக் கேவலாவத்தை, சூரிய
னைப்போல ஞானம், பால்போல பெத்தகாலம், அமாவாசியைப்
போ லாத்மபோதம், ஞானத்திலடங்கிய முத்திகாலம், ஈகலோகஞ்-
சூழுத்தி, மத்தியலோகம்-சொப்பனம், சொர்க்கலோகஞ்-சாக்கிரம்,

"சத்தியமாதா பிதாக்கியானஞ் தர்மோபிராதா தயாசுகா
சாந்தம்பத்தினி சமாடுத்திரா சுட்வித மமபாந்தவா"—

யதார்த்தமே-மாதா, பிரக்கியானமே-பிதா, சிவதர்மங்களை-உட
ப்பிறப்பு, தயவே-தோழன், கலியாண நிரியாண மிரண்டுந் தோன்றுத
சாந்தமே-தாரம், பிரமாதி பிசீலிகாந்தத்துஞ் சைதன்னியமே ய
ன்று காணுஞ் சமபோதமே-சந்தானம். இந்தவாறு மனைக்கு பாந்த
வ்வியமென்று உலகத்தை விடக்கடவன். ஞானி கன்மங்களை விடுவ
தே சித்தாந்தம். அது யதார்த்தமோ அயதார்த்தமோ. அயதார்த்த
மென்றே நீர் சொல்லில், வசனமுண்டாயிருப்பானேன் ? அபக்குவ
னைக் குறித்து. அவைகள் வருமாறு :

"வில்வக்குடலை யெடுக்காமல்
வீணைக்குடலை யெடுத்தேனே"—என்பும்,

"வில்வக்குருகாதல் கொம்பாதல்கொம்பு திர்ந்துவீழ்ந்த
சருகாதல் மண்ணுதல் சாத்து"—

என்றும், முக்கோடியேகாதசி, காசி, பினையாகை, காவேரி, ரா
மேஸ்வரம் என்றும் நினைக்குந் துவிதசித்தப் பிரமையொழிந்து, அத்
துவிதசித்தம் பிறக்கக்கட்டிய கட்டினவறிக ;

"ஆரணவுருவமாகி யம்பரக்கோயிலேறு
காரணன்பிரமன்காண நட்டஃசெய்தகென்னை
காரணமுயிரேயென்னைக் கண்டுவர்காணத்தங்கச்
சீரணிமாடமோங்குந் திருப்புலிவனத்துளானே"—

அத்துவிதம் இரண்டல்ல. துவிதமே இரண்டு. நீர் சொன்ன அத்துவிதத்துக் கருத்த மிதுவல்ல. இரண்டின்மையாயிருக்கும். இரண்டின்மையென்ப தொன்றோ? ஒன்றுமல்ல. இரண்டோ? இரண்டுமல்ல. பின்னைத்தா னெவ்வழிவிடுவாய் சண்டாளா! மூர்க்கனை நேயம்பற்றிச் சாதிக்கிறையோ! (மூர்க்கனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் முன்னும்பின்னுங் குற்றம்) என்பதுபோலாயினை. அத்துவித சூரிய னெழுந்தானென்னில், அதற்கருத்தம் துவிதசூரியன் வந்தாலும்பொ ய்சொல்லேலென்னு மாற்றம் உனக்கடாவோ,

"ஏகமே வாத்துவித"—

மென்னுஞ் சுருதிசாரத்தையு மறந்தாயாயினை,

"அத்துவிதத்துக் கருத்தம்பலவென்னுங்
சிற்றறிவுகொண்டு சிலகீழ்"—

(எ-து) கொஞ்ச புத்தியைக்கொண்டு தீஞ்சாதிகள் காதமார்க்கத்தைத் தழுவி யத்துவிதத்துக் கருத்தமொன்றுமல்ல, விரண்டுமல்ல, உபயமுமல்லவென்று கூறுந் துவித பாசண்டர்களென்பதாம். வேதச்சொல்லே நம்பாதவன் நீசனென்று வியாச சூத்திரத்திற் சொல்லும். தேவதத்தன் நிரியாணமாஞோ? இல்லை. கலியாணமாஞோ? அதுவுமில்லை. அமங்கலியோ? அன்று. சுமங்கலியோ? அன்று. கன்னிகையோ? அதுவுமன்று. ஆனற் சுதர்க்கமாக யாதுமன்றென்னில், நீபெரும்பாவி! காட்டிலுள்ள சாவுனக்கெய்திற் குற்றமில்லை! வியாழவட்டங் காத்திருந்தால் உபதேசிப்பனென்னில் ஒரு பூனை கயிலாசத்துக்குப்போகிற கொக் கெலி கோழிக்கூட்டத்தைச் சம்பாடனம்பண்ணிக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஒருபாழுங் கோவிலி லெயிருக்கச்சொல்லி உங்கள் போதமடங்கவில்லையே யென்று பன் னிரண்டுவருடம் ஒன்றிரண்டாய் அனுக்கிரகம்பண்ணியகதை யுனக் கேதகும். ஆனற்சுவாமி? நீர்சொன்ன புத்தியைக்கேட்கிறேன். அத் துவிதத்துக் கருத்தஞ் சொல்வாயாக வென்பாயேல், சாமியம்,

"அத்துவிதமேகமே யாங்கிரண்டின்மையினி
லத்துவித மன்றோவது"—

(எ-து) அத்துவிதம் எதுமே. ஆருக் கேதம் ? பஞ்சபாசங்களை நீங்கிய சிவனுக்குந் சிவனுக்கும். அஃதாத்துமன் நிரண்டற்றுப் பூவு மணமும் போலவென்னில், போதத்சுவானமே இலங்கையிலே யிரும்புதிருடாதே உன்சத்த மென்னைக் கடைக்குமோ இரண்டின்மை யென்று சொல்லியது மஃதேயாம். சாமியம்,

"மாயையாவினண்டபட்தன் மலமடிடுகளிமுந்தேன்
றாயமெய்ந்நானத்தாலே துறம்திடினேகமோரும்
தாயினைமினியணைத்து துத்தகனையான்றிகான்ட
சேயமாந்திதன்பாங்கார் திருப்புலிவனைத்துளாதேன்"—

இப்படி அனைத்தம் சாமியமுண்டு. நந்-நத-உவமைகள் வருமாறு: குடக்கிலிருந்து குணக்கேகாடியநதியே ஆத்மா. நந்தலைடகள்-ஜம்புல ன்கள். அச்சிறை நீங்க (நதீறைஞ்சாகதோராகதி.) சாகரஞ் சிவம், நதம் ன்கள். அச்சிறை நீங்க (நதீறைஞ்சாகதோராகதி.) சாகரஞ் சிவம், நதம் குணக்கிருந்து குடக்கேகாடியுடின் குணக்கேகாடி சாகதோராகதி. விளக் குவமைவருமாறு : விளக்குப்போலும்-ஆத்மா. தகளிபோலும்-சரீரம். நெய்போலும் - பிராரத்தம். நிரிபோலுந் - சூக்குமசரீரம். காற்றுப் போலுஞ்-சஞ்சிதம். வீடுபோலும்-ஆகாமியம். அவிகிறதுபோலும்-நி ரியாணம். தாரகசத்தியிலே மூன்னிருந்தவண்ண மொடுங்குவது போலும்-மோட்சம். இப்படி விட்டுணு வாகமங்களிலும் சிவாகமங் களிலுங் காண்க. சாமியம்,

"கண்ணெணிகுதிரின்மாட்டுங் சடவெளிவிசும்பின்மாட்டு
மண்ணுறுவிளக்கின்சோதி தாரகசத்திமாட்டு
நண்ணுறுதன்மானப்பொல்லா நாயினேன்வந்தடைந்தேன்
றெண்ணிலாவெறிக்குருஞ்சென்னித் திருப்புலிவனத்து
ளாதேன்"—

இந்த விளக் குவமைப்படி விஷ்ணு வாக்கியங்களிலுந் சிவ வாக்கியங்களிலுங் காண்க.

மாபட்டவனை-மூற்றிற்று.

புண்ணுடலை நீப்பேனை பொன்னுருவ மெய்ப்புனலைக்
கண்ணுடையை வள்ளற்பதங் காண்பேனை-யென்னுடைவ
ருந்தெழுத்தி னுண்ணமை யறிவேனை யாங்குறுட்
பிறந்தெழுந்தை தப் பின்னிலேனே. [பு

சத்தியருளானேபோ தருஞ் சாற்றுமுப்பொருள்விளக்குந்
சுத்தசித்தாந்தக்காட்சி தூண்டுபேரகமாலை
மெத்தருளானைப்ரகாச மெய்ம்முருளைவிளக்கமேலை
மத்தனைத்துவிதனென்பா வுதிரகியபுராமன்றோ. (க)

சிவாகமக்கச்சிமாலை செழுங்கார்காயமிர்தமன்பர்
தவாகரச்சுருதிசாரந் சான்றசிந்தாயின்வென்பா
லவாவறுநிராமயம்பின் னறுபத்துராகாலரங்கை
யுவாவனைதசவழுக்கோர் தியர்குருமாடமாலை. (உ)

அருபவசந்திரிக்கை யகிர்முகப்படாசாரம்பின்
மனமயலகன்றபிள்ளை யட்டகணமாபிரிதங்
தினகாரணதயமென்னைத் திருவளமகிழ்ந்தணைத்தான்
புனலிடையபிரார்க்காழிப் புரிவருதோபாதுவள்ளல். (ங)

இருபதிவ்வுண்ணமாறு மியம்பியபானவள்ளல்
திருவடிதொழுதுபோற்றித் தெளிதரத்தீதர்க்கமேலோர்
மருவுதம்பலங்கணீங்கி மாறுப்பேரின்பமெய்தி
பெருகியசுவானந்தி பெற்றவீற்றிருப்பர்காமே. (ச)

வள்ளலார்சாத்திரம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலையம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்

பாக்கள் முதற்குறிப்பின்

அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.
அன்னடமொரு	கஉ.அ
அன்னிதிகன்	கஉ
அன்னிதகிய	கஉக
அன்னிதகிய	கஉஅ
அன்புவுதுவென்	எந
அன்புவேண்டி	கசுசு
அன்றிகழ்	சுஉ
அன்றுவியதம்பெற	உ
அன்றுவிக	நஎ
அன்றுவிகன்று	நஎ
அன்றுவிக	கஅஉ
அன்றுவிக	கநஉ
அன்னைதன்னின்	அஉ
அனாதியின்	கசுஅ
அன்றிப்பு	எஅ
அன்றிப்பின்றி	சுநி
அன்றியாக	சுஉ
அன்றாகுரு	கஉசு
அன்றாமலை	சுஉ
அடரவுணர்	சுஅ
அடுத்தி	சுக
அப்பாவுன்	எஅ
அப்பிரமே	கசுர
அமலன்	ஙட
அழுகோசாகம்	எசு
அழுகோசாகம்	கசுநி
அழுதத்தா	சுஅ
அம்மாவுவனை	ஙசுர
அம்மைதிரு	கஅஅ
அம்மையப்ப	நஙட
அம்மை	கசுஙர
அம்புய	உ.அ

பாட்டு.	பக்கம்.
அ	
அஃதுமாரி	எசு
அகமேகமா	கநி.அ
அகாயனவி	எசு
அங்கணி	கநி
அங்கணை	கஙஉ
அங்கைக	கஅஎ
அங்கேகாட்டக	உஎ
அசரீரியா	நிசு
அசலனை	எசுர
அணையாச்சிவ	சுஎ
அத்தோவெகு	கஙநி
அந்தக்கர	கஙசுர
அந்திப்ப	கஙசு
அந்திசினன்	கஎ
அந்தின்வழி	கஅஅ
அந்தடல	கநி.அ
அந்தடலன்	கஅநி
அந்தமல	சுசுர
அந்தழு	சுஎ
அந்தழுத்தி	கஎ
அந்தழுத்தி	அஉ
அந்தானை	கசுஅ
அடக்கி	அசுர
அடிக்கருப்பு	கஙகஉ
அதுத்துவரு	அஙட
அணைவுக்கணை	எசுர
அன்னடங்கா	சுஙசு
அன்னடங்கா	அஅ
அன்னடசுந்த	நி.அ
அன்னனெலை	கஅஉ
அன்னனறவி	சுஅ
அன்னடமெலா	நடஙட

பாட்டு.	பக்கம்.
அம்புலியு	கசுஉ
அம்புவிழு	எ(ந)
அய்யமா	(ந)க
அரக்கனை	கசுள
அரசன்மக	கூ(ந)
அரணரி	கச(ந)
அரணரிய	கச(ந)
அராவங்கடி	க(ந)உ
அரிசடி	சுர
அரிதுமா	ஙூள
அரிதுயில்	கஉக
அரியருநாலை	உசுர
அரியனை	சுக
அரியவா	ஙசுர
அரியவிம்	ஙஎ
அருட்கண்ணர்	(ந)சுர
அருந்தவர்	க(ந)(ந)
அருவமாய்	கஉஉ
அருளம்பல	கூ
அருளைஇ	சுர
அரையன்	(ந)(ந)
அலையற்ற	எசுர
அல்லல்கிளை	எசு
அல்லற்பிறவி	க(ந)0
அல்லார்	கஉசு
அவயவமே	எக
அவயவமோ	எக
அவலோக	எசு
அவனைச	உக
அவனவ	உக
அவனைக்காஎ	உ
அவாக்கட	(ந)சு
அவாவற	சுர
அவிகாரியீச	(ந)(ந)
அவிகாரி	சுஅ
அவிகாரி	கூஅ
அவிரொளி	(ந)
அவிரோத	எசு
அவ்வறிவு	கசு0
அள்ளிக்கோ	கஉசு

பாட்டு.	பக்கம்.
அறிகின்றே	க(ந)அ
அறிக்கவிட	கூஅ
அறியாதன	கக0
அறியாப்பொரு	(ந)(ந)
அறியாவறி	கக
அறிவறியானம	எ
அறிவறியா	கஉ
அறிவாகர	ஏ
அறிவாயிரு	கசுஉ
அறிவாலறி	க0சு
அறிவாலறி	கசுள
அறிவான்	கூ
அறிவிக்க	கசுள
அறிவிலறிவா	சு0
அறிவிலறிவை	எக
அறிவினி	கசுஙூ
அறிவுக்கறிவா	(ந)(ந)
அறிவுக்கறிவா	(ந)சு
அறிவுநிரு	க0
அறிவுநிரு	கக
அறிவுகா	அக
அறிவுருவா	கசுள
அறிவென்ற	கசு(ந)
அறிவென்ற	கஉள
அறிவேகிவ	கக
அறிவேகிவ	கசுக
அறிவேநிரு	க0
அறிவையன்றி	க(ந)ள
அறிவொரு	கசுசு
அறுசுவை	சுசு
அறுமுகனை	ஏள
அறுவகை	சசு
அறுவகி	கசு
அற்புத	கள
அற்றூர்கட்	(ந)க
அனந்தகுணை	க(ந)ள
அனைதிகே	(ந)க
அனைதியின்	கசுஅ
அனைபவ	கசுஅ
அனேகவித	சுஙூ

பாட்டு.	பக்கம்.
அன்பனை	உஅ
அன்றுயிடை	கசுO
அன்னமய	அசுள
அன்னவுரு	கசுஎ
அன்னவெயிறி	கசுO
அன்னரியகருவி	அஉ
அன்னரியதினை	அசுஙி
அன்னரியமே	அO
அன்னரியமே	கசுO
அன்னரியமே	கஙஞ
அன்னரியமே	ஙசு
அன்னனையகட்டி	ஙஙசு
அன்னனையரு	ஙஙஎ
அன்னனையுலை	ஙO
அன்னனையெயி	கO
உ	
ஆகாமல்லை	கசுஙி
ஆகுதிரு	கூஎ
ஆகுமங்கள்	கசுஙி
ஆகுமைவிழி	கஉஙி
ஆகுமே	கஙிசு
ஆகாயங்	கசுசு
ஆகாயங்கனை	கஉஅ
ஆகாயங்கன்	அஙி
ஆகாயங்குடை	கO஢
ஆகாயப்புள்	ஙஎ
ஆகாயமெங்கு	ஙஙி
ஆகாயம்	கஙசு
ஆகாயம்போ	சுசு
ஆகாரங்	சுஎ
ஆகின்றபுரி	ஙஙி
ஆகிலவனை	கஙஉ
ஆகிலிங்கு	உ஢
ஆகையா	எஉ
ஆகையாலங்கு	ஙஉ
ஆகையாலிங்குமா	சுசு
ஆகையாலிது	ஙஉ
ஆகையாலி	சுஙி
ஆகையாற்கரு	உஎ
ஆகையாற்றேற	உ஢
ஆகையாறுறை	

பாட்டு.	பக்கம்.
ஆகையாலெனை	கஉஎ
ஆக்கலைனிக்க	ஙஙி
ஆக்கலைனிக்கு	அO
ஆக்கறக்கு	கO஢
ஆக்கறக்கு	கஙஎ
ஆக்கறக்கு	ஙஉஅ
ஆக்கின்ற	சO
ஆக்கைகக்கு	ஙஙஉ
ஆக்கைகடை	ஙி஢
ஆக்கைகடை	கOசு
ஆக்கைகரீ	உ஢
ஆக்கைகரீமெயி	எஉ
ஆக்கைகயக	கஙிக
ஆக்கைகயல	சுசு
ஆக்கைகயு	கஙி
ஆக்கைகையே	கசுஉ
ஆங்கவினை	ஙசு
ஆங்கறியாமை	கஙஅ
ஆங்காரக்கோ	அஎ
ஆங்காரங்கண்ட	கOஎ
ஆங்காரமான	எஙி
ஆசாரிக்கு	சுO
ஆசாரிக்கு	சுஙி
ஆசாரினை	கஎ
ஆசாரினைக்கா	கஙி
ஆசாரியகினை	கஙி
ஆசிரியகை	கஙசு
ஆசிரியகை	கஙி
ஆசிரியனை	ஙO
ஆசிலன்னை	ஙக
ஆசையாற்சு	சுஙி
ஆசையுறுங்	கஙிங
ஆசையொழி	அசு
ஆடுபன்றி	கஙிக
ஆட்டைடச்சு	கசுஙி
ஆட்பாலை	கஙஙி
ஆணவத்தா	சுஙி
ஆணவத்தான்	ஙஎ
ஆணவத்தான்	ககசு
ஆணவத்தி	ஙO
ஆணவமலை	சு
ஆணவமாதி	கஎ
ஆணவமே	

பாட்டு.	பக்கம்.
ஆணவமே	கசுஉ
ஆணவமே	கசுஎ
ஆதலாலகம்	கருசு
ஆதலாலடி	கருஎசு
ஆதலாற்குரு	கூருஅ
ஆதவன்றன்	சுருஉ
ஆதாரநிட்டை	அசுஅ
ஆதாரமா	சுஉ
ஆதாரமாறை	கருஉஎ
ஆதி	உ
ஆதிதிரு	சுஉ
ஆதித்தன்	சுக
ஆதிப்பிரம	கருஅ
ஆதிமறை	அசு
ஆதிமூத்தன்	எஉ
ஆத்மலிங்	எஅசு
ஆமயத்தை	எக
ஆழுயிர்	கூஎசு
ஆணமேபோ	எசுஅ
ஆணமேபோ	கசுஎசு
ஆயிரமட	சுசுஅ
ஆயிணழணை	அருஅ
ஆரணவுரு	கசுசு
ஆராவிய	கஅக
ஆருயிரி	ருகூ
ஆலம்பன்	சூ
ஆலயந்தொழு	கஉஅ
ஆலயமே	சுசு
ஆலவிட	கருஎக
ஆவாவென்ன	உசு
ஆவிக்கா	கஉருஎ
ஆவிக்குரிய	கஅ
ஆவிற்கும்புலி	கசுஎ
ஆழ்ந்தே	சுசூ
ஆறுத	கஅக
ஆறுறக்குள்	சுசு
ஆறுறுதத்து	கஅசு
ஆறிருக்க	அசு
ஆறுகடல்	அக
ஆனெருங்கு	எசூ

பாட்டு.	பக்கம்.
ஆனவுரு	ருஎ
ஆனாதரத்தி	கருஎ
ஆனாத்து	ருஎ
ஆனாழுத	எருஎ
ஆனாயுரி	ககசூ
ஆனாயுலாவு	சுகூ
ஆன்டாலற	சுஎ
ஆன்மாசுத்து	உசுர
ஆன்மாந்த்	உஎ
ஆன்மீகக்	சுஎ
ஆன்மீகம்	சுசுர
ஆன்றநற்சனா	கஉசுர
இ	
இக்கண்ம	சுஅ
இச்சையனி	சுசுர
இச்சையுடி	சுருசூ
இதயத்துவி	அவு
இதற்குள்ளா	சுருஎ
இத்திரளருள்	கூஎ
இத்துரியா	உ
இந்துரனை	சுக
இமனி	ருஎ
இருவிக்கு	சுருஅ
இரண்டாம்	எஉ
இராமலிங்கு	எஎ
இராவிய	எக
இரிலை	சுருஅ
இருட்டறையிற்	ருஎ
இருந்தபடி	கசுஎ

பக்கம்.	பாட்டு (5).	பக்கம்.	பாட்டு (5).
1	உகரம்	1	இருவிகோ ழிசலம்
2	உகரம் நிரு	2	இருவிகோ யொளப்
3	உடம்படுமெய்	3	இருவிகோ யொளப்
4	உதாரணம்	4	இருவிகோ யொளப்
5	உயிர்	5	இருவிகோ யொளப்
6	உயிர்மெய்	6	இருவிகோ யொளப்
7	உடம்படுமெய்	7	இருவிகோ யொளப்
8	உடம்படுமெய்	8	இருளகன்ற
9	உடம்படுமெய்	9	இல்லத்திரு
10	உடலெலாம்	10	இல்லறம
11	உடலெழுது	11	இல்லாத
12	உடல்நின்றுக்க	12	இல்லையுயி
13	உடலெழுது	13	இல்வாழ்க
14	உடலெழுதுயி	14	இல்வாழ்வா
15	உணர்ந்தோர்	15	இல்வாழ்வான்
16	உண்டிமுதற்	16	இல்வாழ்வான் மனை
17	உண்டிமுதலா	17	இல்வாழ்வான் மனைக
18	உண்டுடுத்து	18	இல்வாழ்வான் மனைம
19	உண்டுடுத்தி	19	இல்வாழ்வான் மனைமா
20	உண்டுடுபலி	20	இலிப்பிறவே
21	உண்டுவாழு	21	இலையவை
22	உண்டுவாழுமு	22	இன்பமய
23	உண்டுவாழ்வா	23	இன்பத்தா
24	உண்டுவாழ்வா	24	இன்றகைக்கா
25	உண்டுவாழ்வா	25	இன்றமனமா
26	உண்டுவாழ்வா	26	இன்றமனமா
27	உண்டுவாழ்வா	27	இன்றவைக
28	உண்டுவாழ்வா	28	இனிதாகாண்
29	உண்டுவாழ்வா	29	இனிதுயிர்
30	உண்டுவாழ்வா	30	இனிதுவிளை
31	உண்டுவாழ்வா	31	இனிதெனினு
32	உண்டுவாழ்வா	32	இனிதெனினு
33	உண்டுவாழ்வா	33	இனிதெனினு
34	உண்டுவாழ்வா	34	இனிதெனினு

பாட்டு.	பக்கம்.
உழுவையரி	ஏ
உளமேபிரம	ஃ
உளதிலதாம்	ஃஅ
உள்ளங்கை	ஃஆ
உள்ளருஞ்சூழல்	ஃஇ
உள்ளத்தெளிவி	ஃஈ
உள்ளந்திரு	ஃஉ
உள்ளந்தெளிவு	ஃஊ
உள்ளப்பொ	ஃஎ
உள்ளமனை	ஃஏ
உள்ளமல	ஃஐ
உள்ளமெலி	ஃஒ
உள்ளமொடு	ஃஓ
உள்ளநம்புற	ஃஔ
உள்ளேயிருக்க	ஃக
உறங்கா	ஃகா
உற்றசனி	ஃகி
உற்றணனி	ஃகீ
உன்மனைக்கு	ஃகு
உன்றங்கை	ஃகூ
உன்னலொரு	ஃகெ
உன்னைப்போ	ஃகே
உன்னையறி	ஃகை
உன்னையொரு	ஃகொ

ஊ

ஊசலாடு	ஃகோ
ஊடெனினி	ஃகௌ
ஊடைகண்டூ	ஃங
ஊடைகனை	ஃஙா
ஊடைமனினி	ஃஙி
ஊடைமனினி	ஃஙீ
ஊடையினை	ஃஙு
ஊர்ச்சுணை	ஃஙூ
ஊழாலுட	ஃஙெ
ஊழைநக்குற	ஃஙே
ஊழையொது	ஃஙை
ஊழ்வினையாலு	ஃஙொ
ஊழ்வினையாற்	ஃஙோ
ஊனக்கண்	ஃஙௌ
ஊனமிலா	ஃச

பாட்டு.	பக்கம்.
ஊனுடை	ஃசா
ஊனுயிர்	ஃசி
ஊனுறுநாய்	ஃசீ
ஊனேனெயாதூ	ஃசு
ஊனேறுபிரம	ஃசூ
ஊன்பிறக்கு	ஃசெ
ஊன்றுழுன்	ஃசே

எ

எங்குணர்ந்தி	ஃசை
எங்குணர்நிலை	ஃசொ
எங்குற்றிவ	ஃசோ
எங்குற்றிவ	ஃசௌ
எங்குமா	ஃஞ
எங்குமிருப்பா	ஃஞா
எங்குமிலே	ஃஞி
எங்ஙனமறி	ஃஞீ
எஞ்ஞான்று	ஃஞு
எண்ணன்னா	ஃஞூ
எண்ணினாரி	ஃஞெ
எண்ணுணர்ந்தி	ஃஞே
எண்ணுவ	ஃஞை
எண்ணுவதெ	ஃஞொ
எண்பதிரா	ஃஞோ
எத்தவமு	ஃஞௌ
எத்தனைபே	ஃட
எத்தனைபே	ஃடா
எப்பேரா	ஃடி
எப்பேரா	ஃடீ
எப்பேரி	ஃடு
எல்லாம	ஃடூ
எல்லாவுங்க	ஃடெ
எல்லாவுந்தி	ஃடே
எல்லாவுந்தி	ஃடை
எல்லாவுந்தி	ஃடொ
எல்லாவுந்தி	ஃடோ
எல்லாவுந்தி	ஃடௌ
எல்லாத்தை	ஃண
எல்லாரு	ஃணா
எல்லாமறி	ஃணி
எல்லாமிறந்த	ஃணீ

பாட்டு.	பக்கம்.
ஐம்புலவேடை	௨
ஐம்புலனடை	௩0
ஐம்புலமுலைய	௩௫-௩௬
ஐம்புலன்	௩௬-௩௯
ஐம்பொறி	௩௯
ஐம்பொறிவினை	௪௬.
ஐம்பொறி	௪௯-௫0
ஐயந்திரி	௫௨
ஐயந்திரி	௫௯-௬0
ஐயந்திரிவு	௬௪-௬
ஐயமாக	௬௯
ஐயமுறைடையோ	௭௩-௭௪
ஐயமுமிட்டே	௭௯-௮
ஐயவிமதித்	௮௨
ஐயவிமறு	௮௯-௯0
ஐயாணை	௯௯-௧0௦
ஐயிரிகா	௧0௧
ஐயிரிகா	௧0௬-௧0௭
ஐவகை	௧0௮-௧0௯
ஐவகைகளா	௧௧0
ஐவகைப்பொறி	௧௧௫-௧௧௬
ஐவரோது	௧௧௯-௧௨0

ஒ

ஒருகணமிரு	௧௨௪
ஒருகாலங்	௧௨௯-௧௩0
ஒருகோடி	௧௩௫-௧௩௬
ஒப்புக்கு	௧௩௯-௧௪0
ஒருகலை	௧௪௫-௧௪௬
ஒருபொருளா	௧௪௯-௧௫0
ஒருமரத்தி	௧௫௬
ஒருமலவழ	௧௫௯-௧௬0
ஒருவழிணை	௧௬௬
ஒருவழுக்கி	௧௬௯-௧௭0
ஒருவளைரு	௧௭௬
ஒருவாக்கி	௧௭௯-௧௮0
ஒலிபோகி	௧௮௬-௧௮௭
ஒழுக்க	௧௮௯-௧௯0
ஒளியிலொளி	௧௯௩
ஒளிவளர்	௧௯௬
ஒன்பது	௧௯௯

எ

எல்லாமிறக்க	௧-௨
எல்லாமிற	௨-௩
எல்லாமிறந்	௩-௪
எல்லாமிறந்தது	௪-௫
எல்லாழு	௫-௬
எல்லாரு	௬-௭
எல்லார்க்கு	௭-0
எல்லாவெண்டை	௭-௮
எல்லாவுயிர்	௮-௯
எல்லாவுரு	௯-௧0
எல்லையில்	௧0-௧௧
எவ்வுயிர்	௧0
எழுவாய்	௧௧-௧௨
என்றைக்கு	௧௨-௧௩
எறும்பு	௧௪-௧௫
எனைவிட	௧0
என்னைபப்பெ	௧0-௧௧
என்மனத்தா	௧௨
என்றங்கை	௧௩-௧௪
என்றியம்பி	௧௪-௧௫
என்றுபருவ	௧௬
என்றுபன்	௧௬-௧௭
என்றுபோ	௧௭
என்றுபிறந்தே	௧௭-௧௮
என்றுமிரு	௧௮-௧௯
என்னைநக்கோ	௧௯
என்வெறுவை	௧௯-0
என்றொடம்பி	௧0-௧
என்னெயொ	௧-௨
என்னெயொழி	௨-௩

ஏ

ஏகமொ	௩-௪
ஏணியை	௪-௫
ஏதங்கூறி	௫
ஏதுக்களா	௫-௬

ஐ

ஐங்கரும	௬-௭
ஐந்தடக்கி	௭
ஐந்தவித்தை	௭
ஐம்புலத்தை	௮
ஐம்புலனறி	௮

பாட்டு.	பக்கம்.
ஒன்றுமிக்க	ஏ உ
ஒன்றுமுகி	ஏ ஊ உ
ஒன்றுமுகிப்படர	ஏ ஊ ஏ
ஒன்றுமுய	ஊ ஏ
ஒன்றுமுயும்	உ ஏ
ஒன்றுமுயுலக	ஏ ஊ உ
ஒன்றுறிறண்டும்	ஏ ஏ அ
ஒன்றுறுடலுவ	ஏ ஏ ஊ
ஒன்றுவறன்படர	ஊ ஏ
ஒன்றுவறன்றுறி	ஏ ஊ
ஒன்றுவறன்றுறி	ஏ ஏ ஏ
ஒன்றுவறன்றுயம்	ஊ ஏ
ஒன்றுவறன்றுவ	ஏ ஏ உ அ
ஒன்றேறபர	ஏ ஏ ஊ
ஒன்றேறயாதலி	ஏ ஏ
ஒன்றேறுவிர	ஊ

ஓ

ஓகாவிக்க	ஊ ஏ
ஓசைபரிச	ஏ ஊ அ
ஓசையொலி	ஏ ஏ ஊ
ஓமாநதி	ஏ உ
ஓம்ம	ஏ ஏ
ஓட்டகலை	ஏ ஏ
ஓதியவசு	ஊ ஏ
ஓமாதி	ஏ ஊ ஏ
ஓமாதிவா	ஏ ஏ அ
ஓராயிரம்	ஏ ஏ
ஓரிடத்து	ஏ ஏ ஊ
ஓவாபவ	அ அ

ங

கங்கைகரிகர்	ஏ ஏ ஏ
கங்கையி	ஊ ஏ
கடத்திரு	ஏ ஏ ஏ
கடப்பரு	ஏ ஏ
கடவிலே	ஏ ஏ அ
கட்கிமை	ஏ ஊ
கட்டியகட்	ஏ
கட்டையபி	ஏ ஏ
கட்டியவன்	ஏ ஏ
கண்கதிர்	ஏ

பாட்டு.	பக்கம்.
கன்னடரன்	ஏ உ உ
கன்னலூறு	ஏ ஏ ஏ
கன்னலெனி	ஏ ஏ
கன்னலெரி	ஏ ஏ
கன்னலெரிய	ஏ ஏ
கன்னலெரிவ	ஏ ஏ
கன்னலெரிறை	ஏ ஏ
கன்னலுறுமெயி	ஏ ஏ
கன்னலுறுசுவை	ஏ ஏ
கன்னலேனலெலி	ஏ ஏ
கன்னவிருளெரிகன்ன	ஏ ஏ
கன்னவிளைவெரி	ஏ ஏ
கன்னவிளைவெரி	ஏ ஏ ஏ
கன்னவீரரர	ஏ ஏ
கன்னவிலை	ஏ ஏ
கன்னவிலை	ஏ ஏ
கனிரிலைட	ஏ
கனைப்பனைத	ஏ ஏ
கனைவிளைக்கள	ஏ ஏ
கனைத்தகோ	ஏ
கனம்பிறவு	ஏ ஏ
கனையிக்க	ஏ
கனையிட	ஏ
கலகாயிலைழு	ஏ ஏ
கலிபுக	ஏ ஏ
கலைமதிச்சட	ஏ
கலையாங்கர	ஏ ஏ
கலைவியலர	ஏ ஏ
கல்லாரினர	ஏ ஏ
கல்லாரிகர்	ஏ ஏ
கல்லாலமர்	ஏ ஏ
கல்லாலிகர்	ஏ
கல்லாலின்றிருவ	ஏ ஏ
கல்லாலின்றிழ்	ஏ ஏ
கல்லாலின்றிருந்த	ஏ ஏ
கல்லெலா	ஏ ஏ
கல்லெறி	ஏ ஏ
கல்லெப்பொன்ற	ஏ ஏ
கழக்குன்ற	ஏ ஏ
கழகத்தரு	ஏ ஏ

பக்கம்.	பதம்.	பக்கம்.	பதம்.
1	கஃபெயின்	1	கள்ளவழி
1	கஃமாத்தர்	1	கறங்குவாரி
1	கஃமாத்தரி	1	கறுத்தகுயிரு
1	கஃமாத்தரினை	1	கற்புனை
1	கஃயரோத்தர்	1	கன்மமய
1	கஃயாம்படித்த	1	கன்மத்தாலை
1	கஃயத்தைத	1	கன்மமத
1	கஃயத்தாலை	1	கன்மமா
1	கஃயாயினா	1	கன்மவா
1	கஃய்கறி	1	கன்மம்மியாடி
1	கஃய்யினாக்களிக்க	1	கன்மவிருப்படி
1	கஃயஉன	1	கன்மவெயி
1	கஃயங்கறி	1	கன்னஎன்
1	கஃயங்கிழ	1	கன்னறுன்
1	காரனைகா	1	கன்னிக்கு
1	காரிருதேனா	2	க
1	காலங்கியறி	2	காருத்தன்
1	காலடடர்	2	காக்கைகயிறிக்குக்
1	காலன்றஉன	2	காசுமறு
1	காவிமாலை	2	காசியிலிற
1	காற்றிலா	2	காசியாந்தி
1	கானஉலகீ	2	காட்டமனஎன்
	கி	2	காட்டிடாரி
1	கிஞ்சிக்கியன்	2	காணாட்படு
1	கிடைத்த	2	காருவக்கவன்
1	கிடையாத	2	காணுங்கர
1	கிணறுதோடா	2	காறுறு
	கீ	2	காவெண்பதாங்
1	கீட்படு	2	காவண்பதலை
	கு	2	காவண்பவென்
1	குக்குடம்	2	காதிறைலறி
1	குடும்பத்தை	2	காதிதாவை
1	குடும்பபார	2	காதிதாவிலை
1	குருட்டுச்சோரி	2	காந்தரும
1	குருவாக்க	2	காமக்கட
1	குருவிலான்	2	காமங்குதோராத
1	குருவுருவங்	2	காமத்தாலிங்கி
1	குருவுருவ	2	காமமாறி
1	குருவேதிரு	2	காமம்பெரு
1	குருவைக்கோ	2	காமம்வெகு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
குருவையெதிர்	58	சலதூது	12
குலமொழிய	44	சங்கற்ப	42
குழந்தை	50	சங்கையை	42
குறியறி	43	சஞ்சகர	19
குறியாக்குறி	19	சஞ்சார	18
குன்றுதோடார்	42	சந்தானகுரு	12
கூ		சந்தான	43
கூகையறி	18	சந்தானமே	57
கூத்தினை	57	சந்தானவே	44
கூர்தலாண்ட	43	சடங்கிதம்	14
கூவிளமாலை	42	சடாக்கர	57
கூளைக்கலை	43	சதுர்மறை	44
கூளுண்டுசெவி	43	சத்தசத்	43
கூன்மதி	41	சத்தஞ்சோதி	50
கே		சத்தர்த்தா	43
கேவலசுக	43	சத்தம்பரி	19
கேவலச்சன	57	சத்தியனாதன	5
கேவலஞான	44	சத்தியமா	44
கேவலத்து	18	சத்தியமே	43
கேளாதன	43	சத்தியமே	57
கை		சத்துமசத்து	43
கைம்மாறு	18	சத்துமச	40
கைலாயடுண்ண	40	சத்திரியர்	41
கொ		சமட்டி	11
கொடிவிழிய	57	சமயதீட்ச	42
கொடுப்பார	58	சமயம்	43
கொலையிலார	11	சம்பந்தர்	43
கொல்லாமை	58	சரவசர	43
கொல்லாவிரத	41	சற்சகுண	18
கொன்றிடுக	58	சரசர	11
கோ		சரிதாதி	41
கோசரமுடை	8	சரிதையர்	42
கோடிசிவ	58	சரிதையிலார	11
கோடைதனி	41	சரிதையினி	40
கோட்ட	43	சருவபரி	43
கோபத்தர	11	சற்கன்ம	41
கோபமே	11	சற்குருவாய்	18
கோழிபோ	43	சனகர்	8
கோறல்வெ	40	சனகனனை	18
		சனகாதி	18

பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.
சனகாதிகட்	ஈ அ	சிவஞான	ஈ ஏ
சனற்குமார	ஏ	சிவஞானசித்தி	ஈ ஈ
ச		சிவஞானபோத	ஈ ஈ
சாக்கிர	ஏ ஏ	சிவஞானமுனி	ஈ ஏ
சாக்கிரவிகார	ஐ ஐ	சிவத்தியானம்	ஈ ஏ
சாக்கிரமுடி	ஆ ஆ	சிவத்துரியம்	ஈ ஏ
சாத்திரசுத்தசமை	ஈ ஐ	சிவதூலம்	ஈ ஏ
சாத்திரத்தாள்	ஏ ஏ	சிவபுரம்	ஈ ஈ
சாத்திரத்தொகை	ஏ ஆ	சிவமயமாய்	ஈ ஐ
சாத்திரத்தொகு	ஏ ஆ	சிவமல்ல	ஈ ஏ
சாத்தாவிதை	ஆ ஆ	சிவலாக்கிய	ஈ ஆ
சாந்தமுடையை	ஆ ஈ	சிவனறிந்த	ஈ ஐ
சாந்தமுடையோ	ஈ ஈ	சிவனன்றி	ஈ ஏ
சாந்தமுடை	ஈ ஈ	சிவனியாளை	ஈ ஆ
சாயையோடு	ஈ ஏ	சிவனேயை	ஈ ஈ
சாலுறும்	ஈ ஏ	சிவனெனு	ஈ ஈ
சாலுறுவும்	ஈ ஏ	சிவன்மேலது	ஈ ஏ
சாற்றிரண்டு	ஏ ஏ	சிறந்தநிரு	ஈ ஏ
சி		சிறையறக்கட	ஈ ஏ
சிட்டிமுதை	ஏ ஏ	சீ	
சிதம்பரமா	ஏ ஆ	சீடனெறி	ஈ ஏ
சிதம்பரமா	ஏ ஆ	சீடன்றன்	ஈ ஏ
சித்தகத்தேகாயி	ஈ ஈ	சீராசித்தா	ஈ ஏ
சித்தஞ்சிவ	ஈ ஏ	சீராசிவா	ஈ ஏ
சித்தங்கெடினி	ஈ ஏ	சீர்வகாண்ட	ஈ ஏ
சித்தமிய	ஈ ஏ	சீர்பூத்த	ஈ ஏ
சித்தாங்க	ஈ ஏ	சீவகாருணிய	ஈ ஏ
சித்தாந்த	ஈ ஏ	சீவபரமிர	ஈ ஏ
சித்தாந்த	ஈ ஏ	சீவனத்தா	ஈ ஏ
சித்திரவுண்டை	ஈ ஏ	சீவனுமிந்த	ஈ ஏ
சித்திரபாவை	ஈ ஏ	சீவனெய்ப	ஈ ஏ
சிந்தனை	ஈ ஏ	சீவனுக்கு	ஈ ஏ
சிந்தனை	ஈ ஏ	சீவன்வேறுண்ட	ஈ ஏ
சிந்தித்த	ஈ ஏ	சு	
சிந்தித்தை	ஈ ஏ	சுகமய	ஈ ஏ
சிந்தையை	ஈ ஏ	சுகர்வாமம	ஈ ஏ
சிருட்டிக்கு	ஈ ஏ	சுகன்வாமம	ஈ ஏ
சிருட்டிதிதி	ஈ ஏ	சுட்டி	ஈ ஏ
சிவஞானமுனியன்	ஈ ஏ	சுத்தபடி	ஈ ஏ
சிவஞானதீக்கை	ஈ ஏ	சுத்தவித்தை	ஈ ஏ
சிவஞான	ஈ ஏ		
சிவஞான	ஈ ஏ		

பாட்டு.	பக்கம்.
சும்மாவிரு	கூசுக
சுருதிகளின்	கூஎ
ஞ	
ஞக்கிரராதி	கஉ(ரு)
ஞனியபாச	கஎ
ஞ	
ஞகத்தை	கூஅ
ஞங்கதிரோன்	(ரு)கூ
ஞசத்தசத்தி	எ(ரு)
ஞசத்தச்சத்	கு(ரு)எ
ஞசந்தழல்	உஅ
ஞசப்புவமாழி	கஉகூ
ஞசம்புயிராகு	உஉ
ஞசம்புண்ணணில்	எஅ
ஞயற்கை	(ரு)
ஞருவிணைழ	(ரு)
ஞல்லும்பிரா	எஉ
ஞறிவாகு	(ரு)எ
ஞன்றூலய	கூக
ஞ	
ஞகணமா	கூ
ஞர்வினை	கஎ
ஞ	
ஞகனனிய	எஉ
ஞசன்னிய	எஎ
ஞசுவிந்தா	கசுக
ஞசுவந்சிவ	கஎஉ
ஞ	
ஞசாப்பண	எஉ
ஞசால்லாரி	கஉஉ
ஞசால்லாலு	உக
ஞசான்னத்தி	சக
ஞசான்னனிலை	எச
ஞசான்னவரு	க(ரு)ரு
ஞ	
ஞசாமவினை	கூ(ரு)
ஞ	
ஞானசம்	கசுகூ
ஞானத்தா	கசுசூ
ஞானத்தை	உஎ

பாட்டு.	பக்கம்.
ஞானத்தை	கஎஎ
ஞானதீரா	உகூ
ஞானடுவி	கூஎ
ஞானடிலை	கஎஎ
ஞானடிலை	கூ(ரு)
ஞானமன்னு	உகூ
ஞானியேபடிரு	உசு
ஞ	
ஞசகாயிய	அ
ஞண்டலை	எகூ
ஞண்டலைத்தை	கூஉ
ஞத்து	உஉ
ஞத்துவங்களா	(ரு)ஏ
ஞத்துவக்கற்	அஎ
ஞத்துவக்கூ	கஏ
ஞத்துவத்தப்பா	கசஏ
ஞத்துவங்க	எகூ
ஞத்துவங்க	(ரு)உ
ஞத்துவத்தா	எஏ
ஞத்துவத்து	கஏகூ
ஞத்துவத்தை	எஎ
ஞத்துவாத்த	கஅ
ஞத்தைதேபா	கஏஉ
ஞத்தைதமர்	கூஉ
ஞத்தைதாய்	கஉக
ஞத்தைதாய்	கஉ(ரு)
ஞத்தையி	கது(ரு)
ஞத்தையி	(ரு)கூ
ஞம்மாலறி	கஉகூ
ஞம்மை	கஏஏ
ஞருநிழலு	ககஉ
ஞருநிழலை	கஏஅ
ஞனாழுஞக	கஅ
ஞனையிது	உ
ஞலெயல்லா	கஏ(ரு)
ஞவறவெவெள்	உகூ
ஞற்பரமாய்த்	ககள
ஞறுவாதி	(ரு)எ
ஞறுவெவாடு	கசகூ
ஞன்னிச்சை	கூகூ

பக்கம்.

பாட்டு.

(ந)ம

அடங்கிய ஐ
அடங்கு ஏ
அடங்கு ஓ
அடங்கு ஔ
அடங்கியிரு ஐ
அடங்கியிரு ஓ
அடங்கியிரு ஔ
அடங்கியிரு ஏ
அடங்கியிரு ஐ
அடங்கியிரு ஓ
அடங்கியிரு ஔ
அடங்கியிரு ஏ

ஆ

அடங்கியிரு ஐ

ஆ

அடங்க

பாட்டு.	பக்கம்.
நிணவடுவி	க(ந)சு
நின்னுறைவு	(ந)கூ
நீ	
நீங்காத	கஈ
நீசன்	அஈ
நீபிரமம்	எஈ
நீயறிய	கசு
நீயெனா	கூசு
நீரிலடையுப்படும்	உ
நீரிலடையி	கக
நீரிலடலும	உ
நீலவாக்குள	கசகூ
நீருக்கு	(ந)ந
நீர்க்குமிழி	எச
நு	
நுணுநிக	க
நூ	
நூலினை	கச(ந)
நூலில்லை	கூந
நெ	
நெஞ்சங்குழை	கஈக
நெருப்பிரு	கூ
நெருப்பு	கக
நெல்லினை	கசஉ
நெல்லிறை	கஈ
நே	
நேரசி	கஈசு
நை	
நைக்காநைனா	ன
நைக்காமம	அ
நையிலாளை	கசஈ
ப	
பக்குவத்ன	கஎச
பக்குவமி	கூஈ
பக்குவர்க்க	க(ந)ந
பக்குவர்க்குத்	(ந)சு
பங்கயப்பர	கஎ
பசுகரண	கஎஉ
பசுநூலோதல்	சு
பசுவென்ப	(ந)கூ

பாட்டு.	பக்கம்.
நல்லாணைத்து	(ந)கூ
நல்லினைமை	கூ
நல்வினையா	கூசு
நவரவங்குழை	கூ
நவவிதநா	எ(ந)
நற்சாதி	கூன
நனவின்	கூ(ந)
நன்னெறி	சன
நா	
நாகநகரா	எடி
நாகவிடை	கூன
நாமார்	கசக
நாய்க்கேகா	கூஉ
நாரணன்	க(ந)ந
நாரதாதி	க(ந)உ
நாலுவேதமுங்க	சஈ
நாலுவேதமும	க உஈ
நாற்றக்கு	கஈகூ
நாற்றவித	கூ
நாளர்கொல்	ங(ந)
நாளெனில	அ
நாளெனீ	க உன
நாளெபர	கக(ந)
நான்பருத்தே	எக
நான்பிரம	எஈ
நான்பிரம	க(ந)ச
நான்மனிக	க(ந)சு
நி	
நிச்சயமற	(ந)
நிசம்பழிலா	கஎன
நித்தினை	அஉ
நித்தனன்	கஉசு
நிரவய	உ
நிராமயமா	உ
நிராமயனிற்	(ந)ச
நிராமய	கசஉ
நிறைந்தமா	சக
நிறையறிவா	சங
நினைப்புமறப்பு	க
நினைப்புமறப்பு	கஎகூ

பாட்டு.	பக்கம்.
பற்றறுத்து	கசக
பற்றற்றார்	சுடு
பா	
பாகமைங்கி	கஉ0
பாசக்குழ்பு	எ0
பாசங்க	அசை
பாசங்க	சு0
பாசஞ்சுட	கசு0
பாசத்தாற்பாசி	தி0
பாசத்தார்	கசுஅ
பாசத்தாற்ப	உடை
பாசத்தான்	அஎ
பாசத்தினை	எஅ
பாசத்தினை	அ
பாசப்பகுப்பு	சுஉ
பாசமறி	கஅ
பாசமாகிய	அ0
பாசமாய்ப்	கஅ
பாசழுதலை	கச
பாசனைமங்கை	சுஎ
பாசுமாசக	சுஉ
பாசுயியலை	சுஉ
பாசுவெறு	சுஉ
பாசன்	கசு
பாடப்படி	உஎ
பாதகமனை	சக
பாப்பிதன்று	நஎ
பாம்பின்வாய்	கஉசு
பாம்புக்கு	நஉ
பாரோரும்	எஅ
பார்த்தனை	நசு
பார்த்தும்	கஉக
பாலன்பசி	ந0
பாலன்மா	கஉ0
பாலனை	கஉசு
பாலையுந்தே	கூநி
பாலொடுசேர்	சுக
பால்வண்ணை	அஎ
பால்விரதி	

பாட்டு.	பக்கம்.
பாலைநீங்கு	எ0
பாஞ்சாலி	கஉகூ
பாஞ்சாலை	சுஅ
பாஞ்சாலை	நூசு
பாஞ்சாலியி	கசுகூ
பாஞ்சாலியிற்	கஅகூ
பாடகங்கட	கசுசுகூ
பாடலிபுத்ர	உஎ
பாண்டிநாடி	கசுஅ
பாண்மைட	கசு
பாண்மைடா	நசு
பாண்மைடாரு	கசுஎ
பாதிராஸ்	கஅ0
பாதிபசுபாச	உக
பாதிமார்க்க	கஅ0
பாதியானி	கஅ
பாதியறிவாகு	உக
பாதியாவ	நசு
பாதைதெழு	எசு
பாதைகவி	எ0
பாத்தவி	எ0
பாத்தர்க்கினி	நசு
பாந்தமறு	கசுகூ
பாரமன்வா	நந
பாராபாரமாய்	கஎஎ
பாருப்பதங்கே	சுக
பாலைய	கஉசு
பாளைவிழி	கசுஎ
பாவுதிரை	நசு
பாவுதிரையர்	கஅசு
பாவுதிரையார்	கஅகூ
பாவுதிரையிர்	எசு
பாவுதிரையிர	கஅகூ
பாவுழி	எசு
பாவுத்துயரா	கசுசு
பாவுத்துயரார	கஅசு
பாவுனமாய்	எந
பாழிமுக்கை	கஉசு
பாழைதயி	உஉ
பாளிங்கியமா	உஉ
பாளிங்கினில்	கஎஎ
பாறையொன்	சுக
பாறையர்தம்	கஎஉ
பாற்றா	

பாட்டு.	பக்கம்.
பாவமகலை	கஅ
பாவமில்	உகூ
பாவமுமற	கசஉ
பாவஞ்சித	கூ.கூ
பாவஞ்சித	கூகூ
பாவஞ்சித	ககக
பாவஞ்சையெலா	கஅ்ன
பாவாபா	கஅ்சூ
பாழுஞை	கஙஉ
பாற்கடல்	அ்சூ
பாஞ்சமாமிறை	கன
பி	
பிண்டமாமுடி	சஎ
பிண்டமா	கூடஎ
பித்தர்	எஉ
பிதிர்க்கடம்	கூ அ
பிரானைஞா	னஉ
பிருதிவி	சுகூ
பிளிருமா	க
பிறக்கும்	கூ0
பிறத்தலு	ன
பிறத்தலை	கசஅ
பிறந்தாரி	கஙஉஎ
பிறவாமை	சஉ
பிறவிக்கட	க0
பின்னைபினை	னக
பு	
புகவிக்கூர	கஙன
புகிக்கின்ற	எஅ
புண்ணியத்தான்	கூ0
புண்ணியதீ	அ
புண்ணியதி	கஉ அ
புண்ணியநீ	உ அ
புண்ணியமே	கஙஎ
புண்ணுடையே	க0க
புத்தகப்பேயே	கசசூ
புத்திக்கு	னஙட
புத்தியாய்	கஞ்கூ
புத்தியே	னஙட
புல்லாதி	கஙஞ்கூ

பாட்டு.	பக்கம்.
புல்லாயதினை	அ
புவிமுதலை	எ
புழுவின்	கசசூ
புள்ளாயதினை	அ
புற்றரவுக்கிட்	அ
புன்னாலா	அ
பூ	
பூசனையார்	கசூ0
பூஜைபாஸ்	கூ.கூ
பூஜையென	கஉசூ
பூதகாரிய	கூ.சூ
பூமுதல்	னக
பூமரங்க	அ
பூரணைபோத	க
பூவிற்பனா	க00
பூவைக்கிழ	உ
பூனைவிழி	அ
பெ	
பெரியபுரா	சூ
பெரியபுரா	னக
பெரியபுரா	க00
பெரியவர்	கஅ எ
பெரியவிம்	கூ.ன
பெற்றபுன்	க00
பெற்றதோ	கஅ.க
பே	
பேதாத	சகூ
பேதைபா	கஉ உ
பேதைபாலன்	கூ.அ
பேதாபேத	ச
பேரதுபேரு	க00
பை	
பைங்கொடி	கஅ எ
பொ	
பொருட்சார்வா	அ
பொற்குமலை	கசகூ
பொற்பையா	கன
பொய்யாத	அ0
பொய்யாமை	கூ.அ
பொய்யாவொழி	கூ.எ

பாட்டு.	பக்கம்.
பொய்ப்பிரமை	கருரு
பொய்ப்புமி	கரு
பொய்ம்மை	எ
பொல்லாத	சருஅ
பொல்லாத	கஙக
பொன்பல	உ
பொன்மலை	கoங
பொன்வண்ணை	கஙக
பொன்னுக்கை	எசூ
பொன்னுக்கை	சாரு
பொன்னுயன்றி	கசூங
பொன்னை	கசூங
பொன்னையரிகை	கசூங
போ	
போகாத	கருஅ
போக்கிலை	உo
போக்குவர	ருசூ
போதவொழு	கசூஎ
போதவொழு	கஅரு
போவதலா	சாசூ
ம	
மக்களாக்கை	ஙஎ
மக்களுமனை	ஙஅ
மங்கைகிதி	ஙசூ
மங்கையர்	ஙசூ
மச்சுக்கூ	சஙூ
மடுத்துயி	சூசூ
மன்னர்முனை	ஙசூ
மணிப்பாம்பி	சூ
மண்ணலை	ஙஙூ
மண்ணுனைச	சூசூ
மண்ணுநி	கஙஉ
மண்ணுலர	கஉசூ
மண்ணுக்கினை	கஉக
மண்ணுவிழு	ருக
மண்ணுணெடு	உo
மண்ணோற்	சாo
மகிப்பட்ட	கஙக
மதிதவழு	ருசா
மத்திமவுட	ஙஅ
மந்திரமா	கஙரு

பாட்டு.	பக்கம்.
மந்திரம்	உஅ
மயிலொலும்பு	சாசா
மருந்தினை	உஙூ
மருவிவுட	கசூ
மலமானை	சூஉ
மலமிலை	ரு
மலமில்லை	கஙரு
மலமொழி	சூசூ
மலரயனையாக்கி	ருசா
மலரயனை	கசாஉ
மலர்மணை	உ
மலைமகளை	அரு
மறைப்புருவ	சூசூ
மறைவிடங்க	கருக
மற்றிரண்டு	கoo
மனமே	எஉ
மனவன்பா	கசூரு
மனவாக்கு	ருசூ
மனமொன்று	ஙஙகூ
மனம்புத்தி	சாசூ
மனுதிகளை	கக
மன்னர்முடி	ஙசா
மன்னுமா	உக
மன்னுமா	கஉஎ
மன்னும்படி	சூக
மன்னுயு	உஉ
மன்னவராற்	சூஎ
மா	
மாசகல்	உஙூ
மாசறப்படி	உஙூ
மாசற்ற	சூo
மாணவ	அக
மாதவத்தினை	கஉஉ
மாதாபிதா	அரு
மாநிலவுளை	கஉக
மாமாயை	சூஅ
மாயாதனு	ரு
மாயாபடலை	ஙஙஙூ
மாயாபுரி	சூரு
மாயைசடை	சூசா

பாட்டு.	பக்கம்.
மாயைமய	௫0
மாயைவினை	௫௫
மாயையா	௫௯
மாயையேயிடை	௫௬
மாரியை	௫௮
மாலறியா	௫௯0
மாலாயபணை	௬0
மாழுதவா	௬௯௨
மாணுமழு	௬0அ
மான்குறி	௬௫

மி

மிக்கைகயாழை	௯௫
மிருத்தி	௯௬

மீ

மீனைமதி	௬0௯
மீன்போ	௯௬

மு

முக்கணா	௬௭
முத்திரடனை	௬௯அ
முத்தியுண்போடா	௬௯௬
முந்தைதமினை	௫௫
முந்துறா	௫அ
முப்பகை	௯௮
முப்பாழும்	௬௫௬
முப்பாழும்	அ௬
முப்புரத்தை	௬௬௬
முப்புரமென்ற	௬௯
மும்மாயை	௯௯
முயற்சியா	௯௯
முரசதிர்	உ௫
முலைமுதிரா	அ௯
முற்செயன்னை	௯௯
முன்புண்ணியை	௬௯௬
முன்புறுவா	௫௫
முன்னவரா	௭௫
முன்னவரு	௬௫௯
முன்னல	௬0
முன்னவன்	௯௫
முன்னன்ம	௯அ
முன்னூலி	௫௬

பாட்டு.	பக்கம்.
மூன்றுகன்ன	௬௫
மூன்றுகாவிரை	௯௯
மூன்றுகாவிரை	௯0
மூன்றுபேறுறு	௭0
மூன்றுபேறன்ற	௯௬

மூ

மூக்குறுவன்ற	௭உ
மூடவுடலுயி	௭உ
மூடனைப்போ	௯௫
மூதுரை	௯
மூத்தினா	௬௫
மூலமாயை	௬0
மூலமென்ற	௬உ
மூலையிரு	௬0உ
மூலையிருந்தா	௯0
மூர்த்திகள்	௯௬
மூர்த்தியு	௬௫
மூவர்க்கு	௬௫
மூவிலிங்க	௯௬
மூவுலக	௬உ
மூன்றுருத்ற	௯0

மெ

மெய்ப்பகன்ற	௫௫
மெய்ப்பகன்றடா	௬௯௫
மெய்ப்புணர்ச்சி	௭
மெய்ப்புணர்ச்சி	௬௬௫
மெய்யினரி	௬உ
மெய்யையப்	௬௯
மெனைபுழுக்க	௬0

மே

மேலவத்தை	௬0
மேலாம்	அ0
மேலாலவத்	௬௫

மை

மைப்பொலி	௫உ
மைவண்ணா	௬௫உ

மொ

மொழிந்த	௬௯

மோ

மோகமுறு	௫0

பாட்டு.	பக்கம்.
மோகமெனு	ககக
யா	
யாதாமொரு	உச
யாவுமுயிலு	உசு
யாவுமுயிலு	உஅ
யாவுமுருவன்	உநி
யாவுமுரு	உசு
யாவுமுதலு	நடந
யாவுமுதன்று	நுள
யாவுமன	நுஎ
யாவுமன	நடநி
யோ	
யோனிவழி	அநி
வ	
வசனநி	சுநு
வசம்பு	சுo
வசும்பு	சுநி
வடக்குமேள	நo
வடிவிலா	ககச
வடிவோடிர	கஉ
வண்ணப்ப	எநு
வந்தான்றி	ககன
வரிக்கய	கஉநு
வருணமா	சுக
வல்லிய	எசு
வல்லினை	சுசு
வழுத்து	கசக
வறுத்த	சுன
வன்புறு	கநடசு
வா	
வாக்கிலி	ககஉ
வாட்டங்கு	கநடஅ
வாயுமொரு	சுசு
வாயுமொரு	அநு
வாயுதிர்	நுஉ
வாழிசய	ககசு
வாழிநிரு	கசுக
வாழ்த்நிட	நுநட
வாழ்வாவதநு	நுநு
வாளிரவி	நுநு

பாட்டு.	பக்கம்.
வானகம்	சஅ
வானமன்மே	கநி.அ
வானவர்	உசு
வானவர்க்கா	கoன
வானிலிடி	சுன
வானெங்கே	ககo
வானெழுத	கஉo
வானெழுவளியோ	கஉ
வானெழுத	கநிசு
வி	
விடையக்கு	ககo
விண்ணுறுக்கு	கநடஉ
விதிவழியே	கநடன
விந்துமேமா	ச
விமரிச	எக
வியாபகங்கநி	நட
வியாபகங்க	நட
வியாபகமீ	நட
வியாபகமாநி	நட
விரிஞ்சிபுர	சுக
விரியமன	கநிஅ
விருப்புவெறுப்பு	நிசு
விருப்பும்	சுசு
விருப்பு	கநடன
விருப்பு	ககநி
விழுலாம்	அநட
விளக்கி	அக
வினையிறை	நடஉ
வினையொப்பு	சுஉ
வீ	
வீணைச்சு	கநடச
வீணைனைக்கரு	நடo
வீராதனை	கசு
வெ	
வெந்தமடி	ககக
வெய்யிற்படு	கசுக
வெள்ளங்கி	சுசு
வெள்ளநீர்	கஉன
வெள்ளிமலை	கநடட

பாட்டு.	பக்கம்.
வெள்ளியுளை	49
வெள்ளைக்கு	444
வெறும்படம்	445
வே	
வேங்கை	405
வேதக்கினை	422
வேடப்பொலி	457
வேட்டையீ	422
வேணியழ	457
வேதகாரணன்	419
வேதநூலு	50
வேதகந்தனை	443
வேதமுடி	433
வேதமெய்	42
வேதாகமம்	49
வேதியர்க்கா	419
வேதியர்	39
வேம்புறு	37
வேலேந்தும்	422
வேழமயி	43
வேழுகிப்பிற	419
வேறுவேழுகி	42
வேறன்று	440
வை	
வைதானை	444
வைநிடலை	49
வையத்தானை	422

சிவமயம்.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

எண்	பெயர்கள்.	பக்கம்.
		க
க	சத்தியஞானபோதம் - - - -	கஉ
உ	பதிபசுபாசவிளக்கம் - - -	(ரி)கூ
ஙூ	சித்தாந்தசாரம் - - - -	எஎ
சு	உபதேசமாலை - - - -	சுக
ஞ	சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா -	கoசு
ஸ	ஞானவிளக்கம் - - - -	கக(ஞ)
எ	அத்துவிதக்கலிவெண்பா - -	கக(ஸ)
அ	அநுபூதியம் - - - -	கஉ(ஸ)
ஸ	சிவாகமக்கச்சிமாலை - - -	கச(உ
கo	கர்ணாமிர்தம் - - - -	க(ஞ)o
கக	சுருதிசாரவிளக்கம் - - -	கசூக
கஉ	சித்தாந்தவெண்பா - - - -	கசூ(ஸ)
கூ	ஞானமயவத்தாதி - - - -	கசூ(ஸ)
கசு	அறபத்தாறாயிரசங்கை - - -	கச(ஸ)
க(ஞ)	தசவழக்குச்சித்தாந்தம் - - -	உகஉ
கசூ	குருமரபுசித்தாந்தம் - - -	உக(ஸ)
கஎ	அநுபவசந்திரிகை - - - -	உஉகூ
கஅ	திருமுறைகண்டபுராணம் - - -	உஉசூ
க(ஸ)	அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை - -	உகூக
உo	மரபட்டவணை - - - -	

அட்டவணை - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுலோகம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	ககூ	தியிரும்பொன்ன	தியிரும்பென்ன
,,	கூ0	கற்பசுத்தும்பே	கற்பகத்தும்மே
ஙு	கஞ	மலவென	மலமென
,,	உஎ	புட்பொதலும்	புட்போதலும்
சு	கூ0	சமயக்குணை று	சமயச்சுணை று
சுர	கசு	வியகாரக்குறி	யகிகாரக்குறி
அ	உ	கருவியிற்சேர்ய்து	கருவியிற்சேர்ய்ந்து
கசு	கஎ	ருத்தியின்	ருக்தியின்
கசு	கூஞ	நாதாபோற்றி	நாதாபோற்றி
கள	கஞ	காருண்ணியம்	காருண்ணணியம்
உஉ	கு	பற்றித்தாவி	பற்றியாவி
உஞ	உசு	தாய்ய	தாய்ய
உசு	கஎ	தால்லிய	தால்லிய
ஙூ	உசு	யவத்தியர்	பவத்தியர்
சூ	க0	வினறவினை	வினைறவினை
,,	கச	பிருயாமல்	பிரியாமய்
சஞ	உசு	விம்மிதத்தோய்	விம்மிதத்தோய்
கூ0	கூ	அனந்தகோடு	அனந்தகோடி
சு0	கச	லசம்பு	வசும்பு
சுச	கு	விட்டதன்றி	விட்டதன்றி
அசு	க0	சந்தரதேனை	சந்திரதேனை
கூக	கஙூ	இவர்கவளவல்	இவர்கவளனல்
களசு	கூ0	வேதமுறுலும்	வேதமுறுசொல்லும்

பிழைதிருத்தம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.